

5- F. Wolff, Avesta, die heiligen Buch der Persen, untersetzt auf der Grundlage, von Ch. Barfholomaeis alt- iranischen Worter buch, Strassburg 1910.

6- M. Smith, Studies in the Syntax of the Gathas of Zarathu - stra together with test, Translation and Notes philadelphia, 1929.

7- Bode, songs of Zarathustra, the Gatha, transltd, from the avesta, London, 1953.

8- W. Hinz, Zarathustra, Stuttgart, 1961.

9- H. Humbach, Die Gathas des Zarathustra, Bd - I, II; Heidelberg 1959.

10- The Avesta Lanbuage, S, N. Sokolov. Moscow 1967.

ڦاچواتن (وشه يه ک):

پاسه شايسته ن، يان رهواتر پاسنه ن، که مرۆ يا به تاييه تيبی، نه گهر مرۆيی، رهوشه نویر بۆ، هميشه دهستی به سينه وه گيرۆ، پهی ئادۆسا، ئانه شناسيا، پهی ئا قوم و خویش و که سوکاريه که دهس و دلسوژی و کاری يارده کاري، جه دم و وهخته نه، دريژ مه که رانی، گوايا پيسه په نه - زانای و پيسه نهرک و سرشانه ی! په وچی منیچ نه چيگه نه مشیو بواچوو: سوپاسی فره و بی پایان پیشکش ورویا - خانم و کاک ره حمان پیری مه که روو، چونکه بی په روا ماوتیه فره جه وهخت گرانبه ها و پشوو دایز ویشا، راو پیت - نه ره وسته ی ئی به رهه میمه نه (به راوردی نیوان زمانی کوردیی و ئاڤیستا) به خه رج دا و منیچ هه رچی سه ره ماوه رووبه روو، هیچ چیتوی چانه مه نیبا، که تاوو ئی قه رزیه بوجارۆوه (بویارۆوه) په وچی داواکارنا، که دۆست و دهسته برا و قه وم و که سوکاريی نه پيسنه وینه شا، هه ر فره و فره تهر بۆ و هه مپشه سه ر فره رازی باو دوری جه ناوه شی و ته نگانه ی با.

M. A. Hawramany
Reutlingen, Deutschland
17.06.03

نه و سه رچاوه ی که سوودیان لیوه وه رگیراوه:

۱- ایران از آغاز تا اسلام - گیرشمن، ترجمه محمد معین - تهران ۱۳۵۴.

۲- فرهنگ پهلوی - دکتر فرهوشی - تهران.

۳- گاتاها، پور داود - تهران ۱۳۵۴.

۴- ترجمه فروردین یشت اوستا، عمادالدین دولتشاهی - نه مریکا.

۵- ویسپرد - پور داود، بهرام فرهوشی. تهران ۱۳۴۳.

۶- زمانی ئاڤیستا - سوکولوف - وه رگیرانی: هه ورامانی.

۷- مژده ها رۆژ - (و - انورمایی) شیخ هسه نی داسه نی - ۷۴۲هـ - ۱۲۴۶م.

۸- زرتشت و مزدیسنا و حکومت - جلال الدین اشتیانی - ۱۳۷۴.

۹- دیوانی جزیری - هه ژار - تهران ۱۳۶۱.

۱۰- تاریخ اتوریاتکان - پروفیسور اقرار علی اف - تهران ۱۳۸۷.

۱۱- دیوانی ره نجوری - م. قه رداغی. به غداد - ۱۹۸۳ز.

۱۲- میژووی هه ورامان - هه ورامانی ۱۳۸۰ تهران.

۱۳- رموزهای یارسان - سید قاسم افزلی ۲- کرمانشان.

۱۴- دهفته ری دیوانه گه وره - وتاره کانی شیخ سه هاک (دهستنوسی خومه).

۱۵- دهفته ری نه وروژ (دهستنوسی لای خومه).

۱۶- گولزازی هه ورامان - هه ورامانی - دهستنوسی و ناماده ی چاپه.

۱۷- (روضه الصفا) میرزا ئولقادی پاوه بی - دهستنوسی و ناماده ی چاپه.

۱۸- دیوانی نه حمه دی نالیه ند - چاپی - خبات - دهۆک - ۱۹۹۸.

۱۹- سه رچاوه ی نه وروپایی که ناویان له ناوه رۆکدا هاتوه ته نانه ت بۆ نه گهر سوودی وشه به کیش وه رگیرا بی.

سه رچاوه بیگانه کان:

Alist of references:

1- K. geldner, awestaliteratur, grlph, bd - 11, Strassburg 1896 - 1904.

2- H. Reichel, awestisrhes elementarbuch, heidelberg, 1909.

3- H. Reichel, iranisch, grundriss der indogermanischen sprachen und al- tertumskunde, 11, db - 4, 2. hlfte, s. 1. 84, berlin - leipzig, 1927.

4- Gmorgensterne, orthography amd sound - system of the aresta, NTS, x 11, 1942, p.p. 30 - 82.

میژووی ههورامان

گولزاری ههورامان

ئەدەبیات

بەشی یەكەم

پێرهوی دینی لەناو ههورامییەکان و جافەکاندا
(رەهزەتوسسەفا)

- پێرهوی دینی لەناو کوردەکانی کاکهیی ناوچهکانی
ههوراماندا (ئیقرار).

(میرزا ئۆلقادری پاوهیی و خان ئەلماس)

گولزاری هه‌ورامان

پێش ساڵه‌کانی نه‌وه‌د، یان به‌دریژایی ساڵه‌کانی هه‌شتا، من خۆم ئاماده‌ کردبوو، که به‌ره‌و ئێران، بۆ دیتنی هه‌ورامانی ئێران بڕۆم، به‌لام، له‌به‌ر به‌ریابوونی ناکۆکی نیوان ڕژیمی عراق و ئێران، نه‌متوانی فیزه‌ به‌ده‌ست به‌یتم و منبیش، هه‌ر به‌و خه‌یال پلاوه‌وه‌ خه‌وم ده‌دی و تاوه‌کو سه‌ره‌تای نه‌وه‌ته‌کان و هاتنه‌ دیی خه‌وه‌که‌م، که به‌شێوه‌یه‌کی زۆره‌ملیی، به‌ره‌و ئێران، پال پێوه‌نرا.

ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی خۆم بووای، له‌م کاته‌ زۆره‌ملیمه‌ دا، به‌ره‌و ئێران نه‌ده‌ڕۆشتم، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، چونکه‌ ئه‌وه‌ له‌ به‌رچاو بوو، که به‌هه‌ورامانی ئه‌ویدا، له‌وانه‌یه‌ بتوانم بگه‌ڕێم، ناو به‌ناو ڕۆشناویییه‌کی خۆشیی زووخاوی ده‌روونی پالفته‌ ده‌کرد و گێجاوله‌ی خۆشیی ده‌جوویه‌، ژووری تاریکی دل‌مه‌وه‌ و زۆر نه‌بێ که‌م ڕۆشنی ده‌کرده‌وه‌.

به‌لێ، هه‌رچی چۆنێ بێ. پاش چهند ڕۆژێ گه‌یشتمه‌ پاره‌ (ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌م له‌ میژووی هه‌وراماندا، به‌دریژایی باس کراوه‌) پاش چهند ڕۆژیک و شاره‌زابوونی دل و ده‌روونی خزمانی ئه‌و، گه‌یشتمه‌ ئه‌و باوه‌ری، که ئه‌گه‌ر من له‌و لیقه‌ومانیه‌ی خۆم که‌متر بێر بکه‌مه‌وه‌، گۆره‌پانی پشکنین و توژینه‌وه‌ و کوک‌ردنه‌وه‌ بگرمه‌ به‌ر به‌تایبه‌تی، بۆ من، ئا له‌ویدا ده‌رگای گه‌ران وازه‌ و زۆر نه‌بێ که‌م زۆرم به‌سه‌ر هه‌ندی لایه‌نی ڕۆشنییری که‌له‌پوورییدا ده‌شکێ و بۆیه‌ ده‌بێ ئه‌و هه‌له‌ له‌ ده‌ستم ده‌رنه‌چی و ته‌واوی توانایی خۆم له‌و ڕووه‌وه‌ خه‌رج بکه‌م.

له‌ روانگه‌ی کوک‌ردنه‌وه‌وه‌، من به‌ختیکی ڕۆشنم هه‌بوو، به‌وه‌ی که‌ ئه‌و گه‌رانه‌ی من به‌هه‌وراماندا به‌تایبه‌تی و به‌کوردستانی ڕۆژه‌لاتدا به‌گشتیی، به‌ره‌مه‌یکی زۆری به‌خۆیه‌وه‌ دیی و ده‌بێ ئه‌وه‌ش بوتری و ناشچیتته‌ دل‌مه‌وه‌، که یه‌کیک بووبی له‌و ڕووه‌وه‌، درێخی له‌ من کردی، یان شتیکی له‌ من هه‌شار دای.

به‌هه‌رحال، با درێژی نه‌ده‌ین، له‌م گۆره‌پانه‌دا، له‌ جووری ره‌نگامه‌کانیدا، ئه‌توانم بێتم، ئه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا گولبێرکردن بگه‌یتته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌یه‌، که له‌ قالبی فۆلیومی گه‌وره‌دا، چهندانی بخریتته‌ به‌رده‌م خۆینه‌ر، ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی پاره‌وپوول (دارایی)، به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا بشکێ بگه‌یه‌نرینه‌ چاپ. ئا ئه‌مه‌ی ئێره‌، هه‌روه‌ک، وتمان گولبێرێکه‌، له‌ هه‌ر گولزاریکدا و که به‌پیتی روانگه‌ی ناسینی ناوه‌ڕۆکه‌که‌ی، ناومان لی ناوه‌ و له‌وانه‌شه‌، هه‌ریه‌که‌ له‌م گولزارانه‌، پتر له‌ مه‌به‌ستیکی ژبانی مرۆفایه‌تی و کۆمه‌لابه‌تییه‌که‌ی،

بگه‌یه‌نی و ئه‌و بۆچوونانه‌ش ده‌که‌ویتته‌ ئه‌ستۆی خۆینه‌ری ئه‌مڕۆ و دوا‌رۆژ.

ئه‌م گولالانه‌ی، که له‌م باخچه‌ ده‌ست هه‌لبێژراوه‌دا، به‌رچاو ده‌که‌ون، هه‌ندیکی زۆر که‌من و به‌ته‌مای ئه‌وه‌م، یان ئاواته‌خوایم، که به‌چاپ بگه‌یه‌نرین و چونکه‌ ئه‌م به‌ره‌مه‌ که‌له‌پوورییه‌ی، که هه‌یه‌، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ندی ڕۆشنییری کوردیی په‌ره‌تر پێ ده‌دات، که‌ره‌سه‌یه‌کی فراوان و ره‌سه‌ن، ده‌خاته‌ مه‌یدانی زمانناسییه‌وه‌. ڕیگا ئاسانتر ده‌کات بۆ به‌ته‌واویی ناسینی زمانی کوردیی.

من بۆیه‌ نامه‌وی، پتر لیک‌دانه‌وه‌، به‌تی‌کسته‌کان بده‌م، به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌، که خۆینه‌ری کورد ده‌بێ، به‌شێوه‌کانی زمانی کوردیی شاره‌زایی په‌یدا بکات و تاکو ڕچه‌له‌کی میژوویی هه‌نگاوه‌کانی زمانی کوردیی بتر بۆ ڕۆشن بێته‌وه‌.

هه‌ورامانی

٢٠٠٢/٨/٢٣

سلیمانی

پیشەکی:

ئەمە، بۆ جاری دووئەمە، کە دیوانی میرزا ئۆلقادری پاوهیی، چاپ دەکری و جاری یەكەمیان، لە لایەن، محەممەدئەمین هەورامانییەوه بوو، کاتێ، کە لە بەغداددا بوو و ئەمەش، یەكەمجار بوو، کە بەرھەمی میرزا ئۆلقادری پاوهیی، دەکەوێتە، بەرھەستی خۆینەوارانی کوردیی عراقووە و هی ئێرانیشەوه، ئەگەرچی، لەووە پێشتر، ناو بەناو، بەشیتوویەکی پچرپچر رۆژنامەیی کوردستان، کە لە تاراندا، دەردەچوو، لە لایەن د. سدیق موفتی زادەوه، بلاو دەکرایەوه.

ئەم بەرھەمە، زۆریە زۆری بەرھەمە ھۆنراوەییەکان و ھەلبەستەکانی میرزا ئۆلقادری پاوهیی تیا، کۆبوو بوویەوه، جگە لە ھەندێ بەرھەمی بچکۆلەیی، کە وەك پارچە ھۆنراوەی بچکۆلە نەبێ! بەرھەمی، کوللە و ئاینەمەل و سەما و زەمینیشی تیا، بوو، کە بەرپز عییزەدین، لە بەرھەمی فەقێ قادری ھەمەوھندی، کە لە لایەن، مامۆستا مەلا کەریمەوه، لە عراقدا، لە چاپ درا، بەھی یەکیکی دیکە (فەقێ رەشید ناوی) لە قەلەم داوه!

بەرھەمی (رەوزەتولسەفا) شی، ھەر بەناو ھەبوو، بەلام رەنگی بەرچاو نەدەکەوت!!

بۆ جاری دووئەم، لە لایەن دەستەیی ئەنجومەنی پاوهوه، دیوانی میرزا ئۆلقادری، لە چاپ درا و ئەم جارەشی، جگە لە ھەندێ پارچە ھۆنراوەی کورت نەبێ، چی دیکە بۆ نەخرایە سەر ئەوھی یەكەم، کە لە عراقدا، لە چاپ درا!

پتر، لەوھش، کە سەرەرای ئەو، ناوی چاپی یەكەمی بەرھەمی بەغدادی نەبراوو، زۆریە زۆری لیکۆلینەوھەکی، کە لەوھی یەكەمەوه، بەبێ دەستکاری کردن، بۆ ناوی چاپەکەیی خۆیان، گۆتێزابووہو!

ئەگەرچی، ھەندێ پارچە شیعی، زۆر بەھاداری ھەن و دەستی دەستەیی ئەنجومەنی ئەدیانی پاوه، کەوتوو، بەلام ھەر لەبەر ئەوھی بۆنی دژوین فرۆشییان، پێوہی، بلاویان نەکردنەوه!

رەوزەتولسەفا:

بەم ناوونیشانەوه، میرزا ئۆلقادری پاوهیی، نزیکەیی چوار ھزار و نیوی دێرە ھەلبەستی، ترنجاندووہتە یەکتیری و بەچەند بەشیکەوه، گوايا، بۆ ئاسانی و دۆزینەوه و بەسەرکردنەوھی باسە جۆرەجۆرەکانی ناوی، داہەش کردووہ و ئەوھش، کە دەبێ بوتری، میرزا ئۆلقادری پاوهیی، ئەم بەرھەمی، لە (رەوزەتولسەفا) ھوہ - (ھەرۆک خۆی بۆ چەند جاری، ناوی دەھینێ و پاتی دەکاتەوه) وەرگیپراوہ، لەبەر ئەو، ھەندێ لە ھۆنراوەکانی، یاخود ھەندێ لە دێرەکانی، لاوازییان، پێوہ دیارییە، بەتایبەتی، لە وەزن (کیشە) و قافیە (سەرەوا) دا. بەھەر حال، بەرھەمەکە زۆر شایەنی ئەوہی، کە بکەوێتە، بەرچاو و وەك کە لە پووڕیک و سامانیکی ئەدەبی کوردیی دینی و بیارتیری!

رەوزەتولسەفا، پێکھاتووہ، لە چەند بەشیکە سەرەکیی و وا ئیمەیش ھەندێ لەو بەشانە، دەخەینە روو. بەو مەبەستەیی، کە تێگەیشتنی ئاسانتر بێ!

- بەشی پیشەکی:

ئەم بەشەیی، دەستپێکردنە و دەبەوئ، رێگا بۆ دەستپێکردنی بەرھەمەکەیی، پاک بکاتەوه و ئامادەیی بکات.

ئەم بەشەیی، بەناوی خواوہ دەستپێکردووہ و بەوھش سەرەتاکەیی داداوه، کە خۆی گەورە و مەزن، خواوہنی ھەموو ھەن و نییە یەكە و خواوہنی تەوانایە و ھەرچی، شتی، رووھکی، گیاندارێ، ھەر لە مرۆقەوه، تاوہکو بچووکتربینیان لە ناو دوی تۆتی دنیا، ھەیی، ئەو دروستی کردووہ و خواوہنی دنیا و دین و بەھەشت و جەھەننەمە و خواوہنی سەما و زەمینە و نەمرە و لە کەس نەبووہ و کەسیش لێ نەبووہ و لیتی نابێ و خۆشەویستترین کەسی لە دنیا، پێغەمبەر! لەم رووہوہ و لەم دەرفەتەدا، دەبێ ئەوہ بوتری، کە ھۆنراوہ دژمانەکانی، لە رووی ھونەرییەوه، لەوانی دیکەیی بەھیتزرن، ئەگەرھاتوو لەم پیزەدا، بەشە دلدارییەکانیمان، سەرژمێر نەکردن!

پیش ئەوھی، کە ئەم دەرفەتە بەجی بەھیلین، دەبی بلین، کە ھۆنراوہ دژوینەکانی، لە پلەبەکی بەرز دان و دوا بەدوای ئەوانەیی شیخ رەزای تالەبانی، جیگای خۆیان دەکەنەوه!

ئیمە، کە چووینە پاوه، دیسان، سەرچەمی بەرھەمەکانی، میرزا ئۆلقادری پاوهییمان کۆکردنەوه و لە پاش بەراوردکردنیان، لەگەڵ چاپی یەكەم و دووئەمی دیوانی میرزا ئۆلقادری، بۆمان دەرکەوت، کە بەرھەمەکانی میرزا ئۆلقادری، پێوستییان، بەوہ ھەیی، کە

سەرلەنۆی، لە چاپ بدرێنەو و ئەمەش، ئەركی سەرشانی ئەنجومەنی یەكیەتی نووسەرانی پاوهیه.

من، كە، (رەوزەتولسەفا)ی میرزا ئۆلقادرم، خۆیندەو، تەماشام كرد، كە كارێكى سەردەمی پیری میرزا ئۆلقادری پاوهیبییه و جۆرێكە لە گەرانەو، شتیکی بەسوودیشە، بۆ سۆفیهكان و دەرویشەكان، بەتایبەتی، ئەو دەستە و كۆمەڵە، كە هەمیشە و لە هەموو كەسێكى دیکە، خۆیان بەستوو، بەشیخ و سەركردهی دینییهو و لە دەریای پان و بەرینی خەون و خەیاڵ و بیینی جۆراوجۆر و ڕەنگامەدا، (خۆیان)، مەلەوانی دەكەن و ئاگاداری هێچ جۆرە دەستوورێكى راستەقینەى ئیسلامی نین، كە ئەویش، قورئانی پیرۆزە!

شایانی باسە، ئەم بەرھەمەى، كە بەناوی (رەوزەتولسەفا)و، پتر لە چوار ھەزار نیو، دێرە ھەلبەستە و ئەگەرچی زۆری وشەكانى عارەبىن و ئەو عارەبیانەى، كە لە ناو پیاو دینییهكاندا، باو و برەویان ھەیه، كەفەسەرە، بەوشەى جۆراوجۆرى كوردییەو، كە لە توانایاندا، فەرھەنگى كوردی دەولەمەند بكەن!

م. ھەورامانی

كوردستان (سنە)

خانەقاي، حیسامییە

۱۹۹۳/۴/۱

میرزا ئۆلقادری پاوهی:

ھەورامانی

پێشەکی:

میرزا ئۆلقادری پاوهی، یەكێكە لەو شاعیرانە ناوچەى پاوه، كە شیعرەكانى ھەك وێردى سەرزمان، بەسەر زمانانى زۆرى خەلكى پاوه و ناوچەكانى جوانرۆو، دەوترینەو و ھەندى جاریش، بەوینە، یاخود ھەك پالپشتى بۆ راستی و جوانی و پاراوی، ناو بەناو دەخرینە، بازاری دەمەتەقتی ڕەوانى و زمان پاراویبەو.

سەیر، ئەو ھەبە، كە ئەو كەسانەى، سا، زۆر نەبێ كەم، شیعرى میرزا ئۆلقادری پاوهیبییهیان، لەبەر كردوو و بەوینەى جوانى و شیرینی و ڕەوانى و ڕازاوی و دەولەمەندی، دەبخەمە روو، بە (مەرحوم میرزا ئۆلقادری پاوهی دەفەرمى)، دەستى پى دەكەن! بەھەر حال، لە شارى پاوه و ناوچەكانى دەورووبەرى و ناوچەكانى جوانرۆدا، میرزا ئۆلقادری پاوهی، پاش مەولەوى تاوگۆزى، لە مەیدانى شیعردا، جیگایەكى بەرپێرى داگیر كردوو! لەگەڵ ئەو ھەشدا، ڕەخنەیان لى دەگیرى لەویدا، كە تا ئەم ڕۆ، نەیاننوانیو، شەقامى، یان مزگەوتى، یان مەیدانى، یان قوتابخانەى، كە لە پاوهدا، بەناوى میرزا ئۆلقادری پاوهیبییهو، ناو بنین!

بەھەر حال، میرزا ئۆلقادری، كۆرى میرزا محەمەدە و ئەویش كۆرى كۆتخا جەعفەرە و ئەویش، كۆرى میرزا ڕەسوولە و ئەویش كۆرى میرزا تایرە و ئەویش كۆرى میرزا حەبیبوللاى و ئەویش كۆرى میرزا فەتھوللاى و ئەویش كۆرى میرزا ئەحمەدە و كە بە (كابەلەد) ناسراو بوو!

لە پاوهدا، خاوەنى باخ و باخات و زەویوزار بوون و جیگای ئەو باخ و باخاتەیان، حالى حازر پیتی دەوترى (دەدەى زەید) كە ئیستا گەرەكێكە، لە شارى پاوه.

میرزا ئۆلقادری، كۆرى نەبوو و تەنھا كچێكى ھەبوو، كە ناوى (خاوەر) بوو.

میرزا ئۆلقادری پاوهی، ئەگەر باب و باپیرانى دەولەمەند بووبن، بەلام خۆى زۆر دەستكورت بوو و بەرادەى، زۆری كاتى لە دیواخانەكانى بەگ و شێخەكاندا، بەسەر بردوو! ئەمەش، بوو، بەھۆى ئەو ھەو، كە پارچە ھەلبەستى بۆنە (دەربارى ھەبێ و بى گومان، ئەمەش، ئەگەرچی بەھۆیەو، توانیو، نەختى لە ئیش و ئازارى ئەركى ژبانی

کەم بکاتەوه، بەلام لە لایەکی دیکەوه، ناو بەناو پیتی شیعەرەکانی بەرەو کەمیی چون، یان کەم گریک بوون چون!

ئا، لێرەدا، پیتیستە ئەوه بوتری، کە شیوەنە هەلبەستەکە، کە بەبۆنەی کۆچی دوایی شیخ عومەری بیارە (شیخی زیائەدین) وە نووسیبویەتی و شیوەنەکە، کە بۆ کۆچی دوایی وەکیلی جوانرۆ کردوویەتی، هونەری هەلبەستییان، وەک هونەری هۆنراوەیی ئەوانی دیکە نییە!، یان، ناگەنە (پلە و رادە)ی، ئەوان! پیاچوونەوێک، بەبەرەمه کانییا، وەهامان، بۆ دەرەخەن، کە بریتین لە چەند باسیک و چەند مەبەستییک و بەگورتیش، بۆمان هەیه، بەم جۆرە خوارەوه، ناویان لێ بنیین:

- بەشیکیان پەیوەندییان، بەجوانیی سروشتی پاوه و ناوچەکانی هورامانەوه و هەرەها، جوانی و شیرینی و رەنگینی و نازایی و لێهاتویی ئافەرەتی هورامانەوه؛ هەلبەتە، ئەم بەشەش، بەشی جوانی و خامی و هەرزەیی خۆیشی تیایدا، لەگەڵ هەلسوکەوتی دلداریبیدا، رەنگی داوئەوه!

- بەشیکی دیکەیان، بریتییە، لە دژوین (جینۆ) فرۆشی، کە هێرشیکی زۆری بردووتە، سەر هەندێ هۆز و هەلسوکەوتیان و هەرەها، سەر شەخسێ کە بەناوی (سەعید ئاغە) هەوهیه و پەتپەتییەکی زۆری، بەدژوین، پێ کردووه و لە دژوینەکانیشدا، لە دەوری دەمپیسیدا، بەشی جوتین فرۆشی دیکە زۆر کەم داوه!

- بەشیکی دیکەشیان، بریتییە، لە هەلبەستی بۆنە (دەرباری)، کە پتر، بۆ مەبەستی پاره، پێکەوهی ناو و دەیهوئ، هەرچی چۆنی بی بەراتیکی پێ وەرگری!

- بەشیکی دیکە لە دەرینه قالبیکی دینییهوه، بەلام نەک، وەک ئەوانە مەولهوی، بەلکو، بەماندوو بوونیکی زۆرەوه، لەگەڵ دەستکەوتی بایەخیکی کەمدا و کەمتر لەوانە مەولهوی!

- بەشیکیشی - باری سیاسی لە ناوەرۆکەوه، گرتووه، ئەگرچی وەک گەمە و گەف خۆیان بە دەستەوه، دەدەن!

بەشیوەیهکی، ئاشکراتر، ئەگرچی میرزا ئۆلقادری پاوهیی، لە پلە و پایەدا، لە لایەن خەلکی پاوه و هورامانی لهۆنی ئیرانەوه و خەلکی ناوچەکانی جوانرۆوه، خستووایانەتە، پاش پلە و پایە مەولهوی، بەلام بەپیتی بۆچوونی من، زۆرتر لە داوایە و ئەمەش ئەوه ناگەین، کە من دەمهوئ، لە نرخی هۆنراوه و هەلبەستە بۆنەییەکانی میرزا ئۆلقادری

پاوهیی کەم بکەمەوه، چونکە هیچ کەسێ، ناتوانی، لە پلە و پایە هیج هونەرمانەندێ، نە زیاد بکات و نە کەمی بکاتەوه، بەتایبەتی ئەگەر وینە و نمونە ی کارە هونەرمانەندییە کە لە مەیداندا، هەبێ!

بەهەر حال، میرزا ئۆلقادر، لە ناوچەکانی خۆیدا، پلە و پایەیهکی نرخداری هەیه و ناوچەرگەیی دلێ، ئەو خەلکە گرتووه! تا، ئەمڕۆ، دوو جار دیوانەکەیی میرزا ئۆلقادری پاوهیی لە چاپ دراوه و جاری یەکەمیان لە لایەن (محەممەد ئەمین هورامانی) یهوه، لە عراقد، بووه و جاری دووهمیشیان، لە لایەن ئەنجومەنی ئەدیباتی شاری (پاوه) وه بووه!

چاپکردنی چاپی دووهم، یان، راستتر، بابڵین چاپ بوونی دیوانەکەیی بۆ جاری دووهم، کە لە لایەن، هەرەک و تمان، ئەنجومەنی ئەدیباتی پاوه بووه، هەندێ پارچە شیعری بۆ زیاد کراوه، کە لەوهی یەکەمدا، دەست ناکەون و بەلام، هەلبەتە کە ئەدەبی زۆر گەرە، لەمەدا، کراوه و ئەویش، ئەوه بووه، کە دەبوایە ناوی ئەوهی پیتشوو بێرابایە، کە وەک سەرچاوهیەک، ئەگەر هاتوو زانییمان، ئەو چاپکراوهی یەکەمیان لە بەرەستدا بووه و زۆرەیی زۆری بێرەکان و لێکدراوەکان و بۆچوونەکانیشیان، بەبێ دەستکاری کردن، لەوهی یەکەمەوه، وەرگرتووه! بەهەر حال، ئەمە و ئەم جۆرە گلهیی کردن، ئا لێرەدا، بەسە و مەرۆفیش بۆی هەیه، بچیتەوه، بەهەردووکیاندا، بەتایبەتی رۆی لێکدانەوهکان و بیانخاتە، تایی تەرازووی بەراورد و سەنگ و کیشانەوه! لە لایەکی دیکەشەوه، دەبێ ئەوه بلێین، کە ئەنجومەنی ئەدیباتی شاری پاوه، شایەنی ریتن و لە لایەن، منەوه، دەستیان بۆ بەسنگەوه گیراوه، چونکە توانیویانە، میرزا ئۆلقادری پاوهیی، بۆ جاری دووهم زیندوو بکەنەوه و پتر لەوهش، پیرۆزیایی، لەو کوردییەیان، دەبێ بکری، ئەگەر هاتوو زانییمان، کە ئەوان، لەویدا، پەیرهوییەکی تەواوی کوردیی ئەدەبییان، کردووه!

میرزا ئۆلقادری پاوهیی، هەرەک و تمان، دەبێ بەچەند پلەیهکی ژباندا چووبی و چووشە و ئەوانیش؛ دەوری گەنجییەتی و ئەوجا، دەوری دلداریی و پاشان، دەوری دەرەیسەری ژبان و ژبانی خیزان و دیواخان و دیواخانکردن و پروکردن بەرات و ئەوجا، دەوری پیریهتی و بێرکردنەوه و بەرەو پارانەوه چون!

بەرەمه کانی، بەتایبەتی، هەندێ پارچەیی هۆنراوهی هەن، کە کەوتوونەتە دواي هەوای خەپال و جموجولێ هەستی دەروونی، کە وەک (جامەدۆزان)یی، بۆ وینە، ئاخ و زۆخ و دووکەل و دوو و دەروونی میرزا ئۆلقادر، لە بارەیی بێ وەفایی دلدارەوه، بۆ دەخاتە روو، خۆ، پارچە هۆنراوهی (شەمال)ەکەیشی؛ رازاوهیی، ناوچەکانی هورامانی کوردستانمان،

بەرپەنگىنى بۆيۈنە دەگرى و ۋەك تابلۆي رەنگامە، دەيانخاتە بەر پەردەي قىدىيۆ تىپىي مېشك؛ بەسەر پاكي رەنگەكانى و دىمەنەكانىيەۋە! بەلام، پارچە ھەلبەستى (كوللە و ئاينەمەل)، ئەگەرچى بەروالەت، لە قاوغى (گالتە و گەف)دايە، بەلام لە راستىدا، جۆرە رەخنەيەكە، ياخود، جۆرە داۋاكردنىكە، بۆ بەرپەستكردى، ئەو جۆرە ھېرشانەيە، كە بەو بۆنەيەۋە، ھەورامان، پى شىل كراۋە! واتە، خۆي لە خۆيدا، جۆرەكە لە (سىمبۆلېزم)، ياخود دەست كېشانە، بۆ ئەو جۆرە ھەلسوكەوتە راميارىيانە، كە زۆر نارەۋان و لە ھەردوو لاۋە، جگە لە پى شىل كردنى ھەورامان و زىانبەخشىن بەخەلكەكەي، چى دىكە، لە ئارادا نىيە و نەبوۋە و ناشى!

بەشى، پىادا، ھەلدان، ياخود شىۋەن كردنى شىخى زىائەدىن و (ئاسمان و زەمىن) و (رەۋەتولسەفا) ىشى، پىشاندانى تەمەنى پىرىيە و، جۆرە بەرەو پەشىمان بوۋنەۋەيەكە، لە كار و كردهۋى پىشۋى، كە روۋى ناۋە و بەو مەبەستەي، كە چارەسەرى نىيە، جگە لەۋەي كە دەبى رېگاي دىن، بەو جۆرەي خۆي كە بۆي چوۋە، بۆي بچى و بىگىرتتە بەر!!
خۆ، بەشى، دژۋىن فرۆشتنەكەي، كە روالەتى ھونەرىيان، زۆر پىتۋە دىارىيە و بەجۆرى، كە خەرىكە نىزىك بەشىخ رەزاي تالەبانى بكاتەۋە، بەتايبەتى لە جۆرى رەنگ رىشتى تابلۆي جنىۋەكانىدا و بى گومانىش، ئەمەش دەورى ھەرزەكارىي، يان، دەورى زۆرتىنى تەنى، ياخود ھونەرىي بوۋە و بى چەند و چوۋنى، زۆر لە پىشى پەشىمان بوۋنەۋەي و گەرپانەۋەي، كە وتوۋە!!

ھەورامانى يەكى نەورۆز
پاۋە

ھەندى بەرھەمى بلاۋ نەكراۋەي مىرزا ئۆلقادى پاۋەيى:

لەو دووجارە چاپوۋنەي دىۋانەكەيدا، جارىكىان لە عراقدا و ئەۋى دوۋەمىشيان لە ئىراندا، نەتوانرا، سەرىپاك و سەرجەمى بەرھەمە ھۆنراۋە و ھەلبەستەكانى، مىرزا ئۆلقادى پاۋەيى، بگرنە دوئى تويى خۆيان و بى گومان، بۆ ئەۋەش، ھۆي زۆر و تەنگۈچەلمە و كېشەي زۆر بەر پىي كۆكردنەۋە و لىكۆلېنەۋە و چاپكردنىان گرتوۋە.

لەۋانەيە، ھەندى، لەو ھۆيە گرېنگانەش، ئەۋە بوۋىن، كە لەو كاتى يەكەمەدا، ھەر ئەۋەندە، بەردەست كەوتە بوۋ بى و بەلام لە چاپكردى دوۋەمدا، لەبەر زۆرىي بەرھەمەكەي و زۆر نەشكان، بەسەر ساغكردەۋەياندا و گرانى لە چاپدانى بەرھەمەكە بەسەرجەمىي و لەۋانەشە، ھەندى شتىش ھەبن، كە شايەنى (بەپىي بۆچوۋنى خاۋەنى بەچاپ گەيەنەرى دوۋەم)، بلاۋكردنەۋە نەبن!

بەھەرچال، ئەۋ بەرھەمانەي مىرزا ئۆلقادى پاۋەيى، كە تا ئەمىرۆ و لەو دووجار لە چاپدانەي دىۋانەكەيدا، چاپ نەكران و بلاۋ نەبوۋنەتەۋە، شايەنى رېز لى گرتن، چە لە روۋى، ھونەرۋە و چە لە روۋى روالەت و ناۋەرۆكەۋە! چۈنكە، بەراستى ئەم جۆرە ھەلبەستانەي مىرزا ئۆلقادى زۆرتىر لە (دىۋ و دىي) مىرزا ئۆلقادى پاۋەيى-ن، كە لەۋانى دىكەيدا، بەرچاۋ نەكەۋتن! بۆمان ھەيە، كە ئەۋ بەرھەمانەي، كە تا ئىستە بلاۋ نەكرانەتەۋە و لە بەردەست دان، بەم جۆرەي خاۋەرۋە، ناۋيان لى بنىين:

۱- بەشى نامەنوۋىن:

ئا لەم، جۆرانەدا، ھەندى نامە بۆ مىرزا ئۆلقادى پاۋەيى، لە لايەن شاعىرانى ئەۋ سەردەمەي خۆيەۋە، بۆ نووسراۋە و ئەمىش، ھەروەك شىۋەي ئەۋان، بەھۆي نامەي شىعەرىيەۋە، ۋەرامى داۋنەتەۋە.

ئەۋ نامەيەي، كە زۆر شايانى باس بى و بايەخى ناۋەيتاننى ھەبى و بەتەۋاۋى لە دل و دەروۋنىيەۋە، ھەلقوللا بى، ئەۋەيە، كە بۆ خاتو مېناي خىزانى ناردوۋەتەۋە، پاش ئەۋەي، كە خىزانەكەي (خاتو مېنا) بەھۆي نامەيەكەۋە، كە بۆي ناردوۋە (ئا لەۋ كاتەدا، لە دىي «گەرمەخانى» لە روانسەردا، لە لاي سەردار رەشىد و عەبباس خانى ئەردەلانيدا بوۋە) و ۋەھا دەردەكەۋى، كە لەۋى، زۆر ماۋەتەۋە و خاتو مېناي خىزانىشى بىتاقەتى بوۋە و بۆيە، بەنامەيەك ھەۋالى پىرسىۋە و ئەمىش بەم گىفتوگۆيە شىرىن و پاراۋە، ۋەرامىكى رەنگىنى، بەۋىنەي (نامەي ھۆنراۋە) بۆ دەنىرى!

«عەلەیکە‌‌السلام، فریشتە‌ی ئەنوەر
 ڕەشتە‌ی لێق‌ای سەنع، حەبیبی تەوانگەر
 وەش ئام‌ای وەخەیر، هەر بەر گوزیدەم
 ساق‌ەدەم باوەر، وە بان‌ی دیدەم
 ئێران، تا تووران، دنیا، سەر‌انسەر
 پایە‌ندازت بۆ سە‌وڵی نازپەرور
 ئەستە‌موول، پێشکە‌ش نیم نیگ‌ای دیدەت
 ئەسفە‌هان ئە‌برۆی قە‌لەم کە‌شیدەت
 مووسڵ وە سە‌ود‌ای موژە‌ی خە‌میدەت
 بە‌سەر، وە بین‌ی دلّ پە‌سە‌ندیدەت
 حە‌لەب وە حە‌لقە‌ی حەبیبی تار گێ‌سووت
 قە‌فقاز، وەقە‌د بە‌ند، بایکتەر جە‌ مووت
 پارێس وە پ‌رشە‌ی پێش‌انی پاکت
 خاوەر وە فید‌ای حوسنی رووناکت
 شە‌رم وە شە‌رت و شۆن وە‌ف‌ای شە‌ریفت
 بە‌ندی ئە‌و بە‌رزب‌ی، بال‌ای زە‌ریفت
 کشمیر وە گو‌ن‌ای گولّ غونچە‌ی ڕە‌ندت
 کابل وە کال‌ای، ئال‌ای پە‌سە‌ندت
 شیراز، وە شو‌علە‌ی شو‌وقی شە‌مامە‌ت
 جام وە بۆ‌ی بخوور، عە‌بیری خامە‌ت
 کوردستان، وە گە‌رد تۆ‌زی پالاکە‌ت
 کرماشان سەر گە‌رد بال‌ای ئالاکە‌ت
 زەر نە‌ زەر ئە‌فشان تە‌ش‌ریف ئاوە‌ردەت
 تاران، وە تاری، قار و توور کردەت
 قە‌ندە‌هار، وە قە‌ندی غونچە‌ی دە‌قانت
 یە‌مەن، وە یە‌ک حە‌رف، لە‌علی یە‌مانت

خە‌تا وە خە‌ندە‌ی قە‌بلی سالانت
 خوتە‌ن وە توح‌فە‌ی وردە خالانت
 فە‌ره‌اد وە رە‌نجی زە‌ریفی بافت
 کرمان، وە گە‌رووی سورا‌حی سافت
 هە‌فت ئە‌قلیم تە‌مام، نە‌ونە‌مامی نو
 نە‌دارۆن، قی‌مە‌ت، رە‌ب‌ای، بال‌ای تو
 موودە‌ی عومری وێم، هام‌سە‌ران یاران
 هەر ئارۆ، وە شاد، دنیا، و یاران
 جە‌ ماوە‌ی قی‌بلە‌م سە‌لامش کە‌ردەن
 زیندە‌گیم جە‌ حال، مە‌ردە‌نی و یە‌ردەن
 قادر وێنە‌ی تە‌یری بێ وە‌رام‌ە‌و
 تا مە‌حشەر بە‌ندە‌ن بە‌و سە‌لام‌ە‌و!

و‌ها دە‌گێ‌رنە‌و، کە‌ (جی‌هان ئارا خانم) دە‌یه‌وێ، سە‌ری چە‌م و دۆ‌لی پاوه‌ بدات و میرزا
 ئۆ‌لقادری پاوه‌بێشی، بە‌و بۆ‌نە‌یه‌و، پارچە‌ هۆ‌نراوە‌یه‌کی رێ‌ک و ڕە‌نگین دادە‌پێژێ و ئا
 لە‌ویدا، یاری‌ی بە‌وشە‌ی جوان و جوۆ‌راوجۆ‌ر وات‌ای کردووه‌ و هونەر‌تیک‌ی جوان و
 هونەر‌مە‌ندانە‌ی هۆ‌نە‌ری، ئا لە‌ویدا، پێشان، داوه‌. ئە‌مە‌ش، لە‌وه‌ دە‌کات، کە‌ جی‌هان ئارا
 خانم، نامە‌ی بۆ‌ میرزای پاوه‌یی نووسیب‌ی بۆ‌یه، ئە‌میش، بە‌م جوۆ‌ره، باسی ئە‌و هاتنە‌ی
 ئە‌وی بە‌و جوۆ‌ره کردووه‌، کە‌ کردووبە‌تی:

قی‌بلە‌م چە‌م سە‌ردە‌ن، قی‌بلە‌م چە‌م سە‌ردە‌ن
 چە‌مت، چە‌مان مە‌یل، سەر چە‌م کە‌ردە‌ن
 ئارۆ، زە‌لانە‌ن، هە‌وای چە‌م سە‌ردە‌ن
 چنارانی چە‌م، وە‌هە‌م چە‌م وە‌ردە‌ن
 بۆ، شۆ، وە سە‌یر، ویت مە‌دەر ئازار
 چە‌مە‌ن بێ سە‌یرە‌ن، تا چە‌م، کەرۆ کار
 ئە‌ر مە‌یلت چە‌م بۆ، نە‌ونە‌مامی، نو
 چە‌م خۆ، قات نییە‌ن، پە‌ی سە‌یرانگی تو
 بال‌ە‌خانە‌ی چە‌م، چە‌مە‌ راگە‌ی ویت
 کولل بان، وە خاکی تۆ‌زی پاکە‌ی ویت

پاسەن نە ھەر جا، شەمالەى شەم بۆ
 سەيرى چەم وەشەن، ئەرچەم نە چەم بۆ!
 خەيلپوھەن ياساخ نە داو و باشەن
 ھەر پەى چەشم ئەنداز، سەيرى تۆ خاسەن
 سا وە بان چەم، تۆ، تە شەريف باوەر
 سەيرى چەم و سەيل، شە تاوى من كەر
 بى چەمباى وە چەم، نىگادارىش كەر
 پەى سەيرى سالان، ئاويارش كەر
 ئەو ەند ئاوە شوۆر، ئەسرى چەم واران
 سۆز كەردەن، ئالان، بە وينەى داران
 قادر، جەهان چەم، كەرد وە نەزرى پىت
 تا ويران نە بۆ، بەى سەيرانگى وىت!

ديارە، خوینەر، پاش خویندەنەوى، پارچە ھۆنراو ەكە، بۆى پۆشنە، كە وشەى (چەم)،
 نزيكەى بىست جارى بەكار ھىنراو ە و پتر لەم وشە يەش، ھەر لە رىشەى ئەو، وشەكانى
 (چەشم) و (چمان) و (چەمەن) ىشى بەكار ھاوردووە!

لىرەدا، زانابى و ھۆنەرى لە بەكار ھىنانى وشەى (چەم) دا، بە چەند جۆرى واتا،
 بەكارى ھىناو ە و بەكار ھىنانە كەشى، ئەگەرچى بەچا، و ھا دەردەكەو، كە زۆر ئاسان
 بى، بەلام لە راستىدا، ئەم جۆرە وردەكاربانە و ئەو جۆرە يارىكردنە بەوشە و راھىنانى
 جۆراو جۆرى، لە واتادا، لای زۆر بەى كەسانى ھونەرمەند، ئاسان نىبە!

چەم؛ بەواتاى (چا) و (دۆل) و (سەوزابى) و (چەمانەو ە) و سەراو ەى (ئاو)
 (چاوپروانى) و (بى چاوينە) و (باخ و باخات)، بەكارى ھىناو ە، ئەگەر ھاتو توانىمان،
 بەچاويكى زمانناسىبەو ە، سەيرى (زاراو ەكانى چەم) مان كرد و دامان لە سەنگى مەحەكى
 لىكۆلىنەو ەو ە!

ھەندى پارچە شىعرى بلاو نەكراو ەى، چە لە بارەى جوانى سروسشتەو ە، چە لە بارەى
 ئالوگۆر كەردنى نامەو ە ھەن و بەلام، ئىرە دەرفەتى ئەو ە نىبە، كە باسى ھەمويان بكرى،
 بۆبە، بەوينەبەكى كەم و نموونەبەكى خەست رازى دەبىن و ئەوى دىكەشىيان، بۆكاتى خۆى
 و بۆدلسۆزى خۆى، بەجى دەھىلەن!

۲- بەشى دژمان (دژوین) فرۆشى:

مىرزا ئۆلقادى پاو ەى، لە دژمان فرۆشىدا، دەستىكى بالا و زبانىكى تىژ و دەمىكى
 ھەراشى ھەبوو ە. بۆمان ھەبە، بلىپىن، كە لە جنىو فرۆشتندا، لە پاش (شىخ رەزى
 تالەبانى) مەيدانى داگىر كەردو ە.

حالى حازر، دوو پارچە ھەلبەستى مىرزا ئۆلقادى پاو ەى، لە بەردەستمان دا، بە
 باشتىن وىنەى ھونەرى جنىو فرۆشتن.

ئىمە، لەم روو ەو ە، نامانەو، لەمە زباتر بلىپىن، چونكە و ھەى بەباش دەزانىن، كە
 پارچەبەك، لەو پارچانە بخەينە، بەردەست خوینەرى بەرپىز و خوینەرىش، خۆى، وەك
 حاكمىكى ھونەرمەند، حوكمى خۆى بەسەرىدا، بدات!

و ھا دەگىر نەو ە، كە شەخسىكى جاف، بەناوى (سەعید ئاغە) و ەبى و لە ديوانى
 مەحمود پاشاى جافدا، لە ھەلبەجە، دژوین، بەخەلكى پاو ە و بەمىرزا ئۆلقادى پاو ەى
 دەدات، لە كاتىكدا، كە مىرزا ئۆلقادى پاو ەى خۆشى لە مەجلىسەدا، ئامادە بوو ە و
 مىرزا ئۆلقادىش، بەمەبەستى تۆلە لى سەندنەو ە، پارچە ھۆنراو ەبەكى جنىو، رووبەرووى
 ئەو سەعید ئاغەبە، دەكاتەو ە.

ھەندىكىش، و ھەى دەگىر نەو ە، كە مىرزا ئۆلقادى، خۆى لە مەجلىسى مەحمود پاشاى
 ھەلبەجەدا بوو ە و سەعید ئاغە لەو ەو ە بوو ە گووايا، ھەندى لەوانە، بەمەبەستى
 ھوروزاندنى مىرزا ئۆلقادى، بەرەو دژمان فرۆشى لە چوارچىو ەى ھەلبەست دا، و ھەى
 بەمىرزا ئۆلقادى رادەگەبەنن، كە، سەعید ئاغە ناوتىك چەند روژى لەو ەو ەبەرتەر، دژمانى
 بەپاو ەى و بەمىرزا ئۆلقادى پاو ەى داو ە و زەمىكى زۆرى كەردوون!

ھەندىكى دىكەش، سەرگوزەشتەكە، بەپىچە وانەو ە، دەگىر نەو ە. بەھرحال، ھەرچى
 چۆنى بوو ە، مىرزا ئۆلقادى، ئەم پارچە ھەلبەستەى، پىو كەفەسەر بەدژوین، بۆ
 تۆلەسەندن لە سەعید ئاغە دارشتو ە و بەم جۆرەش، دەستى پى كەردو ە.

ھەى سەعید ئاغە، ھىچ خاست نەكرد
 ئەم شەو ە و ەناھەق، ناوى منت برد
 ئەرى، ھەى كەرى قەرازە قەو ەى
 كەرى كلك درىژ، قەپۆز لە زەوى

ئەر تۆقنگت ئالۆشى نىيىه!
لە زەمکردنى، پاوهييت چىيىه!
گوئ شۆرى ئەحمەق، سەر قەوى سم گرد
دەنگ گەورەى نەفام، ئەمە تۆچىت کرد!

بەم جۆرە مىرزا، لەسەرى دەروا و دژوئىنى، ناقۇلا و رەقق و ئاگر تى بەردەر، بەسەعيد
ئاغە، دەدات و تا دەگاتە ئەوەى، كە دەلتى:

(پاوه گشت تەمام، عولەماى فازل
گشت كانى كەمال، عەزىز و عاقل
مەلا و سۆفى، خەلىفە و دەرويش
گشت ئەهلى تاعەت گشت رىازەتكىش
نە مزگەوت تەواو ئەهلى تاعەتە
پىنج فەرزە دايم، هەر جەماعەتە
مەشهورى عامەن، ئەهالى پاوه
كەربان، وە مەلاى لادى حەساوه)

بەم جۆرە، مىرزا ئۆلقادرى پاوهيى، دەست دەكات، بەتارىفدانى پاوهيى و خەلكى پاوه
و زىرەكىي و لىهاتنىيان و بەزمانە پاراوهكەى خۆى تا دەتوانى، بەشان و بالى باشە و
چاكەياندا دى و ئەوجا، دەگەرپتەو، بۆلاى سەعيد ئاغە و وەهاى پى رادەگەيەننى، كە
ئىستە نۆرە نۆرەى ئەو و نۆرە گورزبەتى و گوايا، ئەم تا ئىستە، هيتشتا نۆرەى نەبوو و
هېچى نەوتوو و بەهەر حال دەلتى:

(سا خۆت بگرە بۆم، شابالى منە
نۆبە زەرەبى سەخت، گۆيالى منە!)

لەمە بەولواو، جىئوى وەهاى دەداتى، كە ئەگەر بىانخەيتە سەر بەردى رەقق و تەقق
(تەوون)، شەققار شەققار دەبى و لەوانەشە، ئەم پەرە كاغەزەى ئىترە بەرگەيان نەگرتى و
بۆبە داواى لىبووردن، لەم روووە، دەكەين! بەهەر حال، مىرزا ئۆلقادرى پاوهيى بەم جۆرە
كۆتايى بەدژمانەكانى دەهينى و دەلتى:

(ياران يە بەختى تالىعى پاوون
سا يەقەن نەحسىش، بەلاى خوداوون)

غەيرە بەزەييش، نامان بە حالش
سەد لەعنەت وە شووم بەخت و ئىقبالش)

مىرزا ئۆلقادرى پاوهيى پارچە هۆنراوہيەكى دىكەى كە لە چوارچىوہى دژمانفرۆشىي
دايە، حالى حازر، بەلامانەو، هەيە و بى گومان، ئەم دژوئىنانەى ئەم پارچەيەى، زۆر دل
ئىشان و بۆبە، نامانەوئى، هېچ وەرگرتەيەكى لى بلاو بکەينەو. بەلام ئەو هەيە، بوترى،
كە ئەم پارچەيە، زۆرتى، لە قالبى بىر و هۆشى خۆيايەتى، كە بەتەواوہتى، تەرخانى بۆ ئەو
جۆرە كارە كر دوو و بۆبە كەفەسەرە بەلايەنى هونەرىي و لەگەل ئەوہشدا، ئىيمە، لەم
روووە، هەرچى شتى بلىين، لەوانەيە، بەگوئى خوينەردا، نەچى، چونكە بلاوكردەوہى
پارچەكە، لەوہدا نىيە، كە بۆ ئىترە بشى و تەنها، ئەو هەيە، كە بلىين، پارچەكە، بەم
ناوونيشانەوہيە (مىرزام جە لای لەك.....).

ئەوہى، كە دەبى بوترى، ئەوہيە، كە ئىيمە ئامادەگىمان هەيە، بۆ ئەوہى كە هەر كەسى، لە
خوينەرانى خۆشەويست، ئەگەر ئەم پارچە شىعەرەى مىرزاىان ويست، ئاگادارمان بکەن و
ئەدرەسى تەواوى خۆيانمان بۆ بنىيرن و تاوہكو ئىيمەيش، نوسخەيەك، لەو پارچە شىعەرەى بۆ
بنىيرن!

۳- بەرھەمىي پىرىي مىرزا ئۆلقادر و گەرانەوہى!:

وہك باو و نەربىتى ناو خەلكى ناوچەكانى هەورامان، و بشگرە، سەرپاكى ناوچەكانى
دىكەى كوردەوارىي، كە ئەو خەلكە، تا وەكو گەنج و لاو و گورى تىيايە، بەپىي
خواشترەرخوازى خۆى، چى دەوئ و چى بۆ رىك دەكەوئ و چى بۆ دەلوئ، بەبى ترس و
لەرز و بىرکردنەو، دەيكات و ئەوجا، كاتى كە كەلكى پىئوہ نەما و، زۆخى تىادا نەما و،
سەرى لە گوئى قەبردا، لەرزىي، يان بەرەو لەرزىن چوو، ئەو كاتە، گوايا، وەك خۆبان
دەلین، دەگەرپتەو و روو دەكاتە، روالەتەكانى دىن و خواپەرستىي و تەنيا بەو
كردەوہيەى خۆبەو، رازىي نابى و بەلكو سەرىش دەكاتە، سەر لاوہكان و
تازەپىشگەيشتووہكان و سەرزەنشتىكى توندوتىيزيان دەكات، گوايا، ئەو شتانەى، ئەو
هەلسوكەوتەى، كە لە كاتى جوانىدا، رەوا بوو بۆى و بەبى گوئى دانە، هېچ
ئامۆزگارىيەك كر دوونى، نابى لە لاين ئەمانەوہ بكرىن و بى گومان، ئامۆزگارى
هەر شەگۆنەى وەهاى دوور لە كر دەوہى راستەقەينە، بەگوئى كەسدا ناچى!

مىرزا ئۆلقادرى پاوهييش، هەر وەك، لە بەرھەم شىعەرەكانىدا، وەها دەر دەكەوئ، تا گەنج

بووه، دهوری عاشقیه تی بینویه و لهم رووه شهوه، ناوی ئافرهت له ملا و لهولای پارچه شیعره کانییهوه، بهزه ققی ههن و (شه مال) یش، وینه به که لهو، بۆ رویشتنانه.

خۆ، ههروهک بۆمان روون بوویهوه، له پیاده لهدان به شان و بالایی جوانی ئافره تدا و ئهوجا، روونانی به رهو جنیو فرۆشیی و ئهوجا، گه رانه وهی به رهو ژیر چه تری دین و خواپه رستی و به شان و بالی شیخ هه لهداندا، وینه به کی جوړاوجوړی سه رگوزه شته ی ژیانیتی!

به هه رحال، میرزا ئولقادی پاوهیی، وا، رووی به رهو دین، کردووه و شناسنامه شی لهو رووه وه، (سه ما و زهمین) ه و تیایدا، چونکه پیغه مبه ر دروودی خوی له سه ر بی، له سه ر زهمینه و هه ر له به ر ئه وهی که خوی گه و ره، دنیا ی به بوئهی خو شه ویستی ئه وه وه دروست کردووه؛ ئا له و روانگه یه وه، (زهمین) ی به سه ر (سه ما) دا، زال کردووه.

ئهوجا، دی به شان و بالی خواپه رستی شیخه کاندا و گویا، دهیه وی، دهستیان پیوه بگری و تا به هو یانه وه، بتوانی له خوی گه و ره نزیک بیته وه! هه ر لهم گوږه پانه دا، میرزا ئولقادی پاوهیی، شیوه نامه ی شیعی بۆ کوچی دوایی به کی له و شیخانه ی هه ورامان ده نووسی و شاکاریشی، هه ر لهم گوږه پانی خواپه رستی و دینپه روه ریبه دا، سه رگوزه شته ی، دروستبوونی دنیا به و ئهوجا، له دابکبوونی پیغه مه ره، دروودی خوی له سه ر بی و ماوه ی ژیان و تاوه کو ده بیته پیغه مه ر و نامه ی خوی بۆ دیته خواره وه و تاکه کوچ بۆ مه دینه ده کات و ئا له ویدا بنچینه ی ئیسلام داده نی و دایده مه زرتینی!! به راستی، ئه م سه رگوزه شته میژوویییه شیعی، که خۆی له خۆیدا، له عاره بییه وه کراوه به کوردیی شیوه ی هه ورامان و ئه و سه رچاوه یه ش، به ناوی (روضه الاحساب) وه یه، له چوارچیوه یه کی هونه ری پیکو پیک و پاراودا، توانیوه تی لایه نیکی کتیبخانه ی کوردیی دینی، پر بکاته وه. ئه م به ره مه، دابه ش کراوه، به چه ند به شیکه وه و ژماره ی دیره شیعه رکانی یه کجار زۆرن و ئه وهی، که من به لامه وه کو بوویته وه، خراوه ته، سه ر رینووسی نوئی کوردیی و نزیکه ی چوار سه د و په نجا لاپه ریبه کی گرتوه ته وه، به بی ئه وهی، هیچ جوړی په راویتی، یاخود لیکو لینه وه بی، یاخود لیکدان ه وه یه کی بخریته سه ر، واته؛ به لای که مییه وه، هه ر لاپه ریبه ک، بیست و دوو نیوه دیره شیعی تیا دایه و به و جوړه و به و پییه، ده بی بلتین، که نزیکه ی چوار هه زار و شه ش سه د و په نجا دیره شیعی بیکه.

ئه م به ره مه ی میرزا ئولقادی پاوه بییه، به قه ده ر زۆری دیره شیعه رکانی، له ناوه روکدا

به نرخ و به هاداره و شایه نی، ئه وه یه، که هه موو که سیکی موسولمان ئاگاداری بی و به هه رحال، ئه م به ره مه به ناوی (رهوزه تولسه فا) وه یه! من، بۆ ئه م به ره مه، زۆر په نجم کیشاوه و چه ند نوسخه یه کی ده سخه تم ده ست که و تووه، ئهوجا، هاتووم، هه ریبه که له وانه م خستووه ته، ژیر ته راووی به راوورده وه، ئه نجامه که شی ئه وه یه، که حال ی حازر له به رده ست و بییر و قه له می لیکو لینه وه م دایه و پتر له وه ش، له ریگه دایه، که فه ره ه نگو کیتی باشی بۆ بکه م و ئهوجا، بیخه مه، به رده می خوینه رانی به ریزه وه. ئهوجا، به م بوئه یه وه، رووی داوامان، له و که سانه ده که یین، که خاوه نی پوولن و چه زیان، له وه یه، که خه لکی کورد، به جوړه ریبه ویی دینی وه هاوه، چه کدار بی و ئه ویش، هه ناسه یه کی ئیسراحت و پشووی خه یری پیدا بیته وه، که به هزی پوولنه که یه وه بۆی په خستینراوه!! به شیوه یه کی روشتر، که ئه م جوړه کارانه، کردنه وه یه کی مزگه وتی فه ره ه نگی دینییه، که هه رگیز، نه له ناوده چی و نه ده رووخی و نه کۆن ده بی و نه ده وری به سه ر ده چی! ئهوجا، ئه وه ئیمه حازرین و ئه وه مه یدانیش، بۆ ئه و خاوه ن پوولانه، که دینیان خو ش ده وی!!

پیش ئه وهی کو تایی به م وشه یه، به یینم، ده بی وه فادار بم، بۆ ئه و که سانه ی که لهم رووه وه، یاریده یان داوم، که وهک؛ نوسخه ی ده سخه ت بووی، یاخود، وهک یاریده دانی فو توکوچی بووی، یاخود، یاریده دان، به قاقه ز و جه وه هه ر ناردن بووی، سوپاسیکی بی پایانی خو م پیشکه ش به م که سه به ریزانه بکه م و ئه وانیش، به ریزان ماموستا، مه لا حه مه زایر و ماموستا محه مه دی ئه نساری و ماموستای عابیدی موتله ک و به ریزارامی وه لته ده گی و ئاغای خالییدی کاک محه مه د ره شییدی ئه مینی.

گولزارى ھورامان

محەممەد ئەمىن ھورامانى

بەناوونىشانى، گولزارى ھورامانەو؛ بەپىتى پىرپەوى ئەدەب و رۆشنبىرىيى و ھەچەكانى، كە ئاوپىنەي راستەقىنەي بىن گەردى، ئەو مىللەتەن، كە ئەگەر خوانەخاستە، ئەو نەبووايىن، نەبەرد و كۆلتەدەر و نەبەزاو نەبووايەن، ھەرگىز لە دايك نەدەبوون ياخود، ھەرگىز ئەو ئەدەبە و ھەچەكانى، كە سەرپاكي لىقەكانى ئەدەب و رۆشنبىرىيى دەگرنەو، نەدەھاتنە ناوہو!! گوايا، بەنيازي زۆرتەر زانين، لە بارەي كورد و ھۆزەكانى و شىوہەزارى زمانە كوردىيەكەيان؛ لە بارەي چۆنيەتى گەفتوگۆكردنيان و ھەلسوكەوتيان و جۆرى رەنگدانەوہى باو و برەوى كۆمەلايەتى و ئابوورىيى و راميارىيى و دىنى و رۆشنبىرىيى ديكەيان، لە سەرانسەرى دەم و زەمان و چەرخى تۆماركردنى، جۆرە لىقەكانى ئەو ئەدەب و رۆشنبىرىيىيە و، بەمەبەستى بەراووردكردنيان سەنگ و كىشانە كوردنيان، ياخود، لە سەنگى مەحەك دانيان، لە رووى، ژمارە و چەند و چۆنى پەلە و ھەنگاوەكانيان، لە رىبازى پىشكەوتندا، لە دەمىكدا، لە چەرخىكدا، ياخود سىيس بوونى، لە دەم و چەرخىكى ديكەدا، بەدريژايى تەمەنى دريژ و دوور و پەر لە مەترسىيى و تەنگوچەلەمە و كەفەسەر. بەتەنگوچەلەمە و كىشەمەكىشى ژيانى دىنى و دىيايى، لە پىتاوى بەرگەگرتنى مانەوہ و ژيان، لە پىتاوى خودناسين و خود بزر نەكردندا و، ھەنگاوانانىش، بەرەو سەر دەرھىتان و سەر بەرزكردنەوہدا، ھانامان بردە، ياخود پەنامان بردە، بەر سامانى ئەدەبى بەجىماوى نيوەچلى لەناوچوو و نيوە پزاو و پواو و ونبووى ناوچەكانى ھورامان، بەو نيازەي رۆژى، لە رۆژان، خاوەنى سەرەوت و سامانىكى ئەدەبى و رۆشنبىرىيى بەربلاو و بەر فراوان و پازاوە بوون و ئەگەرچى زۆرەي زۆرىشى، لە لايەن خەلكى بىگانەوہ چەپا و تالان كراوہ و براوہ و لە ناوچەكاندا، نەماوہ، بەلام زۆر نەبىن، كەم (لە ھەموو ناوچەيەكى ديكەي كوردستاندا، بەرفراوانتر، لە ھەموو روويەكەوہ تەسەلەتر) دەست دەكەوئ و بەھۆيەوہ، ياخود بەھۆيانەوہ، زۆر بە خالە نارۆشەكانى ئەدەبى رۆشن دەكەنەوہ!

بەشىوہيەكى، رۆشنتر، سامانى ئەدەبى و رۆشنبىرىيى، ناوچەكانى ھورامان، بەھۆي تەمەنى دريژيانەوہ، بەھۆي جۆراوجۆرى لىقەكانيانەوہ، بەھۆي بەرفراوانى و بەرپانايانەوہ، خۆيان لە خۆياندا، تواناي، ئەوہيان، ھەيە، كە لايەنى زۆر و ھەمەجۆر رۆشن بكنەنەوہ و كىشەي زماناسى و رۆشنبىرىيى شارراوہ، خا و بكنەنەوہ، چونكە،

ھەرۆك، لای ھەموو لايىن، ئاشكرايە، بەلگەي ئەدەبى، بەھەموو جۆرەكانى و لىقەكانى، لە بەلگە پەوا و بپوا پىن كراوہكان، سەررۆژىر دەكرين! واتە، ئەم پشكەينە، لە لايەكەوہ، بەرھەمە ئەدەبىيە، لەناو نەچووہكان، دەخاتە، ناو بەرگىكى ديارىيى و ون نەبووہو، لە لاي دووہميشەوہ، زەمىنەيەكى بەرفراوان و پانوپۆر و دەولەمەند، دەخاتە، ياخود دەسازىن، بۆ پشكەينەرانى داھاتوو و دواپۆژى كورد و كەسانى ديكەي ناكورد، كە خەزيان، لەو جۆرە زانيارىيانەيە، كە ئەمانە، خۆيان لە خۆياندا، جۆرە بەدرۆ خستەنەوہيەكە، بۆ ئەوانەي، كە وایان لە قەلەم داوہ، كە كورد زمان و ئەدەبى، وەك ھەر نەتەوہيەكى ديكە، نەبووہ و نىيە!!

لە لاي سىيەميشەوہ، ئەم جۆرە پشكەينانە، وەك (شناسنامە) يەك، خۆيان پيشانى خەلكى ناكورد، دۆستان و دوژمنان ئەدەن و پىيان دەسەلپين، كە كورد، ئەگەرچى ماوہيەكى دوورودريژە، لە ژيتر چەپۆكى باوہژنى زۆردايە، بەلام، ھەر بەرگەي گرتووہ و كۆلى نەداوہ و كەسايەتى رۆشنبىرىيى و ئەدەبى خۆي؛ كەسايەتى تايبەتییەتى زمانى كوردىيى، لە دەس نەداوہ و ھەولبىشى داوہ و ھەولەكانىشى بەريان گرتووہ و بەرى ھەولەكانى و بەرگەگرتنەكانى و تىكۆشانەكانى، ئەو سامانە فراوانەيە، كە مستىكى زۆر بچكۆلەيە، لە خەروارىك!

بەھەرھال، بەرھەمى (گولزارى ھورامان)، بەرھەمىكى پانوپۆر و بەرفراوانە، سەرپاكي لىقەكانى رۆشنبىرىيى و ئەدەب، دەگرتتەوہ و بۆيە، دەبى ئەوہ بلىين، كە بەرھەمى ناوبراو، ماوہيەكى زۆرى پىن دەوئ، چە لە رووى كاتەوہ، چە لە رووى بارى ئابوورىيەوہ، تاوہكو دەگاتە، ياخود دەكەوئتە بەردەم خوتنەران!

بەرھەمى (گولزارى ھورامان)، ھەرۆك، وتمان، سامانىكى ئەدەبى و رۆشنبىرىيى پانوپۆر و بەرفراوانە و، سەرپاكي لايەنەكانى، ھونەرى ئەدەبى و رۆشنبىرىيىيان گرتووہتەوہ!

بەلئى، ھەموو لايەنىكى گرتووہتەوہ، بەلام لە قالب و چوارچىوہى ھۆنراوہدا، چىرۆكە ھۆنراوہ، سەرگۆزەشتەي ژيان، بەسەرھات و ھات و نەھات و بوومەلەرزە و كاول بوون و گرانى و شەپ و ئەنجامەكانى و سەرما و سلۆوہ و بەفر و سەھۆلەندان و كوچكردن و جەردەي رىگاويان و زولم و زۆرى بەگ و بەگزاوہ و فەرمانرەوايانى سەردەم و جوانى سروشت و دلدارى و خواپەرستى و شىخگەرەبەتى و سۆفىگەرەبەتى و دەرويشگەرەبەتى و خويئندەوارىيى و جۆرى خويئندەوارىيى و پراووشكار و پىادا ھەلدان و جۆرى ديكەي

هه‌مه‌په‌نگ، ئەمه له لایه‌که‌وه، له لایه‌کی دیکه‌وه، وه‌رگێ‌پ‌دراو، له چوارچێ‌وه‌ی شیع‌ر و هۆ‌ن‌راوه‌دا، گوایا، وه‌ک لاسایی کرد‌نه‌وه، یاخود، نازین، به‌توانا و لێ‌هاتندا، شاه‌نامه‌ی فرده‌وسی، وه‌ک وه‌رگێ‌پ‌رپ‌ان و وه‌ک، وه‌رگرتنی بی‌ر و دار‌ش‌تنه‌وه‌ی سه‌ره‌له‌نوێ، له چوارچێ‌وه‌یه‌کی زمانی کوردیی‌دا، به‌چه‌ند جو‌زێ، له لایه‌ن چه‌ند که‌سیکه‌وه، که‌وتوه‌ته به‌رده‌ست و هه‌ره‌مه‌مان ده‌ستوور، به‌ره‌مه‌کانی گه‌نج‌ه‌ویی، یان، هی وه‌ک ئەو و وه‌ک ئەفرانی دیکه، که‌ زۆر ناودارن و ناسراون، به‌تایبه‌تی، له ناو جه‌ماوه‌ری ئەده‌بی و رۆ‌شن‌بیری کورددا، وه‌ک وه‌رگێ‌پ‌رپ‌ان و، وه‌ک دار‌ش‌تنی نوێی کوردایه‌تی، به‌زۆری هه‌ن و ده‌ست ده‌که‌ون!

ئیمه و هه‌ر کوردێ‌کی دلسۆز، له‌سه‌ری ئەرکه، که‌ شانازی به‌م جو‌ره به‌ره‌مه ئەده‌بیه، ده‌وله‌مه‌نده، جو‌ر به‌جو‌ره به‌پێ‌زان‌ه‌وه، بکات، چونکه‌ په‌نا‌بر‌ده، به‌ر ئەده‌بی بی‌گانه، به‌نیازی فیتروون و سوود لێ‌ وه‌رگرتن و ئەوجا لاسایی کرد‌نه‌وه‌ی، وه‌ک دار‌ش‌تنی نوێی وه‌ک ئەو، یاخود هه‌ول‌دان، بۆ وه‌رگێ‌پ‌انی، هه‌نگاوێ‌کی به‌رزی پێ‌ش‌که‌وتنه، دلسۆزییه‌کی به‌هاداره، هه‌نگاوێ‌کی به‌هێ‌ز و به‌نرخه؛ (گۆ‌ره‌پانی پێ‌ش‌که‌وتنی ئەده‌ب و رۆ‌شن‌بیری‌دا! به‌هۆی، به‌رف‌راوانی و پانوپۆ‌ری و په‌نگینی، ئەم به‌ره‌مه‌مانه‌وه، به‌تایبه‌تی، پاش وردبوونه‌وه، له ده‌می می‌ژووی تو‌مار‌کرد‌نیان و جو‌ری باسه‌کانیان و جو‌ری شی‌وه زمانه‌که‌یان، گه‌یش‌تینه ئەوه‌ی، که‌ بلێ‌ین؛ یه‌که‌م، پتر له دوو سه‌د سالێ‌ له‌م رۆ‌وه به‌تر، هه‌روه‌ک، به‌ره‌مه جو‌ر به‌جو‌ر و ره‌نگینه‌کانی، به‌رده‌ستمان، وه‌هامان، به‌ده‌سته‌وه، ده‌ده‌ن، که‌ زمانی ئەده‌ب و لقه‌کانی، به‌شی‌وه‌زاری شی‌وه‌ی هه‌ورامانی (هه‌ورامی) بووه و ئەم شی‌وه زا‌ره‌ش، زمانی دایک‌زادی، گه‌له‌ ئاریان و اچه‌کانه، که‌ له هه‌ندی لاوه و له هه‌ندی ناوچه‌دا، پیتی ده‌وتری، شی‌وه‌ زمانی (ماچۆ). دووهم، ئەم شی‌وه زا‌ره، که‌ به‌شی‌وه‌ زمانی (ماچۆ)، یاخود (هه‌ورامی) ناو ده‌برێ، زمانی ئەده‌بی و دینی زۆ‌ریه‌ی زۆ‌ری ناوچه‌کانی کوردستان بووه، ئە‌گه‌ر زمانی سه‌ریاکی ناوچه‌کانی کوردستان نه‌بووبێ!!

سێ‌یه‌م، ئالگوو‌ری ئەم شی‌وه‌یه، زۆر سست بووه، چونکه‌ هه‌روه‌ک ده‌رده‌که‌وی، زمانی ئەده‌بی کورد له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامی پیرۆ‌زدا، له‌گه‌ڵ، هی پێ‌نج سه‌د سالێ، پاش بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئیسلام و له‌گه‌ڵ هی ئەم‌رۆ‌دا، سێ‌ هه‌نگاوی گۆ‌رپ‌ان‌کاری، به‌سه‌ردا هاتوه‌وه، ئە‌گه‌ر هاتوو، هه‌ندی لایه‌نی گرنگی زمانناسیمان، لێ‌ک دانه‌وه! بۆ ئەم وتانه و ئەم مه‌به‌ستانه‌ش، له پانوپۆ‌ری کوردستانی ئێ‌ران و کوردستانی عراقد، به‌لکه‌ی زۆر رۆ‌شن، له به‌رده‌ستدان و له کاتی خۆیدا، ده‌خ‌رتنه، به‌رده‌ست خوینه‌ری به‌رپێ‌ز!! به‌و جو‌ره، بۆ‌مان

هه‌یه، که‌ خوینه‌ر و پشکینه‌ری به‌رپێ‌ز، ئاگادار بکه‌ین، به‌وه‌ی، که‌ ده‌بی هۆی چی بێ، که‌ شی‌وه‌ زمانی ناوچه‌ی هه‌ورامان، یاخود شی‌وه‌ زمانی (واچه‌واچ = ماچۆ = ئێ‌ریان و اچ) هه‌ر له ده‌می دێ‌ربینه‌وه، تاوه‌کو ئەم‌رۆ‌ زمانی دینی و ئەده‌بی ناوچه‌کانی کوردستانه و شی‌وه‌کانی دیکه‌ی زمانی کوردیش له هی‌چ کون و قوژبنی‌کی رۆ‌شن‌بیری ئەده‌بی و دینی‌دا، شو‌ینه‌واریان، نییه!!

دیاره، رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی، جو‌ره پرسیا‌ری وه‌های سه‌ر سو‌په‌ینه‌ر، ته‌نها بۆ پشکینه‌یی‌کی بێ لایه‌ن و راست‌په‌وه‌ بوو. به‌مه‌به‌ستی، رۆ‌ش‌ن‌کرد‌نه‌وه‌ی هه‌ندی لایه‌نی، نارۆ‌شن، که‌ هه‌ندی رۆ‌ژه‌ه‌لاتناس، تو‌وی گومانیان، له زۆر لای رووی زمانناسی کوردییه‌وه، وه‌شان‌دوو (چاندوو) و ئەوه‌ش، بووه به‌هۆی ئەوه‌ی، که‌ هه‌ندی زمانه‌ناسی کورد به‌هۆی لاسایی کرد‌نه‌وه‌ی ئەوانه‌وه، رێ‌گای راست، له‌و رووه‌وه، بزر بکه‌ن و خه‌لکی دیکه‌ش، ناو به‌ناو به‌رپێ‌ه‌ویان‌دا، پ‌روا و که‌ ئەو جو‌ره‌ی ون کرد‌نه‌ش، خۆی له خۆیدا، جو‌ره‌ هۆیه‌که، که‌ ده‌بیته، لاوا‌کرد‌نی بی‌ری یه‌ک‌گرتنی نیتو کورده‌واری! بێ گومان، له‌مه‌ش، جگه‌ له دوژمن، که‌سی دیکه‌ سوودی، لێ‌ وه‌رنا‌گرێ!!

ئهم به‌ره‌مه‌مانه‌ی، که‌ له دووره‌وه، به‌ده‌ور و پش‌تیان‌دا، روانیمان، به‌هۆی چه‌ند که‌سی‌کی دلسۆزه‌وه، که‌وتوو‌نه‌ته ده‌سمان و ئیمه‌یش، له‌م رووه‌وه و ئا لێ‌ره‌دا و له چه‌ند جی‌گایه‌کی دیکه‌ی تایبه‌تیدا، ناویان ده‌هێ‌تین و سو‌پاسی‌کی، بێ پایانی‌شان پێ‌ش‌که‌ش ده‌که‌ین!

شایانی باسه، وه‌رگێ‌پ‌ره‌کان و دار‌پێ‌زه‌ره‌کانی، ئەو به‌ره‌مه‌مانه، که‌ ده‌می قه‌له‌مان بۆ واز کرد‌نه‌وه، به‌زۆری، ناوی خۆیان، نه‌داوه، یاخود ناویان، نازانێ و ئەو هۆیه‌ش، تا ئیسته، زۆر که‌م لیتی ده‌زانێ و ئەوانه‌ش، که‌ ده‌می زانینی، لیسوه، ئەده‌ن، وه‌های له قه‌له‌م، ده‌ده‌ن، که‌ گوایا، بۆیه، وه‌هایه، چونکه‌ به‌و جو‌ره، خه‌پریان، زۆرتر ده‌گات، به‌تایبه‌تی، زۆریه‌ی زۆری، ئەو چی‌رۆ‌که‌ هۆ‌ن‌راوانه، به‌شه‌وان، له مالان و له دیواخانان و له مزگه‌وتان‌دا، خویترانه‌ته‌وه و به‌و جو‌ره، خه‌لک، زۆریه‌ی شه‌ویان، به‌گۆی‌ گرتن، له‌و رازانه، به‌سه‌ر بردوو!

ئه‌توانین، ئەم جو‌ره هونه‌رمه‌ندانه، ناو بنێین، (سه‌ریازی نه‌ناسراو) که‌ له گۆ‌ره‌پانی ئەده‌بدا، کاریان کردوو و، ناوی خۆیان، نه‌هێ‌ناوه، یان وایان به‌باش زانیوه، که‌ ناوی خۆیان نه‌هێ‌ت! به‌هه‌رحال، ئیمه، لێ‌ره‌دا، هه‌ولێ ئەوه ئەده‌ین، که‌ هه‌ندی به‌ره‌می هه‌مه‌جو‌ر و په‌نگینی نه‌زانراو و نه‌بینراو بخه‌ینه، به‌رده‌م -ی خوینه‌رانی به‌رپێ‌ز و ئە‌گه‌ریش ماوه، ماوه‌ی دا، سه‌ریاکیان (ئه‌وانه‌یان، که‌ ناویان، هه‌یه و ده‌رکه‌وتوو و به‌ره‌مه‌یان

هممه‌رەنگ؛ پارانه‌وه له خوا، پارانه‌وه، له پێغه‌مه‌ر، پارانه‌وه، له مه‌شا‌یخ و له پیر و...هتد.

پینجهم، به‌شی سروشتی، جوانی سروشت، دلداری، سه‌رشیتی سروشت، شیوه‌ن و چه‌مه‌ری! به‌هه‌رحال، له لیکۆلینه‌وه و پشکنین و توێژه‌لدانه‌وه‌ی، ئەم جوۆره به‌ره‌مانه‌دا و به‌راوورد‌کردنیان، له‌گه‌ڵ، به‌ره‌می هاو‌جوۆر و هاوسه‌ر و هاوتام و بوۆی هاووێنه و هاو‌نوونه‌یان، بۆمان ده‌رده‌که‌وئ، که ئەم به‌ره‌مانه‌ی، ناو کورده‌واربی ناوچه‌کانی هه‌ورامان، هه‌ر له سه‌ره‌تای سه‌ر ده‌ره‌ینانی ئیسلامه‌وه، تا ئەم‌ڕۆ له هه‌یج روویه‌که‌وه، له‌وانه‌ی دراوسێ و خزماتی نزیک و دوور و هه‌ی بیگانه که‌متر نییه و که‌متر نین!

له زۆر رووه‌وه، وێنه‌ی ناو ئەم به‌ره‌مانه، گه‌یشتوونه‌ته، پایه‌ی ده‌هینان، جگه له‌وه‌ی، که له هه‌ندێ لایه‌نی دیکه‌وه، چه‌ند رووکه‌شیه‌کی به‌ره‌مه‌کان به‌جوۆرئ کراوه، که له‌وه به‌ره‌مه، که بیره‌که‌ی لێوه، وه‌رگیراوه، ناکه‌ن! به‌شیه‌یه‌کی روونتر، له هه‌ندێ رووکه‌شیدا، خراونه‌ته، قالبی کورده‌واریه‌وه! ئەم به‌ره‌مانه، میژوون، به‌سه‌رهاتن، دین، دنیان، سه‌رپاکی رواله‌ته‌کانی ژبانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کورده‌وارین و به‌خۆشی و ناخۆشی و ژان و ژینه‌وه! ئیمه، لێره‌دا، ماوه‌ی ئەوه‌مان، نییه، که هه‌ریه‌که له‌وانه، لێره‌دا، شی به‌که‌ینه‌وه، یان، بیانده‌ینه، به‌سه‌نگی مه‌حه‌کی لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه، به‌لام، به‌شیه‌یه‌کی ساکار و سه‌رپیتی، ده‌لێن، که ته‌نها خۆپندنه‌وه‌یه‌کی سه‌رپیتی، ئەمانه، ده‌مانباته، سه‌ر ئەوه‌ی، که بلتین:

- سه‌رپاکی به‌سه‌رهاته‌کانی کورد، به‌هات و نه‌هاتییه‌وه، تیا‌یاند، رهنگیان داوه‌ته‌وه و ئەمه‌ش، خۆی له‌خۆیدا، جیگای شانازییه.

- هه‌ندێ جار، پیاداه‌لدانیکی زۆر و بێ جیگا به‌رچاو ده‌که‌وئ و ئەمه‌ش باوی ئەو سه‌رده‌مانه بووه!

- ژن، یاخود پیره‌ژن، له زۆریه‌یاند، شه‌راوییه و له هه‌ندێ لاشدا، چه‌زی له کاری خه‌یره.

- پیاوی پیر، هه‌میشه، ته‌گبیر و راوێژی باش ده‌کات و چه‌زی، له قازانج و سوودی خه‌لکه.

- دێو، هه‌وره‌تریشقه، بایه‌قوش، دال، نیشانه‌ی نه‌گه‌ته‌ی و نار‌ه‌ه‌تین.

- پارێزگاری کردنی زمانه و که‌فه‌سه‌ره، به‌که‌ره‌سه‌ زمانی کۆن و نوێوه، به‌تاییه‌تی، هه‌ی ئەو سه‌رده‌مانه.

- زۆریه‌ی خاوه‌نی ئەم به‌ره‌مانه، ناوی خۆیان، نه‌هیناوه و بو‌یه، ئەمانه‌یش، ده‌بی

به‌(سه‌ربازی نه‌ناسراو)ی ئەده‌ب و روۆش‌بیری له‌قه‌له‌م بدرین!

- زمانی ناو ئەم به‌ره‌مانه، زمانی دینی و هه‌ی ئەده‌بی و زمانی روۆش‌بیری سه‌رانسه‌ری خه‌لکی کوردستانی ئێران و هه‌ی ع‌راق بووه و بو‌ ماوه‌یه‌کی زۆر دووردر‌تیش و تاوه‌کو سه‌رده‌می دامه‌زراندنی حکومه‌تی بابان، هه‌ر له په‌ره‌سه‌ندن‌دا بووه، ئەوجا، له‌وێ به‌م لاوه، رووی به‌ره‌و کزیی و کورتی هه‌یناوه و له‌وانه‌شه، ماوه‌یه‌کی دیکه، وه‌ک شیوه‌زاریکی زیندوو، شوینی نه‌مینی!!

ئیمه، هه‌روه‌ک نه‌ختی له‌مه‌وه‌تر، وتمان، ئیره جیگای ئەوه نییه و ماوه‌ی ئەوه‌مان، نییه، که به‌جوۆرئیک، یان به‌چاوئیکی لیکۆله‌ره‌وه‌ی وردبێن، ته‌ماشای، هه‌ریه‌کی، له‌وه به‌ره‌مانه، بکه‌ین، به‌لام ئومێده‌وارین، که له جیگایه‌کی دیکه‌وه، که جیگای لیکۆلینه‌وه و پشکنینی تاییه‌تی خۆیان، بتوانین، به‌چاوئیکی وردبینییه‌وه، هه‌ریه‌کی له‌وه به‌ره‌مانه، بده‌ینه به‌ر تیشکی هه‌لسه‌نگاندن و نرخاندنیان!

میرزا ئۆلقادری پاوه‌یی.

په‌وزه‌تۆسه‌نا

به‌نامی بێ چوون؛ فه‌ردی ذول‌جه‌لال
جیهان ئافه‌رین؛ روژ و ماه و سال
یا چه‌ی بێ چوون؛ پادشای ئەکه‌به‌ر
قه‌دیم و قادر؛ چه‌یی ته‌وانا‌گه‌ر
که‌ریم و کارساز؛ که‌ره‌م فراوان
ره‌حیم و ره‌حمان؛ ته‌مام عاله‌میان
بێ ره‌نگ، بێ به‌ده‌ل، بێ شه‌ریک بێ که‌س
زاتی بێ زه‌وال، فه‌ردی فه‌ریاد ره‌س
حه‌للی موشکیلات، ئاشفته‌ کاران
ئاگا، جه‌ عوسیان، گشت گونا‌ه‌باران
دارای جیهان دار، ده‌هنده‌ی بێ باک
ئافه‌ریده‌ی جینس، ئاده‌می، جه‌ خاک
نگه‌هداری خه‌لق، نه‌و تاق -ی گه‌ردوون
ئوستادی ئەزه‌ل، کار کون، فه‌یه‌کوون

ده هندهی بی باک، دانای بی نیاز
 میعماری دهوران، دنیای روشن ساز
 تهنیای لامهکان، فهردی بی نهزیر
 بی دیدهی بی گۆش، سهمیعی و بهسیر
 گۆبای بی زیان، رههنمای خهلیل
 قورئان و زهبوور، تهورات و ئینجیل
 بی ههمتای نهعزم و احیدی نهحد
 تاق - ی لهه یهلید، هم وهلهه ییولهه
 شههنشای عادل، رهئووفی بی عهیب
 رهزقاقی رازقی، جه کارخانهی غهیب
 واجیبه لوجوود، دانای، لایه نام
 روشن نهفزای سویح، تاریک نمای شام
 مه تلویوانی بهخش، روتبهی، شاهی وهر
 ناخر، هم شاهان، وه خاک موحتاج کهر
 خودای بلندی، پهستی، ههر تۆنی
 جه ههستی و نیستی، ههستی ههر تۆنی
 قه دیم و قه ییوم سانیع ههر تۆنی
 کهریم و موعتی، بی مانیع تۆنی!
 رهشنایی بهخشی، رهوان ههر تۆنی
 فهوقی سهوت و مهوت، نهحیا ههر تۆنی
 ئیجادی دنیا، مافیها، تۆنی
 بهحری که شفییات، کهرامات تۆنی
 ناگات، جه نه سرار خه فییات تۆنی
 قووهی زور و زات، جیسمانی تۆنی
 ههره کهی جونبش، رهحانی تۆنی
 تاریک زولمانی، دهیجووری، تۆنی
 نزیکتر وهره گ، گهردهن، ههر تۆنی
 فهرباد رهسی گرد، مهخلووق ههر تۆنی

غهره زهیچ نییهن، ههرچی ههن، تۆنی
 نه ههرجا، حازر، نهز، چه کۆنی
 یا حهقق وه کههرهه، بدهر تهوفیقم
 تهوفیقت، جه سهه، بیۆ، رهفایقم
 پهرداخ دههجهی عام، ئایینهی زهینم
 رهشن کهه، شوعله، بینایی عهینم!
 تیغی قه لهه مم سۆهان دهی جه نو
 برشت بو گوستاخ، کیشای فهزلی تو
 با باوچوون مهدهح، شای بوراق سوار
 نهحمهه و مهحموود، موستهفای موختار
 خه قمولورسهلین، حه بیبی داوهر
 شه فیعی دیوان، زهلهه لهی مهحشهر
 ههر جه شه و مه ولوود پاکی شه ریفش
 ئاما وه دنیا، جیسمی له تیفش!
 موعجیزه تیفلیش، نهو چل ساله
 یه کیهک، به بیان کهه، چون بن قه باله
 گردی نه هلی بهیت، شای خهیره له نه نام
 خولهفا و نه سحاب، زومرهی خاس و عام
 مهعره کهی جیدال، ههرچی بو نه رووم
 غهزای قه تل و عام، کافر و بهد شووم
 شیخی نه سحاب، شای خهیره ولبه شهه
 یاونا، تهمام، چون دوری گه وههر
 کتابچهی شیرین، چون توحفهی شاران
 رهواج بو، دایم، جه لای دینداران
 ههر کهس بوانو، وه ئیخلاسی پاک
 شهفاعت خواهش بو، شای تاج - ی له ولاک
 واجیبهه، سهنای، سالارانی دین
 رازی بو لیشان، خودا و نه جمه عین.

فصل در بیان وصف ابتدای اول ذیروح که خلقت است (۱)

ساچون رۆی ئەزەڵ بینای بئی ئەندیش
زاتی بئی زەوال، قەدیم، ویش بئی ویش
نە خاک، نە زەمین، نە ئاسمان بئی
نە مەلائیکە، نە ئینس و جان بئی
نە لەوح، نە قەلەم، نە جیبریل بئی
نە بەهەشت دۆزەخ، نە سەلسەبیل بئی
نە نار، نە دۆزەخ، نە خەیر و شەر بئی
نە ئاو نە ئاوان، نە بەحر و بەر بئی
بغەیر، نە مەعبود فەردی تەنیای تاک
زی بەشەر نەبئی، غەیر جە زاتی پاک
نە بەرف (بەفر؟)، نە باران، نە رۆژ و شەوبی
نە رۆح، نە ئەجەل، نە خەوف و خەو بئی
حەقق جە نووری ویش، نە تۆی، پەردەو
نووری حەزەرەتش، جیا، کەردەو
زاتی بئی زەوال، ویش کەرد بە یارش
سەلەوات، دا بەرووی دین و دیدارش
جەو دما، بئی باک، تاکی تەنیای فەرد
قەلەم و قودرەت، ئافەریدە کەرد
فەرما: بنویسە، قەلەم عەرزش کەرد
من چیش بنوسوم، تاکی و تەنیای فەرد
ئەوەل، لائییلاھە، ئیلەللاھەن
دووەم محەمەد رەسوولەللاھەن
بەعد سازنای ئەفلاکی ئەزەرەق
یەکیەک، موسەتتەح، تەبەق، عەن، تەبەق

لەیل و نەهار و دەقیق و ساعەت
فەسل و ماھ و سال، حیبر و داوەت
خورشید و قەمەر، چەنی ستاران
رەعد و بەرق و باد، هۆرچنی باران
وہ یەک ئیشارە، بینای بئی ئەندیش
سازنا، جە نوور، محەمەدی ویش
تەمام کەرد، تەرتیب ھەر ھەفت ئاسمان
عەرش و کورسی و فەوق، لەوحی لامەکان
کەرمی کارساز، بئی میسل و نەزیر
پادشای عادل، تەنیای بئی وەزیر
ئەوەل جویرەئیل، دووەم میکائیل
سیەم ئیسرافیل، چوارەم، عزرائیل
ھەر چوار موقەرەب، ئیجاد کەرد جە نوور
پەی خزمەتکاری، دايم جە حوزوور
پوحەلئەمین کەرد، وە پەیکی راھان
پەی ئامو لوای، لای ئەنبییا ھان
میکائیل رزق، ئومەت، دا بەدەست
رۆزی مەخلووقات، تەمام خاس گشت
دا وە ئیسرافیل، لوولەئە فەخی سوور
رۆی دنییا ئاخەر، ئەو بدو زەرور
نامی عزرائیل، بەر ئاوەر وە بەر
کەردش، وە قابز، ئەروای ذی بەشەر
وہ حوکمی فەرمان، پادشای غەفوور
باقی، رۆحانی، پەیدا ببی، جە نوور
مولکی لامەکان، ناھوت و ماھوت
پەر ببی، جە مولک، گرووی مەلەکووت.

۱- خۆی، سەرباسەکانی، یاخود ناوونیشانی باسەکانی، بەزبانی فارسی، نووسیووە و ئیمەیش،
ھەرۆک، خۆی ھیشتمانەوہ!! (م. ھەورامانی)

فصل در بیان اوصاف بهشت و دوزخ و جگونی را گوید (۲)

که ربی کارساز، بی میسل و نه زیر
 پادشای عادل تهنیای، بی وه زیر
 جه شهبانگ دانگ نووری، موسته فای
 یهک دانگ جیا که رد، دانای دادگر
 که ردش، وه بههشت، وه قهسر و قوسوور
 وه ریزوانی پاک، غولمنان و حوور
 گیاش زه عفهران، خاکش شه که رهن
 سه نگش مرواری، دانهی گه وه رهن
 گولنه، گولزارهن، روحن، ریحانهن
 له علهن، یاقووتهن، دور و مه رجانهن
 نه خلهن رومانهن، میوه سهد رهنگه
 زهیتوون و توففاح، تازه قه شهنگه
 نوقلهن، نه باتهن، شه که رهن شیرین (۳)
 عوودهن، کافوورهن، عه ترهن، عه نبرهن
 فه سلش، دایم، وهقت، نه وه هارانهن
 سوژه هه واش، فه رش، به زمی یارانهن
 شه رابهن، ته هوور، باده، موففه سهل
 شیره و شه ربهت، پالوودهی، عه سهل

۲- نیمه، دوو نوسخه، دهسختمان، لایه و نهوانیش، نوسخه (ج) و هی (خ) ین. نوسخه (خ) مان،
 کردووه، بهینه رت و نوسخه (خ) یش، بو یاریده دانی بهراوورد کردن و گه یشتن به نه نجامی راستی و
 دروستیی. شایانی، باسه، له نوسخه (خ) دا، فرهیزی (... را گوید) ی نه م فه سله، (اورا) یه
 هه روهها، له هه مان نوسخه دا، له م فه سله دا، به م دیره دهستی پی کردووه، که چی، نوسخه (م)
 نه مهی تیادا، نیبه و دیره که ش نه مه یه:

(هه ر جه رو، نه زل، تا رو بی، عه رسات)

به رسفا، سه فا، محمه مد، سه له وات) (ل- ۴)

۳- له نوسخه (خ) دا، به م جو ربه:

(نوقلهن، نه باتهن، شه که رهن شیرهن)

عوودهن، کافوورهن، عه ترهن، عه بیره (ل- ۵)

حه وزش، که وسه رهن، جوگهش سه لسه بیل
 باغش، جه ننه تن، ئوستاد جو بره نیل
 قه سرش، خشتی زهر، خشتی جه سیمهن
 باده، عه تری عوود، باغچهی نه عیمهن
 لیباسش فاخر، دیبای قه شهنگه
 حوللهی نه لوانات، سهد هه زار رهنگه
 گیاش، له ریزهن، ته عمش وهش تامهن
 زرووفی جه واهیر، ئاینهی جامهن
 حه قق له زایزات، ئاماده که ردهن
 وه له حمی تهیر، سوگه ندهش واردهن
 پهی نه هلی بههشت، پاک بی تاوان
 ته شته هینه فس، حه قق، ویش فه رماوان
 نه فس، پهی هه ر نه شبا، ئیشته ها مه که رد
 فه وری خزمه تکار، په ریش ماوهرد
 ئاره زووی هه رچی، باوهرو، نه دل
 وه پای ویش، مه یو، پهی نه و، وه مه نزل (۴)
 موخته سهر، هه رکه س، خودا پی دادهن
 ئیمان ش کامل، کارش، ئامادهن (۵)
 بی شک، جه ننه له ئوا، جاش، مه بو
 دایم، پای ته جیر، ته کیه گاش، مه بو (۶)، (۷)

۴- له نوسخه (خ) دا، (په ریش وه مه نزل) ه.

۵- له نوسخه (خ) دا، (کارش ئازادهن) ه.

۶- له نوسخه (خ) دا، (پای شه جهر ته کیه گاش مه بو) یه.

۷- له نوسخه (خ) دا، نه م دیره خواره وه، له م فه سله دا هه یه، به لام، له نوسخه (م) دا، نیبه!

(یا، ره ب، به حاجت، ره سوولی سه روهر)

بیه خشی گونای، ئومه تتان، یه کسه ر) (ل- ۶)

فصل در بیان اوصاف دوزخ و جگونی را گوید (۸)

پادشای قه‌هار، دارای بی‌ئندیش^(۹)
دۆزه‌خ دروست‌کرد، جه قودره‌تی ویش
هفت ته‌به‌ق زه‌مین، به‌دوو کول، ره‌ش‌کرد
یه‌ک جه بان‌ی یه‌ک، گشت، په‌ر ناته‌ش‌کرد
هزار سال، ته‌مام، ده‌مناشان، وه‌دهم
تا‌که قرمز بی‌ی، بی‌زیاد و کم
دیسان هزار سال، ده‌مناشان، زه‌روور
تا گیل‌ره‌نگش، سفید، چون کافور
په‌ی په‌ی ده‌مناشان، نه‌یزه‌ن، هزار سال
تا‌که سی‌ا بی‌ی، چون سی‌ا زوخال
ناری جه‌ه‌ننه‌م، ئیسته، سی‌اهین
فیلافش، نیه‌ن، حه‌قق، ویش‌گه‌واهین
یه‌ک پردی، سه‌ختی، سرانش، نامه‌ن
نه‌ر په‌رسی چی‌شه‌ن، ته‌رحی، نه‌و کامه‌ن
زیان، جه‌خو‌فش، دا‌یم، هه‌ر لاله‌ن
توولی درازیش، سی‌هزار ساله‌ن!
هزارش نه‌ش‌یب، هزار درازه‌ن
په‌ی نه‌هلی عاسی، چه‌فت و ناسازه‌ن!^(۱۰)
نه‌رای ده‌لیله‌ن، نه‌یا‌گه‌ی نه‌رجوو
پرندته‌ر جه‌تیغ، باریکته‌ر جه‌موو

یانی جـه نه‌زل، هه‌رسی ته‌ل بین
جه‌مووی سه‌ر و ریش، سینه‌نما شین
مونتزه‌ر مدران په‌ی گونا باران
په‌ی نه‌هلی موشرک، گرووی به‌دکاران
هه‌رکه‌سی جه‌زرت، ره‌هنمای راش بو
جه‌رووی قیامت، شه‌فاعت خواش بو
ئیمان کامل بو، جه‌یه‌ومولعه‌دهم
بل‌یسه‌ی دۆزه‌خ، نه‌مینووه‌چهم!
هه‌رکه‌س ناوه‌رۆ شاده‌ت، وه‌بالش
جه‌دنیا و عوقبا، ویرانه‌ن مالش
هانه‌جای زه‌حمه‌ت، خو‌ف و خه‌ته‌ردا
کی‌شیان وه‌بان، ناری سه‌قه‌ردا
جاری با دۆزه‌خ، خاری خه‌جه‌ل بو
مالک په‌ی کاری خه‌یرش ماتل بو
قودره‌ت، هه‌ر قودره‌ت، بی‌هه‌متای ویشه‌ن
تا‌که بزانه‌ن، ئیرادش، چی‌شه‌ن!!
جای قال و به‌لا، نه‌علا مه‌قامه‌ن
هه‌رکه‌س، نه‌زانان، بزانه‌و کامه‌ن!^(۱۱)

فصل در بیان سؤال حضرت برب عزت از ارواح و جواب سؤال الست بر بکم (۱۲)

دارای جیهان دار، سه‌تاری مه‌عبود
خالیقی مه‌خلووق، واجیبه‌لوجود
مه‌یل‌کرد، بسازۆ، دنیا‌ی په‌ر مه‌لال
نه‌وه‌ل، چون، عه‌رووس، ناخر، پی‌ره‌زال

۸- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، نه‌م، (سه‌ریاسه)، به‌م جو‌ریه:

(فصل در بیان دوزخ و اهل دوزخیان و جگونی او گوید).

۹- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، پیش نه‌م دپیره‌وه، نه‌م دپیره‌ی خواره‌وه هاتوو:

(هه‌ر جه، نه‌و ساعه‌ت، تا، رۆی، عه‌ده‌سات،

به‌ر، فه‌خری عالم، محه‌مه‌د، سه‌له‌وات) (ل-۶)

۱۰- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، نووسراوه (خه‌یلێ ناسازه‌ن).

۱۱- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، (هه‌رکه‌س نه‌زانان)ه.

۱۲- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، ناوونیشانی سه‌ریاسه‌که، نه‌مه‌ی، بو‌زیاد کراوه، یاخود نه‌مه‌ی هه‌یه (... و جگونیکی را).

نه چهرخی چوارهم، واقیعهن، یهک دهشت
 تهمامی موفرح، جه قاپی بههشت
 وه قسهولی راوی، یهک پارچه لاله
 راگه، درازیش، سی هزار، ساله
 رۆخی، مهخلوقات، نینس و جان، یهکسه
 وه نه موری بی چوون، دههندهی داوهر
 نهرواحی جانی، نهولادی تادهم
 جه نهول، قهدهم، تا، یهومولعهدهم
 نهوجا، نه حوزور، جهماج، جهم وهر
 وه یهدی قودرهت، تهمام، زینده کهرد
 وینهی مورچهی زهعیفی، بی زور^(۱۳)
 جوولیان، کهم کهم، نماتان، جور جور
 حهقق پهرسا، لیشان، جه رووی نیلتیفات
 چهو دهه (الست و بریکم)، وات:
 یانی، نایا، من مه عبودی نیوه
 ههرچه ند، بی جیسم و بی شه بهو شیوه
 جومله نهرواح، بی دوو فیرقه جه و دهه
 بهعزی، وات؛ بهلا، بهعزی وات؛ نهعه
 مهوقیف کهرد، مهتلب، یانی های نهلهخ
 بهلا، پهی بههشت، نهعهه، پهی دۆزهخ^(۱۴)
 ههر نه و رۆ واحید، تاکی ته نیای فهر
 موئمن و کافر، یهکسه، جیا کهرد

۱۳- له نوسخه‌ی (خ)دا، نهه دپره، بهه جوره، هاتووه:

(وینهی مووریچه، زهعیف -ی، بی نوور)

۱۴- له نوسخه‌ی (خ)دا، بهه جوره به:

بهلا، پهی بههشت، نهعیم، پهی دۆزهخ!

دهرسات، دوو مه نزل، شههنشای فهتاج^(۱۵)
 قهرار دا، جه غهیب، پهی جه معی، نهرواح
 یهکی، عوللیین، قهریب، وه ریزوان^(۱۶)
 یهکی، سنجین، به دۆزهخ، عهیهان
 دوو فرقه، نهرواح؛ شاد و په ریشان
 تا شین، وه ماوای، مه نزلگه‌ی ویشان
 نهوجاگه ساکن، تا چند هزار سال
 تاکسه بزانی، زاتی، بی زهوال
 تهقدیرش، چیشهه، مهیلش، کام نه ردهه
 نیرادهی سازنای، کام سنعهت، که ردهه

فصل در بیان ایجاد دنیا و جگونگی را گوید^(۱۷)

نوستادی، سانیح، کوللی، مه سنووعات^(۱۸)
 نیجاد، کونهنده، جوملهی، مه وجودات
 میعماری ته ردهه، رهنگ عه جیبی باف
 بی مه زد و میننهت، بی فعهله و نه سباب
 بی ستوون، بی قال، بی خورد بی خواب
 بی خاب و بی تاب، بی سهنگ و بی خشت

۱۵- له نوسخه‌ی (خ)دا، بهه جوره به:

(دهرسات، دوو مه نزل، پادشای فهتاج)

قهراری دعا، جه خهیب، پهی جه معی نهرواح)

۱۶- له نوسخه‌ی (خ)دا، بهه جوره هاتووه:

(یهکی عه للییس قهریب جه ره زموان)

یهکی سنجین، وه دۆزهخ عهیهان)

۱۷- له نوسخه‌ی (خ)دا، نهه ناوونیشانه، بهه جوره، هاتووه:

(فصل در بیان پر درختی زمین و آسمانرا و جگونگی گویند)

۱۸- پیش نهه دپره، له نوسخه‌ی (خ)دا، نهه دپرهش هاتووه:

(ههر جه رۆی نهزل، تا رۆی عه رسات)

بهه سهفا، سهفای محمهده، سهلهوات)

بینای موقته‌دیر، مه‌وجودسازی گشت
 جه سوچی سادق، یه‌کشه‌نبه‌ی، نه‌وه‌ل
 قودره‌ت، به‌رد وه‌کار، دنیای په‌ر خه‌له‌ل
 جه‌هه‌ننه‌م، جه‌بان، دنیا‌دا، قه‌رار
 زولماتی جه‌بان، دۆزه‌خ، که‌رد ئیزهار^(۱۹)
 بادی عه‌جایب، جه‌بانی زولمات
 ونارا، تا رووی هه‌یه‌هات و هه‌یه‌هات
 دیسان، هم به‌حرئ، جه‌وده‌م که‌رد ئی‌ج‌اد
 موعه‌وه‌وه‌ق، مدران، جه‌بانی نه‌و باد
 چل هه‌زار سال، رای قه‌عرش دووره‌ن
 به‌قه‌ولی راوی، وه‌یته‌ور، مه‌شه‌ووره‌ن
 ماهی بوزرگی، عه‌زیمی، نه‌زهره‌ق
 سروشت که‌رد واحید، سونه‌ت سازی حه‌قق
 چه‌و به‌حرئ بی‌په‌ی، مدران، بی‌له‌نگه‌ر^(۲۰)
 مه‌بو نه‌له‌خشۆ، تا، وه‌رووی، مه‌حشه‌ر
 جه‌پشتی ماهی، سازا، یه‌ک به‌قه‌ر
 هه‌شتاد هه‌زار عه‌ین، چه‌ل هه‌زار سه‌ر
 مابه‌ینی ئی سه‌ر، تاکه‌، وه‌نه‌وسه‌ر
 په‌نسه‌د سال، راهه‌ن، به‌لکه‌ زیادته‌ر
 هه‌ر سه‌رئ، میقدار، سی سه‌د شاخ دارۆ
 هه‌ر شاخی ته‌سبیح، زیکرئ، مه‌ویارۆ!
 ئۆستادی نه‌ققاش، لاجیوه‌رد کاری
 جه‌که‌فئی جه‌وه‌هر، دانه‌ی، مرواری

۱۹- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، نه‌م دپیره، به‌م جۆره‌یه:

(زولماتی چۆیان، دۆزه‌خ، که‌رد ئیزهار)

۲۰- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جۆره، هاتووه:

(جه‌و به‌حرئ بی‌په‌ی مدرا وه‌له‌نگه‌ر)

سازان، وه‌یته‌وره، لوتفی ئیلاهی
 نیاش نه‌موهره، په‌شت گاو‌ی ماهی
 مه‌علوومه‌ن، راوی روایه‌ت، راسه‌ن
 چونکه‌ فه‌رمووده‌ی، ئیبن عه‌بباسه‌ن!
 به‌لام، چون به‌قه‌ر، سه‌به‌ک بی بارش
 نه‌بی، دايم، دنیا، قه‌رارش!!^(۲۱)
 نارامش نه‌بی، جه‌وه‌قت و بی‌وه‌قت
 دايم، مه‌له‌رزان، چون زه‌له‌له‌ی سه‌خت
 دیسان، هم، جه‌نو، بینای بانی سه‌ر
 خه‌لقه‌ت که‌رد، کاوان، که‌ش و کۆ و که‌مه‌ر
 هه‌ردان، شاخان، زه‌ردان، ئیلاخان
 به‌رزان، کۆساران، زاغان سه‌خناخان^(۲۲)
 کانکۆی که‌ره‌م، (رَبِّ الْعَالَمِیْن)
 یه‌کیه‌ک، قه‌رار دا، نه‌بانی زه‌مین^(۲۳)
 به‌ل لادی، زه‌مین، بگی‌رو نارام
 هه‌نی ساکن، بو، تا قامه‌لقیام
 سه‌نگی هه‌ردو خاک، گشت مه‌لاقی، بی
 حه‌ده‌که‌ی زه‌مین، باز، هه‌ر، باقی، بی
 دیسان، هم بی‌باک، دانای سنعه‌ت باف
 مه‌وجود، که‌رد، ده‌رده‌م، هه‌ر هه‌فت قولله‌ی قاف
 هه‌ر هه‌فت قولله‌ی قاف، ده‌وری دنیای دوون
 قافش قه‌رار دا، وه‌بی، چه‌ند و چوون

۲۱- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جۆره‌یه:

(لادی نه‌بی، دنیا قه‌رارش)

۲۲- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جۆره‌یه:

(به‌رزان، کۆساران، زاخان سه‌خناخان)

۲۳- له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جۆره، هاتووه:

(قه‌رار دا نه‌بینه‌ن، سه‌ماوه زه‌مین)

جهو زهله لهی سهخت، جای چوئناک دا
 کوان، وینهی میخ، کویا خاک دا (۲۴)
 زهمین سهنگین بی، هه تاکه تاوا
 تا، سهنگین، نه پشت، گاوماهی یاوا
 غهوز، وه کوی قاف، کوان، گشته وه
 ههر تاکه، جهنبش، دنیا، نیشته وه!
 بهلام دنیا، خوشرهنگی، دولبه
 خالی، جه شیوه، سه دای، زیلبه شه
 مولکی بی صاحب، یورتی چوئ و هوئ
 نه شنوی، شه مال، نه شانای، شاقوول
 نه شار، نه قهریه، نه ئاوه دانی
 نه دار، نه ئاتش، نه ئاو نه کانی
 ته نیای بی شه ریک، لوتفش یاری که رد
 پهی ئابادانی، ئاوش، جاری که رد!
 ئه شجارات، په کسه، نه باتات، په کسه
 بهر ئاما، جه خاک، به ئه مری داوهر
 به حوکی فرمان، قه دیم - ی ئه قدهس
 ئاما، ئاتشه ن، وه پهک، نیم نه فهس
 جه کوورهی، دوزهخ، کهفت، وه سه ربیسات
 باقین، تا رووی، عه رسه ی عه رسات
 پهی ئید، تا که متهر، بیوش، سوژی تاو
 ههفت جار، شوشنشان، ئه ونار، هه م به ئاو
 گشت هه م، جه قودرهت، پادشای بیچوون
 وهیته ور، داریا، وه رووی، ده هری دوون
 تیوور و حووش، مورغ و موور و مار
 غهیر، جه ئاده می، سازنا، وه پهک جار

۲۴- له نوسخه ی (خ) دا، به م جوړه به:

(کوان، وینهی میخ، کویا وه خاک دا)

نه چوئ و ئاوان، قه رار دا، جاشان
 مه عاش و روژی، زهید و ماواشان
 غه رزه، وه شهش رو، یاوا، وا، ته مام
 حه قق، ویش، فه رماوان، سیته ته، ئه یام

فصل در بیان خلقت جان و ذریت اورا گوید

هه ر جه روئی ئه زه ل، تا روئی عه رسات
 بهر سه فا، سه فای محه مه د سه له وات
 جهو دما، جه نو جیه انداری فه رد
 جانش، جه کوورهی ئاتش، خه لقه ت که رد
 هه م جفتی، جه نار، که رد، وه ده مسازش
 مایل بی، وه عهیش، ناز و نیازش!
 باری حه مملش بی، شش ماهش ویه رد
 وه زعی حه مملش بی، فرزندئ، ئاوه رد
 باز هه م وه مه یلان، شاهه نشای جیهان
 فه وزی فامشان، نییا، ئین جان
 گشت جامه ی، مه عاش، زینده گی پو شان
 گشت، جورعه ی ده ولت، دنیا و دین پو شان
 وه ئه مری قادر، حه بیی سویحانی
 زیاد بیی، ئه ولاد، جانی به جانی
 چهار روبعه ی مه سکون، دنیا سه رانسهر
 بیی به مولکشان، به ئه مری داوهر
 دهیم پارباب، با په ری ســــالان
 جه شه رق، تا وه غه رب دنیا کشت کالان
 تاکه خــــوداوه ند، حه بیی، لایه نام
 پهک شه ربعه تی، ئائینی ئیســــلام
 ئیرسال که رد پیــــشان، پهی ئادابی دین
 سیدق و ئیخلاس و ئیتاعه و ته مکین

ئەو، شەرىعەت، راھنمان بۆ
 جە روى قىامەت، شەفاعەت خواھان بۆ
 ئەمانەت، واتەن، سىدق كەردشان
 تاكە دوو سەد سال، وە راھ بەردشان
 چەو دما، تايغەى جانی ئىبەن جانی
 دىسان، دەس كەردەن، وە ناحەزانی
 بادى، چون سەبوون، كورەى ئاتەش بىز
 دەلك، دانە رۆح، جان ئىبەن جان رىز
 داش، وە دنیادا، وەبەك نىم نەفەس
 تايغەى جانی گرد كەرد، وە قەفەس
 یا حەقق جە دەرگات، بىكەس نەبۆ بەخ
 ئەوچىن بى وەرچىن، بنچىنەى دۆزەخ
 دىسان، چىن تەر، پدەر توون بە توون
 تىفلانى مەعسووم، دامنەى سبحوون
 ھەم گروو بەستەن، كەردشان، توغیان
 جە مەعسوومى وىر، روو وەلای عوسیان (۲۵)
 ھەر چەند خوداوەند، تاكى تەنیای فەرد
 ئىزھارى عوسیان، ئەھلى دۆزەخ كەرد
 ئەوان، خو فیشتەر ھەر گومرا، مەبەن
 وە فىعلی قەبیح، ئاشنا، مەبەن!!
 تاكە، خوداوەند غەزەب گرد لىشان
 عەزابى ئەلیم، ئمانا، پىششان
 غەرەز، چىن تەر، تايغەى بى عار
 چون مۆر و مەلەخ، ئامان، وە رووى كار
 خودا، تاعوون كەرد، پەرىشان، نازل
 مەلبوس بىن، وە دەست ئەسفەل بىن واسل

۲۵- لە نوسخەى (خ)دا، بەم جۆرە ھاتووە:

(جە مەعسوومى دىردا و وەلای عوسیان)

ھەم چىننى مەشەتتى، وە دەوانى دەو
 چىننى تەر ماما، مەنىشت نەجای ئەو
 خولاسە، چىن چىن، شكىيا، ئارەزووش
 تا، یاوا، ئەوچىن، عەھدى تارى مووش
 تارەمووش، ئەرشەد، ئەولادى جان بى
 حوكمش، وىنەى، ئاو، جارى رەوان بى
 يەك فرزندى، داشت، خەيلى منال بى
 تەمام، نوكتەوان، ساحیب كەمال بى
 جە ئەسلى مەعنا، ئىبلىس، نامش بى
 عاقلان تەمام، حەلقە، دامش بى
 فیتنە و خورەد مەند، خەيلى شەرور بى
 قولچماخ، دايم، ویش، جە شەر دوور بى
 نە عىلم، نە كەشف، نە كەرامات بى
 عالمان، يەكسەر، جە علمش مات بى
 جارى با ئىبلىس، فارغ بۆ پەى ویش
 بىچارەى فەقىر، جە كار مەبۆ لىش
 ساچون، تارەمووش، چەنى بن جانی
 گشت، كەمەر بەستەن، وەنافرمانى!
 پادشای شاھان، قەدىمى قايم
 كەرىمى عەزىم، حەكىمى دايم
 قەتل و عامى گشت، بن جانی فەرز كەرد
 سەد ھەزار، مەلەك، رەوانەى ئەرز كەرد
 وەبەك نىم نەفەس، ئەھلى رەوحانى
 پرىشان، ئاسار، توخمى بن جانی!
 تارەمووش، جەتاو تاوى زەمھەدىر (۲۶)
 تارىان، پەى توون، دووخانەى سەعیر

۲۶- لە نوسخەى (خ)دا، بەم جۆرە ھاتووە:

(تارە مووش، جە تاو نارى زەمھەرىر
 تارىان، وە توون، دووخانەى سەعیر)

به عزی، بن جانی، ئیمانشان، ئاورد
 جه مه لایکان، ویشان، په نهان کورد (۲۷)
 جه واتای ئیسهی، جوننی، ئه وانن
 نیمم کافرن، نیم، موسولمانن
 حه قق فه رما، ئیبلیس، علمش زیادهن (۲۸)
 عه قلی بن جانی گشت، به ئه و دادهن
 دنیا، هم، جه نو، حالی کوردشان
 ئیبلیس وه ئه سیر، به زور به ردشان
 وه ئه مری فه رمان، دانای بیه ته رین (۲۹)
 به ردشان، وه بان، چه رخی، چواره مین
 یه ک سه و مه عه ی خاس، وینه ی قورسی خو وهر
 پاکیزه، بی عه یب، پوخته، موننه و وهر
 قه راردان، په ریش، په ی مه کته ب خوانی
 بی به مه دره سه، زومره ی، رو حانی
 نامشان نیا، مه لیکولکیبار
 یه عنی موقه ره ب، قاپی شای غه ففار (۳۰)
 تا وه زعییه ت، فه راهم ئاورد (۳۱)
 خه یلی ته که بسور، په ی ویش حاصل کورد

به لا، نه زاناش، بینای بی ئه ندیش
 ته وقی، جه له عنه ت، سازبان، په ریش (۳۲)
 جه له وحه له حفوز، په ریش، کورد ته قدير
 ته قديری ئه زه ل، نه دارو، ته دبیه ر
 ئه به دی، دوزه خ، دایم، جاش مه بو
 ناری زه مه ره ریر، ئارامگاش، مه بو!
 هه رده م، مه واتهن، به موقه ره بان
 ته وقی، جه له عنه ت، کریان، ئاو یزان
 یه کی موقه ره ب، باره گای عیزه ت
 گرفتار، مه بو، به ته وقی له عنه ت!
 بادا، نه زانو، تا چیش مه یو پیش
 تا، ئه و رو، هه رچی، روو مه دو، لیش!
 با هه ر مه شغوول بو، تا چند هه زار سال
 شادیی ده ماغش، با نه بو به تال
 باز هه م، جه ته قدير، گه ر دوونای گه ر دوون
 ئه مشه و تا سه حر، چوون، مه بو، چوون!

۲۷- ئه م دیره، له وه ی (خ) دا، نیبه و له وه ده کات، که په ری بی!

۲۸- له نوسخه ی (خ) دا، به م جو ره ها تو وه:

(حه قق فه رما ئیبلیس، عه مه لش زیادهن)

۲۹- له نوسخه ی (خ) دا، به م جو ره ها تو وه:

(وه ئه مری دانای شاهی به ته رین)

۳۰- له نوسخه ی (خ) دا، به م جو ره، ها تو وه:

(یه عنی موقه ره ب، پادشای، جه بار)

۳۱- له نوسخه ی (خ) دا، به م جو ره یه:

(تا که موهره تش ته مام سه ر به رو)

خه یلی ته که بسور، په ی ویش خاس کورد)

۳۲- له نوسخه ی (خ) دا، ئه م نیوه دیره، به م جو ره یه:

(ته وقی جه له عنه ت، سازبا، په ریش)

فصل در بیان خلقت آدم علیه السلام و جگونگی را گوید (۳۳)

هر چه رُوی نه زلّ، تا رُوی عهده سات
به ر سه فا، سه فا، موسته فا، سه لوات (۳۴)
کارسازی کاران، دهنده ی بی باک
مهیل که رد بسازو، ناده می، جه خاک
ببو به بابای نه نبیاهان، گشت
وه باقی مه خلوق، فرقه ی زیبا و زشت
فه رما، میکائیل، تو ویت راهی به
شوو وه سه ر زمین، مشتی خاک باوهر
میکائیل لوا، زمین وه زه مان
واتش: خالقت، حاکش فه رماوان
چو، په ی مشتی خاک وه نه ت، مه واژو (۳۵)
به و خاکه، جه سته ی، ناده م مه سازو!
زه مین دا جواب: وات خاکم نییه ن
ئاخه رین، جانم، وه یته وره، دییه ن!
دیت، وه مه عسیه ت، چیش ئاما پیشان
خوداوه ند غه زه ب، سه د جار گردیشان
نوتفه ی ناده میچ وه نافه رمانی
موقه سیر، مه بان، چون قهومی جانی
منیچ چه نیشان، وه چاری ناچار
مه بو بسوژ و وه شه راره ی نار

۳۳- ئه م ناوونیشانه، له نوسخه ی (خ) دا، به م جوړه هاتوه:

(فصل در بیان خلقت حضرت آدم علیه السلام و جگونگی اورا)

۳۴- له نوسخه ی (خ) دا، ئه م دپړه، به م جوړه یه:

(به ر سه فا، سه فای، محمه د سه له وات)

۳۵- له نوسخه ی (خ) دا، به م جوړه یه:

چه و بو، مشتی خاک سنعه ت، مه واژو
به و خاکه، جه سته ی، ناده م، مه سازو!

سه رفی نه زه ر که ر، تو جه ی سه فا و سه یر
توژی خاک نییه ن، وه ش ئامای وه خه یر
میکائیل لوا، وه یه ک نیم نه فه س
تاشی وه حوزوور، باره گای نه قده س
عه رزه سه ر زه مین واتن مه رفی ره قق
عه رز که رد به جه ناب، مه وجودی موتله ق
ئیسرافیل، وه حوکم، (رَبِّ الْعَالَمِیْنَ)
ئهو، هه م، روو نییا، وه رووی سه ر زه مین
وات: حوبولفه رمان، ئه مری کارسازن
وه قه ده ر ئیمکان، خاکم نیازن!
زه مین جواب دا، وات: خاکم نییه ن
جه مه خلوقی، به د، عه زابم، دییه ن!
باز هه م ئیسرافیل چه نی جبرائیل
په یشان خاک نه بیی، تاشین لای جه لیل
ئهو ان، هه م نه حوال، واته ی سه ر زه مین
عه رز که رده ن، جه لای (رب العالمین)
فه رما، عیزرائیل، فه ردی ته نیای تاک
وه ته عجیل، کیاست، وه زه مین، په ی خاک
قابز، وات: زه مین، مه نزوورت چی شه ن
زه مین و زه مان، هه قق سونعی ویشه ن
ئه گه ر مه یلش بو، گه ر دوونای گه ر دوون
مه که روت، وه ئاو، به بی چه ند و چون!
زه مین وات: قابز حیکایه ت دوورن
ئامه نتو بیلا، خودام، غه یوورن!
جه رووی دنیاوه، به عزتی خاک ئاوه رد
سه بز و سفید و سیا و سرخ و زه رد
به ردش، وه حوزوور، بینایی چاوان
شای که سیر ته لته ف، که ره م فراوان

به قه‌ولی ناقل، راوی با وققاب (۳۶)
 وه‌یت‌هور، فه‌رماوان، ره‌وزه‌تولئه‌حباب
 جه‌ خاک، ئاده‌م ئه‌سل بنیادش (۳۷)
 خودا، جویرائیل، که‌رد، وه‌ ئوستادش
 فه‌رما، سه‌عی که‌ر، وه‌ ئاره‌زووی دل
 وه‌ ئاوی زه‌لال، بس‌سازه‌ش، وه‌ گل
 جویره‌ئیل، خی‌زا، وه‌ حوکمی داوهر
 س‌لامش، بکه‌رد، وه‌ ئه‌بولبه‌شه‌ر
 س‌سازناش، وه‌ گل، وه‌ تاب، وه‌ زه‌لال
 پوختش که‌رد، چوون، س‌یم، تاویده‌ی دو‌قال
 لوولش که‌رد، وینه‌ی، لووله‌ مس‌قالتی
 که‌ردش، وقالب، سه‌روین خالتی!
 مه‌حفل، دا وه‌نم، (ماء الورد) وه‌
 بادی عه‌تر نامی‌ز، وشکش که‌رده‌وه (۳۸)
 هه‌نی نه‌و جاگه، تاکه‌ په‌نسه‌د س‌ال
 هه‌ر نه‌و جاگه، مه‌ند، چوون، کووپه‌ی به‌تال
 عه‌زازیل، هه‌ر وه‌قت، چه‌مش مه‌که‌وت پیش (۳۹)
 وه‌ خه‌نده، ماما، ناخوون، مه‌دا لیش

مه‌وات؛ ئه‌ی قالب گلینه‌ی گل کیش
 فه‌ردا، مه‌بو‌چیش، مه‌وجود بی‌و لیش
 خولاسه‌ی که‌لام، وه‌عدش، شی‌ی وه‌سه‌ر
 یاوا وه‌ مه‌وقیع، وه‌عه‌دی دادگه‌ر
 رو‌ح که‌رد، وه‌ قالب، جه‌نابی ئاده‌م
 ئاما، وه‌ هه‌ستی، به‌ر شی‌ی، جه‌عه‌ده‌م
 خوداوهند وه‌ لوتف، لا موته‌ناهی ویش
 وه‌ یه‌دی، قودره‌ت، بی‌ هه‌متای ویش
 عه‌قل و نه‌فس و دل، شی‌ی وه‌ ده‌روونش
 گوشت و پو‌ست پی‌وه‌ن، چه‌نی ناخوونش
 سه‌ر و ده‌ست و پا، ئه‌عزا، گشت ته‌مام
 ئاخیز، که‌رد، ئاده‌م، (علیه السلام)
 به‌ده‌ل باوه‌رش، وه‌ زاتی حه‌قق که‌رد
 به‌ تای بی‌ هه‌متا، ئیمان‌ش، ئاوه‌رد!
 ئیبلیس چه‌و دمدا، خه‌یلی بوزورگ بی
 هه‌رچه‌ند مه‌زاجش، مه‌زاجی گورک بی (۴۰)
 (۴۱)
 چون قه‌ولی سه‌حیح، لوعه‌بی ئه‌خیارده‌ن (۴۲)
 مه‌عنای عه‌زازیل، تسبیح دیارده‌ن (۴۳)

۴۰- نوسخه‌ی (خ) لی‌رده‌ا، کۆتایی، به‌م فه‌سله (وه‌ک خو‌ی وه‌ها نووسیوه) ده‌هینی و ده‌ست
 به‌فه‌سلتیکی نو‌ی ده‌کات، که‌ به‌م ناوونیشانه‌وه‌یه:

(فصل در بیان منع نمودن حضرت آدم از خوراک گندم و چگونگی او را) ناوی فه‌سلتی له‌ بی‌ر چوو!

۴۱- لی‌رده‌ا، نوسخه‌ی (ع)، ناوونیشانی؛ فه‌سله‌که‌ی له‌ بی‌ر چوو.

۴۲- له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، ئه‌م دیره‌ شی‌عه‌ر، پاش ناوونیشانی فه‌سله‌که‌ هاتوو، ئه‌وجا، ئه‌و دیره‌ی ئیره‌،
 به‌هه‌رحال ئه‌مه‌یه‌ دیره‌که‌:

(هه‌ر جه‌ ری‌ی ئه‌زل، تا ری‌ی عه‌ره‌سات

به‌ر سه‌فا سه‌فای محه‌مه‌د سه‌له‌وات)

(۴۳) - ئه‌م دیره‌، به‌م جو‌ره، هاتوو:

(چون قه‌ولی سه‌حیح (لعه‌ الاخیارن)

مه‌عنای عه‌زرائیل، سه‌بح دیارده‌ن)

۳۶- له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، به‌م جو‌ره هاتوو:

(به‌قه‌ولی ناقل، راوی با وبقار

وه‌یت‌هور فه‌رماوان، ره‌وزه‌تولئه‌خبار)

۳۷- له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، به‌م جو‌ره هاتوو:

(جه‌ خاکه‌ن ئاده‌م، ئه‌سلتی بنیادش

خودا، جویرائیل، که‌رد وه‌ ئوستادش)

۳۸- له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، به‌م جو‌ره‌یه:

(پاک عه‌تر، نامی‌ز وشکش که‌رده‌وه)

۳۹- له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، به‌م جو‌ره‌یه:

(عه‌زائیل وه‌قتی چه‌شمش مه‌که‌ف، پیش)

ههفتاد هزار سال، خودا، چون يهک شهو
 خهزانه ي بههشت، گشت بهخشا به نهو
 عهزازل، يهعنى ساحيب عيزهت بى
 جه بارهگاي حهقق، په ر مهكرومهت بى
 هم ههشت هزار سال گهوره پاكان بى
 نوستادى تهدريس، مهلايكان بى
 هزار سال، تهواف دورى عهرشش كهرد
 هزار سال، تهعليم، نههلى فهرشش كهرد
 په نجا هزار سال، هم جه كىوان بى
 گهوره روهانى، كه ر و بهيان بى
 نىسمى نه عزمش، دايم، نه دل بى
 نيازش يه كيهك، تهمام، حاسل بى
 تا، نهو رو، قهبيوم، قهديمى مه عبود
 تادم، جه عهدهم، تاوهرد، به وجود
 نه مجار نه مهش كهرد، پادشاي بى عهيب
 وه موقه رهبان، مه حره مانى غهيب
 گردين، وه يهك جار، گشت وه يهك قهدهم
 سوجه بهردشان، يه كسه ر، وه تادم
 گرو بى تهمام، وه شادمانى
 حاملانى عهرش، گروى روهانى
 حهقق فهرما، نيبليس دههدهى داوهر
 تو هم سوجه بهر، وه نه بولبه شه ر
 شهيتان كيرش كهرد، جه گومراهى وئيش
 نه لهخشا، نه جا، نه كهردش نه نديش
 واتش: من جه نار، نهو جه خاك بيبه ن
 سوجهدى من، وه نهو موناسيب نيبه ن!
 ته كه بور شىونا، بازارى شه وقش
 بى به ته كه بسور، سه رمايه ي ته وقش

ئاخر دانائيش، بى، به نادانى
 مه حرووم بى، جه فهزل، زاتى سوبحانى
 ببى به لهعنى تهوقه، شيبى وه گه رده نش
 جه فا و جه ور و غه م، عه بهس به رده نش (٤٤)
 قاپى هيدايهت، بههشت ليش ژنيا
 نامه ي بهد ناميش، جه عالم ونيا
 جارى، با له عين، عه دووى كينه كيش
 هه ر ته قهش مه بو، چهنى تهوقى وئيش
 خودا وه تادم مه بلى هم جهفت كهرد
 حهوا، جه لاي چه پ، تادم، بهو تاوهرد
 عه قدش كهرد، جه عهرش، عه شقش دا پيشان
 مه شغوول بين وه عه يش و شاديبى وئيشان
 وه نه مرى بيچوون، بيناي لامه كان
 داخل بين هه ر دوو رهوزه ي ريزوان
 پوئشان، وه بالا، حه ربرى بههشت
 چهنى فريشتان، مه كهردن گول گهشت
 حهقق فهرما، نه ليهوم، سروشته ن وه خاك (٤٥)
 عادى مه كه ن نهفس، وه خورد و خو راك
 نه فسى هه ولناك، نه دارو قابل
 يهك دانه، گه ندم، نه كه ن، ته ناول
 بهرز نه بو، سه داي، بى مه جازيتان
 شه يتان، جه ناگاه، نه دو بازيتان
 بهر شو، جه لاتان، ههواى نهفسانى
 يه بين، به فرقه ي، نههلى روهانى

٤٤- له نوسخه ي (خ) دا، بهم جو ره، هاتووه:

(جه فا و جه ور و غه م عه بهس كه رده نش)

٤٥- له نوسخه ي (خ) دا، بهم جو ره هاتووه:

(ههقق فهرما نه ليهوم، سروشته ن، جه خاك)

واتشان بهل، نامانهن سهدهدهق
 موتيعم، وه ئهمر، قهتعي رهزاي حهقق
 چهو دما، شهيتان، حهسهده بهر ليشان
 كهفت نه فكري خهيال، بهدي پهريشان
 تاوس، كه قابچي، قايي بههشت بي
 سهرتا پای بالاش، گرد، مونهققهش بي
 شهيتان، شيبی وه لاش، وه حيله سازي
 وه يهك دوو ئهفسوون، تاووس دا بازي!
 ويش كهرد، وه خهردهل، تاووس وه مينقار
 وستش، وه بههشت، ئهعلاي كهس نه دار
 تا شيبی گوزهرگاي، ئادهم كهفت وه جهخت
 دهست كهرد وه زاربي، قهومي ناشونهخت
 ئادهم، ياوا پيش، وات: ئه ي ريش سفيد
 گه داي ئه ندوهبار، جه ويت نائوميد
 په ي چيش مهكهری، فهرياد و زاربي
 په ي كي، مهنالي، وه دهردي كاري!
 واتش؛ په ي ئيهوه دهردم گرانهن
 هوناي ديدهم، چوون سهيل، رهوانهن
 نه ي جاي دلگوشاد، باغچه ي بههشته
 جه ي قهسري جاويد، عهنبهر سروشته (٤٦)
 بينا مورادي ناخر مهوؤ راتان
 خاكي دهري دووف، مهبو وهجاتان
 ئادهم شناسا، واتش: ئه ي لهعين
 تو بشو په ي ويت، بكه زاري و شين

٤٦- له نوسخه ي (خ)دا، بهم جوړه هاتووه:

(نه ي جاي دلگوشاد، باغچه ي بههشته
 جه ي قهسري جاويد باغي هروشته)

وه تهوقي لهعنهت، ههر گرفتار باي
 تا (قام القيام)، ههر شهرمهسار باي
 جه ئادهم ويهرد، وه حهوا، ياوا
 ويش كهرد، وه خادم، جهننه تلماوا
 واتش وه حهوا: ئهلوان بپوشه
 گهندم، ئهكل كهر، تهوور بنوشه!
 حهوا، وات: يه جاي دهم بازي نييهن
 چه تهوور نوش كهر و حهقق رازي نييهن!
 واتش: خوداوهند سهتتاري سرپوش
 منش كيانان، ههرچي بكه ن نوش
 خيلافش نييهن، قهولي ئيلاهي
 مار وه قهولي ئهو، ههم داش گهواهي
 خولاسه، حهوا، بهختي ويش رهش كهرد
 بهعزي، جه گهندم، فهوري، لهب چيش كهرد
 گهندم، بهرد وهشيبی، وهلاي ئادهم
 واتش، خوداوهند، منمانان كهرهم
 من بهعزي وهردم، تو ههم بكه ن نوش
 با ئينتيزاريت، بيؤ، فهراموش
 ئادهم وات: حهوا، زه عيفه ي نه فام
 ئه جزاي مه عريفهت، عهقلى ناتمام
 بادا، زولم بكهين، وه نهفسي وييمان
 خوداوهند، غهزه ب، مه گيرؤ، لييمان
 حهوا، وات: مه ليك وه شاهدي مار
 دهستورش ئاوهرد، جه لاي شاي غهفشار
 غه رهز ئهو باباي (عليه السلام)
 وه كرده ي، حهوا، كهردش خهيال خام
 بهعزي، ميوهجات، چهنی گهندم وهرد
 ويش، مه حروومي باغ رهوزه ي بههشت كهرد

بینای بی زهوال، رهنجیا لیشان
 سزای قیامت، نمانا، پیشان!
 جهو مهلبووسی خاس، باغی بههشته
 جه گشت، نهواعات، نهو زیباو زشته
 مهلبووساتی خاس، فاخرهی بههشت (۴۷)
 دیبای شیرین، هم خوداوهند رهشت
 لیباسی نهعالی فاخرهی دولبه
 عوریان، کهردهوه، جه پا، تا، وهسه
 نیدایی تاما، واتش: یا تادم
 ویت وست، نه تهوردام، دنیای پهپرستم
 رهزامه ندیی من، وه جا، ناوهردی
 جه نهوول، کهدهم، بی نه مری کهردی
 پات، کوآ، نه بو، هه رگیز، جه غوریهت
 کهم نه بو، جه لات، غوسسه و زه لالهت
 حهوا هم، جه حه بیض، هه با حه بیض مه بو (۴۸)
 هه ماهی سی جار، حه بیض جاری مه بو
 نو ماه و نو روژ، حه ملش، وه پته و ره
 وه زه حمهت، تیفلش، بکه رو، گه و ره
 ماریچ، تا مه حشه ر، وه رووی دنیاه
 وه بی، پا و دهست، بشو، وه راه
 ئیبلیس و تاوس، حهوا، تادم، رهشت
 هه پهنج مه حرووم بان، جه په زهوی، بههشت
 تاخر، وه مه یلان، بینای بانی سه
 هه پهنج، نائومی، بهر کهردهن وه بهر

۴۷- نه دپره، له نوسخه ی (خ) دا، نییه!

۴۸- له نوسخه ی (خ) دا، نه دپره، بهم جوړه هاتوه:

(حهوا، هم به حه بیض، دایم، حایض، بو
 هه ماهی، دوو جار، حه بیضش، جا، بزبو)

فریشتان، هه پهنج، تاوه نان وه تار
 جه رووی تاسمان، تا کهوتن، به وار
 حهوا، حه واله ی مولکی حوزهب کهرد
 قیسمه تی تادم، و سه رانیدی بهرد
 مار، هم کهوت نه خاک و بی پا و دهست
 پهی نوتفه ی تادم، نهو هم که مبه بهست
 تادم هم پهی مار، که مبه بهست پهی جهنگ
 سه رش وه فرسه ت، پان کهرد وه سهنگ
 ئیسته، نهو غه رزه، هه نه و نه دهست
 مهندهن، باقیه ن، تا رووی قیامت
 شهیتان، خو مه علووم عه دووی بی دینه ن
 تا (یوم الممات)، هه نه که مینه ن!
 به لام چون، تادم خاری خاتر ریش
 بریا، جه هام جفت، شیرین رازی ویش
 فراقی حهوا، مه حروومی، بههشت
 کوکو، بی سه نگین، خه و پالش وهشت
 حهوا، تاهی سهرد، مه کیشا، ده مدهم
 نه سرین، چون، سه یلات، مه ریزا، نه چه م
 تاهر جه کزه ش، به تاو مه خیزیو
 نه سرین، جه دیده ش، گول گول مه ریزیو
 مه گیلا وه سوژ، مدا، وه سهردا
 بی کهس، بی ره فیق، جه و دهشت و دهردا
 نه وه رو تارام، نه شه و خاو مه کهرد
 زامی دهروونش، هه زوخاو مه کهرد

ئادهم، پهی حهوا، مهگیلا، تاو تاو (۵۰)
 گاهئ، مهنالآ، گاهئ مهکهرد خاو
 خولاسهئ کهلام دوو سال تهمام
 مهگیلان، پهی یهک، جه سویح تا بهشام
 زامئ دهروونش، ههر زوخاو مهکهرد
 پهی حهوا، دایم، شین و زاری کهرد
 سهنگ مهتاونا، ئاهی نالهشان
 ویهرد جه گهردوون، پالّه و لالهشان
 تا، ئاخِر، ئادهم، کهردش موناجات
 لالا، به دهرگای (قاضی الحاجات)
 واتش: یا رهیبئ، من گوناهبارم
 شهرمه‌ند و پروزهرد، نهزان کردارم
 وهحیلہئ شهیتان، ئیبلیسی بهدکار
 به ته‌عنی حهوا، به شاهیدی مار
 گردین، وه یهک جار، هجروم ئاوه‌ردهن
 بهنده خه‌جالّهت، قاپئ توکهردهن
 توّبه و ئیستیغفار، هانا، سهد هانا
 توّبهم قبوول کهر، دانای ته‌وانا!
 غهیر، جه زاتی ویت، کهردم بی شومار
 ئومید، ههر به توّ، توّبه و ئیستیغفار

۴۹- له نوسخهئ (خ)دا، ئەم ناوونیشانی فەسلە، بەم جۆره‌یه:

(فصل در بیان جزع و فزع پشیمانی حضرت آدم علیه السلام)

۵۰- له نوسخهئ (خ)دا، ئەم دێره، پاش ناوونیشانی فەسلەکه هاتوو و دێره‌کهش، ئەمه‌یه:

(ههر جه رۆئ ئەزەل، تا رۆئ عه‌ره‌سات
 بهر فەخری عالم، محمه‌د سه‌له‌وات)

غهیر، جه زاتی ویت، پهی بی کهسان کهس
 نییه‌ن، نه‌داروون، هه‌نی، فه‌ریاد ره‌س
 به‌حاجه‌ت، ئەویسم، چه‌نی نامئ ویت
 ئیسمش محمه‌د، بهر گوزیدهئ ویت
 بگزه‌ر، جه گونام، نادانیم که‌رده‌ن
 جه نو، وه قاپیت، په‌نام ئاوه‌رده‌ن
 نه ره‌وزه‌ئ ریزوان، ئەگهر هه‌رچیم وهرد
 ره‌به‌نه‌نا، زولم وه‌نه‌فس، ویم که‌رد
 من جه نادانئ، هه‌رچیم، که‌رده‌ بو
 باکه‌رده، جه لای تو، ویه‌رده بو!
 به به‌خشندهئ ویت، بده‌رم ئامان
 سزام کافیه‌ن، که‌ردم، فراوان!
 سا، ئادهم، ئەوه‌ند، کیشا، ئاهی سه‌رد
 توّبه‌ش، قبوول، که‌رد، تاکی ته‌نیای فه‌رد
 تاشیئ، وه جای به‌یت، که‌عه‌ئ موعه‌ززه‌م
 مه‌گیلا که‌م که‌م، مه‌گره‌وا، ده‌م ده‌م
 حه‌وا، شیبئ، پهی کۆئ قولله‌ئ عه‌ره‌فات (۵۱)
 وه زاری و زوکار، ههر ئیبدش مه‌وات!
 ئادهم، توّ جه کام لا، ویت شه‌رده‌وه
 تا وه‌یت‌ه‌ور، من دای، وه‌ده‌م، ده‌رده‌وه!
 تو خودا، جه کۆئ، ماوهر به‌هانه
 پهی ته‌سکینه‌ئ دل، بالات، بنم‌انه
 یه خه‌تای من بی، گه‌ندم پی‌ت وهردم
 دیدهم لیلاو بو، گوّیا، خاس که‌ردم

۵۱- له نوسخهئ (خ)دا، بەم جۆره هاتوو:

(حه‌وا شیبئ پهی کۆئ سه‌حرای عه‌ره‌فات)

مه‌حرروومی به‌هه‌شت، هه‌ر مه‌حرروومی تو
 شه‌وان، تا وه رو، رووی من سیاه بو
 ساخودا، به‌هه‌شتش، با هه‌ر بو په‌ی ویش
 من ئه‌ر توّم مه‌بیی، به‌هه‌شتم په‌ی چیش
 وه‌بی تو، به‌هه‌شت دۆزه‌خن، جه‌لام
 ئاده‌م جه‌ کوئی، وه سه‌رگه‌ردت بام!
 ئه‌ر تو جه‌لام بی، کوئی قافم وه‌شته‌ن (۵۲)
 سه‌قه‌ری دۆزه‌خ، جه‌لام به‌هه‌شته‌ن!
 سه‌معی سه‌ره‌زان، وه نالین، که‌ر که‌رد
 سه‌حرای عه‌ره‌فات، وه ئه‌سرین، ته‌ر که‌رد
 حه‌قق ره‌حمش جوّشا، ته‌ره‌حوم، که‌ردش
 که‌م که‌م، ئاده‌م، وه‌لای ئه‌و به‌ردش
 حه‌وا، چون زووته‌ر، ئاده‌م دیی وه‌چه‌م
 به‌کسه‌ر، دا، وه باد، کوئی خه‌رمانی خه‌م

ملاقات نمودن حضرت آدم با‌هوا در کوه عرفات

نه‌ په‌نای سه‌نگی، ویش خاس په‌نه‌ان که‌رد (۵۳)
 په‌ی ئامای، ئاده‌م، ویش، وه نه‌زان که‌رد
 ئه‌سرینانی چه‌م، مالا، وه ده‌ستمال
 ته‌کنا، توژی چه‌م، چه‌تر و زولف و خال
 واتش: با ئاده‌م گیلا بو په‌ی من
 من، نه‌گیلا بوم، ئیدخاسه‌ن، په‌ی ژن
 خاس ئیده‌ن، با من، به‌بی باک زانو
 جه‌ی دما، که‌درم، خاسته‌ر، مه‌زانو!
 ئاده‌م دیاچیش، یه‌گ حه‌وا، ره‌نگی
 ته‌کیه‌گاش، وسته‌ن، نه‌ په‌نای سه‌نگی
 نه‌زاناش، وه ئه‌و حه‌وا نه‌شناسا
 جاری جه‌ شادیی، خه‌یلج ته‌واسا
 تا، ئاما به‌ هوّش، په‌رسا ئه‌حوالش
 مالا به‌ دیده‌ی، شه‌مامه‌ی ئاش (۵۴)
 مه‌ی جه‌ پیاله، له‌علی یه‌ک وه‌رده‌ن
 شوکرانه‌ی بی حه‌د، کردگار، که‌رده‌ن
 ناگا جویره‌ئیل، په‌یدا بیی، جه‌ و ده‌م
 موژده‌ی ریساله‌ت، ئاوه‌رد، په‌ی ئاده‌م
 حه‌قق فه‌رما؛ چون ئه‌و سا‌یر بی جه‌ ده‌رد
 به‌خشام، گونا‌هش، تو‌به‌م قبوول که‌رد

۵۳- له‌ پیش، ئه‌م دپیری سه‌ره‌تایییه‌وه، که‌ سه‌ره‌تای فه‌سله‌که‌ی گرتبی، له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، هه‌روه‌ک،
 له‌ سه‌ره‌تای هه‌ر فه‌سله‌یه‌کیا، ئه‌م دپیره، پات ده‌بیته‌وه:

(هه‌ر جه‌ رۆی ئه‌زه‌ل، تارۆی عه‌ره‌سات
 به‌ر سه‌فا، سه‌فای محه‌مه‌د، سه‌له‌وات)

۵۴- له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جوّره‌یه:

(مالا نه‌ دیده‌ی.....)

۵۲- له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جوّره‌هاتووه:

(ئه‌ر تو جه‌لام بیی، کوئی قافم ده‌شته‌ن)

ئەولادش، جە لام، خەیلی مەقبوولەن
 سەد و ویست و چووار، هەزار رەسوولەن
 محەمەد، خاتەمی، ئەنبیاهانەن
 خاک و پاش، تەمام تاجی شاهانەن!!
 حەبیبی مەحبووب، دانای داوەرەن
 شەفیعی دیوان، یەومی مەحشەرەن
 چونکە پێغەمەر، ئاخەر زەمانەن
 باعیسی ئیجاد، کەون و مەکانەن!
 هەر جە رووی ئەزەل، خەلقیان جە نوور
 بەلام، جە ئاخەر، مەکەرۆ، زوهور!
 ئەسەلش جە نوورەن، نەسلی تۆ مەبۆ
 عالەم، وینە، کا، ئەو چون کۆھ مەبۆ
 ئەحمەد و مەحموود، ئیسەم و مەقامش
 جە لای نامی ویم، نویسیان، نامش
 بەلام ئەی ئادەم، بوا چوون پیتان
 مەشغوول بین، بەکار؛ زیندەگی ویتان
 دانای فەزیلەت، شای کەرەم بێ شۆ
 دەوری دنیای دوون، گشت بەخشام بە تۆ
 بەختت بێندن، تەختت، ئامادەن!
 خودا، هەزار سال، عومرش پیت دادەن
 ئەمـری داوەرەن، من و تۆ، بەهەم
 پریریم، بینای، کەعبە، موعەززەم

آمدن جبرئیل نزد حضرت آدم و ساختن بیت المنور و مراجعت آدم (۵۵)

تا، ئادەم چەنی، شای رووحەئەمین
 تەشریف، ئاوەردەن، وە یەسەرب زەمین
 یاوان، بە سەحرای مەککە ی موپارەک
 کەردشان، ئەسبایی تەهیە تەدارەک
 جویرەئیل، نەزەر، مەکەرد، وە هەرخاک
 گشت مەبی وەخشت، سیمی تەلای پاک
 نامشان، نییا، وە بەیتولەعموور
 قیبلە ی عالەم بۆ، جە نەزا و جە دوور
 حەجەرولئەسوود، تەختی شای جەلیل
 ئەمرش کەرد، ئاوەرد، وەبالی جیبریل
 فریشتانی عەرش، فەوری، بەردشان
 جە راست، رووی بەیت، نەسب، کەردشان
 قاعیدە حەج، تەواف کەعبە هەم
 تەمام، نیشان دا، یەکسەر، وە ئادەم
 جیبریل، جە نۆ، ئادەم وداع، کەرد
 تەشریفی خەیرش، هەم وە ئاسمان بەرد
 ئادەم، مەند جا، چەنی یاری ویش
 مەشغوول ببی، چەنی، کاری یاری ویش
 فەسل، یابستان، عەین، گەرمیی خووەر
 جە تاوی سەبوون، شەرارە ی شەرەر
 جە مەککە ی شەریف، هیجرەت کەردشان
 وە کۆی سەراندیب، تەشریف بەردشان
 بینای عەمارەت، نیان، پە ی ویشان
 فەرش ئاما، جە غەیب، چەند دەس پەریشان

۵۵- ئەم ناوونیشانە، ئەم فەسلە، لە نوسخە ی (خ)دا، نییە!

فصل در بیان فلاحتی آدم و بزریا شیدن حضرت توم علیه السلام

یه کړو، سویحی سهحر، جهنابی ئادهم
بابای سهبک روح، موبارهک قهدهم
جه دمای تاعهت، یهکتای یهگانه
بهر ئاما، وه بهر، جه خه لوهت خانه
وینه ی فه للاحان، مهیلی سارا کهرد
بهزر، نیلّه گاو، هم گاو اسن بهرد
جفت بهست، نهو زهمین، سهحرای کالّا
توخمش پاشنا، مالّش، پیش مالّا
به عزیّ تهر زهمین، زیاد هم کالّا
په ی کالّ و مه کالّ، ماباقی سالّا
ماهی مه کهرد گاو، گاو په رتاف مه وهرد
به جاری دهشتی، دیم، مه کهرد
جه ی کو، هیلّ، مه وهرد، وه دهوانی دهو
جه نهو کو نه رمی، گاوش مه دا، ههو
ئان یهک ساعهت، وهیته ور جفتش کهرد
جای هه زار فه للاح، بری، شووم و وهرد
هوا، هم دایم، ته ماشاش، مه کهرد
هه ر ساتی سه د جار، مه رحه باش، مه کهرد
غهره ز، مه زره عه، نهو زهید و ماوا
شش ساعهت، حاسلّ، تخمش په ی یاوا
ئادهم، جه مه زروع، ته عجیل کهرد په ی نان
درووناش، وه داس، نیاش وه خهرمان
جه و دما، زهمین، خاری خاتر خهم
وه ئاوازی بهرز، واتش: یا ئادهم
جه فای رۆزگار، جه رگم تاوانان
توخمی بهزری توم، درهنگ یاوانان

دیسان، جیبریل، موراجه عهت کهرد
بهزری ئه ساسه ی، جفت وه کا و ئا وهرد (۵۶)
وات: یه نهو توخمه ن، تو مه یلت پیش بی
راسه ن، خودا و هند ته قدیری ویش بی!
به لام، نه ی دانه، وه بی به هانه
فه رما، نه ی دانه، نه خاک بشانه (۵۷)
جه، دمای چهندی، بهر مه بو، جه خار
ما وهرو په ریت، دانه، به خه ربار (۵۸)
جه راهانی، چوّل، زاتت هه ر ئیده ن
تا، مه حشه ر، خو راک، نه ولادت ئیده ن.

۵۶- له نوسخه ی (خ)دا، نه م دپیره، به م جوړه، هاتووه:

(بهزری ئه ساسه ی یه جفت گاه، ئا وهرد)

۵۷- له نوسخه ی (خ)دا، نه م دپیره، به م جوړه، هاتووه:

(فه رموو، نه ی دانه، وه خاک بشانه)

۵۸- له نوسخه ی (خ)دا، به م جوړه یه:

(ما وهرو، په ریت، دانه، به خه روار)

گلهیت، نه بۆ، لیم، جهسته م په ر ده رده ن
 نه وه ند، فه للاحان، بازی، پیم که رده ن
 نه مه نده ن، قووه ی هازو نه ند ام
 زوخاو مه شانۆ، زۆخی زامانم
 هه زار هه زار که س، جی وهرته ر سالان
 نامان، وینه ی من، ئه ی جاگه کالان
 وهرنه و یه ک ساعته، وه مه تبوعی تو
 پیم مه یاونای، ئه ی مه زروعی تو
 به لا چوون دنیایا خه یلی ویه رده ن
 ده وران وه مه خلووق چه ند باریش که رده ن
 من هه م، جه ته قسیر، وه یته ورم دییه ن
 مه علوومه ن، ته قسیر، خیلافش نییه ن!
 هه ر جه عه سری جان، تا عه سری ئاده م
 شه ست هه زار ساله ن، بی زیاد و که م
 یه کسه ر، ویه رده ن، ده ورانی فانی
 زاتی بی زه وال، هه ر ویت مه عانی
 جه و دما، ئاده م، شای فریشه خۆ
 هۆله، به ست، وه شاد، خه رمانش که رد کۆ
 جه شنۆی شه مال، سۆزه ی بای موراد
 شه ن دا، وه کارا، گرده ش دا، وه باد
 وه ختی وه سه رهن، ته مام که رده ش پاک (۵۹)
 شوکر که رد، وه زات، فه ردی ته نیای تاک
 جه سیبری ته قدیر، یه کتای یه گانه
 هه ریه ک، دانه ش بیی، به هه زار دانه!
 ئه مجار، به شادیی، کی شاشان به مال
 هه م چه نی، هه و، شای شیرین جه مال

۵۹- له نوسخه ی (خ) دا، به م جوړه یه:

(وه حوسنی دیرین ته مام که رده ش پاک)

جه فای ماه و سال، که رده ن، فه رامۆش
 مه شغوول بین، به زه وق، سه فای عه یش و نو ش
 تا، هه واهه ملش، زاهیر، بی، جه نو
 نو مـاهش ویه رد، یاوا، وه نو رۆ
 په یدایی قابیل، قه بیحی قاتل
 چه نی ئه قلیمات، جه مین په ره گو ل
 هابیلی مه زلووم، مه قتوول به قه تا
 چه نی، هاشیره، زشت -ی ویش لیتزا
 جه به تنی هه و، جه پشی، ئاده م
 هه ر چوار، دوو سال، په یدا بین، وه هه م
 قابیل هابیلش، دا، وه گه رده وه
 په ی دنیای فانی، قه تلش که رده وه
 جه و دما، شیت -ی، موباره ک، قه ده م
 خودا، عه تا، که رد، یه ک شه و وه ئاده م
 نووری محه مه د، ره وزه ی ره زوانیش
 مه دره خشا، چون خۆر، نه رووی پيشانی ش
 هه رکه سی، یه کجار، بویناش، وه چه م
 نه شیی، یادش، تاوه رووی مه رده ن
 هه و، تا بیست سال، سالی دوو فرزند
 مه وینا، وه حوکم، زاتی خودا وده ند
 ئوناسی پارین، بی غوسسه و خه یال
 مه که رده ش، هام جفت، زکووری ئه مسال
 غه رهن، وه ی ته رتیپ، ئه ولادی ئاده م
 زیاد بین، ته مام، جیابین، وه هه م
 یاوان، چه ل هه زار بی زیاد و که م
 نه بیهره ی فرزند، ئه ولادی ئاده م
 ویش هه م هه زار سال، عه مرش ویا را
 چه نی فرزندان، دارا و نه دارا

گاہ جہ ہندی مشت، مکہ کردش راحت
 گاہ جہ عہرہ بستان، مکہ کرد ئیسراحت
 گاہ، تہوافی بہیت، کہعبہی موعہ ززم
 ویارا، دہوران، دنیای بہینہت کم
 شوکرانہی بی حدد، خوداوند کردش
 نمر و نہی حقیق، وہ جا، تاوہردش

فصل در بیان مہرض حضرت آدم وفات او جگونگی را گوید

یہک رو، جہ تہقدیر، بینای بی نندیش
 وہزعی کہسالہت، نازار، یاوا پیش
 ئادہم، خہریک مہند، چہنی ئیشی دہرد
 پہی پہی، مہکیشا، ہناسانی سہرد
 زانا، وہقتی جام، بادہ وہردہنش
 ناخر، کوچی رای، عہدہم، کہردہنش
 شیت، تہلب کرد، واتش ئہی فرزند
 وہیتہور، تہقدیر، نمری خوداوند
 چون ویش فہرماوان، بینایی چاوان
 ہہزارہی عومرم، وہ ناخر یاوان!
 مہعلومہن، جہ لات، ئی دنیای فانی
 پہی نمہبو، جای، جاویدانی
 تو جہ دمای من جاداری جام بی
 مہشغولی سہحیف، وہ زیگری عام بی
 حقیق، جہ نوتفہی من، تو ش مہعلوم کہردہن
 نووری تہحمہدش، وہ تو، سوپہردہن
 منیچ تو م سوپہرد، وہ ذاتی تہقدہس
 ریشہی ئیختیار، وہر، نہدہی جہ دہس
 جہودما، فہرما، بہ دلہی پہر ئیش
 وہ دوو کہس، ہہنی، تہولادانی ویش

واتش: دہروونم، ہابیوی وہ زوخا
 پہی نہختی میوہ، تازہ ترش و تال
 بشان، وہ بہہشت وہ بی، داواران
 وازہن جہ مہعبوود، بہعزی، باوہران
 یاران، راہیبی بین، وہ فہرموودہی تہو
 پہی میوہی بہہشت، وہ دہوانی دہو
 دیش، چہولا، ناما، یہک فریشتہی پاک
 دوو مہلائیلہ، شوخی، شہرہفناک
 فریشتان پہرسان، عہزمی کوتانہن
 پہی چہ مہکانی، جستو جوتانہن
 عہرز کہردہن، پیشان چگونگی حال
 ئادہم، پہی میوہ، ہابیوی، وہ زوخا
 واتشان جہ باخ، جہنہتلماوا
 بہعزی میوہی خاس رہسیدہ، یاوا
 ئیمہ تاوہردیم، چہو چہنی ویمان
 پہی ئادہم مہبو، ئیستہ، ہا پیمان!
 چہنی فریشتان، تہوانیش، وہ ہہم
 تا شین، وہ حوزوور، جہنابی ئادہم
 قابز، یہک دانہ، سیبش بہر تاوہرد
 دا نہ، دہماغش، تا، ئادہم بو کرد
 تہن، دا، وہ قہزا، وہختی تہجہل، بہست
 لیوی ہسرتان، دوونی دنیا گہست
 جویرہئیل مہوات: چون یاوان وادہت
 وہ ذاتی بی چوون، باوہر، شہہادہت
 حہوا بینادش، گرد، جہ پشتی سہر
 مہکہران، زاری، پہی تہبولبہشہر
 ئادہم، وات: حہوا، بگریزہ، جہلام
 با جہ رہسولان، خودا، نزیک بام

هه‌رچی مه‌عسییه‌ت، وه به‌نده یاوان به واسییه‌تیه‌ی تو، بی به من تاوان هه‌وا بنیادش دوور که‌فته‌ن جه‌لاش قابز، مه‌شغول بی، یه‌ی قه‌بزی ئه‌رواش که‌ردش، قه‌بزی رۆح، هه‌مایۆنی ئه‌و راهی بیی، به‌ردش، وه ده‌وانی ده‌و یاواناش، وه قه‌سر، دلکه‌ شای شیرین وه باغچه‌ی فیرده‌وس، ئه‌علای عه‌نبه‌رین^(٦٠) جوهره‌ئیل نه‌عشش، جه‌ خه‌لق که‌رد دوور غه‌سل که‌ردشان، به‌ سه‌دری کافوور جلّه‌ی په‌ر جه‌ نوور، که‌رد ته‌کفینش که‌ردشان نماز، وانان، ته‌لقینش نه‌عشی موباره‌ک، ئاده‌م به‌ردشان جه‌ کوّی سه‌رانیدیب، مه‌دفوون که‌ردشان هه‌وا، ئه‌ولادش، ته‌مام سه‌رانسه‌ر که‌فته‌ن، نه‌ زاری و چه‌مه‌ری و چه‌مه‌ر په‌ر چه‌شمه، هوونا و نه‌چه‌م جاری که‌رد ئه‌وه‌ند، واوه‌یلا، شین و زاری که‌رد رووی ویش، وه مه‌ودای ناخوون پاره که‌رد شادیش، جه‌ یانه، دلّ ئاواره که‌رد سه‌رتاپاش، ره‌نگ که‌رد، وه زۆخی زامان یه‌قه‌ی عه‌نبه‌رین، درپیی، تا دامان تا، هه‌فت سال، ته‌مام، ویش نازیته‌ پۆش که‌رد به‌و هه‌فت سال، ته‌مام، هه‌ر ئاده‌م رۆش که‌رد هه‌ر ئه‌و جه‌زه‌ع و فه‌زه‌ع، نۆحه، ته‌رانه بی به‌عاده‌تی، په‌ی ئه‌هل زه‌مانه!

٦٠- له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، ئا لێره به‌ولاده، فه‌سلّی هه‌یه، به‌ناوی:
(فصل در بیان وفات حضرت آدم و جگونیگی را گوید)

هه‌وا، هه‌م کوّج که‌رد، په‌ی یۆرتی عه‌ده‌م ته‌شریف به‌رد، وه‌لای جه‌نابی ئاده‌م حوکی ریساله‌ت، چه‌وده‌م، یاوا (شیس) وه عیلمی دانش، ته‌مکین و ته‌دریس نه‌زیرش نه‌بیی، جه‌ رووی مه‌هه‌ری دوون سه‌دای ته‌وحیدش، مه‌شیی، وه که‌ردوون چون ئه‌و ره‌سید کائینات، پیش بی جوهره‌ئیل دایم، ره‌هنمای ویش بی خولاسه، جه‌وده‌م، دنیای دوون که‌مه‌کم ئاوابیی، جه‌ توخم، ئه‌ولادی ئاده‌م گرو گرو بین، جه‌ یه‌ک ویه‌رده‌ن^(٦١) شاران، په‌ی ویشان، ئابه‌دان، که‌رده‌ن بین وه دوو فیرقه، جومله‌ی خاس و عام جه‌ خاکی دیمه‌شق، شاری میسر و شام به‌عزّی، دینی شیت قه‌بوول مه‌که‌رده‌ن به‌عزّی، وه ئه‌ستام، سوچه‌ مه‌به‌رده‌ن ئاخه‌ر وه مه‌یلان، تاکی ته‌نیای فه‌رد فرزه‌ندی شیرین، وه شیت، عه‌تا، که‌رد نامش ئه‌نوه‌ش بی، به‌ر گوزیده‌ی شیت^(٦٢) دایم چه‌نی ویش، مه‌که‌ردش، ته‌دریس

٦١- له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جوهره‌یه:

(گرو گرو بین، جه‌ یه‌ک ویه‌رده‌ن
به‌عزّی وه ئه‌ستام، سوچه‌، مه‌به‌رده‌ن
ئاخه‌ر، وه مه‌یلان، تاکی ته‌نیای فه‌رد
فرزه‌ندی شیرین، به‌شیت، عه‌تا که‌رد)

٦٢- به‌م جوهره، له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، هاتووه:

(نام، نیا، ئه‌نوه‌ش به‌ر گوزیده‌ی شیت)

تومـوورات گـشت، ئەولادی ئادەم
سوپەرد، وە، ئەنوش، بێ زیاد و کەم
عومری شەریفش نۆسەد سالی زیاد
ویەرد، جە دەوران، دنیای بێ بنیاد
لیباسی رەحمەت، پۆشا، وە قامەت
دیدى دیدارش، کەوت، ئەو قیامەت
نەعشی موبارەک، شیت، وە دەو مەبەردەن
جە شامى شەریف، مەدفوونش کەردەن

فصل در بیان نصب حضرت نضر کائنات و خلاصه موجودات (ص) گوید (۶۳)

چون نووری حەزرت، شای ئەعلا رەقەم
بەر شیعی، جە بەهەشت، یاوا، وە ئادەم
جە ئادەم، وشیت، چون قتعی مەنقووش
جە لای، شیت، هەم شیعی وە جەبەهەى ئەنوش
جە ئەنوش ویەرد، و قـیـنـان یاوا
چون باغچەى بەهەشت، دنیا، کەرد ئاوا
وە یەدی قـوـدرەت، پادشای جەلیل
جە قینان هەم شیعی، وە لای مەهلائیل
وە ئەمرى سویحان، تاکی تەنیای فەرد
جە لای مەهلائیل، یاوا، وە لای بەرد
جە بەرد، هەم ویەرد، وە ناکام
یاوا، وە ئیدریس، عەلیهەى سەلام

(۶۳) - له نوسخەى (خ) دا، بەم جۆرە، هاتوووە:

(فصل در بیان نوران سرور کائنات و خلاصه موجود است)

هەر جە رۆی ئەزەل، تا رۆوی، عەرەسات
بەر فەخرى عالەم، محەمەد (ص) سەلوات
ئاخ، ئاخ، پەى دەوران وەردەى ویەردە
داخ پەى ئەو شادیی، جێ وەرتر کەردە

تا وەقتی ئیدریس، فەندى بەر ئاوەرد
ئیرادەى عورووج، قەسرى بەهەشت کەرد
نوورى محەمەد، چون ئاینەى ناسخ
بەر شیعی، تا، یاوا، ئادمتوشلەخ (۶۴)
جیهان کەرد رۆشن، سەما، تا سەمەک (۶۵)
دیسان، تەشریف وە جەبەهەى مەمەک
نەگرتش قەرار، وە سەد ئیحترام
تا، یاوا، وە نوح، عەلیهەى سەلام
سابا، تا چەند سالی، چون خەرمانى گول
جەبەهەى پاکی نوح، بەیژش، وە مەنزول
جە ودمە، کە نوح، نەبى یوللا، بى
سەردارى ئەولاد، سەفیوللا، بى!
دایم، هەر مەشغوول، وە ریعایەت، بى
خەریکی ئیرشاد، رای هیدایەت، بى
نیزام دەهەندەى، گشت بى نەزمان، بى
جە ئەو لەین، پەنج، ئەولال زەمان، بى (۶۶)
تاکە هەفتەسەد سالی، جە عومرش ویەرد
عەمرى ویش، نەزای گومراهان سەرف کەرد
بە عزی، بەو حەزرت، ئیمان، ئاوەردەن
ماباقى، یەکسەر، سوحبەت، مەکەردەن!

(۶۴) - له نوسخەى (خ) دا، بەم جۆرە یە:

(بەر شیعی، تا یاوا، و دمتوشلیخ)

(۶۵) - له نوسخەى (خ) دا، بەم جۆرە یە:

(جیهان کەرد، رۆشن، سەما، تا فەلەک)

دیسان تەشریف، بەرد، وە جەبەهەى کەمەک)

(۶۶) - له نوسخەى (خ) دا، بەم جۆرە هاتوووە:

(جە ئەو لەین پەنج، ئەولول عوزمان بى)

قهومی بی نندیش، بی حه یای به دنام
 پهشت که ردهن، وه نوح، روو وه لای نه ستام
 چون، جه تایفه ی توخمی قابیل بین
 جه مه کری شهیتان، خه یلی عامل بین

فصل در بیان حضرت نوح علیه السلام واقعه طوفان و گشتی ساختن او (۶۷)

قه ولی نه لئه نناس گرتشان، نه گوش
 نه فعی، وه عز ی، نوح، که ردهن، فه راموش
 خوسوس، دوو نه فه ر، فرزندانی ویش
 جاروب و که نعان، گومرای کینه کیش
 به دته رین قهوم، زومره ی ذبی رۆح بین
 ئینکار و مونکه ر، فه رمووده ی نوح بین
 یه کی، مه عاریف، قهومی، به د نه نندیش
 جه حوزوور نوح، پانیسا و پیش
 تاغاز که رد، وه قهوم، واتش نه ی یاران
 ئی شه خسه، چندسال، جه رۆزگاران
 بادی فه راسهت، ساحری وهردهن!
 وه سیحرش، عالم، موسسه خه ر، که ردهن
 ده خیل، سه د ده خیل، زینهار، سه د زینهار
 هه رگیز، وه حه رفش، نه که ن، ئیعتیبار!
 ده ست به رد، به عز ی خاک، وه بی چۆن و چهند
 وه رووی موباره ک، حه زرهت نوح، شه ند
 حه زرهت، جه ی سه ده د، واقیعه بی حال
 هانا، به رد، وه زات، حه یی بی زه وال
 نییدا، ئامما، وات: بورهان منم
 میفتاحیلقلوب، به نده گان منم

(۶۷) - ناوی ئه م فه سلّه، له (خ)دا، نه هاتووه!

حه ققی مه زلوومان، تاعهت گوزاران
 مه یۆ، ده ریافت بۆ، جه، سته م کاران
 هه نی ده ردی دل، ویت مه که ر، ئیزهار
 یه که سه ر، جه لای من که شفهن نه فکار
 مه شهوور و مه عروف، گشت حال و قالهن
 نه دنا، ته حه محل، خودا، چل شاله ن
 بی تاقهت، مه به ر، عاجزه م، لیشان
 نزدیکن، تۆفان، خیزیۆ، په ریشان
 جه لای تۆفان، گشت، نگوونسا ر بان
 نه لای دۆزه خ، گشت گرفتار بان
 نه وه ل جار، قه حتی، نازل، که رد په شان
 مار زه هرش، مه که رد، نه جامی مه شان
 قووه ی، ته والید، نه مه ند، جه لاشان
 په سمی، ته ناسول، بریا، نه جاشان
 تا، یه ک رۆ، دیسان، هه م، رۆحه لئه مین
 ته شریفش، ئاوه رد، وه رووی سه رزه مین
 سه لامی، سانبع، ئیجادی، زیرۆح
 ده رده م، یاونا، وه جه نابی نۆح
 وات، ته وفی تۆفان، مه جمه عه ی ئاوان
 واده ی دووریش، ها، وه نزدیک یاوان
 هه نیی چیش وچوون، نزدیک، تا وه دوور
 حه قق ویش، فه رماوان، وه فاروته ننور
 یه ک توولّه ساج باغی به هه شتی
 ئاوه ردم، په ری ئه سبابی که شتی
 مه سروور بیی، جه وه سی، پادشای جه لیل
 نوح، به ئیششار، نه خی جویره ئیل
 توولّه، ساج به ردش، نیشانا ش، وه خاک
 سه بز بیی جه قودرهت، حه بی ته نیای تاک

ههفته، دوو ههفته، جه مابهین، ویهرد
 توولہساج، جه خاک ریشہش، مه حکم کهرد
 جه و دما، که مکم، بولندی بی بالاش
 سه یوان کهرد، ئەو ساج، کاکۆلی ئالاش
 پهی پهی، پهی پهی، ئەو مه کهرد نۆشش
 دایم، جویره ئیل، مه کیشا، گۆشش
 جه کوورهی ئە فلاک سه رخامش، ویهرد
 وه بورجی میزان، ویش، مه قابل کهرد
 قهد و قامه تش، مه کهرد بی خیلاف
 قائمتهر، جه قهد، بهرزی قولهی قاف
 غه رز، تا بیست سال، بالاش ههر ویهرد
 رۆ، جه رۆ، فیشتهر، ههر که شش مه کهرد
 خه بهر، دا به نۆج، وات: به مه ودای تیخ
 ئە لئان، داری ساج، پهی که ران، جه بیخ^(٦٨)
 سه سه بلئه مر، پادشای، فهردهن
 دارش، پهی که شتی، ئافه رید، کهردهن
 شه قشهق، بکه ره، بی زیاد و کهم
 پهی ته ختهی، که شتی، ئە ولادی ئادهم
 ببو وه که شتی، چون ره وانی رۆج
 پهی تایفه ی پاک، ئە هلی به یتی نۆج

(٦٨) - لیسه، به ولاده، نوسخه ی (خ)، فه سالی نوئی ده ست پی کردوو و فه سله که ش، به م ناوونیشانه وه یه:

(فصل در بیان ساختن کشتی حضرتی نوح علیه السلام)

پاش، ئەم ناوونیشانی شه، ههروهک، له مه و پیتستر، و تمان، دپره شیعره که ی وهک جار ان پات کردوو ته وه و ئەویش، ئە مه یه:

(ههر جه ئەو رۆژه، تا رۆی عه رسات
 بهر فه خری عالم، محمه مد، سه له وات)

سا نۆج، ئە مرش کهرد، فرزه ندانی ویش
 سی نه فهر، بخار، یهک هه م مشار کیش
 تیژ کهردهن، مه ودای، تیغی بی نامان
 شین وه بیخ دار، بهرزی بی سامان
 بریشان، دهردهم، هه م ئاوه رده شان
 جه سه ر، تا به وار، قهد قهد، کهرده شان
 تا یهک دوو ههفته، هه وای گهرم و سه رد
 خاسته ر، جه کبریت، هه وای، خشکش کهرد
 به عد، ئۆستادان، په ری تاشای دار
 جه سه حرای کووفه، ده س به ردهن، پهی کار
 جویره ئیل، ته رتیپ، نیشان، دا، پیشان
 دهردهم، مه شغوول بین، به موشار کیشان
 ههر موهری، کهردهن، وه جه ل ته خته ی ساف
 ههر ته خته، چه ل زهرع، ئالای جه وه هر باف
 هه زار موهری خاس، سازان، وه ته خته
 بالی جویره ئیل، یه کیهک، لی که فته^(٦٩)
 جه وه قتی تاشای، ئە لواری که شتی
 پهی یا گه ی نه جات، ئە هلی به هه شتی^(٧٠)
 ئە شرافی قه ومان، مامان، مه ویه ردهن^(٧١)
 یه کسه ر، گشت، وه نۆج ریش خه ند مه کهردهن
 مدان، به و سه زره ت، چه ند تیرو تانه
 مه واتشان، نۆج، بییهن، دیوانه

(٦٩) - له نوسخه ی (خ) دا، به م جوژه، هاتوو:

(بالی جویره ئیل، یه کیهک، پین که فته)

(٧٠) - ههروه ها، ئە مه ش، به م جوژه، هاتوو:

(جه وه قتی تاشای، ئە نواری که شتی)

(٧١) - له نوسخه ی (خ) دا، به م جوژه، هاتوو:

(ئە شراف و ئە قوام، نامان، ویه ردهن)

نه تۆفەن، نه ئاو، نه تۆفانی سەخت
 كەشتی، مەسازۆ، بەوەقت و بێ وەقت
 غەرهز، وه ته‌علیم، ئەخی جویره‌ئیل
 ئۆستادان، ته‌مام، كەردشان، ته‌عجیل
 وه حوكمی فه‌رمان، قادری بێ فه‌رد
 نۆح، به‌ دووسالە، كەشتیی ته‌مام كەرد
 به‌ سێ مەرتەبه‌، كەردشان، سوار
 یه‌ك، جه‌بانی یه‌ك، مدرا، به‌ر قه‌رار
 مەرتەبه‌ی پایین، په‌ی جای وحووشات
 ئۆلاغ و ئەغنام، باقی حه‌یوانات
 مەرتەبه‌ی، وه‌سه‌ت، جای ته‌یر و تیوور
 ئەنواع و ئەقسام، توخمی هه‌زار جوۆر
 مەرتەبه‌ی بالا، چه‌م ئەندازی چه‌م
 په‌ی ته‌به‌قه‌ی نۆح، جای به‌نی ئادهم
 به‌زفت و به‌قییر، كەردشان قییرتاو
 په‌ی، وه‌قعی تۆفان، مەحفووز بۆ، جه‌ ئاو
 ته‌والش، هه‌زار دوو سه‌د گه‌ز، ته‌مام
 عه‌رزش، شه‌ش سه‌د، گه‌ز، باقی وه‌سه‌سه‌لام
 سووره‌تش، چون، مورغ، سه‌رش چون، تاووس
 سینهی كه‌بووته‌ر، دونبال، چون خه‌رووس
 به‌لێ، رووی ئەزەل، ته‌نوره‌ی قه‌شه‌نگ
 خوا، په‌ی ئادهم، سازابێ، جه‌ سه‌نگ
 دايم، جوۆش مه‌دا، چون، جوۆشی كووره
 حه‌وانان، مه‌كه‌رد، هه‌ر به‌و، ته‌نوره
 بێ په‌ژاره و كوس، بێ غوسسه و بێ غه‌م (٧٢)
 نان، مه‌كه‌رد، په‌رئ، جه‌نابی، ئادهم

(٧٢) - له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جوۆره، هاتووه:
 (بێ په‌ژاره و فیکر، بێ غوسسه و بێ غه‌م)

ئاخر، به‌ میرات، جه‌ قاپی مه‌فتوح
 ده‌س، ئەو ده‌س، ئامان، تا، یاوا، به‌ نۆح
 جه‌ كارخانه‌ی نۆح، نان، پیتش مه‌كه‌رده‌ن
 دايم، به‌و ته‌نوور، سه‌وگه‌ند مه‌وه‌رده‌ن
 مه‌علوومه‌ن، ئەو وه‌قت، پادشای غه‌فوور
 چون، ویش، فه‌رماوان، و (فوار التنور)
 هه‌ر وه‌قت، ئەو ته‌نوور، جوۆشی كووره‌تاو
 هوۆر شانۆ، جه‌ بیخ فه‌واره‌ی ئاو
 ئانه، ئیپتیدای، خه‌ته‌ر و خۆفنه
 نیشانه‌ی غه‌زه‌ب، تۆفانی، نۆحه‌ن!
 جه‌و دما، حه‌ره‌م، موخته‌ره‌مه‌ی نۆح
 ته‌نوور، نان مه‌كه‌رد، هه‌رشه‌ب، تا به‌سووح
 دیش، كززه‌ی ئایر، سه‌ره‌تای ئاوان
 ته‌نوور، گوۆل به‌سته‌ن، وینه‌ی گوۆلاوان (٧٣)
 هانا، به‌رد، وه‌ نۆح، وات: ته‌ننوره‌ سه‌نگ
 ها، په‌ریبی، جه‌ ئاو وه‌ بێ داد و ده‌نگ
 نۆح واتش: سه‌ده‌ده‌ق، تاکی ته‌نیای فه‌رد
 نیشانه‌ی، تۆفان، ئانه، مه‌علووم كەرد
 ئەوه‌ل، ئەمرش كەرد، ئەهل و به‌یتی ویش
 بشان، وه‌ كەشتیی، بێ خه‌وف و ئەیدیش
 یه‌ك مه‌نكووحه‌ داشت، واعله‌ نام، بێ
 بێ سیدق و باوه‌ر، هه‌ر، به‌ كه‌لام، بێ
 چه‌نی فرزندئ، نامش، كه‌نعان، بێ
 گومرای دَل، جه‌ سه‌نگ، ئەهلی، ئیمان، بێ

(٧٣) - له‌ نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جوۆره، هاتووه:

(دیش كززه‌ی ئایر، سه‌ره‌تای ئاوان
 ته‌نوور هه‌م گوۆل به‌ست، وینه‌ی گوۆل ئاوان)

جه لوای، کهشتیی، تهبره، کهردهن
 خهوفی خوداوه‌ند، وه‌دل، ناوه‌ردهن
 سا هه‌رچی، که نۆح، نه‌سیحەت، که‌ردش
 ده‌ریای ره‌حمی دل، وه‌جۆش، ناوه‌ردش
 وات: فرزه‌ند تۆفان، ها، ئامان، به‌وار
 ساراو سه‌ریسات، گشت، مه‌پۆ، وه‌ئاو
 یه‌کسه‌ر، مه‌پۆ، غه‌رق، زی رۆحیلبه‌شه‌ر
 وه‌ئهم‌ری قودره‌ت، دانای، دادگه‌ر
 وات: من جه‌ تۆفان، نه‌داروو ئه‌ندۆه
 ئاو، مه‌پۆ، وه‌ده‌شت، من مه‌شۆم، وه‌کو
 فایده‌ش، نه‌بی، هه‌رچی، نۆح، که‌ردش
 مه‌وجی، ئاو ئاما، جه‌ ناگاه، به‌ردش
 نۆح له‌رزا، جه‌ قه‌هر، پادشای غه‌ففار
 عه‌رزش، که‌رد، واتش: یا په‌روه‌ردگار
 وه‌عه‌دی نه‌جات، دای په‌رئ ئه‌هلی من
 ته‌بعه‌ی مه‌خسوس، ئه‌هلی به‌یتی من (٧٤)
 ئاخ‌ر، ئه‌و فرزه‌ند، ئه‌تباعی منه‌ن
 گوم‌رای ئه‌هلی به‌یت، ئه‌نواعی منه‌ن!
 ئه‌ما نی‌دای، ئه‌هلی تو، نی‌یه‌ن
 رۆحش، په‌ی دۆزه‌خ، ئافه‌رید بی‌یه‌ن
 غه‌یره‌ز نۆح، ویش، وه‌سێ نه‌فه‌ر فرزه‌ند
 چواره‌ زه‌وجه‌شان، شوخ و دل‌په‌سه‌ند
 باقی هه‌فتاد و دوو ته‌ن، موسولمان
 گرۆی شه‌رع و وه‌رع، جه‌ ئه‌هلی ئیمان!

(٧٤) - له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، پاش ئه‌م دێره، دێرێکی دیکه‌ هاتوو، که‌ لێره‌دا (نوسخه‌ی م - دا)، نییه
 و دێره‌که‌ش، ئه‌مه‌یه:

(مه‌علومی وه‌عدت، گشت هه‌قق و راسه‌ن
 زاتی ده‌روون، به‌نده‌ شنا سه‌ه‌ن)

گرد شین، نه‌گه‌شتیی مه‌رته‌به‌ی بالا (٧٥)
 به‌سته‌ن، په‌ی ویشان، سه‌یوان و ئالا
 چند، جینسی هه‌یوان وه‌حشی و تیوور
 ده‌واب، هه‌یوان، گرۆی مورغ و مور
 هه‌ر جفت چه‌نی نی‌ر و ما، به‌ردش
 یه‌کسه‌ر، گشت، داخل، وه‌که‌شتی که‌ردش
 ناگاه، جه‌ قودره‌ت، شای بی‌خورد و خاب
 زه‌مین، هۆرشانا، فه‌واره‌ی ئاب
 عیوونان، جاری، سه‌رچه‌شمان، وه‌جۆش
 خیزا، جه‌ هالان، نه‌عه‌ره‌ته و خرۆش
 دنیا و ده‌شت و ده‌ر گیلیا یه‌کسه‌ر
 چون به‌حری موحیت، دنیا، گردنه‌وه‌ر
 جه‌ سه‌ردا، باران، وه‌شت وه‌ بی‌مه‌دار
 مه‌ریزنا، قه‌ترات، ئه‌نواعی ئه‌متار
 نه‌عه‌ره‌ته‌ی خرۆش، ئاله‌ی ره‌عد و به‌رق
 جۆشیا، ئاو، جه‌ غه‌رب و جه‌ عه‌رق
 چه‌ل شه‌و، تا رۆی چه‌ل، رۆز تا به‌ شام
 وارنا، سه‌ه‌یلات، دانای، لایه‌نام
 زه‌مین گشت، ته‌مام، بی به‌ ره‌ئسلعه‌ین
 دنیا، بی، به‌ مه‌وج، مه‌جمه‌عیله‌حری
 نه‌شار، نه‌قه‌ریه، نه‌ده‌شت، نه‌ئشه‌جار
 نه‌کاوان، نه‌به‌رد، نه‌کو، نه‌کۆسه‌ر
 دوو سه‌د، زه‌رع ئاب، جه‌ به‌حری ئه‌علاه
 جه‌ فه‌وقی، به‌رزان، لوا، وه‌ بالاها!!
 که‌شتیی وینه‌ی قول، سیای قه‌ترانی
 مه‌گیلا، جه‌ بان، به‌حری تۆفانی

(٧٥) - له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، نووسراوه:

(گشت شین، وه‌که‌شتیی مه‌رته‌به‌ی بالا)

په‌ی ئه‌هلی که‌شتیی، نه‌مه‌وجی تۆفان
 چه، باکه‌ن، چه‌زهرت، نۆجی که‌شتیبان
 بدیه، جه‌سنه‌ت، فه‌ردی سنه‌تساز
 پادشای بی‌باک، دانای بی‌نیاز!
 جه‌به‌حری تۆفان، بی‌شویه‌وخیلاف
 قول‌نشین، نییهن، جه‌قاف، تا‌به‌قاف
 عه‌وجی، بن‌عونق، بی‌خه‌وف و ئه‌ندیش
 هه‌ر سو‌یح تا ئیوار، مه‌گیلا‌په‌ی ویش
 تۆفان، به‌و‌رعه‌ت، به‌و‌بی‌پایانیش
 ئاو‌نی‌ئا‌وه‌تاب، وه‌لای‌زرانیش
 مدیا، وه‌تۆفان، تۆفان، مه‌وج‌مه‌وه‌رد
 سه‌یری، کۆنگره‌ی که‌شتیی نۆج‌مه‌که‌رد
 که‌شتیی وه‌یه‌ک، سات، بی‌زیاد و که‌م
 جه‌کووفه، یا‌وا، که‌عبه‌ی موعه‌ززه‌م
 جه‌ره‌ئیی‌مه‌نبه‌ع، باره‌گای‌حه‌ره‌م
 هه‌فت‌ده‌ور‌که‌رد‌ته‌واف، به‌یتولوحته‌ره‌م
 په‌نج‌ماه، چون‌یه‌ک‌رۆ، که‌شتیی‌گیرش‌وه‌رد
 جه‌تۆفان، نۆج، هه‌ر‌ده‌ورش، مه‌که‌رد
 جه‌ودما، به‌ئه‌مر، پادشای، مه‌عبوود
 شیی‌په‌ی‌جه‌زیره، قه‌ریب‌کۆی‌جوود
 له‌نگه‌ر، وست، نه‌تاب، هه‌وادا، به‌یره‌ق
 کوشتیی، جه‌گه‌ردش، مدرا، موعه‌وووه‌ق
 یه‌ک‌ماهی‌کامل، ته‌وه‌ققف‌که‌ردش
 ده‌ورانی‌که‌شتیی، گشت‌به‌لخ‌ئا‌وه‌ردش
 ئه‌هلی‌که‌شتی‌کرد، حاسل‌که‌رده‌ن‌یه‌ئس
 عاجز‌بین، ته‌مام، جه‌بۆی‌نه‌جاس
 یه‌کسه‌ر، شین، وه‌نۆج، هانا‌به‌ردشان
 جگۆنه‌گی‌حال، ئیزهار، که‌ردشان

نۆج، هانا، به‌رد، وه‌په‌روه‌ردگ‌گار
 واتش: یا‌ره‌حیم، که‌ره‌م‌بی‌شومار
 نیازی‌مه‌تله‌ب، جومله‌ی‌کائینات
 نیک و به‌د، ته‌مام، گشت‌که‌شفه‌ن‌جه‌لات
 ها‌ئه‌هلی‌که‌شتیی، یه‌کسه‌ر، ئه‌و‌گارهن
 گشت‌زینده‌کیشان، چون‌زه‌هره‌ی‌مارهن
 ئامای‌نیدا‌بی‌ت، جه‌لای، جه‌لیل‌دا
 وات، ده‌ستت‌با‌وه‌ر، وه‌په‌شی‌فیلدا
 نۆج، هه‌م، به‌فه‌رمان، عیزه‌ت، عه‌مه‌ل‌که‌رد
 په‌نجه‌ی‌مویاره‌ک‌وه‌په‌شت‌فیل‌به‌رد
 فیل، یه‌ک، عه‌تسه‌دا، به‌ئه‌مری‌دا‌وه‌ر
 جه‌بینش، خووگی، به‌ر‌ئاما، وه‌به‌ر
 خووگ، که‌وت، نه‌که‌شتیی، نه‌جاسه‌ت‌گشت‌وه‌رد
 سه‌فینه‌ش، نه‌بۆی، عه‌فونه‌ت، پاک‌که‌رد
 په‌یدا‌بی‌ئیبلیس‌مه‌لعونی، مه‌هتووک
 ئه‌ویچ‌هه‌م‌ده‌ستش، دا‌وه‌پشت‌خووک
 خووک، هه‌م‌عه‌تسه‌دا، وه‌بته‌ور‌مه‌وینیش
 فه‌وری، به‌ر‌ئاما، مووشی، جه‌بینش!
 مووشی‌بی‌ئه‌ده‌ب، رۆزی‌مه‌ردم، وه‌رد
 جه‌معی‌که‌شتیی‌گشت، هه‌راسان، که‌رد(٧٦)

(٧٦) - لێره، به‌م‌لا‌وه، ئه‌م‌نوسخه‌یه، که‌بنچینه‌یه (نوسخه‌ی -م -)، فه‌سلێ‌نوێ‌ده‌ست‌پێ‌ده‌کات،
 به‌لام، ئه‌م‌ناوونیشانه، یاخود‌فه‌سلێ‌نوێ، له‌نوسخه‌ی (خ‌دا، نییه!
 به‌لام‌پاش‌دوو‌دێری‌دیکه، ئه‌وجا، فه‌سلێ‌نوێ‌ده‌ست‌پێ‌ده‌کات و به‌م‌جۆره‌دیاری‌ده‌کات و
 ده‌لێ:

(فصل‌دریبیان‌طوفان‌و‌ساکت‌شدن‌رعد‌و‌برق...)

فصل در بیان کهدن، آب توفان و کهدنی نشتن در کوه جود

یهک رۆ، و فهрман، دانای کردگار (۷۷)
سیلسیله‌ی سه‌حاب، گشت بیی تار و مار
بولند بیی، بوخار، سیای توف و تهم
نۆح دیا، قه‌وس و قوزوح، دی، وه‌چه‌م
فه‌رما، هه‌نی دل، خالی جه خه‌وفه‌ن
ئانه، نیشانه‌ی ئینتیهای، توفه‌ن!
یهک بادئ، ئاما، چون شه‌ماله‌ی شه‌م
به‌حری توفانش، شه‌قشه‌ق کهدر، وه‌هم
زهمین، هم ئاوش، فـرـه، وه‌رده‌وه
هه‌ر ئه‌وه‌ند نۆشا، تا قه‌ید، کهدرده‌وه
تا، ره‌فعی توفان، بی ئاشکارا
فه‌رق سه‌ر به‌ر زان، گشت کهوت وه‌سارا
فه‌رما، وه‌ قالاو، وه‌ عالم، گشت غه‌وره‌ن
بشو، بزانه، دنیا، چه، ته‌وره‌ن!
سه‌ر زهمین، هه‌ر کۆ، کهوته‌بۆ، وه‌به‌ر
تۆ، هم، وه‌ ته‌عجیل، زوو خه‌به‌ر، باوه‌ر
قالاو، جه‌ کهدشتیی، به‌ر، ئاما، وه‌به‌ر
په‌رواز که‌ر وه‌ بال، تاو مه‌دا، به‌ سه‌ر
ته‌قدیر، مرداری، بیی، وه‌ دووچارش
پریا، پای، تاقت، سه‌بر و قه‌رارش

(۷۷) - نوسخه‌ی (خ) پیتش ئه‌وه‌ی بیته، سه‌ر، فه‌سلی نۆی، ئهم دوو دپیره‌ زیادیه، له‌ نوسخه‌ی (م) ی
بنچینه، زیاتر هه‌یه و دپیره‌کانیش ئه‌مانه‌ن:

که‌سه‌سج نه‌وا چۆن، یه‌ نا سه‌ساوه‌ن
قه‌ولی من نیه‌ن، قه‌ولی کیتاوه‌ن!
مووش و گوربه‌ و خووک چون قه‌دیم فه‌رده‌ن
ئهو رۆ، نه‌ کهدشتیی، حه‌قق ئیجاد، کهدره‌ن)

هه‌ر تا، زه‌هری مار، مردارش کهدر نۆش
فه‌رمانی جه‌زه‌ت، نۆح، کهدر فه‌رامۆش
فه‌رما، تا دنیا، هه‌ر رووسیاه، بۆه
رۆزیش، جه‌ جیفه، به‌د موهییا، بۆه
جه‌و دما، فه‌رمان، دا، وه‌ که‌بووته‌ر
واتش: تۆ بشو، زوو خه‌به‌ر باوه‌ر
که‌بوته‌ر، و جه‌حنه‌ت، فره، دا، وه‌ بال
به‌رشیی، جه‌ کهدشتیی، وینه‌ی بای شه‌مال
دیش، ئاو نه‌مه‌نده‌ن، جه‌ سه‌ر دیاران
که‌وته‌ن، وه‌ سارا، فه‌رقی ئه‌شجاران
به‌رگۆ جه‌ زه‌یتوون، بیری، وه‌ منقار
به‌ردش، وه‌ خدمه‌ت، شای والا، ته‌بیار
دوو باره، هم نۆح، فه‌رما، که‌بوته‌ر
ئه‌مجاریچ، بشو، مدارا، مه‌که‌ر
دۆعا کهدر، په‌ریش، تاکه‌ ئازاد بۆ
وات: حویت، نه‌دل، مه‌ردم زیاد بۆ (۷۸)
دایم، هه‌ر مه‌تبوع، ته‌بعی مه‌خلووق بای
جه‌ لای، شای ره‌زاق، ساحیب مه‌رزووق بای (۷۹)
فه‌رما، بشو، خودات، بۆ یاوه‌ر
تکاهن، مه‌که‌ر، زوو خه‌به‌ر، باوه‌ر
دیسان، که‌بووته‌ر، وه‌ بی قیل و قال
به‌ر شیی جه‌ کهدشتیی، شه‌ققه‌ دا، وه‌ بال
دیا، چیش به‌رزان، هه‌ردو به‌ردو کوا
یه‌کسه‌ر، موحتاجه‌ن، وه‌ یه‌ک قه‌تره‌ ئاو!

(۷۸) - له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، به‌م جوژه‌ هاتوه:

(وات: مه‌یلت، نه‌دل، مه‌ردم، زیاد بۆ)

(۷۹) - له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، ئهم دپیره، به‌م جوژه‌یه:

(جه‌ لای شای ره‌زاق، ساحیب مه‌رزووق بای)

به‌عزّی گلّ و خاک، وه ناخوون به‌ردش
 تاکه، بهو ره‌نگه، نۆح، حالی که‌ردش
 تا خود، که‌شتی، ته‌کان دا، وه چه‌پ
 هۆزکی‌شا، له‌نگهر، وه شادیی و ته‌ره‌ب
 که‌شتی، بهو مه‌خلووق، زومره‌گشته‌وه
 نارامیی، جه بان، کۆی جود نیشته‌وه!
 جه ماهی موحه‌ره‌م، یه‌ومی عاشووراه^(۸۰)
 که‌ردشان، خه‌یال، ئیراده‌ی سه‌حراه
 مه‌خلووقات، یه‌کسه‌ر، به‌ر ئاما وه به‌ر
 که‌رده‌ن، شوکرانه‌ی ده‌هینه‌ی داوهر
 چه‌یش که‌رده‌ن، ته‌عریف، زه‌وق و شادیشان
 روّشنی بیات، دنیای باریشان!
 جه زه‌وقی، ئاهه‌نگ، مه‌واته‌ن، یه‌کسه‌ر
 تازه، په‌یدا بین، جه به‌تنی ماده‌ر
 دامان، کۆی جوده‌ جه گوزه‌رگاشان
 یه‌کسه‌ر، گشت، بینای شه‌هریی نیاشان
 غه‌ره‌زئه‌و جیگه، گشت بی به‌جاشان
 ته‌مام بیی یاتاخ، زه‌ید و ماواشان
 ئاخهر، خوداوه‌ند، بی چه‌ند و چه‌ونی
 نازل، که‌رد پی‌شان، ده‌رده‌م تا‌عوونی
 غه‌یر، جه هه‌شت نه‌فه‌ر، ئه‌هلی به‌یتی نۆح
 باقی گشت، قابز، که‌ردش که‌بزی روّح
 نۆح و سام و حام و یافت، هه‌ر چه‌وار
 چه‌وار زه‌وجشان، مه‌نده‌ن، به‌ر که‌رار

(۸۰) - له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، ئه‌م دپیره، نییبه، یاخود به‌م چه‌ره، هاتووه:

(جه‌وه ده‌م موحه‌ره‌م روّزی ماه عاشوورا
 که‌رده‌ن، شوکرانه‌ی ده‌هنده‌ی داوهر)

هه‌فتادو دوو ته‌ن، ده‌یاره‌لبه‌شه‌ر
 یه‌کی، به‌ر نه‌شیی، وه ئه‌میری داوهر
 خوداوه‌ند، جه‌وه ده‌م، نی‌دا که‌رد وه نۆح^(۸۱)
 وات: قاپی دنیام، په‌ی تو که‌رد مه‌فتوح
 جه قاف تا به‌قاف، بیی به‌مولکی، تو
 زه‌رعی زینده‌گیی، ئه‌ولاده‌ت، مه‌به‌و
 ئه‌هلی که‌شتیی گشت، فه‌نا، دا، که‌رار
 جه کوفری نیعمه‌ت، قه‌ومی شه‌رمه‌سار
 پاس، خو من په‌ی، بی که‌سان که‌سم
 سه‌وگه‌ند و عیزه‌ت، زاتی ئه‌قه‌ده‌سم
 جاری ته‌ر، تو فنان را به‌نده‌ن وه لیم
 نه‌مانوون، وه قه‌وم، به‌نده‌گانی ویم
 نۆح سوچه‌ی ئیخلاس، به‌نده‌گی به‌ردش
 شوکرانه‌ی نیعمه‌ت، وه جا، ئاوهردش
 جه‌وه دما، وه‌شاد، دونیای قه‌وم ته‌مام
 به‌خشا، وه یافت، چه‌نی سام و حام!
 روبعی مه‌سکوون، گشت چون خوردمه‌ندان
 که‌ردش وه سی قسّم، داش وه فرزندان
 سام، چونکه‌ ئه‌رشه‌د، ئه‌ولادی ویش بی
 نووری محمه‌د، موسته‌فا، پی‌ش بی!
 شه‌ریفی قاپی، شای، له‌م یه‌زهل، بی
 په‌سوولی په‌سوول، زاده‌ی مورسیل، بی
 وه‌لیعه‌هدی نۆح، والا سیفات، بی
 ناده‌ی نه‌دیم، رووی، سه‌ر بیسات، بی
 ئایله‌م، شام، جه‌زیره‌ی عیراق
 فارس، خوراسان، تا نیمه‌ ئافاق

(۸۱) - له‌ نوسخه‌ی (خ) دا، به‌م چه‌ره‌یه:

(جه نۆ خوداوه‌ند، بینای لایه‌نام)

نیسفی، بهل فیشتهر، جه دنیا تمام
 رۆم و عه‌ره‌ب، گشت که‌ره‌م که‌رد وه سام
 زنج، تا مه‌غریب، هم‌ه‌به‌شه و هی‌ند
 بی‌لاد بی‌لادان، تا ئه‌قلیمی سه‌ند
 باقی گشت یه‌کسه‌ر، که‌ره‌م که‌رد وه حام
 باقی ئه‌قالیم، هه‌ر چی، مه‌ند ته‌مام
 سه‌قلاب، سه‌رانسه‌ر، تورکستان چین
 به‌خشا، وه یافت، تا مه‌غریب زه‌مین
 جه نو‌خوداوه‌ند، دانای، لا یه‌نام
 نو‌فرزه‌ندی پاک، عه‌تا، که‌رد وه‌سام
 ئه‌وه‌ل، ئه‌رمه‌خشه، ئه‌بولئه‌نبیاه
 دووهم، که‌یومه‌رث، ئه‌بولپادشاه
 ئه‌سه‌وه‌د و یه‌فن و یۆزج وه لاود
 عیلمی ئیره‌م، یۆری ساحیب جود
 به‌یافت یازده وه حام به‌خشانو
 جیابین جه هم، گشت گرو‌گرو
 هه‌ر یه‌ک وه‌جایی، ته‌شریف به‌ردشان
 هه‌ر کام ئیقلمی، ئه‌حیا که‌ردشان
 دیسان، دنیا‌ی دوون، تیپ تیپ و ته‌وق ته‌وق
 مه‌عموور بیی، ته‌مام، جه گرو‌ی مه‌خلووق
 سا نو‌ج، عه‌میری ویش، په‌ی ره‌زای باری
 سه‌رفش که‌رد، نه‌ رای، تا‌عه‌ت گوزاری
 خولاس، بیی جه‌دی سی‌قه‌ومی به‌د ئه‌ندیش
 ده‌س که‌رد، وه ته‌ویبخ، ئه‌ولادانی ویش
 عومری شه‌ریفش، وه بی‌قیل و قال
 یاوا، و نو‌سه‌د، چه‌نی په‌نجا سال

فصل در بیان وفات حضرت نوح علیه السلام

تا، یه‌کرو، وه قابز، چه‌نی جوهره‌ئیل
 وه حوکمی فه‌رمان، پادشای جه‌لیل
 هه‌ردوو وه‌لای نو‌ج، ته‌شریف به‌ردشان
 جه ئه‌میری خالق، موخبر که‌ردشان
 په‌رساشان، یا نو‌ج، جه رۆزگارن
 داخو، چه‌ند ساله‌ن، دنیا، و یاران
 چه ته‌ور دیت، وه چه‌م، ئه‌ی دنیا‌ی فانی
 په‌ی که‌س نه‌مانو، وه جاویدانی
 واتش: قیاس کون، دنیا سه‌رانسه‌ر
 قه‌سری شیرین، یا کو‌شکی دوو ده‌ر
 ئه‌وه‌ل، به‌شادی، جه‌ی ده‌ر داخل بیم
 ئاخه‌ر، وه ناکام، جه‌ه‌و، به‌ر شیم!!
 جه‌و وه‌قته، تا حال، وه‌عه‌دی لوا‌مه‌ن
 نه‌زانام، له‌ززه‌ت، دنیا و دوون، کامه‌ن!
 به‌عه‌د ئازاری، گران، یاوا پیش
 سام که‌رد، و نایب، وه‌لیعه‌هدی ویش
 ئه‌میری مه‌نعیات، ئه‌ولادش، ته‌مام
 سه‌همی ریساله‌ت، گشت به‌خشا، وه سام
 جه‌ داخی دنیا، کی‌شا، ئاهی سه‌رد
 ئه‌رواحش، ته‌حویل، قه‌بزی قابز که‌رد
 هه‌رسو‌ فرزه‌ندان، عالی مق‌دارش
 شوشتان، قالب، بوزورگه‌وارش
 جه سه‌رای شه‌ریف، به‌یتوله‌قه‌ده‌س
 که‌ردشان، مه‌دفوون، جه‌و ئه‌رزی ئه‌قه‌ده‌س
 جه‌و دما، خودا، ته‌وفیق دا، پیشان
 مه‌شغوول بین، به‌که‌سب، ئه‌جداد ویشان

یافت، به تهربق، سهحرانشینان
 چهنی فرزهندان، مهسلهحت بینان
 سیاه چادران، ئیختیراع کهردهن
 رۆزگار تهمام، خاس وهسهر بهردهن
 بهعزئ، ئهحشامی، بهعزئ دیکانی
 بهعزئ، بهزارع، بهعزئ چۆپانی
 بهعزئ، شههرستان، بینا، نیاشان
 دهولته و نیعمهت، رووکهرد وهلاشان
 بهعزئ مهشغوول بین، وه سنعهت سازی
 بهعزئ، دهست کهردهن، وه شهیتان بازی

فصل در بیان اولادان سام و هام و یافت و تفرق شدن ایشان

ئهولادی یافت، نه رووی، دههری، دوون
 زیاد بیی، تهمام، نه روبعی، مهسکوون
 بین به سیوشهش نهوع، بئ زیاد و کهم
 گشت گروگرو موختهلیف، جه هم
 به سیی و شهش زبان، لوغهت، ماوهردهن
 تهکولم، چهنی یهکتر، مهکهردهن!
 یهک جه حهرفی یهک، نه مبین حالی
 تهشخیس نه مهدان، شیرین، تا تالی
 ئیسته چی تورک و رۆمی سهر زمین
 رۆمی ره وهندی چین -ی مـاچینهن
 ئیسلام، یام مهجووس، تهرسا، یام یه هوود
 جه نهسلی یافت، ئامان، به وجود
 دیسان، هام، چهنی، فرزه ندانی ویش
 رای دووری ساحل، موحیت، گرد وه پیش
 جه سهحرای، جنوب، ئیقامهت کهردهن
 دهست پهی عهمارهت، زیندهگی بهردهن

جه نهشهء، تهئسیر، دۆعای پاکی نۆح
 جه ئهلفاز، پاکی سویح، سهحرگای نۆح
 فرزه ندانی هام، سهغیر و کهبیر
 زکوور و ئوناس، سیاه بین، چون قیر
 هام، هم چند ئهقلیم، قیسمهت کهرد پیشان
 خوداوهند دهولتهت، عالی دا پیشان
 گـرۆی ئه و پهنج، تا بین وه ههژده
 بهعزئ، وه ئهسنام، مه بهردهن سوجه
 وه ههژده، زبان، مه کهردهن تهقریر
 ههریهک، یهک لوغهت سهلمیای دلگیر
 ئهقلیمی مهغریب، کهردشان، بهش بهش
 یهکی شیبی موودان، یهکی شیبی حه بهش
 یهکی هیندوستان، یهکی زهنگه بار
 سارا و بهندهران، گرتشان، قهرار
 ئهغلب، جه ئه دیان، قه دیم، ویدهردن
 ههر کام، دینی، ئیختیراع، کهردهن
 میللهت میللهتان، ئیسته، ها عامهن
 فیشتهر، جه نوتفهی ئهولادی جامهن
 ههرچی حه بهشیی، زشت و سیاه رهنگ
 توخمی ناشیرین، زشتی، بهد ئاههنگ
 گه دای کۆنه در، رهزیل -ی ئه دبار
 نۆکه ری غولام، عهبدی خزمه تکار
 جهی دنیا، یه کسه ر، گشت ناتهمامهن
 ئانه، نیشانهی ئهولادهی حامهن!
 بهلام، چونکه نۆح، عهلیهی سسهلام
 دۆعای خه یرش کهرد، پهی ئهولادی سام
 وات: زومرهی ئهولادت، گشت ئهولیبان
 باقی ههر تالیب، کهسبی حهلال بان!

وه حوكمى فهрман، دانای، لهم یه زهل
 نهولادانی سام، نهنبیای مورسهل
 نو فرزندى نهو، بیى به نو هه زار
 جه رووی دنیا و دوون، گرتشان، قهرار
 حیجاز و عراق، مهككه و میسر و شام
 فارس نهقلیمات، خوراسان، تهمام
 مهعمورهی وهسهت، دنیا سهرانسهه
 بیى، به، مولکشان، به نهمرى، داوهه

فصل در بیان اولادان حضرت سام بن نوح علیه السلام

نه رفه خشى نه رشههه، نهولادى سام بی
 بوزورگی نهوهل، گشت خاس و عام بی
 رهسولى، مورسهل، جهمعى نهنبیاه
 گروهی نهولیا، زومرهی نهسفیا
 خولهفای تیمام، نهسحابى سهروهه
 شههیدی غازی، نازادى مهحشهه
 پیره مورید و مهشایخ، تهمام
 سولهحای نهجیب، دایرهی نیسلام
 عولهمای خاس، شهریعت مهدار
 حاجیانى ههج، پاکیزه، کردار
 ههرچی، موستهقیم، جاده نیسلامهه
 نهسلنى نهرفهخشه، نهولادى سامهه
 سانى که یومههس، هم فرزندى سام
 شیری بی نهندیش، نادرهى نیک نام
 دنیا، جه شویش، نهو کهرد، مونهزهم
 بیى، به، پادشای، نهنبیای، نادهه
 ههرچی، پادشای رووی، سهه زهمینهه
 خاقان، خاقانان، چینی ماچینهه!

سولتان سولتانان، نیسلام پهناهان
 تاجى، مورسهسهه، تهختى، زهرجاهان
 تایفهى کهیان، کهیکهیانى، کهى
 سویاه سالاران، لهشکههشیهى، رهى
 وهکیلى، نهبیام، نومهرای، عیزام
 بهگلهه بهگلههان، دارای سههنگین، سام
 غهزهه، جه یافت، توخمى سامى حام
 ههرچی مهخلف بی، جه دنیا، تهمام
 ههفتاد و دوو دین، ههفتاد و دوو دین
 قهرار داده بین، نه رووی سههزهمین
 میللهت، میللهتان، ههه یهک یهکى، کیش
 ههه کام، مهزهههه، قهرار، دان، پهى ویش
 حوکهمای، قابل، دارای دهههه دوون
 زومرهى دهولتهه مهنده، نه روبعى مهسکوون
 ههرچی، خویش نیقبال، نهعلا، مهقامهه
 توخمى که یومههس، نهولادى سامهه!
 نوتفهى، نهو پههه، وه غایهت، یاوا
 دایر، بی، دنیا، مهعمورهى ناوا
 مهعمورهى وهسهت، دنیا و دوون یهکسهه
 بیى، به مولکشان، به نهمرى، داوهه

فصل در بیان نور آن سرور کائنات

بلنى، ههى قادر، شوعهراى بی شعور
 دیرهه، درهنگهه، مههزلهه، دوور دوور
 دهک لیلاویت لیل، بی عهقلنى، کهم فام
 لیوهى، ههزه گو، نهبلهه خهیال، خام
 نوورى مههمهه، هاهیلای بهندهه
 چند ههزار سالهه، موعهتهههه مهندهه

مهر به ننگت کیشان، یام، که یفت وردن
 نووری هه زره ت، فه رامۆش که رده ن
 بزانه، چکۆن، گوزه رگاش، کامهن
 ناخر، هه وارش، جه کام، مه قامهن
 نیازش، چیشهن، وه دلۆزی دل
 ته شریفش، جه کۆ، مه گیرۆ، مه نزل
 مه علووم بۆ، جه لای، ساحیب که مالان
 ته واریخ وانان، تاریخی، سالان
 چون، نووری، هه زره ت، ره سوولی خاتهم
 ئه وه ل، مه نزل، شی، وه جه بهه ی ئاده م
 جه ئاده م، ئه و شیت، جه شیت ئه و ئه نوش
 ئه دیانی ئه ولاد، قابیل که رد مه خشووش
 راگه ش، ویتل، نه که رد، چون رۆشن زه بیان
 تا شی چون خورشید، وه جه بهه ی قبان
 جه قبان، ویه رد، وه تا و وه ته عجیل
 تا، یاوا، وه جام، جه بهه ی مه هلائیل
 همم جه مه هلائیل، دیسان گوزهر که رد
 چون، ئاوی هه یات، یاوا وه لای به رد
 جه به رد، همم، ویه رد، چون هه ده ننگ دۆخ
 تا، یاوا، مه نزل پیشانی، ئه خنوع
 دیسان، جه ئه خنوع، ویه رد، وینه ی باد
 شی، وه لای، هه زره ت، ئیدریسی دلشاد
 جه ئیدریس، ویه رد، چون ئاینه ی ناسخ
 تا، یاوا، وه شاد، ئومه تولشه له خ
 رۆشن که رد، جیهان، سه ما، تا، سه مه ک
 دیسان، ته شریف به رد، وه جه بهه ی که مه ک
 جه که مه ک، ویه رد، چون، ره وان، رۆح
 تا، شی، وه تۆی، جام، جه بهه ی پاکی نۆح

ناخر، جه لای نۆح، (علیه السلام)
 جه، دمای چندی، تا، یاوا، به سام
 غه ره ز ئه رفه خشه، خابه ری شالخ
 فارغ بن ئه رغۆ، ناخوردی تأریخ
 جه گردین، یه کسه ر، تاجیل، که رد، گوزهر
 نه که رد، مدارا، تا، وه لای، نازه ر
 جه نازه ر، ویه رد، چون دوردانه ی فیل
 تا، شی، وه جه بهه ی، ئیبراهیم خه لیل
 به ر شی، جه سینه ی، خه زینه ی خه لیل
 که فت، ئه و پیشانی، پاکی ئیسماعیل
 جه لای، ئیسماعیل، دیسان، که رد، گوزهر
 فر، قدووم به رد، وه جه بهه ی قیژه ر
 ئه و، جه هه میه سه ع بن هه مل، ویه رد
 جه قیژه ر، ته شریف، وه لای به ینه ت به رد
 عه دنان، وه موعید، تا وه لای، نه زار
 جه هه یچ مه نزل، نه که ردش، قه رار
 موزه ر وه ئه لیاس، موورک، دیی به چه م
 مه نزلان، ته ی که رد، په ی جه بهه ی خاتهم
 که عب، همم لووه ی، کیلاب، بی خیلاف
 قوسه یی، یاوا، به عه بدوله ناف
 جه مه ناف، ویه رد، چون به رقی ئه نجه م
 مه نزل، به رد، وه تۆی پیشانی هاشم
 همم، جه لای هاشم، غه ره ز، موحیبه ت
 تا، یاوا، جه بین، عه بدوله تهللیب
 ناخر مه نزلش، به ئه مری، ئه لاله
 به رد، وه جامی پاک، جه بهه ی عه بدوله لاله
 به لام، عه بدوله لاله، نووری دیده ش، بی
 فرزه ندی عه زیز، به ر گوزیده ش، بی

عهبدو لموته لیب، ته مام، خوښ عه پش، بی بوزورگ، نه و لئی، قهومی، قوره پش، بی سهر داری سوپای، مه ککه ی شهریف، بی نه سلی مه ند، پاک، حه قق، پی داده، بی دینی، حه نه فی، خه لیله لالا، بی تایین و مه زهه ب، ذه بی حه لالا، بی بابوی، ده کسه، چون نه بوتالیب، بی عه بدو لالا و عه بیاس، حه مزه، عالیب، بی به لام، عه بدو لالا، نووری دیده ش، بی نه رشه دی نه ولاد، بهر گوزیده ش، بی به حوسن و جه مال، بولند، تاواز، بی جه نه هلی عه ره ب، خه یلیخ، مومتاز، بی! نووری محه مه د، شای خه یرو لبه شهر جه رووی پیشانی ش، مه درخشا، چون خوه هر که سه سی، مه دیش، دیداری پاکش پیش حه رام مه بیی، خورد و خوراکش به لام، کائینان، زووتره، زانا بین به عیلم و فنون، یه کیه ک، وانا بین عه بدو لالی عه ره ب، تامان، به وجود یه ی نه هلی ئیسلام، نزدیکه نه قسوود نه ما، خاتونان، قوره پش و عه ره ب دیده، غه زالان، وه شادیی و تهره ب شوخ و شه که ره ب، شیرین جه مال بین گشت یه ی، عه بدو لالا، ناشفته حال بین شه وان، تا بهر و، هه ریه کئی یه ی ویش دایم، یه ی ویسال، ته کلیف، مه که رد، لیش! به لام، عه بدو لالا، دل نه دا، به که سه ئیلتیفات، نه که رد، به هه وا و هه وهس

حه قق نه و دوری پاک، مه خفی تو ی په رده نه په رده ی عیسمه ت، که ردش په روه رده مه بو زیبه شهر، موخبر، نه بو، لیش تاکه، بی او و وه جای نه سلی ویش!

فصل در بیان آمدن یهودیان شام از برای قصد قتل عبدالله و چگونگی

جه و ده م یه هوودان، هه فتاد که سه جه شام گشت دلیر دلیر، مه ردی خوښ ناسام گشت لیو غه ره ز، وه دندان گه سته نه گشت، که مه ر، یه ی قه تل، عه بدو لالا به سته نه سوار بین، وه جه خت، یه ی که رده ن، وه ده و قه تره، دان، جه قین، یه لغار دان، جه شه و! تاکه یه ک جه به ل، مه کوگای زهریف یه ک ساعه ت، قه ریب، وه مه ککه ی شه ریف چه و ده م، عه بدو لالا، به عه زمی شکار سوار بیی وه نه سپ، تا بهر شیی، جه شار یاوا، به و جه به ل، مه کوگای، ئی شان نه وان، هه م دیشان، نه خچیری ویشان چه و ده م هه م وه هه ب، بن عه بدو لاله ناف جه شکار گای، ویش، نه سپ، مدا، په رتاف دیش، هه فتاد سوار، په ر، سامی سه نگی یه هوودی بی شه رم، دلیری، جه نگی! جه ناگاه، هه م دیش، یه ک تیبه رهنگین جه رووی، ناسمان، تامان، وه زه مین وه هه ب، جه غیره ت، توند بیی، نیهادش چه نی، چند سوار، لوا، ئی ممدادش داوازان، دا، وه دلیرانی، کار دهوری عه بدو لالا، گرته ن، چون حه سار

گشت تهرحی عه جیب، مهردی با وبقار
 تهمام، نیقباپ پووش، گشت نهبلهق سوار
 ناگاه، وینهی شیر، گشت ههلمهت، بهردهن
 سوپای، یههوودان، تار و مار، کهردهن
 جه بهرزی ئیقباپ، فهتخی نهو خهواس
 عهبدووللا، نه چنگ، دوژمن بیی خهلاس
 وهههب، واقیعه، وقووع دیی، وه چه
 خهیلجی حهیران، مهند، رهمزى ئیبن عه
 موعاوهدهت، کهرد، تا به یانهی ویش
 وات: به حهرم، راز، مهحرهمانه، ویش
 واتش: ههړ ئیدهن، پهزای، ئبن جانب
 بشو، تا وهلای، عهبدوولموتهلایب!
 دهردهم، هور ئیپزا، فهوری تهشرف بهرد
 گفتوگزی وهههب، پهی موتهلایب، کهرد
 واتش: گولجی ههن، جه گولزاری من
 نه باغچهی، عیسمهت، کهس نه داری من
 پاکى، بی عه یبهن، نژیهر نه مامه
 شوخی شیرینهن، ئامینش نامه ن!
 حوسنش، چون، خورشید، نه پشتی پهردهن
 نه پهردهی عیزهت، دایم، پهروهدهن!
 پهړی، هام جفتی، پهی هام خویایه، شهو
 ئامینه م بهخشا، به عهبدووللای، نهو
 دایه ی ئامینه، فهوری تهشرف بهرد
 عهبدوولموتهلایب، خاتر نیشان، کهرد
 جگونهگی حال، فهرموودهی وهههب
 عهرز کهرد، مه خدمهت، نهو عالی نهسهب
 واتش: با غهیرئ، چی سه ر زه مینه
 شاد، نه بو، به دین، دیدی ئامینه

جفتش، نه گهر، شاه، نه گهر، گهدا، بو
 خاس ئیدهن، با نهو پهی، عهبدووللا، بو
 عهبدوولموتهلایب، شای بولند کهوکهب
 وه حوسنی، عیسمهت، ئامینهی وهههب
 ویش، موتهلایب بیی، جه، سه رهتا، قهدهم
 زاهیر بیی، چون، سهرد، سه رچه شمه ی، زه مزه م
 قووبوول، به دهل، وات: مو بارهک، بو
 مه بو، کاری خهیر، جه ته دارهک، بو
 بینای کاری خهیر، شادیی نیاشان
 قورهیش، گشت جه م بین، جه باره گاشان
 کهردش، ته دارهک، قوماشی رهنگین
 پارچه ی، نه تلّه سیی، دیبای کاری چین
 جومله ی ماکوولات، خاتر بیی تهمام
 جه م، کهرد، بوزرگان، مه ککه و میسر و شام
 وه خاتر خوازیی، وهههب، کهرد رازیی
 ده رسات، وه مه جلیس، ته لّه ب کهرد قازیی
 وه نه مری قوودرهت، دانای، داوه ربی
 زوهره، شیی، نه بورج، بهرزی موشته ربی
 جه و ساعهت، سه عد، وه نه مری نه لّلا
 عهقدی ئامینه، کهرد، پهی عهبدووللا
 سازا، بیساتی، بهزمی، شاهانه
 نه شاه، بهل، بهزمی پیغمه رانه
 مه لایک، جه عهرش، کهردشان، شادیی
 داشان، نه مه قام، مو بارهک بادیی
 مه ششاتان، عورووس، ئارایش کهردهن
 ده مدهمی، مه لبووسات، په ریش ئاوه ردهن
 نهو شهو مه هوه شان، وه دلّه ی په رشاد
 ئامینه شان، بهرد، وه یانه ی، داماد

تا که دوو سئ رۆز، جه مابهین، ویهرد
داماد نزدیکی، تامینهش، نه کهرد

به تهولی ناقل (روضه الأحاب):

وهیتهور، جه مهکتوب، کهردهنش خیتاب
دوو سهه، جه مهحبوب قورهیش و حیجاز
شوخ و شهه روخسار، شیرین غه مزه و ناز
دهردهم، وه فیراق، عهبدوللا مهردهن
ناه حهسرهت، گشت، وه تۆی خاک بهردهن

فصل در بیان فاطمه دختر پادشاه شام بعلم نجوم بود باوضیعت عبدالله

چهو دما، شهخسئ، فاقمه نام، بی
فرزندی عهزیز، پادشای شام، بی
به عیلم و نجوم، تهمام هوشیار، بی
خهیر و شهه، جهلاش، تهمام، دیار، بی
مهزانا، دنیا، ئەمنی و تامانهن
وادهی، پیغهمهه، تاخر زهمانهن
جه تهلهب، شهخسئ ساحیب موراقیب
بهکی، جه ئەولاد، عهبدولموتهللیب
جه ئەو زهمانه، مههئ، بۆ پهیداه
وهقتهن، جه عالهم، ببۆ هوهیداه
خولاسه، کهلام، مهلیکه شامی
شای، نازهنینان، نامییده نامی
ههفت قهتا، شوتور، خهزینهی مهدفوون
بهغدان، گشت لهب ریز، جه دوری مهکنوون
دانهی مروارید، یاقووتی، ئەلماس
پهسهندیده، تبع، جه واهیر، شوناس

گهنجی جه واهیر، ههزاران، ههزار
فهرما، قهتارچی، قهتار، کریا، بار
بادیهی بهیدا، عههههستان، تهی کهرد
تا، مهنزل، وهلای شاری، مهککه بهرد
سالاری، رهندان، دهلیلی، رهم کیش
هوزداه، بارهگای خهیمه، سهرای ویش
چهودهه، عهبدوللا، جه راگهی شکار
موراجهعت، کهرد، تاماوه، پهی شار
ناگاه، بانووی شام، دیلیش ئاسا
گهوههر شوناس بی، ههم گهوههر ناسا
تاخر، کهرد نهجا، والی زادهی، بهر
خهرامان، وه ناز، چون له ولادهی، ته
شیی گرتش جلهو، عهبدوللا، وه ناز
واتش: پیا، بهر، ئەی یاری دههساز (۸۲)
عهبدوللا، جه ئەسپ، یا، ئاوهردهوه
چهنی دولبهه، شییی، وه تۆی پهردهوه (۸۳)
تهک دا، بانی فهرش، ئالای رهنگاوپهنگ
خهیلئ، حهیران مهند، جهی دهستگای قهشهنگ
ناگاه، ئەو شهخسه، دهست بهرد پهی سهپوش
چون ههور، نه رووی مانگ، نیقاب وست نه دوش
ویش وه عهبدوللا، زهریف، نمناه
چهند گهنجی گهوههر، چهند ئەفسوون، وانا
واتش: من جه شام، عهزمی تۆم کهردهم
پهی تۆ، جه شاهی، حیجاز، ویهردهم

(۸۲) - له نوسخه‌ی (خ)دا، بهم جۆره هاتوووه:

واتش: پیاده بهر،...

(۸۳) - له نوسخه‌ی (خ)دا، بهم جۆره‌یه:

چهنی، دولبهه، شییی، نه تۆی پهردهوه

ئەى گشت، بارخانە، مەتاي گرانبار
 قوماشى بى عەيب، دوژى شاهەوار
 تەمامى يەكسەر، پەى تۆم ئاوەردەن
 ئەموالم بە تۆ، گشت، توفەيل كەردەن
 وپم، خۆ، ھەم مەعرف، مەلىكەى شامم
 مەحبوبە ئافاق، مەوانا، نامم!
 پەى تۆ، بەر شىيەن، جە جەد خەلاسم
 مەعلووم تۆ پەى من، من پەى تۆ خاسم
 جفتى من بە تۆ، نىيەن، ھەر جە كەون
 كالاى من لايق، ھەر وەلاى تۆن
 وەئامىن وپت، تۆ من ديارى كەر
 ئەلئان، نىكاحم، پەى وپت، جارى كەر
 عەبدولئالا، واتش: بەلئى مەليحەن
 گوفتارت، سەحیح، قولت سەحیحەن!
 بەلام، بى روخسەت، ئىجازەى پدەر
 نە مەبۆ، پەى من، ھەرگىز، مویەسسەر
 عەبدولموتەليب، ھەر نەوع ریشەن
 سەردارى سەنگىن، مەككە و قورەيشەن
 ئەمشەو نە خدمەت، ئەو بوزرگەدار
 مەزمونى، مەتلەب، مەكەردم، ئىزھار
 ھەرچى قەرار دا، فەردا، ھەم جە نۆ
 فەرموودە، ئەمرش، ماوەرم، پەى تۆ
 ئىد وات، خىزرا، چون سەولئى ئاوا
 سوار بىيى، وە ئەسپ، وە مەنزل، ياوا
 پەيا، پەى، دەرلاو، سلاح كەند جەوەر
 روو كەرد، وە مەنزل، ئاينەى ئەنوەر
 يەكئى پەروانە، يەكئى شوعلەى شەم
 چون گول و بولبول، داخل بىن وەھەم

ئەو شەو وە مەيلان، بىناى بى ئەندىش
 نوورى مەمەد، ياوا، وەلاى وپش
 بەر شىيى، نە جەبھەى ئەو عالی نەسەب
 كەفت، ئەو بەتن پاك، ئامىنەى وەھەب
 دەر لا، زىاد بىيى، حوسن و جەمالمش
 ياوا، بە ئەفلاك، پاىەى ئىقبالمش
 عالەم گشت، تەمام، بى سەنا، خوانش
 موتىعى فەرمان، ئەمرى فەرمانش
 عەبدولموتەليب، مەشىيى وە مالش
 پەى پەى، مەپەرسا، حال و ئەحوالش
 بەعد عەبدولئالا، سوجدە، پدەر بەرد
 قىسەى مەلىكە، شامى، عەرزش كەرد
 عەبدولموتەليب، بەبئى چون و چەند
 وات: ئەو تەقدىرش كەردەن، خوداوەند
 باعسىس، ئەبۆم، عەبىبى، نەدارۆ
 بشۆ، بوينىش، جە نۆ، ھەم ئارۆ
 عەبدولئالا ھۆرزا، دەرلا، بە زوودى
 لووا، وە سەر وەقت، وەعدەى مەوعوودى
 داخل بىيى نە تۆى، خەيمەى لاجىوورد
 چەنى فاتىمە، سەباح، خەيرش كەرد
 واتش: مەتلەبم، عەرزى پدەر كەرد
 فەرما، بە رەزاي، تاكى تەنيای فەرد
 عەبدولموتەليب، سەلاح دان، جە نۆ
 من ھەم مەيلم ھەن، بە نىكاحى تۆ
 ھەرچى، جە لاي حەقق، موقەددەر، بىيەن!
 مەبۆ، ھەر بىۆ، تەدبىرش، نىيەن!
 جەو دەم، مەلىكە، تەماشاي ئەو كەرد
 دوو جار، پەيا پەى، كىشا، ئاھى سەرد!

زانا، نه مه ندهن، نوور، جه پيشانينش
مولته فیت، نه بی، به میهره بانينش
واتش: من عاشق شهوقی نه و نوور بيم
نه وه عه پيش و نؤش، شووهر، مه سروور بيم
به خودا، مه یلی من، نه نه فسانى، بی
نه ههوا و هه وهس، نه شه يتان، بی!
مه قسووم، نه و نوور، نه و نبووهت، بی
نه و دهريای، که رهم، نه و فوتووهت، بی
حه قق نه دا، به من، چون، مه یلی و يشهن
ره زاش، به و ته ورهن، فايد هس، چيشهن!
فه وری، خه رامن، خواحافيز، که رد
بارخانه ی، ره نگين، هم بار که رد، وه به رد!
تا، یاوا، به شام، هه ر به و دلّه ی ريش
نا، نوميد، پال دا، وه بتخانه ی و يش
هه ر شه و، تا به رۆ، هه ر سويح، تا ئيوار
لادى، وه بی يهک، نه گرتنه، قه رار
تاکه، نامينه، عيسمهت، په ناهه
چون، حه ملس یاوا، به چوار، ماهه
عه بدولموته لیب، دايم، جه هه رحال
مه که ردش، خه لعته، مه په رسا، نه حوال
تاشش ماه، ویه رد، نه و سه ولى ساواه
نيدايی، جه غه یب، وه گؤشش یاواه
واتش: نامينه، موژده، بو جه تو
حه ملى شه ريفت، فرزه ندی، مه بو!
گرؤی مه له کووت، جه نامه ی نامش
مه که ران، نه گؤش، حه لقه ی غولاميش!
فیشتهر، جه مه خلووق، دنيا سه رانسهر
مه بان، نومه تش، تا وه پروی مه حشهر

مايه ی حه مل ویت، زه ريف، بزانه
نامی شه ريفش، محه مه د، وانه
خورشیدی نوورش، وه تو عه يانه ن
بزان پيغه مه ر، ناخر، زه مانهن
نامينه ی وه هه ب، سوچه ی زه مين، به رد
دهر لاد، وه عه بدولموته لیب، عه رز که رد
واتش: ناوازی، نامان، وه گؤشم
مه زمونش، هيمای، نه شيهن، جه هؤشم!
عه بدولموته لیب، واقيعه ی نه و رۆ
وات: به عه بدوللا، فرزه ندت، مه بو!
بشو، مه دينه، به شاد، مانی
خورما، باوهره، په ی، وه زه بانى!
نامينه، حه ملس، خه یلی په سه ندهن
یه قين، فرزه ندی، سه عادهت مه ندهن
به قه ولى مه کتوب، کائنانى، کار!
ره مزى، نه و فرزه ند، گشت که ردهن، ئيزهار
تا، موعاوه دهت، فه سلى نامای تو
نزديکه ن، وه زعی، حه ملى نه و مه بو!
نه ر سه د هه وا گه رم، راگهت، هم دوورهن
فرزه ندت، عه زيز، فرزه ند، زه روورهن
عه بدوللا، وه نه مر، فه رمووده ی پدهر
پراگه ی، مه دينه، ده رلا، گرت، نه وه ر
ناقه ی جامبازه، په رواز دا، وه بال
ته ی مه که رد، راهان، وینه ی، باى شه مال
تا، چند رۆز، وه شار، مه دينه، یاوا
خاسته ر، جه ره وزی، جه نه تلماوا
جه ناگاه، ده ردی، نازل، بیی په ريش
بيتزار، بی، جه شهوق، زينده گانى، ویش

تا، ئاخىر، شەرىھەتى سەكراتش، چەشت
 رۆحش، پەرواز كەرد، پەى رەوزەى بەهەشت
 غەرز، ئەو ناكام، نەوتوولتى ساوا
 عومرى شەرىفش، و سىيى سال، ياوا
 بەر شىيى جە دنيا، مەلالى، ماتەم
 دیدارى فرزند، ویش، نەدىيى، وە چەم
 چەنى حەسەرەتان، داخى دەردەوہ
 سەر نیا، وە خاک، سىيى سەردەوہ
 چەو دما، شەخسى، وە ئاھ و نالە
 دا، وە مەوتەلىب، ئى بەدەھوالە
 عەبدولموتەلىب، (أنا لله...) وەند
 مەتلىيا، وە زام مەرگى، ئەو فرزند
 ئامىنەى بى عەيب، نەو عوروسى نۆ
 كۆبىيى، وە بالاش، كۆى خەرمان، كۆكۆ
 تاكە، دوو سى ماھ، تەعزى، دارە بى
 رۆ، جە رۆ، فیشتەر، بى قەرارە بى
 عەبدولموتەلىب، قامەتش، خەم وەرد
 شەوان، تا بە رۆ، ھەر زارىش، مەكەرد

نصل دريان خواب دیدن عبدالمطلب و رفتن بنزد كاهن بى تعبیر خواب

شەوئى، نە شەوان، شىيى نەجامەى خاب
 سەرنىيا، وە بان، موتتەكاي، گولاب
 نە خواب دا، دیش يەك زەنجىرى زەر
 تەمام شەرق و غەرب، مولكى بەر و بەحر
 وە ئەمرى بىچوون، پاكى ئىلاھى
 پۆشا، رووى زەمىن، جە مەھ تا ماھى
 سەر حەلقش، جە بان، پەشتى ئەو بەندەن
 سوماش، جە سىماى، ئافتاب، سەندەن!

ناگاہ، ئەو زەنجىر، پەر زىب و زىوہر
 تەبدیل، بىيى، بە يەك، درەختى ئەخزەر
 چەم وەردەن، چەنى، ميوہى رەنگاورەنگ
 بەلام، ئەو درەخت، پاگىزە، قەشەنگ
 دوو پىرى کامل، نوورانى، خۆش بەخت
 ھەردووشان، نىشتەن، نەسای ئەو درەخت
 چى، واقىعاتە، كەردش، تەعەجوب
 ھانا، كەردشان، كىش، يا عەبدولموتەلىب
 بەختت، بولندەن، كەوكەبت بەرزەن
 بورجى تالعت، سەد ھەزار، تەرزەن
 تا، پەرسا، لىشان، نامشان، چىشەن
 چى عەجايبات، دل، وە ئەندىشەن
 يەكيشان، وات: نوحى نەبىوللان
 ئەو يەك، ئىبراھىم، خەلىلوللان!
 واتش: ئەى درەخت، پەر بادە ساوا
 پشت، بەپشت، ئامان، ھا وەتۆ ياوا
 جارئ، نەوھالەن، نەياوانش، بەر
 پەى تۆ، تا مەحشەر، مەبەخشۆ، سەمەر
 عەبدولموتەلىب، سەراسىمە وار
 جە خاوى شىرىن، دەرسات، بىيى بىدار
 عەرەق، جە فەرەقش، مەرپىزا، تاو تاو
 شىيى بەلای كاهن، پەى تەعبىرى خاوا!
 دەرلا، پەى كاهن، خاوش، ئەدا، كەرد
 كاهن، جە ئەندۆش، كىشا، ئاھى سەرد
 واتش: ئەى خاوە، ئەسلىش، تەعبىرەن
 ئانە شەخسىتوہن، رۆشەن، زەمىرەن
 مەعلومەن، جە پەشت، تۆ پەيدا مەبۆ
 جە قاف، تا بە قاف، ھویدا، مەبۆ

تهبعی موعجیزهش، چون بریقہی بہرق
 خارا، شہکافہن، جہ غہرب، تا بہ شہرق
 جوملہ مہخلووقات، دنیا، سہرانسہر
 بہ ئیعجازی ئہو، مہبۆ، موسہخخہر
 موقیمانی فہوق، گردی مہلہکووت
 ساکینان، سہتہ، دایرہی ناسوت
 غاشیہی ئہمرش، مہکیشان، وہ دۆش
 حہلہقہی غولامیش، مہکہران، نہ گوش
 زہنجیر، دہلیلہن، پہی ئہحکامی دین
 حہلقہش، ئومہتہن، سیلسیلہن، چین چین
 درہخت، شا ہیوہن، جہدیدلئوسوول
 ہہرگیز، جہ دارین، نمہبۆ، مہعزوول
 ہہرکہس، جہ ئہمرش، خیلاف کارمہبۆ
 وینہی قہومی، نوح، گرفتار، مہبۆ
 رای خہلہل، نییہن، جہ نبوودہتش
 شافیعہن، پہی، گشت، گرۆی ئومہتش
 دہلیل، رہبہرہن، راسہن، رہہنموون
 ئا، وہختہن، بہبۆ، نہ رووی دنیا و دوون
 تہعبیری خاوت، خولاسہی کہلام
 ہہر ئیئدہن، واتم، (باقی والسلام)

فصل در ذکر علامات کہ قبل از تولد آن مضمحل نشین قافلہء انبیا

درہت ہمل بہ نبوت پیویست است (۸۴)

کہسۆ، نہواچۆ، ئینہ، چہ عہقلنہ
 جہ ئیبنی عہبباس، وہیتہورہ، نہقلنہ
 ئہو رۆ، حہقیقہت، نووری محہمہد
 حہبیبی ئہزل، بہرگوزیدہی حہقق
 یاوا، وہ بہتن، ئامسینہی وہہب
 نمایان، بی چون، رۆشنی کہہوکہب!
 جوملہ کاہینان، کہ ہانہت، ئاسار
 گرۆی، رہہبانان فہراسہت، شیعار
 ئہہلی مونہجیم، کہہوکہب، شوماران
 ساحیرانی دہور، سہلیقہ داران
 گشت، موتہلیع بین، عہرہب، تا عہجہم
 مہغریب، تا مہشریق، بی زیاد و کہم!
 واقیعیہی زوہوور، خواجہی کائینات
 گشت خہبہر، داشان، جہ گشت ئہقلیمات
 باقی ئہجناس، وہحشی و وتیوور
 ئہغنام و ئہشباح، مورغی ماہی و موور
 گشت وہ یہکدیگر، بہشارہت داشان
 ئہسبایی تہرہب، شادیی، نیاشان!
 غہرہز، حہیوانات، قورہیش و حیجاز
 زہریف، وہ یہکتر، مہکہردہن، ئاواز
 واتشان، دنیا، ہا وہختہن یاوا
 بہ نووری حوزور حہزرت، بۆ، ئاوا
 دایہی محہمہد، سہفا، مہویارۆ
 جہ بہتنی پاکش، محہمہد دارۆ

(۸۴) - ئہم ناوونیشانی فہسلہ، لہ نوسخہی (خ)دا، نییہ!

یه کیهک ، مهواتهن، خوښا، به حالش
 خه یلی بولندهن، پایه ی ئیقبالش
 وهقت زایدن، ئەعلا، جه حوزوورش
 دنیا، مونه ووهر، به کسه ر، جه نوورش
 خودا، عادلئ محمه د ئەمین
 سیراجهن، په ی فوق، ئەهلی سه رزه مین
 یاران، باوهران، دل، خاس دهن، وه گوش
 سه لوات، په ی حه زرهت، مه کهن، فه راموش!

فصل در بیان علل های پیش از ظهور

یهک شه و تامینه، دانای دیاری
 نه ز، جه خاو بی، یا خو بیداری!
 یهک شه خس، جه نو، وه ئاوازی بهرز
 وات به تامینه، شوخی خوئی تهرز
 نه شو، جه یادت، نامی حه ملی ویت
 ئەو شه و، جه خاودا، خو من، واتهم پیت
 ئیسمش موحه مه د، چونکه مه حموودن
 حه بیبی حه زرهت، دانای مه وجودن
 چند دوعای غریب، نیشان دا، به ئەو
 په ی موحافه زهت، شه یاتین جه شه و
 تامینه په ی په ی تیکرار، مه کهردش
 واته، خاو و شه و، وه رۆ ئاوه ردش
 په ری واقیعات، هه ر فیکرش مه کهرد
 نه قلش په ی زه نان، قهومی قوره پیش کهرد
 زه نان، واتشان: دوو حه لقه ئاهن
 بکه ر، نه گهردهن، به فتوای کاهن
 نهک ئاسی بی دیو، یا ساحیری بۆ
 ره مزی ئەرجننه، یاسای په ری بۆ

تامینه، ئاوه رد، فه ردهن، به فه ردهن
 چند حه لقه، ئاهن، کهردش، نه گهردهن
 دیش، دهستی جه غه یب، ئاما، ئاشکار
 حه لقه ی ئاهن، گشت، هه وادا به قار
 واتش: لوتفی حه قق، وه چه م بداره
 ئاهن، جه لای ویت، نیگاه، مه داره
 حه ملی تو مه عبوود، نیگادار شه ن
 جنه ن و شه یاتین، به و چکار شه ن!

فصل در بیان میلاد با اسعاد آل شفیع روز میعاد (۸۵)

سا چون جه ئە یام، عیسا بنی مه ربه م
 تا، وه قستی زوهوور، ره سوولی خاتهم
 هه شت سه د سال، ته مام ده ور و به رده بی
 ده وران وه مه ردم، بازیش، کهرده بی
 جه و دم، مورسلئ، یا ئولولعه زمئ
 نه بی جه و دنیا، بده ر، وه نه زمئ
 مه ردوم، سه ر به خوود، به سه هونسیان
 مایل بین، یه کسه ر، به کفر و عیسیان
 عه رب، تا عه جه م دنیا و دوون ته مام
 به ر شین، جه ئاداب، ئاین ئیسلام (۸۶)
 هه ر یهک، به چیوئ، ئیمانئ ماوه رد
 هه ر کام، ئیتاعه ی سه گیوه ش، مه کهرد

(۸۵) - ئەم ناوونیشانه، له نوسخه ی (خ)دا، نه هاتووه!

(۸۶) - له نوسخه ی (خ)دا، پاش ئەم دێره ی ئیره، دێری هاتووه، که له م نوسخه دا، نییه و ئەمیش،

ئهمه یه:

(دایم، ئیتاعه ی شه یتان، مه کهردهن)
 سووجه، وه سوورهت، بتان مه به ردهن)

جه ناگاہ، نه سیم، سوچی سه عادهت
 گوشاد، کورد، قاپی قه سری هیدایهت
 تا، پهی جه هه نه م، قوفلش دریاوه
 دهر وازهی به هه شت، جه نو کرباوه
 حوریان، بیسات، شادیی، نیاشان
 دهس دهس، ئیسته برهق، مهلبوس پو شاشان
 گه شت، وه هفت ئه قلیم، نازایش کهردهن
 ویشان، چون خورشید، نازمایش کهردهن
 غولامان، قه دهح، عن ته هوروه وه
 فریشتان، وه ته شت، پهر کافوروه وه
 نیدا مه کهردهن، پهیا پهی، وه دهو
 مه واتهن، مه ولوود، ئه حمه دهن ئه مشه و
 ئافتاب، جه شه رق، تولووعش، مه کهردهن
 قه مهر، سهر جه بورج، ره حمهت، پهر ئاوهردهن
 غه رزه مه هه و ماه، چهنی، سه یارات
 سه وایت، ته مام، سه قفی سه ماوات
 عه رش و کورسی، له وحی، مه لهک ئه فلاک
 نوقاتی، مه رکهز، تا، دایه رهی خاک
 جه، یومنی، قه ده م، شای خهیره لئه نام
 روشن بیبی، یه کسه ر، چون، ئاینه ی جام
 مه لایک ته مام، مه واتهن، یه کسه ر
 به به، مه رحه با، یا خهیره لبه شه ر
 حامیلانی عه رش، که، رۆ، بی، ته مام
 مه کهردهن، ئاهه نگ، وه هه زار مه قام
 خوتبه ی وه لادهت، مسته فا، وه ندهن
 کووسی ریسالهت، ئه حمه دی ژندهن
 قه هقه هه ی شادیی، بهرز بیبی، جه دنیا
 مه ولوود نامه ی، خاس، محمه د، ونیا

وه حشییات، سوجه ی شوکرانه، به ردهن
 همه د و سه نای حه قق، به جا، ئاوهردهن
 مه واتهن، به خ به خ شوکره م ده ماده م
 پهیدا بیبی، حه زرهت، شای خهیره لقه ده م
 شهوی شه ریفته ر، جه له یله تولقه در
 سه عیدته ر، جه له یل، یه وم فه تحولبه در
 دووشه نبه غوره، جه مه که ی شه ریف
 جه قه سری به یزا، مه رته به ی زه ریف
 ره بی عولئه وه ل، جه دوازده هه م
 پهیدا بیبی، حه زرهت، ره سوولی خاته م
 وه قه مچی خه یات، کالای، لایه نام
 خولاسه، حه ریر، پو شاشا، به ئه ندام
 که ش و کو و که مهر، سه حرا و هه رد و به رد
 وه شانی حه زرهت، ئیمان ش، ئاوهردهن
 گشت بیبی به گولزار، رهنگی کاو که ش
 گولان، خو ش ده ماغ، بولبولان سه روه ش
 مه ردوم، مایل بی، گشت به سه فا و سه یر
 خه یالاتی، شه ر، ته بدیل بیبی به خه یر
 کلیسا وه کشت ره هبانان، جه دوور
 ئه و شه و وه جاری یه کسه ر، بین خاپوور
 بتی بتخانه ی، عه رسه ی، سه ر زه مین
 جه سه رتا، وه پا، شه قشه ق بیبی، جه قین
 شه یتان، جه غه رزه، یه قه ی ویش کهردهن، چاک
 ته ختی به تللیسش، نگوون، بیبی، وه خاک
 سه ریری شاهان، گشت، بیبی سه رنگوون
 فه رمان فه رمای ده ور، توونا بیبی وه توون
 زیانی مه لیک، گومرایی دل، جه سه نگ
 یه ک رۆژ، جه ته قدیر، گشت بی لال و له نگ

وشک بیی دهر باچهی سه رچه شمه ی ساوه
 یه هوودان، جه مولک مه سکون، نه ماوه
 نهو شهو، جه شه روف، زه لزه لهی، گران
 ناگاه، کهوت، نهو تاق کیسرای، نهوشیروان
 جه موعجیزه ی پاک، مه ولوودی، خاتهم
 سهر تاقی جامریتز، شه قششق، بیی وه هم
 چووارده که نگره، نهو پارچه ی رهنگین
 چه تاقی کیسرا، نه ما، به زه مین!
 ناته شگه دهی فارس، زه پرده شتی مه شهوور
 هه زار سال، ته مام، مه گرپا، جه نوور
 جه موعجیزه ی خاس، شای خه یرو لبه شه ر
 مه حموودی موختار، سالاری مه حشه ر
 بهو زیانه ی بهرز، نه عه رته و خرۆش
 جه شهوی مه ولوود، حه زه رت، با خامۆش
 نه سوۆز نه ی ناته ش، نه ناته شخانه
 به ل، بیی، به عیبره ت، نه هلی زه مانه
 تایفه ی قوره یش، نه ز کینه کیشان
 شین وه زیاره ت، بتخانه ی ویشان
 نه بتخانه، نوش و عه یش، مه که رده ن
 ته عام و شه راب، شه ریه ت، مه وه رده ن
 عیدی نهو، نه نو، مه ولوودی، خاتهم
 نه تفاق، نهو شووه ره، دوو که فت وه هم
 دیشان یه کایه ک، سه رنگون، بییه ن
 هیچ کام، چون، جاران، بهر قه رار، نییه ن
 هه ر کام، نه جای ویش، که فتن، نه رووی خاک
 لیش واران، غویار، سیای سه همناک
 قه بیله ی قوره یش، سه راسیمه وار
 گشت، وه ناهی سهر د، حه یران بین جه کار

یه کیه ک، نیشانان، هم، وه بان، ته خت
 بتان، جه رووی، خاک، هۆر گرتن، وه جه خت
 غه رزه، تا سی جار، وهی حال، په ریشان
 بتان، هم نیان، وه جاگه ی، ویشان!
 نگوون بین، سی جار، نه رووی خاک و خه م
 نه سرین، چون سه یلات، مه ریزان، نه چه م
 تایفه ی قوره یش، وه شین و زاری
 عیدشان، گیلا، وه دهر دی کاری
 واتشان: سه وگه ند وه روتبه ی بتان
 سا، ناخر، یه چیش، قومیان، لیشان
 یه ک بتی عه زیم، نه علای، نه وان، بی
 جه لاشان، مه عبوود، باقی، بتان، بی
 شه یتان، شی، نه تو ی، نه وچزی، سه نده ل ته رز
 تاما، وه جواب، وه ئاوازی، به رز
 وات: نه ی موعاشه ر، نییه ن، ناگاتان
 خراب بیی مه سکهن، بتخانه و جاتان!
 نه مشه و محمه د، مه حموودی، موختار
 مسته فای مورسه ل، حه بیی، نازدار
 ته وه لوو بییه ن، جه واده ی، ویش
 تامان، وه دنیا، بی خه وف و نه ندیش
 نه عه یش، مه مانو، نه هه وا و هه وه س
 نه بت مه مانو، نه بتخانه ی که س!
 گشت مه بو، باتل، وهی وه یانه م وهی
 ته رک، مه بو، بازار، نوشانو شی، مه ی!
 چونکه، پیغه مه ر، ناخر، زه مانه ن
 ناسخ و مه نسووخ، باقی، نه دیانه ن

فصل در بیان عجایبات و غرائب بنظر آن وسیده و چگونگی را گوید

همه جہ نامینه، مه نقولهن، نیمشهو
واتش: بیدار بیم، ساقی وهنگ وهخه و
لادی لهرز کهردم، عه تہش، یاوا، پیتم
ههیران بیم ساتی، جه حالاتی ویم!
دیم، مورغی سفید، شیرین پهړ و بال
ثاما، نیشته، جه لام، چون حالزانی حال
یهک قهدهح، له پرتیز، ثابی خو شگوزار
تاوهردش، په ریم، وینهی خزمه تکار
گومان، مه بهردم، داخو، یه شیرهن
یام، عه تری کافوور، یام بو عه بیرهن
وهقتی، که نو شام، دیم دهوای دهردهن
چون شه کر، شیرین، چون یه خاو، سهردهن
جه معی، جه زهان، شوخی، بالا بهرز
گشت، په ربی په یکه ر، رندی خووری تهرز
مدان ته سکینم، په ی په ی، جهو حالته (۸۵)
هه ربیهک، به نهوعی مه کهرد، ده لالهت
من هم، به خه یال، قهومی میهره بان
مه واتهم، یاران، داخو، یه، کی بان!
ته مشهو، چهنی، من، وهیتهور، دل سافهن
تهر، ههن، جه ته ولاد، عه بدولمه نافهن!
به لا، مه علووم بیی، جه دمای، تهوان
مامان، ههر مامان، تاکه، ههفت شهوان!

(۸۵) - له نوسخه ی (خ) دا، بهم جوړه هاتووه:

(مه دام، په ی ته سکین په ی په ی جهو حالته)

یه کی شان، ههوا، زهوجهی، نادم، بی
یه کی، عاسی - یه، یه کی، مر بهم، بی!
یه کی، سوغرای مووسای، سهرودر، بی
یه کی شان، سارا، یه کی، هاجهر، بی!
دیسان، نیدایی، وه سه معم، یاوا
واتش: تهو نو هال، جه ننه تولماوا
پوشه، جه خهلق، په نهان، جه نه زهر
نهوینوش، وه چه م، ده بیاره لبه شه ر
چند گروئی، عه جیب، به شکلی تیوور
وه بال و مینقار، رهنک هه زار په رنگ
گشت وه محمه د، سهر فرۆز، که ردهن
هه ربیهک، وه نهوعی، شوکرانه ی حه قق که رد
به عزئی، هم ئی بریق، جه واهیر، به که ف
یه کسهر، مه واتهن، به من: لاته خه ف!
به عه تری عه بیر، غه سل، که ردهان (۸۶)
ده سدهس، ئیسته برهق، مه لبووس پوشاشان
جه قه سری به یزا، بو بوخور، خیزا
جه من، هم، عه رهق، کافوور، مه پرتیزا
مه واتهم، ته ی کاش، عه بدولموته لیب
حازر مه بیی، په ی، ته ی گشت عه جایب
فریشتهانی پاک بوینا، وه چه م
گشت بدا، وه باد، کوئی خه رمانی خه م
قه سری دهرومال، نزدیک، تا وه دوور
یه کسهر، ته مام گشت بی، وه یهک قه تعه نوور

(۸۶) - له نوسخه ی (خ) دا، بهم، جوړه یه:

(به عه تر و عه بیر، غه سل که ردهان
دهست دهست، گشت، سوچه دی شوکر به ردهان)

جهبانی که عبه، کوکو، نور، وارا
 مهلایک، سهف سهف، عهلم، وارا!
 وهقتی محمهده، کفت، وه پرووی دنیا
 فهوری سوجده بهرد، وهتای بی همتا
 چون، کهس، پهی ویش، تهزهرود کهرد
 پهنا و ئیلتیجا، وهلای، حهقق بهرد
 دستش، بولند کهرد، دوعا، چند وانا
 چهو دما، به حوکم، دانای توانا
 یهک دهستی هنی، پهیدا بیی جه غهیب
 پوشا، سهرتاپاش، وه دیبای بی عهیب
 هوزر گرد، بهرد، غهیب بیی، جه نهزهر
 من واتم، هانا، تهللاهوت کبهر
 دیسان نیدایی، تاما، وه قایم
 وات: بهراش، وهلای باباش؛ ئیبراهیم
 نهزهر کهرد لیش، به نوازهشی زهریف
 تا، موششهرف بو، به دینی حنیف! (۸۷)
 تا، نه هلی بوخار، بزنان، وه دهو
 قه تعهن، کوفری شرک، جه زهمانهی نهو
 گروی روجانی، جن و ئینس یه کسه
 ناگاه بان، جه نووری شای خه یرولبه شهر
 قایی هیدایهت، حهقق کهردن، مهفتوح
 سافی، ئادهم و پاکی، دوعای، نوح
 تهو حیدی شیت و ئیتاعهی ئیدریس
 تهقوای، صالح و توانای جهرجیس

(۸۷) - به پیتی نوسخه (خ) پاش، نه دم دیره، دیرتیکی دیکه ههیه، که لهم نوسخه ی بنچینه بیدا، نییه و

نهویش، نه مهیه:

(ههه وه جای مهو لوود، نه نبیاهان دا
 بگیلناش، تهمام، وه دهریا هان دا)

مه رته بهی هوود و موعجیزه ی یه حیا
 دههینده ی شو عه یب و زیگری زه که ریا
 هیمه تی نه مای ئیبراهیم خه لیل
 سوننه تی ئیسحاق، زه بحی ئیسماعیل
 سهبری نه یوب، سههمی نه شعیا
 سهوتی داوود، سیدقی نه رمیا
 نه عجازی لووت، نه دعیه ی خه رتیل
 نه وادی یوشه ع، رهزه ی ئیسموئیل
 ئادهمی حیکمهت، عولوومی لوقمان
 تاجی زولقهرنهین، تهختی سولهیمان
 ریکاری زیلکیفل، زیره کیی سه معوون
 دوعای یونس، ده لیلی هاروون
 خوشووعی خدر، موعجیزه ی، موسا
 پاکیی، نه لیاس، نه نفاسی، عیسا
 سه د و بیست و چوار هه زار، نه نبیاه
 مه رته بهی گشتم، دا به موسته فا
 سهرداری سه رخیل، نه نبیاهانه ن
 خاک و پاش، تاجی، شاهی شاهانه ن
 روتبه ی، شه فاعهت، عاسیان، پیشه ن
 پادشای ده ولتهت، ههشت ئیقلم ویشه ن
 خولاسه، چند ره مز، چند عه جاییات
 نهو شهو جه ئیعجاز، مهو لوودی نهو زات
 یهک، جه شون یهک، گشت روودان، وه هه م
 ئامینه، نهو شهو یه کسه ر، دیی، وه چه م!

عهبدو لموته لیب، ئەو شەو چەنی خەم
 پەنا، بەردلا، بە کەعبە، ئەعزەم
 مەکەرد مونا جات، مەلالا، تاو تاو
 ناگاہ جەو دەم دا، دیدەش، شیی نەخاو
 جگۆنەگی حال، بە کسەر، واتەن، پێش
 خەیلێ دلۆش بیی، ئەو جە خوایی ویش
 دەردەم، هۆرئێزا، نامی ئەللا بەرد
 عەزمی دیدەنی، لای ئامینە، کەرد!
 یاوا، بە قاپی، قەسری بزێ گولان
 دەس دا، وە حەلقە، پەری فەتخلباب
 ئامینە وە هەب، تەنیای دل خەفیف
 جوا بێش داو، وە دەنگی زەعیف
 عەبدو لموته لیب، تاقەتش، بریا
 چون کورە ی حەداد، دەروونش گریا
 واتش: دەخیلم، سزا، پێم مەدەر
 زووتر، وە تەعجیل، قاپی گوشاد، کەر!
 ئامینە، دەردلا، قاپی، گوشاد، کەرد
 عەبدو لموته لیب، تەشریف، وە تۆ بەرد
 نیگاہ کەرد، بە نووری چەهرە ی ئامینە
 دیش، خالی مەندن، جای ئەو خەزینە
 تاقەت پێش نەمەند، مەردی بیچارە
 دەس بەرد، یەخە ی ویش، بکەرۆ بارە
 وات: ئەو شوعلە ی پاک، نووری چەهرە ی، تۆ
 ئاخەر، وە کۆ شیی، نەونە مامی، نۆ
 ئامینە واتش: وەزعی حەملم کەرد
 بە یەک فرزەندی، چون دوردانە ی فەرد

چون ئاساری ئەو هیچ دیار نییەن
 بۆ، راس، واچە پێم، عەیب و عار نییەن
 ئامینە واتش: مەبەر دل ئازار
 خیلافش، نییەن، وە پەرەردگار
 ئەمشەو، فرزەندی، فرە، زانم، دییەن
 جە رەبعی، مەسکوون، رەنگی، ئەو نییەن!
 گۆزەشە، عەجیب، واقیعاتی، شەو
 بە کسەر، تەمام گشت عەرز بکەرد، بە ئەو
 واتش: تیوورات مەغلووبە، کەردەن (۸۸)
 ناگاہ، جە لای من، محەمەد، بەردەن
 ئینە ساتیوون، باز ئاوەردەشان (۸۹)
 دیسان، هەم، وە دەس، من سوپەردشان
 ئەو مورغی سفید، مەوینیش، وە چەم (۹۰)
 ویش، چون پەروانە، ئەو کەردەن وە شەم
 محەمەد بەردەن، وینە ی قەوم و خویش
دایم، مەشغولەن، ویش، شیر، مەدۆ، پێش
 وە پارچە ی حەریر، پۆشان، سەرتاپاش
 نمازۆ، ساتی، من بشۆم، وە لاش!
 عەبدو لموته لیب، هیجران کەشیدە
 وات: ئیستە چکۆن، ئەو نووری دیدە!
 ئامینە، واتش: هە ی هات، تەو جۆه کۆه
 نەمتاوی، دینی، دیدە ی ماھی نۆه

(۸۸) - له نوسخە ی (خ) دا، بەم جۆرە هاتوو:

ئامینە واتش تیووران مەغلووبە کەردەن

(۸۹) - له نوسخە ی (خ) دا، بەم جۆرە یه:

ئینە لە حزینەن باز ئاوەردە نشان

(۹۰) - له نوسخە ی (خ) دا، بەم جۆرە یه:

ئەو مورغی سفید، مەوینی وە چەم

دیداری پاکش، به من بنمـانـه
 هه‌نی جهی فیشته‌ر، ماوهر به‌هانه
 چون شه‌خس وه ته‌شتی زهر نیگاره‌وه
 وه به‌ک ده‌س، ئی‌بریق که‌س نه‌داره‌وه
 محمه‌ده‌ ئاوهرد خاو، خاوی خه‌رامان
 غه‌سلش دان، ته‌مام، جه‌سه‌ر تا دامان
 واتش: تا سی‌رۆژ، نه‌په‌رده‌ی حه‌ره‌م
 ده‌یارلبه‌شه‌ر، نه‌وینۆش، وه‌چه‌م
 عه‌بدولموته‌لیب وات: به‌زاتی، پاک
 ئارۆ، ویم، به‌تۆ، مه‌که‌رۆم، هی‌لاک
 ئامینه‌ زاناش، چارش، ناچاره‌ن
 عه‌بدولموته‌لیب، دل، بی، که‌راره‌ن
 واتش: جه‌فلان حو‌جره‌ی، مونه‌ووهر
 پی‌چیان وه‌سووف، ئالای بۆ‌عه‌نه‌ر
 بشۆ، فرزه‌ندت، بوینه‌ وه‌چه‌م
 خاترت، جه‌م که‌ر، دل، مه‌ده‌ر، وه‌خه‌م
 عه‌بدولموته‌لیب، شادیی که‌رد، ئا‌غاز
 شی، قایی، حو‌جره، منوهر، که‌رد، واز
 ناگا دیش، شه‌خسی، خیزا وینه‌ی شیر
 غه‌را، وه‌هه‌یه‌ت، ده‌ست دا، به‌شمشیر
 وات: جه‌و زیاده‌تر، پا‌مه‌نیه‌ نه‌وه‌ر
 مه‌کرووت شه‌قشه‌ق، وه‌مه‌ودای خه‌ته‌ر
 محمه‌ده‌ مه‌خلووق، مه‌له‌که‌وت بییه‌ن
 تا سی‌رۆژ مه‌جال، دیده‌نش نییه‌ن
 تا مه‌لایه‌کان، جه‌به‌شاره‌تش
 گشت، نه‌بان، فارغ، جه‌زیارته‌ش
 راگه‌ی که‌س نییه‌ن، مه‌علووم بۆ، وه‌لیت
 بشۆ، دماوه، ساکن به‌ر په‌ی ویت!

عه‌بدولموته‌لیب، روو ئاوهرد وه‌په‌س
 جه‌خه‌وف ئه‌و شه‌خس، نه‌کیشا، نه‌فه‌س
 له‌رزش، شی‌ی نه‌دل، وه‌بی‌چه‌ند و‌چوون
 په‌له‌په‌ل، به‌رشیی، روو که‌رد، وه‌به‌یروون
 مایل بیی که‌رد، که‌زا، بی‌مانع
 په‌ی که‌ومی قوره‌یش، به‌یانی واقع
 خه‌وفش شی‌ی نه‌دل، ته‌مام که‌وت نه‌ده‌نگ
 هه‌فت شه‌و، بی‌زویان، وینه‌ی لالی له‌نگ
 جه‌ودما، به‌ئه‌مر، هه‌یی، لایه‌نام
 شه‌وی، هه‌م زووته‌ر، وه‌ر جه‌نمای شام
 فریشتانی عه‌رش، چه‌سه‌ر زه‌مینه
 محمه‌ده‌شان به‌رد، وه‌لای ئامینه
 جو‌ریل، ئه‌سباب، گه‌هواره‌ش، که‌رد جه‌م
 ته‌خته‌ی عوود، تاشا، چه‌نی چۆی که‌له‌م
 که‌ردش په‌ی محمه‌ده‌، بی‌شکه‌ی موباره‌ک
 خاتر بیی جه‌غه‌یب، ته‌مام ته‌داره‌ک
 میکائیل ده‌ستپیچ، جه‌نوور دروست که‌رد
 ئیسرافیل یاوا، سه‌ر بی‌شکه‌ش ئاوهرد
 حاملانی عه‌رش، هه‌ر قوماشی
 هه‌ریه‌ک وه‌ته‌رحی نه‌قش نه‌ققاشی
 ئاوهرده‌ن، به‌وار، ده‌سه‌ده‌س جه‌بالاه
 فاخیره‌ی به‌هه‌شت، ئه‌لوانی ئالاه
 پی‌چاشان، وه‌تۆی، تای زه‌ریافه‌وه
 وه‌پارچه‌په‌رند، سی‌می سافه‌وه
 عه‌بدولموته‌لیب، فارغ بیی جه‌غه‌م
 جه‌شادیی سه‌ر به‌رد، وه‌چه‌رخ‌ه‌ه‌فته‌م
 چه‌ند شوتر، که‌رد، زه‌یح، چه‌نی سه‌ده‌ئه‌غنام
 سی‌رۆژ، تا ئیوار، حازر که‌رد ته‌عام

دهسدهس، مهخلووقات، وه زبافهت بهرد
 زومرهی سهنادید، قورهیش، دهعهوت کهرد
 پهرساشان، فرزند، تو نامش چپشه‌ن!
 واتش: محمه‌د، مهحموود هم ویشه‌ن
 عه‌بدولموته‌لیب، تا یه‌کرو، بهردش
 داخل وه هه‌رم، بهیتوللا، کهردش
 هه‌ر چووار، مه‌قام، مه‌ککه‌ی موعه‌ززه‌م
 ته‌واف کهرد، ته‌مام، په‌ی جیغزی خاتمه
 نه‌و رو، هه‌ر جه‌سویح، تا به‌خوژتاوا
 موناجاتش کهرد، هه‌ر تاکه، تاوا!
 واتش: ئیلاهی، شای که‌ره‌م بی شو
 محمه‌د تو‌دان، سوپه‌ردم، به‌تو
 جه‌شه‌پری دوشمه‌ن، جه‌مه‌کری شه‌یتان
 هم جه‌قه‌زای سه‌خت، به‌لای ناگه‌هان
 جه‌که‌عبه‌ی شه‌ریف، هیممه‌ت خواهی که‌رد
 ته‌شریف، هم، وه‌توی قه‌سری به‌یزا به‌رد
 نه‌و دانه‌ی گه‌وه‌ر، شیوه‌ی شیرینه
 جه‌نو ته‌شریف به‌رد، وه‌لای ئامینه
 ئامینه واتش: نه‌ی نووری دیدم
 ته‌وافت قه‌بوول، نه‌ی به‌ر گوزیده‌م
 دیده‌ش چون دیده‌ی ئاهوانی دوور
 سروس‌تتش دایم، به‌سورمه‌ی کوی توور
 پرچی موش‌کینش، مه‌که‌ردش شانه
 هه‌رکه‌س، مه‌دیدش، خویش و بیگانه
 روچی ویش مه‌که‌رد، فیدای جه‌مالش
 مه‌فتوون بی، دایم، جه‌نوخته‌ی خالش
 مه‌زانا، ویشه‌ن، شای تاجی له‌ولاک
 مه‌حبووی به‌حقوق، پادشای نه‌فلاک

فصل در بیان منجمان

عه‌بدولموته‌لیب، یه‌ک رو، بی نه‌ندیش
 مونه‌جیمان گشت، به‌رد وه‌حوجره‌ی ویش
 که‌وکه‌وب شماران، که‌ردشان حیساب
 دل دان، به‌نجووم، زیگری ئیسترلاب
 ئیسمش محمه‌د، چهنی مه‌ولوودش
 به‌ختی هوما‌یون، بینای وجوودش (۸۹)
 هه‌ر چووار چهنی چووار بورچی سه‌عید
 شه‌مس، قه‌مه‌ر، په‌رجیس، ناهید (۹۰)
 مدران موه‌فییق هه‌ر هه‌شت، جه‌یه‌ک تاق
 جه‌خانه‌ی میزان، په‌ی سه‌یری ئافاق
 جه‌ئه‌هلی ریاز، ته‌سنیف و ته‌رقیم
 دانای ده‌قاییق، گوینده‌ی ته‌قویم
 جه‌دمای ته‌حقیق، مه‌سه‌ئه‌له‌ی موش‌کیل
 ته‌سدیقی کوللی که‌ردشان، خاسل
 واتشان، تالع، نه‌و تیفللی سه‌روه‌ر
 ته‌مام فه‌رخه‌نده‌ن، به‌رزه‌ن مونه‌ووهر
 چونکه، جه‌بیسته‌م ده‌ره‌جه‌ی جه‌ددیی
 ئیتیفاق که‌وته‌ن، نه‌جمی نه‌حمه‌دیی
 دینی قه‌ویش، جه‌نو عایدن
 یه‌ومه‌ن، فه‌یه‌ومه‌ن، جه‌ته‌رائیده‌ن (۹۱)

(۸۹) - له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جزره‌هاتووه:

(ئیسمش محمه‌د، چهنی مه‌ولوودش)

به‌ختی هوما‌یون، به‌ختی وجوودش)

(۹۰) - نه‌م دیره‌هه‌لبه‌سته، که‌لیره‌دا هه‌یه، له‌نوسخه‌ی (خ)دا، نییه!

(۹۱) - له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جزره‌هاتووه:

(دینی قه‌دیش، جه‌نو عایدن)

یه‌ومه‌ن، فه‌یه‌ومه‌ن، وه‌زیر هه‌ر ئیده‌ن)

نیشانه‌ی سه‌عید، نه‌و نیکو ته‌خته‌ر
 تالعش، میزان، مه‌لولودش قه‌مه‌ر
 مه‌رته‌به‌ی عالیش، خه‌یللی عه‌زیمه‌ن
 تا رووی قیامت، هه‌ر موسته‌قیمه‌ن
 به‌ده‌لیللی شه‌مس، زه‌هره‌ی عه‌تارد
 هه‌رسئ شان، وه‌ بورج عه‌قره‌ب، بین وارد
 دایمه‌ن، تالع، نه‌و شای تینه‌ت پاک
 خاتیب جه‌ده‌نگ، خیتابی له‌ولاک
 که‌وکه‌ب، شوماران، داننده‌ی ته‌خبار
 عه‌بدولموته‌لیب، که‌رده‌ن، خه‌به‌ردار
 واتشان: فرزند، نه‌رجمه‌ندی تو
 فه‌رمان، فه‌رمای ده‌ور، ده‌هری دوون مه‌بو
 به‌حوکمی بیچوون، لوتفی ئیلاهی
 ره‌فیش نیبه‌ن، جه‌مه‌ه، تا ماهی
 مولکی نه‌رده‌بان، فه‌له‌ک به‌نده‌شه‌ن
 شه‌ه‌نشاهان، گشت سه‌ر نه‌فکه‌نده‌شه‌ن
 نه‌هلی جین و ئینس، مه‌خلوقات یه‌کسه‌ر
 وه‌حه‌شوی تیور، جومله‌ی زی به‌شه‌ر
 گشت مه‌حکه‌م، نه‌میری که‌س نه‌دارشه‌ن
 موتیعی ئایین، خریدارشه‌ن
 هه‌ر که‌س، جه‌فه‌رمان، نه‌میری نه‌و سه‌روه‌ر
 جه‌به‌دبه‌ختی به‌خت، پا بنیو وه‌به‌ر!
نه‌که‌رو، حه‌لقه‌ی، غولامیش نه‌گوش
جه‌فه‌رموده‌ی، نه‌و، بیو فه‌راموش
 به‌تیغی قه‌هرش، سه‌رنگوون مه‌بو
 نه‌رواش، وه‌دۆزه‌خ، توونوتوون مه‌بو
 جه‌بابا ئاده‌م، تا عیسی‌ای مریه‌م
 نه‌نیاهان گشت، ته‌مام وه‌سه‌رجه‌م

گشت جه‌یه‌ک میزان، ترازووی قه‌ده‌ر
 نه‌وان گشت چی سه‌ر، محمه‌د چه‌وسه‌ر
وه‌قتی کیشانشان، نه‌ک به‌راه‌ر بو
محمه‌د جه‌گشت، به‌ل، زیادته‌ر بو!
 حه‌ق مه‌حبوب ته‌ر، جه‌حه‌بیبی ویش
 خه‌لقه‌ت نه‌که‌رده‌ن، بینای بی نه‌ندیش
 ده‌روونش، ده‌ریای به‌حری عه‌مانه‌ن
 یه‌قین، پیغه‌مه‌ر، ئاخه‌ر، زه‌مانه‌ن!
 عه‌بدولموته‌لیب، سوچه‌ی شوکرش به‌رد
 نه‌هلی که‌واکیب، یه‌کسه‌ر، خه‌لعه‌ت که‌رد
 جه‌و دما، خیزا دلوه‌ش، بی وینه
 تاشیی وه‌مه‌نزل، وه‌لای ئامینه
 حه‌زرت، ستانا، گرتش، نه‌باوه‌ش
 وینه‌ی ده‌سته‌گول، بو نیا، وه‌بو‌ش
 گفتوگوئی ویش و نه‌خبار که‌واکیب
 به‌یان که‌رد، په‌ری ئامینه‌ی وه‌هه‌ب
 واتش: نه‌ی فرزند، خه‌یللی په‌سه‌نده‌ن
 ته‌مام، موکه‌پرهم، سه‌عاده‌تمه‌نده‌ن
 منمانش، جه‌خه‌لق، جه‌رۆزگاران
 حیفزش که‌ر جه‌تیر، دیده‌به‌دکاران
 شه‌وان، تا به‌رۆ، غافل نه‌بی لیش
 نه‌وا زه‌حمه‌تی، دووریا، یاوو پیش!
 عه‌بدولموته‌لیب، چه‌نی ئامینه
 که‌ردش گفتوگو، خه‌یللی، بی وینه (۹۲)

(۹۲) - له‌نوسخه‌ی (خ)دا، نه‌م دپه‌ر شیعره، به‌م جوژه‌هاتوو:

(عه‌بدولموته‌لیب، خه‌یللی بی وینه
 که‌ردش گفتوگو، چه‌نی ئامینه)

فصل در بیان سردادن کسانی بان سرور (۹۲)

جه مهووری نه خبر، کیمایی نه زهر
جه رووی به سیرت، وهیته وردان خه بهر
بی ردد و خیلاف، بی سه هو و غه لته
ته وهل که سی شیر، دابو، بهو جه زهرت
والیده ی پاکش، تامینه ی وه هه ب
هم نو، به که نیز، تهو، ته بو له هه ب
هه روو شیر مه دان، دایم، بهو سه روهر
تاکه دوو سی سال، بی خه وف و خه تهر
به لام قاعیده ی ته شرافی جه ره م
جه هه وای ناساز، مه ککه ی موعه ززم
عاده ت بی، دایم، چونکه په ریشان
مه دان، وه دایان، گشت تیفلتی ویشان
عه رب، عه شایر، هه ر سال، جهو ته تراف
مامان، وه مه ککه، مه که رده ن، ته و اف
به هار، تا، پاییز تیفلان، مه به رده ن
به ته هلی قوره یش، خدمت، مه که رده ن
تیشان هم، وه قهر، ته وانای ویشان
نه قد و جینس، که ره م، مه که رده ن پیشان
تهو سال، جه عه رب، روودا، بی نانینی
غالب بیی ته مام، قه حتی، گرانیبی!
جه بی قووتی، خه لک، جه قووه، کهوت
ماوای مدارا، خو شبه خت و به دبه خت
دارا و نه دارا، ندادان و داننا
گشت جه دهستی جوع، مه که رده ن هانا

(۹۲) - له نوسخه ی (خ) دا، ته م (فهلته)، به م جوړه دهستی پی کردووه:
(ذکر اوضاع حضرت رسالت پناه ویردن...)

مه ردم، جه سه حرا، فه ریاد، مه که رده ن
هه رده م چون هه یوان، گیاه مه وه رده ن
عه ورات و هه یوان، عه شایر، یه کده س
شیر نه مه نده بی، جه پستان، کهس
خیلی بهنی سه عد، ساوی، وه خاک
یه کسه ر، منالان، جه ده رگای ته فلاک
هه لیمه نام، بنتی بهنی وه هه ب
ته سل مه ندی پاک، عه رب، بن عه رب
جه سه حرای تهو زهید گیاه مه وه رده ن
په ی په ی شوکرانه ی، خالیق مه که رده ن
نه قووت، نه قنیات، نه خو راک و نه خه و
وه زعی هه ملتش بی، ده رده م، هه ر ته وشه و
ده ردی ئاشکار، ده ردی نی هه نانی
ده ردی گرانیبی، ده ردی زه یسانی
گشت جه م بیی وه لاش، ده رد وه بانی ده رد
دایم هه ر شکور، خودا وه ند مه که رد
ناگاه هه ر تهو شه و شه خسی دبی نه خا و
ئاوهرده په ری تهو، یه ک پیاله، ئاو!
واتش: بنوشه، په ی تو، زاد، مه بو
روزی هه م شیرت، هه م زیاد، مه بو
هه لیمه، خه یلی، جه و ئاو، که رده ن نوش
ته شنه و گرسنه ی ویش، که رد فه راموش
وات: ته ی هه لیمه، مه زانی من کیم؟
واتش: نه وه لالا، ئاگاه نیم، جه ویم!
وات: من تهو شوکره م، تو شوکرت مه که رد
تیلتیجات، وه پای، قاپی، هه قق مه به رد
ده ستوورت ئیده ن، بشو، وه به قحا
رزقی، په ری، تو، بییه ن، موهه ییا!

نوورئ، جه مهككه، مهياوؤن، بهدهس
 باودهش، پهي وپت، مهواچه، بهكس!
 حهقق زياد كهرد، رؤزبي، هم شيرت
 تهنگي عهسرهتي بهر شوؤ، جه ويرت
 ههليمه، جه خاو، شيرين، ببى بيدار
 مدرهخشا، چون گول، گولغونچهي وههار
 بارخانهي دهردان، جه لاش بار كريا
 ستووتى، قووتش، دهروونش دريا
 پهستانش، په شير، نهحوالش خوؤشدل
 جهمالش، تهعنه مهدا، وهردى گول
 زهنان، واتشان: ئاخو، ههليمه
 نهو رهنك و روخسار، نهو خوؤف و بيمه
 چه تهور، تهبديل، بى، حالت پى حاله
 توؤ چكؤت ئاوهرد، نهى جام جهماله
 چون، زهوجهي، سهرحهده، ئاراني
 به وينه ي دوخته، شههر، ياراني!
 بهلام ههليمه، ههر خهندهش مهكهرد
 رازى نيهانى، ئاشكار نهكهرد!
 غهزه، ههليمه، ماباقى ياران
 كوؤ كهتوون، وه بيل خهزينه داران
 وه عهزمى تهواف، مهككه ي موبارهك
 پراهيى بين وه راه، گشت وه تهدارهك
 ههليمه وپش و فرزه ندى شووههر
 يهك، دراز، گوؤشه، پيرى بار نه بهر!
 چهنى يهك شوتر، قلخى قاتى سال
 كهم قووه، بئ تووك، بئ تين و بئ حال
 نه شوتر، تاقهت، تهواناي راش بئ
 نه خهر، هم تايشت، ئاماو لواش بئ

ئيدگر وه ئهوكير، ئيد پير، نهو لاغر
 يهواش، به يهواش، ئاخو، به ئاخو
 تا، يوان، به شارى مهككه ي موعه ززه
 كهردشان، تهواف، به يتوللا ههره
 خيلى بهنى سهعد سه بهت كهردشان
 فرزه ندى ئه شراف، تهمام بهردشان
 ههليمه، ههرچهند، گيلان، به مالان
 جه عهمره جه زهيد، په رسا نهحوالان
 يهك تيفل نه بى، په ي نهوقاتى نهو
 جه قهومى قورهيش، په ي نهوزاعى نهو
 په شيمانى وهرد، نهو جه ناماي وپش
 واتش: يه تهقسير، نههل و قهوم و خوئش
 ههر كهس بهردش ساحيب ئيقبالى
 نه داشان، به من، هيچ كهس منالى
 جه ناگاه، شه خسي، بوزرگى نه عزه
 ئاما جه ناگاه، ههليم، ديبى، به چه
 فه رما، جه ئيوه، زهنى، شيردار بوؤ
 ئايا، داخوؤ، بوؤ، خزمه تگوزار بوؤ
 ههليمه واتش: نهى شه خسه كى بوؤ
 وه يتهور نيشان ه بوزرگى پيش بوؤ
 واتشان: عه بدولموته ليب ئيدهن
 سهردارى قورهيش، ياگه ي ئوميدهن
 ههليمه، لووا، سهلامى، كهردش
 رهسمى تهحييهت، وهجا، ئاوهردش
 عه رزش كهرد: بهل، من ساحيب شيرم
 دايم ره زاعه ن، نه قش زه مـيرم
 په رسا، جه كينى، نامى، توؤ كامهن؟
 واتش: بهنى سهعد، ههليمه نامهن

عهبدولموته لیب خه نده، کهرد ده رحال
 وات: شوکرم، به زات، فهردی بی زهوال
 چون سه عد و هلیم، نیکه نامشان
 سیفاتی خاسه ن، جه مه قامشان
 واتش: تیفلای هه ن، چون دانه ی گه وهه ر
 به لام، یه تیم هه ن، نه دارو پده ر
 وه قه بیله ی سه عد گشت ئیزهار که رده م
 هه ر ئید چون نامش، وه یه تیم به رده م
 واتشان: یه تیم، عوقوبه ت، دارو
 فایده ش نییه ن، په ی ئیمه، ئارو
 ئومیدم ئیده ن، تو به ریش وه لای ویت
 یه قین، نه فعی خاس، جه و مه یاوو پیت
 هلیمه واتش: لیت نه بز، زه حمه ت
 بشوم به شووهه ر، که ردم مشووره ت
 هلیمه لووا، تا وه لای شووهه ر
 واتش: تیفلای هه ن، نه دارو پده ر
 نه ز چیش که ردم، هه نی جه لای که س
 جه ی شاره، تیفلای، نه یاوام به ده س!
 شووهه ر، وات: هلیم چون نییه ن ده لیل
 بشو، ئه و یه تیم، باوه ر، وه ته جیل
 مه بادا، یوته ر، به روش، په ی ویش
 جه و دما، په ی تو، بیو به ئه ندیش
 هلیمه ی سه عید، جه گشت ئه قارب
 تاشییی وه یانه ی، عهبدولموته لیب
 واتش: شووهه رم روخسه ت، دان وه پیم
 ئامام، محمه د، به روم، وه لای ویم
 عهبدولموته لیب، همدی حقق که رده ش
 هلیم، وه یانه ی، ئامینه، به رده ش

یاوا، وه لای ئه و خال دانه ی فلفل
 ئامینه، چون دیش، خه ندان بی چون گول
 چه نی هلیمه، موبه ت، نما نا
 موباره ک بادیی، رای سه فه ر، وانا
 به رده ش وه جای خاو، سه یدی، سه روه ر
 شای قاپه قه وسه ین، سالاری مه حشه ر
 هلیم، نیگا که رده، وه یه ک فرشته
 جه سه رتاوه پا، نوور، پیتدا وه شته
 یه ک شوعله ی ئه نوه ر، شه معی شه ریفه
 یه ک مه لایکه، جیسمی، له تیغه
 مه فتوون بیی، ده رلا، وه یه ک ئیشاره
 ئاوه رده ش، وه به ر، نه تو ی گه هواره
 په ستانی راستش، چون، شامی شه ریه ت
 نیان، نه ده هان، فه رخنده ی هه زه رت
 سه رتا پای ئه ندام، ده مارش، یه کسه ر
 گشت په ر بیی، جه شیر، به ئه مری داوه ر
 هه زه رت، هه م نوش که رده، شیری بو عه نیه ر
 خه یلی شیرینته ر، جه شیرهی شه که ر
 هلیم، په ستانی چه پیش، به ر ئاوه رده
 تا، ئیشاره ده م پاکی هه زه رت که رده
 سووره ت چه رخنه، ئیمتیناع که رده لیش
 چون تو عمه ی هه رام، هیچ ده م نه دا، لیش
 مه علوم، بو جه لای، مه عنی شکاوان
 چون ئین عه بیاس، وه یته ور فه رماوان
 هه زه رت، بی مه ئخه ز، بی قانون نییه ن
 هه ر جه رووی تیفلای، عه دالته بییه ن!
 په ستان، چه پیش، ده خل، نه که رده ن
 یه قین، په ی شه ریک، ئه و منه ا، ده رده ن

حه‌لیمه ماچۆ، نه‌ک، جه‌گشت ئه‌وقات
 شیر بکه‌ردا نۆش، خواجه‌ی کائینات
 شام مه‌که‌رد، مه‌خفت، تا واده‌ی نه‌هار
 نه‌هارش مه‌که‌رد، تا واده‌ی ئیوار
 نه‌عاجز مه‌بی، نه‌مه‌بیی دلگیر
 نه‌مه‌که‌ردش وه‌رک، نه‌مایل به‌شیر
 هه‌ر وه‌قت مه‌نۆشا، مه‌مکه، راست مه‌وه‌رد
 جه‌په‌ستانی، چه‌پ، ئیعتیراز، مه‌که‌رد
 وه‌په‌ستانی چه‌پ، خه‌نده مه‌که‌رد پیم
ناعیلاج مه‌دام، وه‌فرزندی ویم
ئه‌ویچ هه‌م په‌ی ویش، خه‌یلی دانابی
 عیلمی نۆکه‌ریی زوودته‌ر، زانا بی!
 تومه‌ز، ئه‌و تیفله، هه‌ر به‌و نه‌فامی
زانابی، قانون، خواجه و غولامی!
 تا حه‌زرت، ته‌مام، شیر نه‌که‌ردا نۆش
 ئید مه‌یلی شیرش، مه‌که‌رد فه‌رامۆش
 جه‌دمای حه‌زرت، هه‌رۆ نه‌رمۆوه
 مه‌وه‌ردش، که‌مکه‌م، جه‌رووی شه‌رمۆوه
 ئامینه قیسه‌ی حه‌رفی ویش ته‌مام
 موعجیزه‌ی ره‌سول، عه‌لیه‌یسه‌لام!
 گشت په‌ی حه‌لیمه، یه‌کیه‌ک، به‌یان که‌رد
 تا چه‌ند ده‌لیلی بوره‌انیش، ئاوه‌رد
 واتش: وه‌فرمان ویت، نه‌که‌ی خجل
 هه‌رگیز، مه‌مه‌د، نه‌که‌ری غافل!
 ئیخباری یه‌هوود، کاهیتانی کار
 ره‌مزش، جه‌لاشان، نه‌بۆ ئاشکار
 بی که‌س، بی دل‌سۆز، بی قه‌وم و خویش
 نه‌وا، ئاسیبی، دووریا، یاوۆ پیش

ئینه، ها واته‌م، بگی‌ره، نه‌گۆش
 له‌حزئی، محه‌مه‌د، نه‌که‌ی فه‌رامۆش
 چه‌نی شووه‌رت، نه‌شیی نه‌جای خا (۹۳)
 موبه‌دیل مه‌بۆ، عه‌یشت، وه‌زوخوا
 ئه‌ر سه‌رت فه‌له‌ک، زیت، هه‌م خاک بۆ
 با قه‌لبت، تاهر، شیرین، هه‌م پاک بۆ
 خودای محه‌مه‌د، زاتی، بی زه‌وال
 مه‌ویانو، په‌ریت، جه‌توعمه‌ی حه‌رال
 جه‌سایه‌ی حه‌زرت، خۆش نشین مه‌بیی
 دايم، ده‌وله‌تمه‌ند، دنیا و دین مه‌بیی!
 غه‌ره‌ز، ئه‌و سه‌ردار، نازه‌نین نازان
 تاکه‌ فارغ بیی، جه‌ریتزه‌ رازان
 هه‌رچی، نه‌قدی جینس، حازر بیی جه‌وده‌م
 گشت وه‌حله‌یمه، یه‌کسه‌ر، که‌رد که‌رم
 جه‌و دما، حه‌زرت محه‌مه‌د ئاوه‌رد
 ته‌سلیم به‌حله‌یم، به‌نی سه‌عدش که‌رد
 حه‌لیم، حه‌زرت، به‌رد وه‌لای شووه‌رش
 لوتفی خوداوه‌ند، بیی به‌ره‌به‌رش
 شووه‌ر وات: حه‌لیم، سه‌عاده‌ت مه‌نده‌ن
 عه‌جه‌ب، فرزندئ، دانا و په‌سه‌نده‌ن
 جه‌ی تیفله‌ خاسته‌ر، جه‌ئاده‌میزاد
 نه‌بۆ، هه‌رگیز، ئه‌به‌ده‌ن، لا ئۆباد
 خولاسه‌ی که‌لام، حه‌زرت، به‌ردشان
 چه‌نی عه‌شایر، گشت بار، که‌ردشان

(۹۳) - له‌نوسخه‌ی (خ)دا، ئه‌م دێره‌هه‌یه، به‌لام لێره‌دا، نییه:

(خوراکی نه‌هار، یا شام هیچ نییه‌ن
 تالیب و توعمه‌ی حه‌رام، هیچ نییه‌ن!)

ناما، نیدای، نه‌قیری، عامهن
 ئەمسال، وه زەنان، دوختەر حەرامهن!
جە یومنی مەولوود، موستەفای ئەمین
هەرجا، حامیلەن، جە رووی سەر زەمین!
 وه‌زعی حەملشان، گشت زکوور، مەبۆ
 هەم، جە فیعلی بەد، شەیتان، دوور مەبۆ
 حەلیم، محەمەد، گرت، وه بانێ دۆش
 سووار ببی وه کۆل، پشتی دراز گۆش
 بەلام، دراز گۆش، قوووت پەیدا کەرد
 جەو حدوودی خاس، هەر بازیش مەکەرد
مەشیی، وه پاو، وه سەد شادیی و زوق
سم مەدا، وه‌خاک، سەر مەبەرد وه فەوق
 زەنان، واتشان: حەلیمە چیشەن!
 دراز گۆشی تو، سرووری پيشەن!
 چی سەر لاغر بی، ئەرواش سەندە بی
 جە مەرکەبان گشت، جیا مەندە بی!
 جە ئەی لا، وه‌پتەور، دەماغش بەرزەن
 چالاقی زەوقش، وه هەزار تەرزەن
وات: ئەی غافلان نەزان ئەحوالان
بەر شییهن، جەلام لاغری سالان
ئیسە، جە شادیی، بەرزەن بەیره‌قم
 حاملی حەزرەت، حەبیبی حەقم!
 تەیری تیژرەفتار، ئاهووی تەتارم
 نووری عەرش بییهن، ئارۆ سووارم
 غەرز، جە ئەتراف، سارا و هەرد و بەرد
 کەش و کۆ و کەمەر، نالەکاو و هەرد
 یەکسەر، وه حەزرەت، سەلام مەکەردەن
 هەم وه حەلیم، گشت بانگ مەکەردەن

پەیی پەیی مەواتەن، خوژاد وه‌حالت
 نووری محەمەد، مەشۆ، وه مالت!
 خوڵاسە، چەند رەمز، چەند عەجایبات
 موشارەدە کەرد، نه رووی سەر بیسات
 زبان، جە تەقدیر، ئەعجازش لەنگەن
 عەرسەیی سەر زەمین، مەسافش تەنگەن!
 (القصة) وه مولکی بەنی سەعد یاوا
 جە فەیزی حەزرەت، دنیا ببی ئاوا
 ماللات و ئەغنەم، رەنجی دەی رەنجوور
 دەر لاجی دەم دا، یەکسەر، بی مەغرور
 وه ئەهل و ئەحشام، بەرەکەت وارا
 نەدار و فەقیر، گشت بی بە دارا!
 قەحتی، گرانی، رەم کەرد، جە‌لاشان
 نیعمەت، زیاد ببی، جە بارە‌گاشان
 جە یومنی حەزرەت، سەیدی ئەبرار
 ئاوان جاری بین، جە سەنگ و جە‌خار
 توخمی مەزرووعات، بە وینەیی ئەشجار
 هەریەک، دانش ببی، بە یەک سەد هەزار
 حەلیمە، عالەم، پەرتیش بی مایل
 ببی بە مەلەکە، قەوم و قەبایل
 جە فەری قەدووم، ئەو سەولتی ساوا
 جە دین و دنیا، وه دەولەت یاوا
 بەلام، چون حەزرەت، چیسەش جە نوور بی
 عەرەقش، گلاب بیمش کافوور بی
بە شیرە خواریی، ئەو گۆل ئەندامە
 بەولش، نەکەرد، هەرگیز نەجامە!
 خالق، چون وه‌پاک خەلقش کەردە بی
 پاکان وه پاک، پاک، ئاوەردە بی

ئهگهر كهردهبووش، جه شام، يا نههار
فهووری فریشتان، بهردهن، نهو كهنا!
 هه لیم، ماوهردش، بشۆ، رووش وهئاو
 مدیا، چیش، شوژیان، به عهتر و گولاو
 فریشتان، تهشت ئیبریق، ماوهردهن
 دایم، نهندامش، تا هر مه كهردهن
 هه ر وهقت نهندامش، بکهفتا، وه بهر
 روژی روشن مه كهرد، وه یه و مه له حشه ر
 گاهه نهندامش، نه ر بییا مه كشووف
 چون بهدري كامل، مهستی نه خسووف
 هه تا، مه تاوا، فه ریادش مه كهرد
 تا مه پۆشاشان، نه وسا، شیر مه وهرد
 جیسمی له تیفش، بی شك، جه نوور بی
 بی سورمه دایم، دیدهش، مه خموور بی
 یهك، جه نه وساف شای بولند پایه
 چوون، مینای بیگهرد، هیچ نه بیش سایه
 شهوئی، جه شهوان، نهو سهروو تازاد
 زیانش، به نامی خالق، بیی گوشادا!
 نه وهل، كه لیمه، خواجهی كائینات
 هه ر لا ئیلا ه ئیلله لا، مه وات!
 به بی، بیسمیلا، تاکی ته نیای فهرد
نه کاری مه كهرد، نه خوراك مه وهرد
 هه ر به دهستی راست، عه مه ل، مه كهردش
 دهستی چه پ، جه كار، هیچ نه بهردش
 به دهستی چه پیش، نهو شای به هره مه ند
 نه هیچ مه به خشا، وه نه هیچ مه سه ند
 غه ره ز نهو نه هال، شیرین جه ماله
 عه مری شه ریفش، یاوا، دوو ساله

جه دمای دوو سال، هه لیمه یهك رو
 هوژ گرت، هه لیمه، شای فریشته خو
 بهردش وه، مه ككه، شه ریفی نه عزم
 وه لای ئامینه، بانووی موحته ره م
 ئامینه، نهو رو، مه دهوش بیی جه هووش
 وینهی دهسته گول، بو نیا، وه بووش
 عه بدو لموته لیب، جه ئیشتیاقش
 په ی په ی، مه بو سا، دوو نه برۆی تا قش
 هه رتا، یهك هه فته، به ند بیی جه لاشان
 هه لیمه عه رز كهرد، جه خاك و پاشان
 ئاب، هه وای مه ككه، دل، وه نه ندیشه ن
 جه هه راره تش، بو ی سه بوون پی شه ن
 محه مه د، جه نو كه ره م بکه ن، پی م
 تا به روشو، دیسان، وه لای ویم
 نه وه ند ئیلحاح كهرد، هه رتا كه تاوا
 ئیلتیماس، نهو وه قبوول یاوا
 جه لای ئامینه، ویشان گوزهر كهرد
 ته شریفی هه زه رت، هه م چه نی ویش بهرد
 تا یاوان، به شادا، وه ماوای ویشان
 وه زیفه ی سالان، هه ر دریا پی شان
 چه و ده م محه مه د، شای بولند ئیقبال
 عومری شه ریفش، یاوا، وه سی سال
 دوو نه فه ر ئیخوان، ریزاعی هه م داشت
 مه شی و ه سه حرا، هه ر سویح، تا به چاشت
 به عه زمی نیاز هه یوان چرانی (۹۴)
 نه شه بان، نه مال، به روژ، شوپانی

(۹۴) - له نوسخه ی (خ) دا، به م جوژه هاتوووه:

(به عه زمی نیاز هه یوان چرانی
 مه كهرد په ی ویشان، دایم چوپانی)

هه زههت، بهو خلعته، كهس نه داره وه
 بهو له فزی شیرین، شه كهر باره وه!
 په رسا، جه دایه، كوون براده ران
 دیارشان نییه، یه وه كو مه شان!
 هه لیمه واتش: روحم فیدات بو
 براده رانت، هانه سه حرا و كو
 مه شغوولهن، به كار هه یوان چرانی
 به شه و هانه مال، به روژ، شوپانی
 فه رما، تو په ی چیش منیچ نه کیانی
 من چهنی نه وان، ته فئاوت زانای
 هه لیمه واتش: وه بانای دیدهم
 سه باح، تویچ بشو، نهی نووری دیدهم

نهل در بیان مشق صدر آن عالی مقدار بار خالق پروردگار

چون، عهلا، سه باح، سه رهش شانه كهرد
 پرچی مشكینش دانه دانه كهرد
 دیدهی شه هبازش رهشت به سورمه ی توور
 خیزا جه ته لعت، دیبای كو كوئی نوور
 لیباسی نه علا، پوشا، به قامهت
 په ری نه و قامهت، خیزا قیامهت
 په ی وه قعی نه زهر عهینی به دكاران
 یه ك گهردهن به ندیی، رووی روژگاران
 گشت له علی یومن، فه یروژه کانی
 جوزئی ته لیسمات، چون نه قشی جانی
 دهستش نه گهردن، مینای محمه د
 په خش بیی قامهت، ره عنای محمه د
 جه ناگاه دس به رد شای تاج له ولاک
 جه ویش كه رده وه، هه وا دا نه خاک

وات: نهو كهس نیگاه دارنده ی منهن
 ره حمهت، بی پایان، عه تاش عه زیمهن
 نیگاه مه دارو، وه جه نه لتافی ویش
 جه قه ولوان و قه ول، گهردهن به ندم چیش
 ته شریف به رد، وه شییی، وه بی مدارا
 چهنی ئیخوانان روو كهرد وه سارا
 هه لیم، وه سیهت كهرد نهو به فرزه ندان
 خه یلی لاله كهرد، بهو نه رامه ندان
 واتش: ده خیلیم جه سه حرا و جه كو
 نارو ناگاتان، جه محمه دممه بو
 خولاسه ی كه لام هه رسی چهنی هه م
 شین وه چراگاه هه یوان، وه بی خه م
 ناگاه دوو نه فه ر، به رگی سفید پوشا!
 یه کیشان هه زههت، گرت وه بانای دوش
 به ردشان، وه بان، یه ك كو هی بو لند
 سینه ش، شكوان، وه بی چوون و چهند
 یه کی، جه ئیخوان، روونیا، په ی مال
 په ری هه لیمه، ناوهردش، هه وال
 به چهند ئیزتیراب فه ریادش مه كهرد
 په ری هه لیمه، دادی حالش كهرد
 وات: موشکیل به گیان، تو بیباوی پیش
 سینه ش، چاك بییهن وه سه ر مه ودای نیش (۹۵)
 هه لیمه، چهنی شوو هه رش دهر لاد
 روو كه ردهن، به دهشت، به داد و بی داد

(۹۵) - له نوسخه ی (خ) دا، بهم جوژه هاتوو:

(موشکیلن وه گیان، تو بیباوی پیش
 سینه ش چاك بییهن، وه سه ر مه ودای نیش!)

ته عجيل كهردشان، تا ياوان، به كو
 ديش، هزرهت، نيشتهن، وینهی ماهی نو
نیگاه به تهرهف ناسمان، مه كهرد
 دیا، پهی هلیم، زهرده خندهش كهرد
 هلیمه بؤسا، روخساری پاكش
 فهرقی مونهوهر، تاجی، لهولاكش
 واتش: فیدات بام، ئهرواحهكهی ویم
 واقیعاتی ویت، بهیان كهر پهریم
 هزرهت دا، جوواب، چهنی ئهغنام
جه لای ئیخوان، نیشته بيم ناکام
ناگاه دوو نهفر، پهیدا بین جهسه
 من جهلای ئیخوان، بهر كهردهن وهبه
 چون نهسیمى سویح، بادهی عهنبهر بؤ
 تا من یاوانان، وهبانى ئه و كو
 قورس وه بی تیغ سینهم شكاووان
 بهلام زهحمه تی، به من، نهیاوان!
 دهس بهردهن دلّم، نه گۆشهی دهروون
 یهك نوفته جیا، سیای پهر جه هوون
 ئاوردهن وهبه، ههوادان، نهخاك
 دهروونم، جه غهشش، غیره، كهردهن پاك
 واتشان: ئانه، خه تی له عینهن
 ئه تباعی كفر و ئینكاری دینهن!
 یهكیشان ئیبریق، سفید چون سهدهف
 ئه و یهك، ههم تهشتی زهرود نهكهفت
 ئاوردهن وهبه، شششتشان تهمام
 نه ئیش، بی نه زوخ، نه درد بی نهزام
 ویشان، وینهی تهیر، شهققه دان وه بال
 شین وه ناسمان، وه بی قیل و قال

هلیمه، چهنی شووههرش، جه نو
 هؤر گرتن محمهده جهبانى ئه و كو
 بهرد شانۆ، دیسان، وه یانه
 شایع بی جهلاش، خویش و بیگانه
 جهمعى جه مهردوم، خهیلئ فراوان
 واتشان، ناسیب، چیش، پهنهش یاوان
 سهلاح، ههر ئیده، به سیدق و یهقین
 بوهراش وهلای، یهكئ، جه كاهن
 هزرهت، فهرموا، به ئههل و مهردوم
 سهحیحهمه زاج، بی بهلا و دهردم
 خه یالی مهردوم، جه ناسیبی جن
 هیچ مه ززهره تی، نهیاوان، به من
 خولاسه ی كهلام، قهوم قبول نهكهرد
 هلیم محمهده، وهلای كاهن، بهرد
 واتش: ئه ی فرزه ند، دلّهبای دلّكیش
 عه جیب وهی تهوره، واقیع بییهن لیش
 چی ره مزه، خه یلی، دلّ وه نه ندیش
 بدینه کیتاب، بزانه چیششه ن!
 كاهن، وات: جارئ خاموش كهر زبان
 تا، ئه و شهرحی ویش، بكهرو به بیان
 محمهده، تهمام، واقیعاتی ویش
 بهیان كهرد پهرئ گومرای كینه كیش
كاهن، چون جهرگش، بهدی وه تیش دا
 محمهده كیشا، وه سینهی ویش دا
 فهریاد كهر، جه نو، واتش ئه ی مهحشر
 عه ره ب، عهشایر، قهومی بی خه بهر
 بهیان محمهده، پاره كهن، وه تیغ
 كهس، جه قه تلی ئه و، نهكهرو دریغ

منیچ چهنی نهو، برتیزان هوونم
سهروازهن، جه خهم، دیکى دهروونم
نه گهر بیاوؤ، ئید، به حهدى ویش
نه ئوسوول، مازؤ، نه ئایین، نه کیش
نه بت مه مانؤ، نه هم بتخانه
مه بؤ، وه سهردار، نه هلی زه مانه
ماوه رؤ، دینی، تازه، وه رووی کار
باقی نه دیان گشت، مه بؤ نگوونسار
جه به تحا و یه سرب، مه گپرؤ مه نزل
دینی میللهت کشت، مه که رؤ باتل!
هلیمه هوزتیزا، ده ردهم وات فهوت
ئه ی پیری مه خشووش، خه ره فیای فهرتووت
لپوهی به دکه لام، به دخووی به دچاره
ته نخوای محمه مه د، تو بکه ن پاره (۹۶)
دهس بهرد، عه مامه ش، جه سه ر شه نده وه
هه زه تش، جه دهس، کاهن سه نده وه
وه چهنده خه یالات، غایه له و نه ندیش
هه زهت، یاونا، هم وه یانه ی ویش
جه و دما خویشان، گرووی تهوم و فهرد
خه یلی سه ر زه نش، هه لیمشان که رد
واتهن: محمه مه د، رمووزی پی شهن
جه خه و فاش، دایم، دل وه نه ندیشهن!
هه نووز، تا ئاسیب، روو نه دان لیش
به رهش، وه لای قهوم و کاری ویش

(۹۶) - له نوسخه ی (خ) دا، بهم جۆره هاتووه:

(لپوهی به دکه لام، به دخوی بیچاره
ته نخوای محمه مه د، تو که ران پاره)

ئاخیز که رد، ده ر لا، هه لیمه ی هه ره ب
هه زهت، سوار که رد، وه پشتی مه رکه ب
هاتفی ئاما، نه چه رخی چه پکه رد
وات: جه به نی سه عد، به ره کهت کوچ که رد
نه که ردش مه دار، به و دلله ی په ر غه م
تاکه دهروازه ی، مه ککه ی موعه زه م
په ی قه زای، ساحیب، پا ئاوهرده وه
محمه مه د، ده ر لاد، پیسا که رده وه
جه و ده ما، هه زهت، که رده بی غافل
دیش له که نه بری، سفید بی نازل
نیگاه که رد، هه زهت دیارش نیهن
شوعله ی به درى نوور، روخسارش نیهن
دهس که رد به فه ریاد، به شین و زاری
ئه سرین چون چه مه، چه مان که رد جاری
مه په رسا، جه خه لئق، مه دا، به سه ردا
مه گیللا، به ده و، به و دهشت و ده ردا
راهیبی په رسا، نه ی عه ورهت چی شهن
تؤ، په ی کئ، وه بته ور، خاترت ریشهن
وات: په ی محمه مه د، قوره یشی نه سه ب
ئیبینی عه بدوللا، موسته فا، له قه ب
جه کو، چه ساتی، غافل م که رده ن
غافلهن ویم بؤ، نه ز کئ به رده ن
هه رچه ند مه گیللو و دیارش نیهن
وه ی، وه یانه م وه ی، یه وه کو شیبهن
راهیب وات: بشق، وه بتخانه زوو
په ناه بهر، وبی بوزورگ مه عبود

یه قین، نه و په ریت، مه بؤ ره نهموون
ته حقیق، مه زانوو، فرزه ندهت جه کون

حەلیمە وات: ئەی پیر دێوانەیی ئەحمەق
 خەرەفیای خرتەبع، بە چەهرەیی ئەزەرق
 مەرتۆ، نەزانای، جە رووی سەرزەمین
 جە شەوی مەولوود، محەمەد ئەمین
 ئەهلی کوفر و شرک، گشت بییەن خجل
 حوکمی بتخانان، گرد بییەن، باتل
 وجوودی پاکش، جەیی زەمانەدا
 لاویز، ئاوەردەن، وە بتخانەدا
ئەو چۆی رەق و وشک، چیش کەردەن پەیی ویش!
تاکە من بشۆم، پەناھ بەروون پيش!
 راهیب وات: عەورەت، هەزیان مەواچە
 جەیی فیشتەر مەبەر، تۆ دەسەپاچە
 تاکە من بشۆم، وە تۆی بتخانە
 تەنخوای تۆ عەرز کەم، بە مەحرەمانە
 پەری فرزەندت، کەردەن شەفاعەت
 بەل پەیداش، کەرد، هەبەل جەیی ساعەت
 ئەو پیری جاھل، خەیزا پەلەپەل
 تا شیی سوجدە بەرد، سی جار وە هەبەل
 عەرز کەرد ئەی عەورەت، سەعدیەیی دلتەنگ
 مەرتیزنوو هونناو، ئەسەری لالەرەنگ
 یەک محەمەد نام، عالیەم پەیی راغب
 ئیبن عەبدوللا، عەبدولموتەلیب
 ئارۆ گوم بییەن، جە کووچە شاردا
 گیلان بە مەخلووق، ئەهلی بازاردا
 نییەن، ناپەیدان، ئەز کۆی بەردەن
 ئیستەهە، پەناش، بە تۆ ئاوەردەن
 مەعلوومەن، جە تۆ، محەمەد، جە کۆن
 هەنی ویت زانی، ئیختیار، وە تۆن

شەیتان، شیی نە تۆی، ئەو چۆی سەندەل چۆ
 واتش: ئەی مەحشەر، غافلوتان بۆ
 هەبەل، چون، شەفت زویربی، جە قار
 ناگاہ، وینەیی، سەگ، ئاما، وە گوفتار
 وات: جە محەمەد، من کارم چیشەن
 دايم، دەروونم، خۆ جە ئەو ریشەن!
 ئەو کەسەیی دارۆ، هیچ نەدارۆ، باک
 ئیمە گشت، وە دەست ئەو مەبەن هیلاک!
 دنیاش، بە کامەن، فەلەک یارشەن
 خودای، لامەکان، نیگەهدار شەن
 تۆ سفارش کە، وە بت پەرستان
 وە بادە خۆران، ئەهلی سەرمەستان
 پەزای من ئیدەن، حەرقم، نەکەن رەد
 بکۆشان، پەری، قەتلی محەمەد
 پیر جە بتخانە، بەر ئاما، وە بەر
 وات بە حەلیمە: تۆ هیچ خەوف مەکەر
 فرزەندت خەیلی شانس عەزیمەن
 حەبیبی حەزەرەت، دانای قەدیمەن
 بشۆ پەرسە، جە نۆ ئەحوالش
 شاد مەبی وە دییەن، دیدەیی جەمالش
 حەلیمە، جەوییر، یەئس حاسل کەر
 هانا، وە (عەبدولموتەلیب)ش، بەرد
 واتش: محەمەد، جە فلانە گوزەر
 گوم بییەن، ئیسە، نەداروو خەبەر
 عەبدولموتەلیب، دێویا، دەردش
 سەرزەمین، تەم بەست، جە ئاهی سەردش
 نالا، وە زگار، پیچیا، جە دەرد
 دەرلا تەشریفش، وە کۆی سەفا بەرد

قه بیلله قوره بيش، جهم كهرد، وه سهف دا
 هه ربهك، راهیبه كهرد، وه بهك تهرف دا
 نه مهككه شهرف، تهترافش، تهمام
 گیللا هه ره جه سوچ، تاكه نمای شام!
 هیچ كهس نه یاوا، جه تهو نیشانی
 دیارش نه بی، جه هیچ مهكائی!
 عه بدولموته لیب، ویش موسه له ح كهرد
 ته شریف وه ته و اف، به بیتولحه ره م بهرد
 موناجاتش كهرد، هه ر تا، كه تاوا
 دوعاش، وه هه دهف، ئیجابته یاوا
هاتف ناما، وه گوشش، دهر لاد
وات: پهی محمه مد، خاتر، بكه ر شاد
 بزبان محمه مد، خودایه دارو
 جه كووره ی ناگر، نیکاش مه دارو
 عه بدولموته لیب، واتش: تهی هاتف
 محمه مد، جه كوژن، ها جه كام تهرف
وات: ها جه سارای وادی ته هامة
نه پهنای درخت، نالای پهرخامة
 نیشتهن پهری ویش، به شادمانی
 ساغ و سه لامهت، پهی تو مزگانی
 عه بدولموته لیب، جه كه عبه ی ته نوهر
 سیلاحش پوئشا، راگهش، گرت نه وهر
 مه سهوودی سه قه فی، وه ره قه بن نه وفه ل
 عه مرو، بی چه نیش، هه رسی بی به ده ل
 دیشان، محمه مد، مه حمودی موختار
 ها، نه پای درخت، سه بزی مه رغوزار
 دیش، ته نها، نیشتهن، ته ده ب چون جارن
 مه شغوولنه، چهنی ته وراقی دارن

عه مرو په رسا لیش، کینی وه ته نها
 واتش: محمه مد، ئیبن عه بدوللا!
 عه مرو، هه زره تش، وه لای بابوش بهرد
 عه بدولموته لیب، ساکین بیبه جه دهرد!
 دیدهش، به جه مال، خواجه ی کائینات
 ره وشه ن، كهرد، به نوور، شای ته علا سیفات
 شوکرانه ی حه قق كهرد، به شادی و ته رب
 تا به ردهش، وه لای، نامینه ی وه هه ب
 نامینه، چون دیش، ساتی شیبی، جه هوش
 جه دمای، ساتی، باز ناما، به هوش
 عه بدولموته لیب چه ند ئوشتر، چه ند زهر
 دا به، به تیمان، عاریانی بهر
 دیسان، هه لیمه، جه نو، غه نی كهرد
 جه نو، هه زره تش، هه م به تهو سوپه رد

فصل در بیان سال چوارم از ولادت حضرت ص

به لئ، جه مه كتووب، عوله مای سییه ر
 به قه ولی سه ریح وه یتسه وردان خه بهر
 چون شه ققی سه در، خیلافش نییه ن
 نهك جارئ، سه د جار، به ل واقیع بییه ن!
 دیسان، هه لیمه، حیلمی خه یر ته ندیش
 هه م هه زره ت بهرد، وه قه بیلله ی ویش
 به دیده، به گیان، خزمه تش، مه كهرد
 دایم، هه ر سوچده، به نده گیش مه كهرد
 شووه ر كه رده بی، به قاپی وانش
 هه ردوو فه رزه ندان، بین پاسه وانش
 گاه گاه، ماوه ردهش، مهككه ی موعه ززه م
 مه كه ردهش ته و اف، كوئی سه فا و زه مزه م

جه نابی حه زرهت، به ریی، جه گشت عهیب
 جار جار، جه نه زهر، حه لیم، مه بیی غهیب!
 حه لیمه، جهی باب، دایم خایف بی
 غه مگین و غه مبار، زهرد و زایف بی
 غه رهز، تا حه زرهت بیی به پنج ساله
 نه عجازش، مه بهرد، کافران، زاله
کاهنتی، جه دوور، حه زرهت دیی به چه
 نالا و پیچ وهردش، چون ماری نه رقه م
 واتش: نهی عه شرهت، قهومی قورهیشی
 شادیی په شیمان، گشت جه دهس بهرشیی
 ئینه پیغهمه، تاخر، زه مانه ن
 خراب کونه ندهی بت و بتخانه ن!
 کس، جه دهستی نهو بهر نمه شو، بهر
 تارو، قه تلش کهر، وه مه ودای خه نجر
 عه بدولموته لیب، قه دهغه ن کهردش
 په نهها، جه نه زهر، نه هالی بهردش
 قه بیلهی قورهیش، قهومی کینه کیش
 جه خه وفی حه زرهت، مه کهردهن، نه ندیش
 رو، جه رو فیهشتهر، حه سه د، مه بهرون
 جه شای نه نبیا، حه زهر مه کهررون

فصل بیان، در رفتن آهینه و بردن نقر کائنات بمدینه

سا حه زرهت، عه مرش، چون یاوا، به شش
 دنیا، جه نوورش، بی به مونه ققهش
 چون فهری قدوم، نه علای ره فیعه
 بهردن، وه مه نزل، (دار النافعه)
 یهک ماه، جهو مه کان گوزهران کهردهن
 چهنی نه قاریب شهو به رو بهردن!

ناگاه، جه بازیی که چبازی چه پگهرد
 نامینه شهریهت، جامی نه جهل وهرد
 رو حش، وه رهوزهی ریزوان ته شریف بهرد
 ههر نهوجا، نه عشش، مه دفوونشان کهرد
 حه زرهت دوود، جه فهرق نوورینش خیزا
 نه سرین، جه دیدهی نه سرینش ویزا
دوعای مه غفیرهت، پهی والیدهی پاک
کهردش تهقا، پهی فهردی ته نیای تاک
 سیوای جه حه زرهت، نومولومنین
 کو بی وه بالاش، خه مین، پهی خه مین
 دهرا، پهی مه ککه، موراجه عهت کهرد
 حه زرهت، هم، جه نو، چهنی ویش ناوهرد
 عه بدولموته لیب حه زرهت دیی به چه
 گرتش نه باو هس، چون پهروانه و شه م
 پهروئ نامینه کیشا، ئاهی سهرد
 نه پهردهی دهروون، جه رگش جو ش ناوهرد
 جه و دما، پهنا، به قاپی حه قق بهرد
 ویش وه ته ربیهت، حه زرهت مه شغوول کهرد
 جه گاه و بی گاه، جه وهقت و بی وهقت
 بیی به موسته حفیز، نهو شای بولند بهخت
 مه وات؛ محمه د فهریاد رهس مه بو
 جه گشت کس، زیادهتر، بالا دهس مه بو
 عومری شه ریفش یاوا، به حهفت سال
 سیحری ساحران، یه کسه ر، کهرد به تال
 چهند جه ره بانان، کییتاب ناوهردهن
 عه بدولموته لیب، باخه بهر، کهردهن!
واتن: محمه د نوور لیش مه وارو
سیفاتی حه زرهت ئیبراهیم دارو

ساحیب تورہی میہر، نبووت مہبۆ
یہقین، پیغہ مہر، ئەہی ئوگەت، نہبۆ
 جہ موخافہ زەت ویت، نہکەری خجل
 مورادت، جہ لای ئەو مہبۆ حاسل
 عەبدولموتەلیب، شادی کەرد غالب
 رووی خیتابیش کەرد، وہ ئەبوتالیب
وات: فرزند بشنەو جہ ئەہلی کیتاب
گشت، جہ محەمد، مەکەرەن خیتاب
 وہ (أمة الامین) ہمە واتش جہ نۆ
 وہ زامن من دام، محەمد بہ تۆ
 یہک دەقیقہ ئەو فەرماؤش نہکەہی
 ہمە شەمعی ئوجاغ من خامۆش نہکەہی
 ئەو جہ فرزندەن، ئەرشەد بشمارە
 جہ بانئ دیدەت، نیگاش بدارە
 بەل، ہمە جہ و سال، جہ و زەید و ماوا
 قەحتی عەزیمی، بہ مەککە یاوا
 ہفت سال، چون یہ کسەر، واران نہوارا
 زەمین جۆشش دا، چون سەنگی خارا
 وہ ئەمری فەرمان (رب العالمین)
 بریا، توخمی رزق، نہ رووی سەرزەمین
 عەلەف، ئەشیا، یہ کسەر، گشت وەردەن
 ئەوراقی ئەشجار، گشت تەمام کەردەن
 باقی هیچ نہ مەند، ہەنی پەریشان
 مایل بین، بہ زەبح، ئەولادی ویشان
 نان بہ تۆ، ئیتەر، مەبەردەن، نامش
 کەس نەزانا، خو چوونەن، تامش!
یہک روقییہ نام، زەعیفہی بی عەیب
ناما، وہ گۆشش، ہاتف جہ غەیب

واتش: ئەہی مەحشەر، تایفہی قورہیش
 وەختەن پەریتان، شیرین ببۆ عەیش!
 وەقتی ئەرزانی، ئەمن و ئامانەن
 وادەہی پیغہ مہر، ئاخەر زەمانەن
 نامش جہ کەونەین، داہم سەرتەوقەن
 زوہوورش، باعیس، رۆزیی مەخلووقەن
 بارانی نافیع، بہ واسیتەہی ئەو
 مەوارۆ، پەیتان، چەند رۆز و چەند شەو
 تەفحوس بکەن جہ بەینی ویتان
 یہک، شەخسی بوزورگ، ہا جہ دلپتان
بالا بلندەن، سفید ئەندامەن
گوشاد پیشانی، شیرین کەلامەن
 ئەو شەخسە، چەنی فرزند زادەہی ویش
 ہفت سالہی عەزیز، حەقق پی دادەہی ویش
 بەیان وہ تەواف، و بہیتە لہ رام
 باقی سەنادید، زومرەہی خاس و عام
 وہ قەلبی تاہیر، وہ عەقیدەہی پاک
 جہ کوئی (ابو قیص) سەرساوان نہ خاک
 ئەو شەخسە، کەرد دۆعا، پەہی باران
 ماباکی مەخلووق، گشت دەست ہۆرداران
 قورہیش، جہ ہاتف، چەند شادیی کەردەن
 پەناہ، وہ عەبدولموتەلیب بەردەن
 واتششان: ہاتف وہ تۆش دان وادە
 ئانہ، تۆئانہ ہمە فرزند زادە
 ہاتف مەنزوورش، ہەر جہ تۆ بییہن
 یہقین، غەیر، جہ تۆ، کەسی تەر نییہن!
 وەیتەور محەمد، ماباکی یاران
 با یہ کسەر، بشیم، بہ دۆعای یاران

چون سه‌هەر، تلووع فه‌جر، ئاوهردهش
 عه‌بدولموتهلپ، محهمه‌د، به‌ردهش
 تايه‌ه‌ی قوره‌يش، هه‌ر به‌تنی دووکه‌س
 شين وه به‌یتوللا، تیپ تیپ و ده‌سده‌س
 عه‌بدولموتهلپ، هه‌زرت گرت، نه‌دۆش
 لالانه‌ قاپی، سه‌تتاری سیپ پۆش
 نه‌و به‌ده‌ل دۆعا، یاران، به‌ ئامین
 قبول کهرده‌، وه لیش بینای بیه‌ته‌رین
 دهر له‌ حزه‌ هه‌وری، ئاوهردهش، نه‌سه‌ر
 ریزنا، سیلات، به‌ ئه‌م‌ری داوهر
 هه‌فت شه‌ب، تا به‌ رۆ، وارا، به‌ تاجیل
 ساراو سه‌زه‌مین کهرده‌ به‌ ده‌ریای نیل
 تايه‌ه‌ی قوره‌يش، ئه‌رفه‌عی ئه‌شراف
 فارغ بین ته‌مام، جه‌ دۆعا و ته‌واف
 عه‌بدوللا و جه‌زعان، ئین هوره‌یره
 چهند که‌س، چون شه‌هاب، ئین موغه‌یره
 به‌کسه‌ر وه عه‌بدولموتهلپ، عه‌رز کهرده‌
 نیگه‌هدارت بۆ، تاکی ته‌نیای فه‌رده
 جه‌ ئه‌لفازی تۆ، ئه‌ی واران وارا
 په‌رئ زینده‌گیی و دارا و نه‌دارا
 جوایش داوه‌، ئه‌له‌مدولیللا
 موه‌تهلپ واتش: په‌ناه به‌ ئه‌لللا
 خوداوه‌ند عالهم لوتفش تا سه‌ر بۆ
 ئینشاللا، مه‌بۆ، به‌نده‌ په‌روه‌ر بۆ!
 جه‌ که‌به‌ی شه‌ریف، موراجه‌عت کهرده‌
 دیسان، هه‌زه‌تش، چه‌نی ویش ئاوهرده‌
 خودا، حافظ کهرده‌، جه‌ لای قه‌وم و خویش
 تا، یاوا، به‌لای، هه‌ره‌م، سه‌ه‌رای ویش

عه‌بدولموتهلپ ویش په‌شتی هه‌زرت
 فیه‌شته‌ر، جه‌ فرزند، مه‌که‌رۆ، مه‌که‌مه‌ت
 ده‌ نه‌فه‌ر فرزند، به‌ر گوزیده‌ داشت
 جه‌وانانی، خاس، په‌سه‌ندیده‌ داشت
 هه‌ر ده‌ براده‌ر، به‌شه‌ادیی و ته‌ره‌ب
 حارث، عه‌بدوللا، هه‌م ئه‌بوله‌هه‌ب
 مه‌قسووم، زرار، زیپ، غالیپ
 عه‌بیاس، هه‌مه‌زه‌، هه‌م ئه‌بوتالیپ
 خوسوس، عه‌بیاس، مه‌ردی مه‌یدان گیر
 شیپری بی ئه‌ندیپ، درنده‌ی دلپ
 بغه‌یر، جه‌ هه‌مه‌زه‌، عه‌بدوللا و عه‌بیاس
شه‌هیدانی پاک، زاتی هه‌قق شناس
 باقی به‌ هه‌زرت، ئیمان ناوه‌رده‌ن
گشت به‌ کافری، جه‌ دنیا مه‌رده‌ن
 به‌لام، نه‌و سه‌ردار، قه‌بیله‌ی قوره‌يش
 عه‌بدولموتهلپ، بوزورگی خویش عه‌یش
 دایم، په‌ی هه‌زرت، وه بی مدارا
 وینه‌ی دیده‌ی ویش، نیگاش مه‌دارا
 مه‌نزورش، مه‌داشت، به‌ دیده‌ و به‌ دل
 ساتی هه‌زه‌تش، نه‌که‌رده‌، غافل
 نه‌ جامه‌ی خاودا، نه‌و شای، په‌ر وبقار
 که‌س یاراش نه‌بی، بکه‌رده‌ش بی‌دار
 هه‌ر هه‌زه‌ت مه‌شیی وه ده‌وانی ده‌و
 مه‌که‌رده‌ش، بی‌دار، نه‌و جه‌ شیرین خه‌و
 نه‌ر جه‌ هه‌ره‌م بی، نه‌ر جه‌ خه‌لوه‌ت بی
 هه‌ر هه‌زه‌ت، جه‌ لاش دایم مه‌هره‌م بی
 دایم، هه‌ر سوچه‌ی محهمه‌د، مه‌وه‌رده
 هه‌ر موشاهه‌ده‌ی، نه‌عجاش مه‌که‌رده

مۆبته تی ره‌حمش، نه‌ک وینه‌ی فرزه‌ند
 هه‌ردوو دیده‌ی ئه‌و، مه‌وردش سه‌وگه‌ند
 په‌ری ته‌فاخور، ده‌وری زه‌مانه
 موته‌سیل، جه‌ لای، خویش و بیگانه
 دايم، هه‌ر سه‌نای هه‌ززه‌تش مه‌که‌رد
 به‌ موعجیزه‌ی، ئه‌و سه‌وگه‌ندش مه‌وه‌رد
 مه‌وات: محمه‌د دین و دنیامه‌ن
 دمای من هه‌ر ئه‌و جاداری جامه‌ن

فصل در بیان مریضی عبدالطلب

ناگاه ده‌ردی سه‌خت، بیی به‌ دووچارش
 جه‌ ئی‌شی زامان، بریا، قه‌رارش
 میزاجی ته‌بعش، گیلا، به‌ تالیی
 ئه‌وقاتی حالش، بیی به‌ به‌دحالی
 زانا، واده‌ی کۆچ، ئاخ‌ر که‌رده‌نش
 ته‌شریف، ئه‌و هه‌وار، عه‌ده‌م به‌رده‌نش
 عه‌بدولموت‌ه‌لیب، کی‌شا، ئاهی سه‌رد
 فرزه‌دانی ویش، یه‌کسه‌ر، ته‌له‌ب که‌رد
 حازر بین، جه‌ لاش دل په‌ر، جه‌ وه‌سواس
 نیشته‌ن، نه‌ ده‌ورش، زکور و ئوناس
 واتش: من واده‌ی، ها مه‌رگم یاوا
 ئه‌جه‌ل میهمانه‌ن، په‌ی جه‌نگ و داوا
 په‌ی مه‌رده‌ی هه‌رگیز، ده‌غده‌غه‌م نییه‌ن
 ئه‌ی راگه‌، عالم گشت پیدای، شییه‌ن
 مه‌ر په‌ی محمه‌ده‌، غوسسه‌م بۆ ئارۆ
 بی‌ که‌س؛ نه‌ پده‌ر، نه‌ م‌اده‌ر دارۆ
 ئه‌ویچ خۆ مه‌علوم، لیتان عه‌یانه‌ن
 خاترم په‌ی ئه‌و، هه‌ر په‌ریشانه‌ن

کیتان مه‌تاوین، ته‌عه‌هود، که‌رین
 ته‌شریفی هه‌ززه‌ت، لای ویتان به‌رین
 به‌عه‌د، فه‌وتی من، نیگه‌هدارش بۆ
 چون، خواجه‌ غولام، خزمه‌تکارش بۆ
 چه‌وده‌م ئه‌بوله‌هه‌ب سو‌جده‌ی پده‌ر به‌رد
 په‌ی خزمه‌تکاری، هه‌ززه‌ت، عه‌هدش که‌رد
 خه‌یلی هه‌ولش دا، هه‌ر تاکه‌، تاوا
 ئیلتی‌ماس ئه‌و، به‌نزوول نه‌یاوا
 زی‌ر، حارس، به‌ ئه‌م‌ری پده‌ر
 ته‌عه‌هود، که‌رده‌ن، په‌ری ئه‌و سه‌روه‌ر
 غه‌ره‌ز، هیچ کودام، نه‌که‌ردش په‌سه‌ند
 حالی بین جه‌کار، دانای خوره‌دمه‌ند
 تا، ئه‌بوتالیب، دیا، دیش به‌ده‌ل
 مه‌تله‌بی ئه‌وان، هیچ نه‌بی حاسل
 زانا، ئه‌و سه‌ردار، مورادش ئه‌وه‌ن
 هه‌ززه‌ت، جه‌ لای ئه‌و، سه‌لامه‌ت ره‌وه‌ن
 به‌ ئه‌و به‌یان که‌رد، ئه‌و هه‌م ئی‌زه‌ارش
 به‌ عه‌رزی پده‌ر، بزگرگه‌وارش
 وات: ئه‌ر ره‌زاشه‌ن، سه‌رداری قوره‌یش
 به‌نده‌، مولته‌زم، سه‌د جار، مه‌بۆ پیش
 شه‌رت بۆ، محمه‌ده‌، خدمه‌ت کارش که‌م
 هه‌ر تاکه‌ زینده‌م، کۆمه‌ک یاریش که‌م
 هه‌رگیز، جه‌ ئه‌مرش، به‌ر نه‌شۆم وه‌ به‌ر
 یه‌قین، مه‌حکوم، تا (یَوْمَ الْمَحْشَرِ)
 محمه‌ده‌، جه‌لام، به‌ فه‌رموده‌ی تۆ
 جه‌ فرزه‌ندانم، عه‌زیزته‌ر، مه‌بۆ
 فرزه‌ندم، نۆکه‌ر، ویم خاکه‌سارش
 ئه‌هل و عه‌یالم گشت په‌رستارش

نازۆم، بنیشو گهردی نه پهنگش
 گردین، بوین، وه گهرد، مینای قهشهنگش
 عهبدو لموته لیب، سهرداری کامل
 نیلتیماسی نهو، قه بوول، کهرد به دل
 دلوهش بی، خه یلی، خه ندان بی که مکهم
 تا، رووی خیتاب کهرد، وه خواجهی عالم
 واتش: نهی فرزه ند، نووری دیده کمهم
 نیین عهبدو لالا، بهر گوزیده کمهم
 من، خو، وه سوژ، فیراقی تاسهت
 جه هیجرانی بو، عهتری هه ناسهت
 وه غوسسهی تووه، جهی دنیای فانی
 مه شو، وه مه نزل، جای جاویدانی
 به عد فلهوقی من، وه دلنه وازی
 چهنی کام، عه مو، مویت، مه سازی
 تاکه، به لای نهو وه سیهت کهروون
 په زامه ندیی تو، وه جا، باوه روون
 چهو دما، چه زرهت، خواجهی کائینات
 (فخر المرسلین)، کیشا، تاهی سهرد
 وات: فه لکه مه لهم، وزامم شه ندهن
 سه کهراتی مهوت، ته لخنه جان که ندهن
 ناسان، بی جه لام، بادهی مهوت وه ردهن
 هیچ باکم نییهن، هه نی، جه مه ردهن
 بو سا، گونای پاک، گولرهنگی چه زرهت
 وه غونچهی دهان، قه شهنگی چه زرهت
 بو نیسا، وه بو، نهو سه وولی ساوا
 نهو دند وه سیهت کهرد، ههرتاکه تاوا
رهختی زینده گیی، وه جای نه بهد بهرد
گیان ته حویلی دهس، قه بزی قابز، کهرد

نهو شی، وه عهدهم، چه زرهت جیا مه ند
 بهو تهور، دل، جهشای نه بوتالیب مه ند
 چون نه بوتالیب، جه ریعایه تش
 هیچ نه بی غافل، جه حیمایه تش
 ههرتاکه قه ریب، زه مانه ی هیجرهت
 جه مه ککه بهر شی، ته شریفی چه زرهت
 هه ر نهو رو، چهنی چه زرهت، شه رتش کهرد
 شه رت و وه فای ویش، ته مام وه سه ر بهرد
 چه ودهم نهوشیروان، جه تهختی شاهیی
 نهو چهنی حاته م، مه نشووری نامیی
 پهراگه نده بی، ههردوو بهختشان
 فه لکه، تاراج دا، تاج و تهختشان
 چون نه بوتالیب، سهرداری سهروهر
 مه حزی وه سیهت، فه رمووده ی پدهر
 دایم محمه مد، نه وازش مه کهرد
 هه ر وه دیده ی نهو، سه وگه ندش مه وهرد
 نه کهرد قبول، ساتی فیراقش
 دایم، مه بو سا، دوو نه برۆی تاقش
 شهوان، جای خاوش، هه ر جه لای ویش
 چون جه دوشمنان، دل، وه نه ندیش بی
 وه قتی ته ناول، نان، هه م چهنی ویش
 دایم ته عامات، له زیز، مه دا، پیش
 چون جه نه هل و بهیت، ته جروبه که ردهن
 هه ر وهقت، چهنی نهو ته عام مه وهردهن
 مه بی، وه سه د پهنگ، ته عمه ی گونا وگون
 ویشان سیر مه وهرد، ته عام، هه ر نه فزوون
 نه گهر، وه بی نهو ته عام، مه وهردهن
 جه گرسنه گی، زوعف، مه که ردهن

ته‌عام، فراوان، ماوه‌ردن تاهیر
 تا دهس مه‌وه‌ردن، مه‌یاوا، ناخر
 چون **ته‌بوتالیب**، مه‌شناسا، واتش:
 دایم، ناگابان، جه موعجیزاتش
 دهره‌جه‌ی نبووه‌ت، به‌عد جه به‌عسه‌ت
 نیلتیماس که‌رد، جه نه‌مری جه‌زرت
 خولاسه، نه‌وه‌ول (جَنَة المأوی)
 تا، سنعش، وه‌سال، دوازده، یاوا!

گفتار در بیان وقایع، از سال سیزدهم تا سال بیست

جه قه‌ولی ئیخبار شیرین ئینتیخاب
 وه‌یتهور، جه مه‌کتوب، ره‌وزه‌تولته‌حباب
 سالی سی‌زده‌هه‌م، جه به‌تخا، مه‌قام
 عه‌مری هه‌مایون، شای خه‌یروئنه‌نام
 چون ته‌بوتالیب، سه‌رداری سه‌روه‌ر
 جه‌وده‌م دا، که‌ردش، ئیراده‌ی سه‌فه‌ر
 بشو، تا به‌شام، په‌ری، تجاره‌ت
 خه‌رمانی سه‌سره‌ت، بدو، وه‌ غاره‌ت
 جه‌زرت به‌مه‌جزووم، فه‌رماوا، نه‌ی عه‌م
 من مازی، نه‌جا، جه مه‌ککه‌ بی‌خه‌م
 نه‌مادهر، پده‌ر، نه‌ ئیخوان، داروون
 وه‌بی تو‌نه‌وقاتی، وه‌ تال مه‌ویاروون
 ته‌بوتالیب، نه‌ژنی، دیققه‌ت که‌رد حاصل
 دهریاچه‌ی ره‌حمش، جو‌شیا، نه‌ دل
 وات: وه‌للا سه‌رفت، گشت نه‌قشی دل‌هن
 فیراقت جه‌لام، خه‌یلئ موشکیله‌ن
 نه‌ر جه‌رده، نه‌هل نه‌لئان یاوان، پی‌م
 مه‌بو‌ببه‌رووت، یه‌قین، چه‌نی وی‌م

په‌ریشان، مه‌به‌ر، خاتر، بکه‌ر شاد
 نمازوون، نه‌جا، هه‌رچی، بادا، باد
 خولاسه، که‌لام، ته‌داره‌ک، که‌ردش
 خواجه‌ی کائینات، چه‌نی ویش به‌ردش
 قافیله‌ی قوره‌یش، دهرده‌م بی‌ی راهی
 هه‌م ته‌بوتالیب، ئوم‌یدی گاهی (۹۷)
 جه‌زرت، سووار، که‌رد، چه‌نی تجاران
 وه‌عه‌زمی مایه‌ی، خه‌پیدی شاران
 قافیله‌ی سه‌نگین، ئالای خو‌ش ته‌رغیب
 یاوان، به‌شه‌ش، میل به‌میسری قه‌ریب
نه‌وجا، یه‌ک شه‌خس، عالی مه‌قامی
راهیب عه‌جیب، به‌خیرا، نامی
 یه‌ک سه‌ومه‌عه‌ی خاس، به‌رزی دیاری
 قه‌رار داب‌ی په‌ی، تاعه‌ت گوزاری
 سیفاتی جه‌زرت، یه‌کیه‌ک، مه‌زانا
 دایم، په‌ی مه‌ردوم، به‌حسش، مه‌وانا
 به‌عیلمی ته‌ورات، زه‌بوور و ئینجیل
 هه‌م به‌چند مه‌کتوب، بورهان و ده‌لیل
 مه‌زاناه، نه‌و شاه، شیوه‌ شیرینه
 قه‌ده‌م، ماوه‌رو، به‌و سه‌ر زه‌مین
 هه‌ر جا راهی بی، ته‌مام، نه‌عزده‌م بی
 جه‌لای به‌خیرا، جه‌رگشان، جه‌م بی
 نه‌و رو، به‌خیرا، ویش شی‌ی وه‌بالا
 قه‌ده‌م به‌رد، وه‌بان، سه‌ومه‌عه‌ ئالا

(۹۷) - له‌نوسخه‌ی (خ)دا، به‌م جو‌ره‌هاتووه:

(قافیله‌ی قوره‌یش دهرده‌م بی‌ی راهی
 هه‌م ته‌بوتالیب نه‌مین-ی کاهی)

خه یلی نیگاه کهرد، بهو دهشت و دهردا
 وه راه و یاران، وه گشت گوزهدا
 دیش، یهک قافلّه، سهنگین دیاره
 گشت ساحیب بوراق، ئوشتر سواره
 گشت عه ره ب سوار، ئه ریابی دهولت
 گشت مهردی مه عقوول، ئه هلی مشوورته
 گهرمای تابستان، بهرری تووناوتوون
 جوّشی ئافتاب، شه راره ی، سه بوون!
 هه راره ی تابش، بدو، وه هه ر کهس
 دهر لا، مه کهردش، و سفته قه قنهس
یهک له که، ئه بری، وه سه د جههد و جهخت
 مه گیلا، چهنی قافلّه ی، خو شبهخت
 هه ر بهو ئه ندازه، جهه رووی هه واوه
چهنی کاروان، مه شی، به راوه!
 تاکه، قافلّه، وه نزدیک یاوا
 سه دای، دوپ و سه نگ، ئه و زهید و ماوا
 هه ر کامی په ی ویش، وه له به یک له به یک
مهوات: یا ره سوول، سه لام و عه له یک
 به خیرا، جهی سیر خه یلی عه جیب مه ند
 هه رفش، نه دهان، یه کسه ر، شی ی وه به ند
 شه خسی، جهه و دما، ئاوه رد، ئه و نه زه
 مه وسووف، جهه ئه وساف، خاتهم پیغه مه ر
 شه جهه ر وه جهه ر، خاک وه تاب و باد
 سو جده، مه به رده ن، گشت، به خاتر شاد
 وه حشیات، مامان، گشت وه ئه قدامش
 هه ر کامی، په ی ویش، مه که رده سلامش
 به خیرا، زانا، فه ورپی، که ویشهن
 نیشانه ی، فه خری مورسه لین پی شهن

قافلّه ی قوره یش، به چهنه غه رائیب
 تا، یاوان، وه پای سه ومه عه ی راهیب
 جه که فری مه نزل، په ی سه ر ئه فرازی
 یه کسه ر، مه شغوول بین، وه بار ئه ندازی
 هه زه رته، چهنی، عه م، چه وده م وه جه ختی
 فه ری قه دووم به رد، وه پای دره ختی
 درهخت، کام درهخت، خوشکی هه زار سال
 سه بز و خوره م بی، شانا، په ر و بال
 به خیرا، راهیب، خیرا، بی ئه ندیش
 سه ومه عه ی خاس، ته رتیب دا په ی ویش
 شی ی نه تو ی خه لوته، سه ومه عه ی په ر عه یش
 ته له ب که رد، ته مام، قافلّه ی قوره یش
 واتش: حازریان، ئه هلی کاروان
 خواجه، تا غولام، پیر، تا جه وان
 ته شریفی ئه و شای، مه لایه ک قه دهم
 هه ر نه و جا، به ند بی، به ئیشاره ی عه م
 قیبله ی قوره یش، حازر، تا غائب
 یه کسه ر، شین وه تو ی سه ومه عه ی راهیب
 به خیرا، یه کیه ک، نه زه ر که رد لی شان
 دیش، نییهن، مه تله ب ئه و جه دلیشان!
راهیب، جه مه جلیس فه وری ئاخیز که رد
 ته شریف هه م، وه بان، سه ومه عه ی ویش به رد
دیا، ئه و شه خسه، هه ر هانه جای ویش
 هانه خیالدا، سه روستهن، ویش
 سه حاب، جهه بالاش، هیمای هه ر به ندهن
 سایش، چون سه یوان، په رش ئه فکه ندهن
 راهیب حالی بی، هه م ئاما، به وار
 روو که رد، وه یاران، ئاما، به گو فتار

واتش: من واتم، ئیوه یه کسه ر گشت
 خواجه تا غولام، زیبا، تا وه زشت
 چهنی ساریبان، تا مهردی کیبار
 یه کسه ر، حازریان، پهی نه کلی نه هار
 ئیوه چهنی من، ته خه لف، که رده ن
 چند که س، وه یاران، ته شریف ناوهرده ن
 واتشان: به غهیر، یهک خورده سال
 نه مه ندهن، وه جا، غهیر، جه مندال
 راهیب، سه وگه ند وهرد، به لات و مه نات
 مه یۆ، هم ته ویچ، به یۆ، وهی بیسات
 حارس، چون شنه فت، ته عه هود، که ردش
 حه زره ت، چهنی ته و ته شریف ناوهرده ن
 سه رچه شمه ی دهریای دین و مه زاهیب
 داخل بیبی وه جه مع، سه ومه عه ی راهیب
 بهر ناما، وه که ل، چون به دری کامل
 شو عله ی جه مالش، ره نگین که رد مه نزل
 جه فه پری قدووم، پاکی پیغه مه ر
 راهیب سه ر ته فراز، مه نزل، مونه ووهر
 ته ترافی قهریه، که فه ر، جه په رته و
 جه دیباجی ته لعته ت، هه مایۆن، ته و
 گشت بیبی به رهوزه، به هه شتی باقی
به خپرا، زاناش، یه قین، به تا قی
محهمه د، خاتم، نه نبیاهانه ن
 شه رده ف به خشی تاج گشتین شاهانه ن
 خاس که رد، ته ماشای دیبهن، دیدارش
 حهیران، بیبی جه نوور، به دری روخسارش
 نه وسافی مه کتووب، نیشانه ی خاتم
 موشاهیده ش که رد، یه کسه ر، دی وه چه م

جه دمای نه هار، ئاخیز که ردشان
 گشت وه لای، نه موال، ته شریف به ردشان
 به ئیشاره ی ته و شه خسی، پاک نه زهر
 مه ند ته بوتالیب، چهنی، ته و سهروه ر
 راهیب، چون مه یلش، ته مام بیبی راغیب
 رووی خیتابش که رد، وه ته بوتالیب
 واتش: ته ی جوان، ریشه دلکی شه ن
 داخۆ، چهنی تو، نه سیبش چیشهن
 ته بوتالیب وات: به من فرزه نده ن
 ته ی جیسم به نده ن، هه ر به ته و به نده ن!
 راهیب وات: وه لالا موشکیل که ر ئاسان
 من تو خاسته ر، ته وم شناسان
 چون دایه و بابۆش ته ر کۆی سه فا بان
 مه یۆ، هه ردوو فه وت، زومره ی ته موات بان
 ته بوتالیب وات: خـوداوه ند داده ن
 محهمه د، به من براده ر زاده ن
راهیب وات: سه دده ق فه رمووده ت راسه ن
 حهرفی دووباره ت، بی که م و کاسه ن
 روو که رد وه خدمه ت، شای خه یرو لیه شه ر
 په ری ئیمتیحان، ته یقانی خه به ر
وات: ته ی محهمه د شای سه عاده ته ند
به (لات) و (عوززا)، مه دهر ووت سه وگه ند
 هه رچی من جه تو، مه کرووم خیتاب
 جه رووی سه داقه ت، پیتم به ر جواب
حه زره ت، فه رماوا، که ته ی بی خه به ر
به (لات) و (عوززا)، سه وگه ند من مه دهر!
 هه رگیز، نه دارووم، جه ته و دوشمه ن ته ر
 سه وگه ند، هه ر وه زات، ده هه نده ی داوهر

راهیب حالی بیی، شای له ولاک ویشهن
 حوکمی ئەو ئەلین و ناخەرین پیتشهن!
 ئەمجار، (من الله) سەئەلتوکش وات
 پەرسا، جە ئەحوال، خواجەیی کائانات
 غەرەز، جە حەزەت چەند سوئالات کەرد
 جە رۆح، جە قالب، جە دەوا، جە دەرد
 جـوابش داوه، وه دهوانی دهو
 یهکیهک، موتابق، مهعلووماتی ئەو
 دیا، پهی دیدهی سیای مهخموورشن
 مهستی قەترانی بی سەمهی توورشن
 جە ئەبوتالیب، پەرسا دیدهی ئەو
 وات: سرمەش زایل مەبۆ، دمای خەو
 وات: مهخمووری دیدەش، دايم خود رهنگن
 بی مهی مهست و بی، سورمه سیوهنگن
 خەبال کەرد پەری، ئیتمینان دەر دەم
 مەهری نبوووت، بوینوو، به چه
 راهیب، چەند لالا، سوجدهی ئەدەب بەرد
 حەزەت، هەر مەدام، ئیتمیناع مەکەرد
 تا، ئەبوتالیب کەردش، ئیلتیماس
 دۆشی موبارەک، وەزە کەرد جە لباس
 مەهری نبوووت، تەبەخ تەبەخی سوور
 جە بەینی کەتفەین، شای ئەعلا زهوور
 راهیب شەرەفیات، وه میهری خاتم
 هەم بۆسا، دەر دەم، هەم مالا نەچەم
 واتش: مهعلوومەن، قیبلەیی یەقینەن
 وەللا، رەحمەتەن لیلعەلەمینەن!
 بوزورگی بی عەیب، عەزیمە ششانەن
 یەقین پیتشەمەر، ناخەر، زەمانەن

خەتموئەنبیا، موختار، رەسوولەن
 دۆعاش، گشت جەلای خودا، قەبوولەن
 رووی مەحشەر، شافع، گوناھبارانەن
 سەرداری زومرەیی گشت سەردارانەن
 وەخاشاکی پاش، عالەم موحتاجەن
 ئەختاری مەنزل، تەختی میعراجەن
 مەخلووق گشت پەریش، موسەخخەر مەبۆ
 عالەم ئوممەتی ئەو پیتشەمەر مەبۆ
 نیھانی واتش، وه ئەبوتالیب
 یەهوودانی شام، غالیبەن غالیب
 چەنی مەمەد، عەداوەت، داران
 دايم، وه ئەنگوشت، ساعەت مشماران
 نادم، بەر جەشام، مەشوای سەفەر
 ئەر مەشیی، حەزەت، چەنی ویت مەبەر
 چەند عەدوی ناخەر، گومرا هانە پیتش
 نەوا، ئاسیی بی دووریا، یاوۆ پیتش
 قەبیلەیی قورەیش، یەکسەر، جە غائب
 واتەن، مەمەد، جەلای ئەی راهیب
 خەیلی موختەرەم، قەدرش زیادەن
 نیشانەیی دەوڵەت، خودا، پی دادەن
 چەو دەم یەهوودان، جە رۆم چەند نەفەر
 وه عیلمی تەورات، زانا، بین خەبەر
 مەمەد، جە دەم، جە سن سەغیرا
 راش، مەگنۆ، وەکەفر، وەلای بەخیرا
 یەهوودان، شمشیر، قەتلی بەتەل، ئەو
 بەستەن، نەکەمەر پەری قەتلی ئەو
 یلغاردان وه جەخت چون بەرقی شاھب
 تا کەفر مەشهوور سەومەعی راهیب

گشت دیشان وهچهم، حوزووری هه زرهت
خورشید روخساری په نووری هه زرهت
گشت وه به خپرا، یه کسه، عهرز کهردهن
دهلیلی بورهان، تهورات، ئاوهردهن
واتشان: ئهی شهخس، دارای موعجیزات
چهند وه سفش کهردهن، ئه لها، جه تهورات
نه سخ مه کهره، دین، مووسای به نی عومران
مابا قی ئه دیان، گشت پیغ مه ران
مه بو، قه تلش کهین، وه سه مه ودا ی تیغ
ئه سالی بنیادش، باوهرین، جه بیخ
تو ههم کو مه ک کهر، یار، هه باقیهین
جه عیسا و مووسا، تهفاوت نیهین!
ته رساو یه هوودی، هه رچهند فنوونهن
تهورات و ئینجیل، هه ریه ک، مه زمونهن!
راهیب دا، جواب، تایفه ی یه هوود
واتش: ئهی شهخسه (واجب الوجود)
وه سفش جه و کتوب، سه ماوی کهردهن
پهرده ی حیجابش، وه رۆ، ئاوهردهن
یه دی قودره تش به ئه و ئه سییره
جه دامی دوشمه ن، پریش ره به رهن
په ی قه تلش، یارای، دهستی کهس نیهین
مایه ی عه قلتان، یه، وه کو شییه ن
ههم ئه گهر، ئهی شهخس، ئه گهر ئه و نه بو
ئاگاش، جه ئه عجاز، رویای خه و نه بو
جه ویای مه عیشته، زینده گی ویشهن
قه تلش، په ی ئیوه، فایده ش، چپشه ن!
یه هوودان خه یال، کهردهن فه راموش
په ندی به خپرا، گرتشان، نه گوش

چون ئه بوتالیب، خه وفش کهردهن
ئیراده ی شامش، نه دل، کهردهن باتل
مایه ش، جه میسر، یه کسه ره فروش کهردهن
ههم چهند بارخانه، مه تاعش ئاوهردهن
نه مه ند جا، چهنی دوشمه ن کاونا
تا هه زرهت، وه شار، مه ککه یاونا
عومری شه ریفش، یاوا، هه فده سال
په ری تجارهت، یه مه ن کهردهن خه یال
زیتر و عه بباس، هه ردو و مونه خب
فرزندان سولبی عه بدو لموته لیب
ته شریفی خه یرش، بشو چهنی شان
به لکه فایز، بان، جه مایه ی ویشان
جه ئه بوتالیب، ئیلتیماس کهردهن
ته شریف، هه زره تی نه بووی به ردهن
جه نابی سه ید، ئه ولادی ئاده م
شه فیعی مه خلوق، سالاری خاتمه
سووار بیی وه زین جام بازه ی با پاه
چهنی هه ردو و عه م، راهی بیی نه راه
خاک و هه رد و پرد، سه لام مه کهردهن لیش
هه زرهت، هه یران بیی جه حالاتی ویش
غه رهن، چند خه بهر، چند خه وار یقات
چهند سپیری عه جیب، ههم چند موعجیزات
یه کیه ک، دین، وهچهم، جه شای ئه نبیا
جه سه رداری پاک سوپای ئه سفییا!
هه ر جه و سال، هورمز، بن نه وشیروان
مه عزوول، بیی جه تهخت، حه یاتی دهوران
هه ر جه، ئه قاریب، تایفه ی ویشان
نه هه ردو و دیده ش، مه یلی گهرم کیشان

سال نۆزدههم، عومرى پيغهمه
 خهسره و پيرويز، نشت، نهجاي پدهر
 جه سالى بيستم، سديقى نهكبه
 جه ملازمان، شاي خه يرولبه شه
 شيبى وه تجارهت، ديسان پهرى شام
 هم چهنى ياران، سهحابه ي نيك نام
 جه يهك مه نزل، نزول كه ردشان
 رهسمى كاروان، وارده وهر دشان
 ته شريفى حه زرهت، شاي نه رفوعه لقه در
 قهدهم، رهنج كهرد، په ي درهخت سه در
 به نشت و راحت، چون مه له كه ي عه رش
 سهف به ستهن، جه فوق، فريشتانى فه رش
 راهيبى كه بير، ثاما، په ي ته سديق
 په ي تازمايى، په رسا، جه سديق
 وات: نه و شه خسه كين، نه پاي نه و درهخت
 چون پادشاهان، ساحيب تاج و تهخت
 واتش: محمه د، وه عالهم موحه ب
 ثين عه بدوللا، عه بدولت ته ليب
 راهيب، وات: وه لالا، نه و پيغهمه رهن
 شان شه فاعهت، يه ومه له حشه رهن
 سهردارى نه عزم، گشت سهرداران
 مه علوم بؤ خاتم، پيغهمه رانه!
 وه يتهور جه ثينجيل ديبه نم، وه چه
 جه عيساي مريم، ره سولى خاتم
 به غير، نه و دوو شه خس باقى هيچ ره سول
 وه پاي نه و درهخت، نه كه ره رهن نزول
 سديق، هه ر نه و رؤ، په ي به مه تله ب بهرد
 به نبه ووه تش، به دل باوه ر كهرد

به بيست و يهك سال، سونعى نه و سهروه
 عومرى هه مايون، شاي خه يرولبه شه
 مه لائيك كه م كه م، ويشان كهرد ئيزهار
 گاهى، جه خه ودا، گاهى، جه بيدار
 تا يهك رؤ حه زرهت، فه رماوا، نه ي عه
 من عه جايبات، مه وينوم، وه چه
 چهنه شه و سى نه فهر، سه رتاپا تاهر
 روو به روو سه ربح، وه من بين زاهر
 به ديققهت، نه زهر، وه من كه ردشان
 وه روو پيشانيم نه نگوشته در دشان
 واتشان؛ ويشه ن، به لام چون سياوان
 واده ي زهورش، هيماي نه ياوان
 من جه ي سى سه خسه، خه وفم حاسلنه
 هه ر شه و تا به رؤ، وه سه وه سه دلنه
 نه بوتاليب وات: خه وف به ركهر نه دل
 ثانه، خه يالنه، زو مبه بؤ باتل
 خه تهره ي خه يال، په ي گشت كه س بيبه ن
 نه و نه وعه نومور، گشت كه سى ديبه ن!
 تا سى شه و ويهره، ديسان، هم جه نؤ
 حه زرهت، وات: نه ي عه م، مه علوم بؤجه تؤ!
 جومله ي سى شه خسه، نه مشه و يهك نه فهر
 زاهير بيبى وه من، چون شه مسى قه مه ر
 جه ناگاه دهس بهرد، پهرى دهروونم
 نه كهرد جه راحت، نه رپزا، هوونم
 به لكه جه و زحمهت، راحت، ياوا پيم
 حه قيقهت، خه يلى حه يران بيم جه ويم
 نه بوتاليب دل كه ره رده پهر نه نديش
 دووربا، ئاسيب، نه ياوا بؤ پيش

بهردش، پهی ده‌فعی خه‌ته‌ره‌ی خه‌یال
 وه‌لای ته‌بیب دانای په‌ر که‌مال
 به‌یان که‌رد په‌ریش، چگونه‌گی حال
 به‌لای نه‌و ته‌بیب دانای په‌ر که‌مال
 هه‌نی ده‌ردی دل، ته‌مام، واتم پیت
 مده‌ونه‌ش، به‌ تو، تو‌به‌ خودای ویت
 ته‌بیب دیا، پهی جیسمی له‌تیش
 که‌رد مولاحه‌زه، نه‌فه‌سی شه‌ریفش
 نه‌عزای مویاره‌ک، حه‌زرت، دیی به‌چه‌م
 موهری نبووه‌ت، نیشانه‌ی خاتم
 وات: نه‌بوتالیب نه‌ی فرزه‌ندی تو
 به‌خت نه‌رجومه‌ند، هه‌مایونی تو
 بلنده‌ن، به‌لام، نه‌یاوان، هالا
 پارچه‌ نه‌قه‌ده‌سش، بریان وه‌ بالا
 جه‌ عیب و عیله‌ت، مه‌برپا پاکه‌ن
 خوا جه‌ فریشتان، هه‌ر هه‌فت نه‌فلاکه‌ن
 جه‌ ناسیب جنی شه‌باتین دووره‌ن
 جن، که‌ی قودره‌تش، وه‌ شوعله‌ نووره‌ن!
 نه‌و نه‌شخاسانه، نه‌و دییه‌ن جه‌ شه‌و
 گشت مه‌لایه‌که‌ن، مه‌یان، وه‌لای نه‌و
 پهی ناگاداری، وه‌قتی زه‌رووره‌ت
 ته‌فتیش مه‌که‌ران، په‌ری نبووه‌ت
 نه‌گه‌ر یه‌هوودان، بزنان خه‌به‌ر
 شمشیر، پهی قه‌تله‌ش مه‌وینان که‌مه‌ر
 تا، نه‌بوتالیب، دارای زه‌م‌مانه
 حه‌زرت، به‌رده‌وه، وه‌ ده‌وله‌ت خانه
 به‌عد موده‌تی، جه‌ مابه‌ین، ویه‌رد
سی‌باره حه‌زرت، عه‌رزی عه‌موش که‌رد

فه‌رما: من نه‌مشه‌وه‌م نه‌ نازاد بیم
 بی‌ غوسسه‌ و خه‌یال، وه‌یته‌ور نه‌خاو دیم
 یه‌ک دار، جه‌ سه‌قف خانه‌ به‌رداشتم
 وه‌نه‌زده‌ بانج نوقره، گوزاشتم
 دیم، دوو که‌س، جه‌وسه‌ر لیم بین ناشکار
 جه‌و پیچه‌ی نوقره، تامان به‌ وار
 یه‌کی دوور مدرا، یه‌کی‌شان جه‌لام
 وینه‌ی خریدار، خاس که‌رد ته‌ماشام
ناگاه وینه‌ی به‌رق، ده‌س وه‌ به‌تنم به‌رد
دل‌م جه‌ په‌رده‌ی ده‌روون به‌ر ناوهرد
 وات: خه‌یلج پاکه‌ن دل‌ی پیغه‌مه‌ر
جای ره‌حمه‌ن، پهی رووی زه‌لزله‌ی مه‌حشر
تید وات: هه‌م دل، نیا، نه‌جای ویش
بیداریم نه‌ز، ساچیش، تاما پیش!

فصل در بیان ذکر وقایع سال بیست و پنجم از ولادت آن

خه‌دیجه‌ کویرا، حه‌قق رازی بو‌لیش
 شای شیرین، نه‌ندام، به‌نده‌ی جگه‌رکیش
 کناچه‌ی خولید، شای شیرین خالان
 سه‌رداری زومره‌ی، ساحیب که‌مالان
 جه‌ لای خاتوونان، قوره‌یشی عه‌ره‌ب
 مه‌ویارا، دایم، به‌ شادی و ته‌ره‌ب
 جه‌ مالی دنیا، زینه‌ت و جه‌مال
 گوناش مه‌دره‌خشا، چون دو‌ردانه‌ی لال
 شانازی مه‌که‌رد، وه‌ گه‌نج و گه‌وه‌ر
 غه‌نی بی‌ ته‌مام، جه‌ تلای نه‌حمه‌ر
 پهی نه‌هلی توجار وینه‌ی سه‌رمایه
 یه‌کسه‌ر جه‌ لای نه‌و مه‌به‌رده‌ن مایه

تا، ئەبوتالیب، جە قەلیلی مال
 دیسان، جە کسەت، کەلفەت و عەیاڵ
 وە خواجەیی عالەم، خەیلێ شکات کەرد
 واتش: بە وەتۆن، دەرمانی گشت دەرد
 خەدیجەیی خۆتەلدا جە رۆزگارەن
 مەدۆ، بە شیرکەت، زەر بە تەجارەن
 ئەگەر تۆ، وە ئەو کەری ئیشارەت
 یەقین، مەکیانۆ، مایەیی تەجارەت
 میاوو نەفعی، بە تۆ چی سەفەر
 سەنگی سەرد مەبۆ، پەیی تۆ، وە گەوھەر
 حەزەرەت زەمیرش ئەسەری غەیب بێ
 زبانش، ئیخبار، سەدقی لارەیب بێ
فەرما، قەبوول بۆ، نیازت، جە سەر
من هەم خۆشحالم، دايم، پەیی سەفەر
بەلام ئیلتیماس، من جە خەدیجە
 ئەگەر مەبەخشۆ، ئاخەر نەتیجە
 غەرەزی خاس ئیدەن ئەگەر قەبیل بۆ
 ئەویچ وە سەودای ئیتمە ماییل بۆ
 نەک حەرفم، جە لاش بۆ بە هەدەر
 جەودما پەیی تۆ، بێ مۆکەدەر
 ئەبوتالیب وات: مەتەرسووم یۆتەر
 وەر جە تۆ، سەقەت کەرۆ، پەیی سەفەر
 چون جە گەفتوگۆ جەستوجۆی خەبەر
 ئەبوتالیب و چەنی ئەو سەروەر
ئەو بەحسە، ئەو رۆ، تاکەیی خۆرئاوا
وہسمعی شەریف خەدیجە یاوا
 وە موعجیزەیی پاک، شای بوراق سوار
 خەیلێ ماییل بێ، زەر بدۆ وە خەربار

بەشەرەتی حەزەرەت شەرکەت کەرۆ
 غولامی ئەمین، چەنی ویش بەرۆ
پەیغام کەرد وەلای شای خەیرولبەشەر
مستەفای ئەمین، سالاری مەحشەر
 شەفتم تۆ مەیل تەجارەت داری
 عەرزی کەمپەنە، مەغدور مەداری
 بزانی یەقینت ئەگەر عازمەن
 ئیزھار کەر بەمن، هەرجیت لازمەن
 جە شیرینی نام، شیرین گوشتارت
 جە ئەسلی ئیخلاس، حوسنی کردارت
یەقین، من هەم تۆم وەئەمین دییەن
خیانەت، جە بەین، من و تۆ نییەن!
 ئەو نەفعە بادا، وەغەبەر مەیاوۆ
 مەسەلەحەت، ئیدەن، بە تۆ بیاوۆ
 قاسید، سفارش، ریزەیی راز شەرەت
 یاونا، خەزەت، شای شیرین حەزەرەت
 حەزەرەت، تەقدیر کەرد، وە فەراخەت بەل
 پەیی ئەبوتالیب چەگۆنەگی حال
 ئەبوتالیب هەم، بە شادیی و مەزاق
 واتش: (لە الحمد) نەعمە ئیلتیفاق
 واتش: خوداوەند سیریری سویحانی
 رزقییەن، پەیی تۆ، کەردەن ئەرزانی
 جەودما، حەزەرەت، شای خەیرولبەشەر
 کەردش، تەدارەک ئیرادەیی سەفەر
 خەدیجە، مایەیی تەجارەت، داپیش
 مەیسەرە نام، هەم غولامی ویش
 پەیی خەزەتکارایی شاهی ئەنبیاه
 هەم پەیی واقیعیە، هەم بەلەدی راه

ئەرسەد، كە دېرەن، مەنزىل ھەم دوورەن
 جە بەعزى كىتاب، ۋە ھىتەور مەستوورەن
 خەدىجە يەككى، جە قەومانى وپش
 ئەمىن و مەحرەم، زەرگشەنى وپش
 حوزەيمە نام، سوخەن سەنجىدە
 دانای دانشمەند، دل پەسەندىدە
 چەنى مەيسەرە، ئەو دوو ھەم نەبەرد
 ھەردوو بە خەدمەت، حەزەت راھىي كەرد
 قافىلەي قورەيش، ۋە عەزمى سەفەر
 راى چول و بىدى گرتشان، نەوەر
 حەزەت سوار بىي، ۋە پشتى ناقە
 چەنى غولامان شىرىن عەلاقە
 مەنزىل، بە مەنزىل، منمانا، ئەعجاز
 كەش و كو و كەمەر، چەنەش مەكەرد راز
 جە ئەسلى راودا، ۋادەي عەسرى تەنگ
 ناقەي خەدىجە پاى راستش بىي لەنگ
 ھەوا، ھۆلناك، راگە خەوف و بىم
 جىا مەند، جە شۆن، قافلەي عەزىم
 حوزەيمە، دەرلا، عىلاجش نەكەرد
 تا، ئاخىر، ھاناش، ۋەلاي حەزەت بەرد
 حەزەت گىلاۋە، مەندەر كەردەوہ
 تا جە لاى ناقە، پا ئاۋەردەوہ
 دەستى موبارەك، مالا ۋە پاى ئەو
 خەيلى مەشغوول بى چەنى دوعاى ئەو
 ناقە، پاى سەقەت، فەورى ئاخىز كەرد
 بارۆيش تەمام، سەربارش ھەم بەرد
 نىشت نە جامبازە، مەفپيا، چون تەير
 حوزەيمە، دەرلا، جە دوور ھەر مەكەردش سەير

سەداي زەنگى ئەو، مەشىي ۋە فرسەنگ
 پەي گشت قافلە بى، ۋە پيش ئاھەنگ
 حوزەيمە، ئەي كار، خەيلى غەربى دى
 ھەم چەند موعجىزات سەختى عەجىب دى
 واتش: مەمەد، شانئ عەزىمەن
 فەرموودەش، مەقام راى موستەقىمەن
 تا، ياوان، ۋەجاي تەرسا مەزاهىب
 ۋەلاي سەومەعەي نەستۆراي راھىب
 حەزەت، تەشرىفش ۋە پاى سەنگ بەرد
 مەيسەرە، ناقەي حەزەت تاقت كەرد
 ئەھلى قافىلە ساكىن بىن يەكسەر
 جە لاى بارخانەي پاكى پىغەمەر
 نەستۆراي راھىب، ئاما بى خەبەر
 نوورى حەزەتتش، ئاۋەرد ئەو نەزەر
 پەلەپەل خىزا، جە شوعلەي نوورش
 سەر ۋەقەدەم ساخت شىي ۋە حوزوورش
 عەرز كەرد، خاترم، پەر جە ئەندىشەن
 تولات و عەززا، تۆ نامت چىشەن
 حەزەت جواب دا، شوخى پەسەند بۆ
 فەرما تۆ دايت ھەر بى فرزەند مەبۆ
 من لات و عەززا، ۋەسەگ مەزانوم
 وپتان ھەم ۋەسەگ دۆزەخ مەوانوم
 ئاخىز كەرد جەلام، دوورگىر ۋە تەعجىل
 تۆ بەغەير، جە بت، نەدارى دەلىل
 نەستۆرا، ئىحتىياتى نوورى حەزەت كەرد
 پەي پەي ۋە زاھىر، كىشاشا ئاھى سەرد
وات: سەوگەند بەوكەس بەسیرەن بى چەم
ئىنجىلش كىاست، پەي عىساي مریەم

ئىنە پىغەمەر، ئاخىر زەمانەن
 خولاسە، مەخلوق گىشت ئىنەس و جانەن
 ئىتاعەى ئەمرش، رىستگار بىيەن
 بى ئەمرىش دايم گىر فتارىيەن
 دنيا، گىشت مەبۆ، غەبدى زەر سەندش
 سەر كەشان، تەمام، مەبان و بەندش
 حەدە هېچ كەس نىيەن، جە غەلغەلەى ئەو
 كەرۆ، جە مەساف، مەقابەلەى ئەو
 مەيسەرە، چەنى حوزىمەى پەر هۆش
 حەرفى نەستوورا، گىرتشان نەگۆش
 غەقىدەى حەزەت، گىرتشان نەدۆل
 بە يەقىن باوەر كەردشان حاسل
 دىسان، ھەم حەزەت چەنى يەك بەھوود
 بەھوودى كاھىن، گومراى بى و جود
 بەھوود غەرزش كەرد، وەبى چۆن و چەند
 بە لات و غەززا، مەدەر ووت سۆگەند
 حەزەت، وات: ئەرمەن رام بگنۆ لىشان
 دەرسات، رووى وپم، مەگىلنۆ لىشان
 بەھوود، وات: تۆ حەقق و جانب دارى
 مەعلووم، خوداى وپت، وە چەم مدارى
 چەو دەما، واتش، وە حەقق سۆگەندەن
 ئىنە ھەر ئەو شەخس، سەعادەتمەندەن
 خودا، جە تەورات، ئىسىمى ئەو بەردەن
 وەسفش، پەى مووساى بەنى عومران كەردەن
 غەرەز نەقدى جىنس، يەكسەر، بەردشان
 ماىيەى مىسر، گىشت، خرىد كەردشان
 شەرتى تىجارەت، مەبۆ، بەو تەور بۆ
 نەفەش چون رىژەن، رىژاى نۆ ھەور بۆ

بارخانەى باز، بىيى وە شادىيى و خورەم
 روو نىان، نە رووى، مەككەى موعەززەم
 مەنزل، بە مەنزل، تەبىي كەردەن راھان
 ئىلزام، دا، تەمام، گرووى گوم - راھان
 مەيسەرە دىا، دوو مورغى ئەزەق
 پەى چەتردارىيى مدران، موعەو وەق!
 ھەرىكەى، بە چەتر، شىرىنى ئەعلا
 جە فەوقى حەزەت، گىرتەن وە بالا
 ھەر بە ئەندازە، رەبىتى ناقەى ئەو
 مەو بەران، دەردەم، بە دەوانى دەو
 نمازان، زەرەى شوعلەى ئافتاب
 بگنۆ، نەگەردەن، شای گەردەن نىقاب
 چەنى ھەم حەزەت، شای گەردوون بى گەرد
 وە مەككەى شەرىف، موراجەعەت كەرد
 وەختى داخلى بىن چون نەجمى گەردوون
 خەدىجەى كوبرا، چەنى چەند خاتوون
 ھەر موشاھەدەى مورغان مەكەردش
 دوورا دوور سوجدە، حەزەت مەبەردش
 خاتوونان، جەى رەمز بەكسەر حالى كەرد
 تەعرىفى حەزەت، وە ميان ئاورد
 ناگاہ مەيسەرە، ئاماجە لاوہ
 سەر فروز ئاورد، مدران، وە پاوہ
 خەدىجە پەرسا، ئەحوالى حەزەت
 جە مورغانى فەوق شای شىرىن شەوكت
 مەيسەرە غەرز كەرد؛ شەخسەى كەرىمەن
 بزان محەمەد، شانەس غەزىمەن
 ھەر جە پاى ناقە، تا قىسسە نەستور
 جوملەى موعجىزات، نەدىك، تا، وە دوور

به حسی به هوود و نه فعی نهو سه فهر
یه کایهک، عهرز کهرد، جه لای نهو دولبه
خه دیجه ی کویرا، جه کیسه تهی مال
به ناوازی حوسن، شای شیرین جه مال
زومره ی سه نادید، قوره ییش و عهره ب
ته لهب کارش بین، به شادی و ته ره ب
مولته فیت نه بی به نه زواجی کهس
مایل هیچ نه بی، به مه زاجی کهس
جه مه یلی حه زرهت، دهروونش که یل بی
جه فیراقی نهو نه سرین په ر سه یل بی
یهک عه وره تی بی نه فیسه نامی
زه عیفه ی مه زیووت، شیرین که لامی
زه عیفه عاقل، ساحیب که مال بی
حه کیم - ی زه نان، حالزانی حال بی
خه دیجه، په نا، بهو زه عیفه بهرد
ئیزهار، مافی زه میر، ویش کهرد
نه فیسه، وه زات، خودا، سهوگند وهرد
په ی مه واسه لهت، حه زرهت عه هدش کهرد
تا شیی وه خدمهت، شای (به تحا) یانه
عه رزی خدمهت کهرد، به مه حره مانه
واتش: خه دیجه، به تو مه فتوونه
جه فیراقی تو، جه رگش په ر هوونه
بالی مه رحه مهت، بکیشهش وه سه
نیکاحش بکه ر، وه نه مـــــری داوهر
قهومی قوره ییش گشت، ته لهب کارشه
نه هلی سه نادید، گشت داغ دارشه
کهس وه جفتی ویش، قابل نه زانان
زی به شهر، به ویش، مه حره نه وانان

حه زرهت، فه رماوا، نه ر حه قق ره زاش بو
ره زام، وه قودرهت، هه رچی قه زاش بو!
نه فیسه، زانا، حه زرهت، رازیسه
راغیب، وه ته زویج فیتوای قازیسه
دا، وه خه دیجه، موژده ی به شارهت
خه دیجه، خه رمان خه م دا، به غارهت
قه راری ساعهت، مه سهوودی نهو رو
په ری به سته ی عه قد، شای فریشته خو
چون بابوش، زوودته ر، فه وتش کهرده بی
عه سمهت، په ناھ په شتی په رده بی
یهک عه مو ی داشت، یهک عه مو زاده
هه ر دوو عه لوه مای نهو وه ق و واده
عه مروی بن نه سه د، نامی عه مو ش بی
جانشین جای مولکی بابوش بی
عه م عه مو زادهش، وه ره قه ی بن نه و فله
شیری مه بدان گیر، سه رداری سه رته ل
هه ر دوو ته لهب کهرد، په ی ته زویجی ویش
به قانونی قه وم، بوزورگانی پیش
جه ودها، حه زرهت، شای نه علا سیفات
خه تمولور سه لین، خواجه ی کائینات
نه بوتالیبش حاللی کهرد جه کار
هه م نه عمامی ویش گرد، کهرد خه به ردار
په ری کاری خه یر، مشوورهت کهرده
ته شریف وه مه نزل، خه دیجه به رده
یهک نه فهر، عاله م، جه عیلمی دارا
قازی نهو نه ییام، قهومی نه سارا
نهو هه م وه مه جلیس که رده شان نه ختار
چه نی چند بوزرگ، دارای روژرگار

تا، ئەبوتالیب، خوتبەیی، وانا
 واتش: خوداوەند، عەلیمەن دانا
 بییەن شەو و رۆژ، فەسل و ماھ و ساڵ
 حەمد و سەنا، پە زاتی بی زەوال
 ئیمەیش، وە ئەولاد، ئیبراھیم سروشت
 ھەرتا، وە ئادەم، یەکیەک پشت بە پشت
 فەزلمان جە سەر مەخلوق گشت بییەن
 ئینە، مەعلومەن، خیلافش نییەن!
 کەعبەش، وە ئەولاد، مەناف سوپەردەن
 زەمزم، وە ھاشم، ئەرزانی کەرەدن
 عەبدولموتەلیب، مەعلومەن، لیتان
 یەکسەر، گرد دیتان، وە دیدە ی ویتان
 بەندە، خو ئەعیان، قەوم مەزانان
 دايم، وە رەئیس، حوکم، مەوانان
 ئاخەر محەمەد، برادەر زادەم
 شای، زیبا، تەلەت خودا پی دادەم
 بەر گوزیدە ی زات، دانای داوەرەن
 جە مەلایەکان، شەرەفناک تەرەن
 مەکی شاش چەنی قورەیش بەرابەر
 ئیید زیادتەرەن، وە دانای داوەر
 خەدیجە ی خویلد، تەلەب کارشەن
 بە دیدە، بە گیان، خریدارشەن
 بیست شوتر، مەھر، حەقق سەداقش
 تا تەبیدیل، نەبو، بەزمی مەزاقش
 وەرەقە ی بن نەوفەل، خوتبە ی ویش وانا
 واتش: خوداوەند، حەیییەن تەوانا
 بەعد حەمدی زات، پادشای باریبی
 وە دینی حەنیف، عەقدش کەرد جاریبی

عەمرو ی بن ئەسەد وات، بە حەلالی
 ھەم، بە ھامجفتی بە خویش ئیقبالی
 خەدیجە ی خویلد، بە ئەمری ئەللا
 دام، بە محەمەد، ئین عەبدوللا
 یەکی، پەروانە، یەکی، شوعلە ی شەم
 پیر و غەرە بان، ھەردووشان، بە ھەم
 سا چون خەدیجە خوشحال بی بە دل
 مرادش، جە لای خودا، بیی حاسل
 فەرما کەنیزان، تا داشان نەدەف
 سروود وانا شان، یەکسەر، بی تەخەف
 بەل، ھەر ئەو رۆژ، زەھرە ی پاک ئەندیش
 چەنی موشتەری، خورشید، سیای ویش
 نە خەلۆتخانە ی یاتاخ ی دەبیجور
 مەوسوول بین، تا وەقت سفیدی کافور

فصل در بیان سال سی و پنجم از ولادت حضرت و بیان بعض امور

حەزرت، جەودما، جە مەککە ئاوا
 عومری شەریفش، و سی و پەنج یاوا
 چەندی، وەقایعات، چەند مەملەکە ی سەخت
 روودا، یەکیەک، بە وەقت و بی وەقت
 زاتی بی زەوال، تاک و تەنیای فەرد
 جە شەری دوژمن، موحافەزەش کەرد
 جە بەعزی کوتب، سەیر، مەستوورەن
 جە لای راویان، وەیتەر، مەشھوورەن
 فاتمە ی زەھراء، حەقق رازی بۆلیش
 جەو ساڵ، پەیدا بیی، جەلای قەوم و خویش!
 تا، عومری حەزرت، یاوا، بە سبی و ھەشت
 تەنھا، جە سەحراء، مەکەردش، گولگەشت

مه‌یاوا، به سه‌مع، شه‌ریفش هه‌رسات
 به ناوازی به‌رز، که‌رات و مه‌رات
شه‌جهر و جه‌جهر، نه‌باتات، یه‌کسه‌ر
سه‌لام، مه‌که‌رده‌ن، گشت، به پتغه‌مه‌ر
 روژشنی عه‌جیب هه‌م مه‌دیش وه‌چه‌م
 خه‌وف، مه‌به‌رد، وه‌دل، چه‌م منیا وه‌هه‌م
 به‌ل، به ته‌سیخ، ته‌سلی حیکایه‌ت
 وه‌یته‌وره، راوی، که‌رده‌ن روایه‌ت
 قه‌ریب، به به‌عسه‌ت، نامای روژحانی
 نزدیک بیی، نزوول، وه‌حی ره‌ببانی
 ته‌شریف جه‌زرت، نه تووی ته‌نده‌روون
 هه‌ر وه‌قت، په‌ی کارئ، مه‌شبی وه‌ به‌یروون
 شه‌جهر و جه‌جهر، یه‌کسه‌ر، وه‌له‌بیک
مه‌وات: یا ره‌سوول، سه‌لام و عه‌له‌بیک
وه هه‌رجا، جه‌زرت، ته‌شریف مه‌به‌ردش
هه‌ر نه‌شیا، په‌ی ویش، سه‌لام مه‌که‌ردش
 جه‌زرت، جه‌ ناواز، جه‌ دهنگ و بی‌ده‌نگ
 جه‌یران، مه‌نده‌ بی، جه‌ لای دار و سه‌نگ
 یه‌مین و یه‌سار، نیگاه مه‌که‌ردش
 که‌س نه‌بی، چون خه‌وف نه‌دل مه‌به‌ردش
نه‌وجا، مه‌گورتزا به‌ویش مدا دوور
مه‌شیی وه‌ جای، هه‌نی، هه‌م وه‌یته‌ور
جه‌ودما، و حوکمی شای لا ته‌ناهی
ناساری نه‌نوار، لوتفی ئی‌سلاهی
 ذاتی عه‌قیده‌ش، وه‌ حه‌قق که‌رد حاسل
 جای سیراجه‌ی دل، جه‌زرت گرد مه‌نزل
 سه‌فحه‌ی زه‌میرش، بغه‌یر، جه‌ ته‌للا
 خالی بی ته‌مام، جه‌ ماسیوه‌للا

مه‌یلی حه‌قق، به‌وته‌ور، جه‌ دل نه‌قشش به‌س
 جه‌ گشت ئوموورات، غه‌یره، کیشا ده‌س
 قه‌نع، که‌رد، نه‌دل، مه‌یلی عه‌لایق
 لابه‌رد ئیختیلاف، چه‌نی خه‌لایق
 مه‌رتبه‌ی عیشقش، به‌و جاگه‌ یاوا
 هه‌ر شه‌و، تا سوّب و سوّب، تا خوژئاوا
 یادش، هه‌ر هه‌وای یادی خه‌ودا بی
 که‌ی خودا، جه‌ ته‌و، یادش جیا بی
 مه‌واته‌ن، عه‌ره‌ب، گومرای ده‌روون ره‌ق
 نه‌دین محه‌مه‌د، عاشق بو به‌ حه‌قق
 چون مه‌بو، که‌سئ، دل په‌سه‌ندیده
 عاشق بو، وه‌یاد، خه‌ودای نادیده
 ته‌سویری خه‌یال، نه‌فسانی، نه‌ دل
 وه‌ ناوی ته‌غم‌از، شتش وینه‌ی گول
 ته‌شریف به‌رد، په‌ی به‌یت، که‌عبه‌ی موعه‌ززه‌م
 مه‌که‌ردش، ته‌واف، باره‌گای هه‌ره‌م
 مه‌نزل، جه‌ کووی به‌رز جه‌را، دا قه‌رار
 شه‌وان، تا به‌ رو، روان، تا ئی‌وار
 به‌ قاعیده، قه‌عر، ته‌وه‌جوه‌ که‌ردش
 وه‌یته‌ور، زیافته‌ت، دايم مه‌به‌ردش
 رای عبوودیه‌ت، وه‌یته‌ور، گرت نه‌وه‌ر
 مه‌حکه‌م بیی به‌ حوکم، ده‌ هه‌نده‌ی، داوهر
 گاهئ، په‌ی کاری شای گه‌ردوون بی گه‌رد
 ته‌شریف، وه‌ حوچره‌ی خه‌دیجه‌ مه‌وه‌رد
 ته‌ندک روژی قورس..... زادی جو
 مه‌به‌ردش، دیسان، رو مه‌نیا په‌ی کو
 هه‌ر جه‌ کووی جه‌را، مه‌عبه‌دگای جاران
 ته‌وقات، سه‌رف مه‌که‌رد، جه‌ روژگارن

ههر به عیبادت، شای فریشته خو
 رو مه کهرد، وه شهو، شهو مه کهرد وه رو
 حوجره‌ی ده‌روونش، وه حوکمی شاه‌ی
 مه‌نقووش بی‌ی، به نقش ذاتی ئیلاهی
 رو حه‌لئه‌مین، بی‌ی به موعه‌لیمش
 له‌فزی قورئان، کهرد به ته‌که‌لومش
 جه‌ خاودا، عیلمه‌لیه‌قین واتهن پیش
 ره‌مزی سه‌ماوی ئاشنا کهرده‌ن لیش
 سینهی بی‌ کینه، ساف و مه‌حفوز کهرد
 شاره‌زای ئه‌وزاع، له‌وحه‌لمه‌حفوز کهرد
 یاوا، وه حه‌را، بورجی ریس‌الته
 سویح جه‌ کو‌ی به‌تخا، شه‌مسی نبوه‌ت
 بالاش بی به‌ جای حیلمی ستایش
 وه خاتهم، ته‌لعه‌ت، ده‌ریا، ئارایش
 جه‌ لوتفی بی‌ چوون، یه‌زدانی بی‌ باک
 فه‌رقش، قایز بی‌، به‌ تاجی له‌ولاک
 ده‌روونی پاکش، چون ئاینه‌ی جام
 مه‌ئمانا، دنیا، جه‌ قاف تا به‌ قاف
وه‌حشی و تیور و خاک و ههرد و به‌رد
یه‌کسه‌ر، گشت، چهنیش گفتوگو مه‌کهرد
 شیرین حه‌یاو حیلم، شیرین داد و ده‌نگ
 شیرین خولق و خو، شیرین شیوه‌ زه‌نگ
 مه‌ولای روداری خاسش فه‌رماوان
 چون، به‌ ئیرسییه‌ت، به‌ حه‌زرت یاوان
 ئه‌گه‌ر موعجیزه‌ش نه‌ویا، چی‌و ته‌ری
 جه‌مالش وه‌س بی‌، په‌ی پی‌غه‌مه‌ری
 ئیپتیدای دنیا، تا وه‌ پرووی مه‌حشهر
 جومله‌ی موسه‌نیف، واسیفان، یه‌کسه‌ر

گشت وه‌ ته‌سنیفات، تا وه‌ پرووی مه‌رده‌ن
 که‌س وه‌سفی حه‌زرت، ته‌مام نه‌که‌رده‌ن
 غه‌یر، جه‌ خوداوه‌ند، وه‌سفی ئه‌و زانان
 جه‌ که‌لامی ویش، مه‌دحی ئه‌و وانان
 وه‌سفش، جه‌ سوحف کهرده‌ن، په‌ی ئاده‌م
 په‌ی شیت و ئیدریس، دایم ده‌ماده‌م
 په‌ی مووسای که‌لیم، دایم جه‌ ته‌ورات
 چهنده‌ کهرده‌ن، سه‌نای، خواجه‌ی کائینات
 په‌ی نوح - ی نه‌بی، دیسان، ههم په‌ی هوود
 وه‌سفش، جه‌ زه‌بوور، کهرده‌ن، په‌ی داود
 چهنده‌ جار، جه‌ ئینجیل، ئه‌وسافی خاتهم
 خودا، کهرده‌ن، په‌ی عیسا بنی مه‌ریه‌م
 سی جوژئی قورئان کهرده‌ن خه‌لاتش
 یه‌کسه‌ر، ئیشاره‌ن، جه‌ موعجیزاتش
 ئه‌غلبه‌، رمووزات پای په‌شت به‌رده‌ن
 خودا، حیکایه‌ت، په‌ی حه‌زرت کهرده‌ن

فصل در بیان اول وحی حضرت جبرئیل آورده

عومری هومایون، شای خه‌یرولبه‌شهر
 یاوا، چهل سال، به‌ ئه‌م‌ری داوهر
 چون پرووی دووشه‌نبه، خاسه‌ی ئه‌یام بی‌
 یه‌ومی هه‌قه‌ده‌ههم، شه‌ه‌ری سیام بی‌
 شای خه‌قی، په‌نا، حه‌بی‌بی داوهر
 شه‌فیعی دیوان، زه‌لزله‌ی مه‌حشهر
 جه‌ غاری حه‌را، خاوه‌ش به‌رده‌ بی‌
 جه‌ بان سه‌نگی، ته‌کیه‌ش کهرده‌ بی‌
 به‌ ئه‌م‌ری فه‌رمان، پادشای جه‌لیل
 نزول کهرد، وه‌ خه‌یر، جه‌وده‌م جو‌ربیل

به شکلی سوورەت، وینە ی ئینسانی
 چەنی توحفەجات، وەحیی رەببانی
 جە غاری حەرا و ئەوجای بەهەشت بۆ
 یاوا وە خزمەت شای فریشتە خو
 چوون شکۆفەیی جە رووی پەردەو
 وە ئەدەب، حەزرەت، بێدار کەردەو
 جویرەئیل واتش: یا ئەحمەد ئیقەرە
 شەفیعی دیوان، باعیسی مەبدە
 جواب دا، حەزرەت، جە رووی خەوف بیم
 فەرما: چیش و اچۆم، من خۆنەوار نیم
 جویریل، وە سەخت، حەزرەت، وشارا
 تا، پالووی راستش، جە چەپ، وبارا
 گومان، بەرد، داخۆ، جەنەتلماوا
 موقەدیمە ی مەوت، وە گیانش یاوا
 دووبارە، ئیقەرە، واتش جویرەئیل
 بوچە حوکمەن، جە دانای جەلیل!
 حەزرەت، وات، خو من هیچم نەوانان
 چیش و اچووم، حەقق ویش، عەلیم و دانان
 دیسان، وشارا، ئەندامی حەزرەت
 نم دا، وە بالایی، نەمامی، حەزرەت
 سی بارە، ئەو پەیک بەرنەدی رەهبەر
 ئیقەرە، تەکلێف کەرد، ئەو بە پیغەمەر
 باز هەم واقیع بیی تەغییری حالەت
 سەرورە و شادی و عەجز و مەلألەت
 ئاخەر، جویرەئیل، چون شنۆی نەسیم
 وات: (بسم الله الرحمن الرحيم)
 (اقرأ باسم ربك الذي خلق الإنسان... هتد)
 بە قەولی ناقل، عولەمای سییەر
 بەکیەک، جە مەکتووب، وەبیتەور دان خەبەر

وە شارای ئەوێ، نەفسی ئەمارە
 بەر کەرد، نە دەروون، ئەو شەم روخسارە
 سانی، هەم سیفات، نەفسی لەووامە
 دوور و ست، نە جەستە ی ئەو جەمین جامە
 سالیسەن، سیفات، بەسەری، بەدەو
 مەحوو کەرد، جە قەلب، هەمایۆنی ئەو
 چەو دما دیسان، هەم رۆحەلئەمین
 پاشنە ی پای ویش، دا نە رووی زەمین
 وە ئەمری قوورەت، پادشای باریی
 یەک چەشمە، زەلال، ئاو بیی جاریی
 جویرەئیل وزووە، سەندش بەو ئاوە
 تەعلیم کەرد، حەزرەت، هەر بەو سەراوە
 مالا، وە ساعید سفیدی، پەر نوور
 وزووە سەندەو، مەلاییک دەستوور
 جویرەئیل نییەت، ئیمامەت، ئاوەرد
 حەزرەت، هەم جە پەشت بەو ئیقتدا کەرد
 دەردەم، جەماعەت، چەنی جویرەئیل
 دوو رکعت نماز، کەردەن بە تەعجیل
 هەر ئەو دوو رکات، دايم مەکەردش
 تاکە ی قەرار دان، پەنج فەرزە پەریش
 سا چون، ئە ی سوورەت واقع بی جەودەم
 حوجرە ی دەروونش، پەروازە بیی جە خەم!
واتش: مەبادا، یە خیانەت بۆ
سیحر، یا ئەفسوون، یا کەهانەت بۆ
چەو غایلە ی سەخت، شی پە ی قوللە ی کۆ
وە چاری ناچار، ویش هەوا دەرو
 نیدایی ئاما، وات: یا محەمەد
 حەبیبی حەزرەت، ئەزەل و ئەبەد

ئانه كۆمەشپىيى، خەيالت چىشەن خاترت، جەكى، دل، وه ئەندىشەن تا خەزەرت، نەزەر، وه ئاسمان كەرد دىش كە جوپرەئىل بە شىۋەي يەك مەرد مدران، موعەووق، ھاوۋە فەوقەوۋە تەن، وه جە لای نوور، شادىيى و زەوقەوۋە وات: يا محەمەد، خو من دەلىلم تو، رەسووللا، من جوپرەئىلم ئەندىشەت نەبو، خەوف بەر كەر نە دل مورادت جە لای حەقق بىيەن، حاسل خەزەرت، جە مەعنای گەفتوگۆي بىگەرد جە خەيالىي وئىش، پەشىمانى وەرد وه ھەر تەرەف دا، ئىرادى راش بى فەورى جوپرەئىل جە نەزەرگاش بى بەعدەز وقووعى قەزىيەي عەزىم بە چەند خەياللات، بى خەوف و بى بىم ھەم رۆ، وه مەككە تەشرف ئاۋەردش تەشرف وە مەنزل، خەدىجە بەردش خەدىجە عەرز كەرد، يا ئەبولقاسىم جە دووريت، برىان، خاۋ و خوراك قاسىد كىيانام، ديارت نەبى دووربا، دوور جە تو، ئاسارت نەبى تەشرفى خەيرت، وه كو بەردە بى بە خودا، ئىمانم، پەي تو ھەردە بى **خەزەرت، فەرماۋا: (انى اخاف أن اكون كاهناً)** فەرما من خەوفم خەيلى ھانە دل فىشتەر دەغدەغم، پەي بىيەن حاسل پەي چىش، ئەو شەحە، نەوا كاهن بو وزاھىير، تلا، وه باتىن ئاھىن بو

خەدىجە عەرز كەرد، وات: مەعازللا ئەي نوورى عەينەين، ئىبن عەبدوللا خوداي زىلجەلال بى ھەمتاي فەردەن فەزلى وئىش بە تو، ئەرزانى كەردەن من ئومىدم ھەن، ساحىب عىزەتبىاي ھەنى پىغەمەر، مولكى مىللەت باي تاكە دوو سى رۆ، جە مابەين و بەرد خەزەرت، ھەم وە غار حەرا، تەشرف بەرد تەن وە توئى لباس پارچەي قەشەنگى جە نو تەكىە دا، وە بانى سەنگى دووبارە، ئامما، ئەخى جوپرەئىل وات: يا محەمەد ھورزە وە تەعجىل خەزەرت، دبا، دىش، شەخسى مۈنەوۋەرد مدران، وە پاۋە، چون شوعلەي قەمەر ئەو ھەم، جە شوئش راھى بى نە را گوزەر كەردشان، تا وە كوئى سەفا جوپرىل قەدەم جە ئەرز مەحكەم كەرد جە ناگاھ، ھەم سەر وە ئاسمان بەرد پەرى شابالش، ئەفشان كەردەوۋە مەشرفىق، تا مەغرىب، دنيا شەردەوۋە پاھ سورخ بال سەبز، سەربالش زەردەن يەك گەردەن بەندىيى، ياقووت نە گەردەن مووى سەر چوون مەرجان، پىشانى بلوور روخسارش رەنگىن، رەنگى ھەزار جور جە رووى پىشانىش، بە خەتى زاھىير كەلىمەي، شەھادەت، تەبىبەي تاھىر ئەوھل (لا اله الا الله) ھەن دووھم، محەمەد رەسوولەللا ھەن

چه زرهت، چه پیران، مه‌ند، جهی پهر و باله
 جهی قهد و قامهت، جه بهه‌ی جه‌ماله
 فه‌رما تو کیتی، ره‌حیمه‌کوموللا
 هم نامت چیشهن، ئیبن عویه‌یدللا
 نه‌دیه‌نم وه چه‌م، هه‌رگییز وینه‌ی تو
 وه‌یته‌وره، قامهت، بوزورگی نیکو
 وات: من جویره‌ئیل فه‌رمانه‌ردارم
 په‌یکی پادشای، دانای قه‌ههارم
 وه لای نه‌نبیاء، جه‌میعی مورسه‌لین
 هه‌ر من نازل بیم، وه پرووی سه‌ر زه‌مین
 تو، نه‌ی محمه‌هد، دیسان، بوانه
 من مامووری تو، ماوهر به‌هانه
 چه زرهت، وات: سا من چه‌ته‌ور بوانووم
 هیچ نه‌وه‌نده‌نم، هیچ نه‌زانووم
 جویریل به‌و ته‌ور، وشاراش به‌جوش
 مه‌هل بی چه‌زرهت، به‌ریشو چه‌هوش
 باز، وات بوانه، من ئوستادی تو
 ماموورم، به‌ئه‌مر، شای فریشته‌ی خو
 شای خه‌تمی په‌نا، جه‌وابی ته‌عجیل
 دیسان هم جه‌نو واتش جویره‌ئیل
 باز هم جویریل، وه سه‌د جه‌هد و جه‌خت
 چه زرهت، وشارا، وه فشاری سه‌خت
 سی نوبه‌ت، روو دا، نه‌ی قیل و قاله
 نه‌ی وه‌حی ره‌حمه‌ت، جه‌نگ و جیداله
به‌قه‌ولی راوی، ره‌وزه‌تولئه‌حباب
 جه‌ودما، چه زرهت، شای فه‌له‌ک ریقاب
 ته‌شریفی چه زرهت، موراجه‌عت که‌رد
 فه‌ر و قه‌ده‌مش، هم وه مه‌نزل به‌رد

خه‌دیجه لووا، وه ئیستیقبالش
 جه پرووی ئیراده‌ت، په‌رسا، نه‌حوالش
 وات: دایو و بابوم، سه‌د جار فیدات بو
 رو‌حی ره‌وانم، سه‌ه‌رگه‌ردی رات بو
نووری، مه‌وینم، جه پرووی جه‌مالت
 هه‌رگییز، نه‌دیه‌نم، جه‌گونای لالت!
 فه‌رما، په‌یم بکه‌ر، سه‌رگوزه‌شته‌ی ویت
 نه‌ی نووره، جه‌کو، ئاخ‌ریاوان پیت
 چه زرهت، به‌یان که‌رد، خاتری مه‌لال
 نه‌وه‌ل، تا ئاخ‌ر، چگونه‌گی حال!
 خه‌دیجه‌ه‌رز که‌رد، فه‌ردی بی زه‌وال
 خودای لایه‌نام، به‌رزی بولند مال
 لوتفش چه‌نی تو، دل مه‌ده‌ر وه دل
 چه‌نی خه‌یالات، ویت مه‌که‌ر خجل
 به‌قه‌ولی واتهن، سه‌رداری سه‌روه‌ر
 دوو سی رو، جه‌مال، ته‌وه‌قف بکه‌ر
 هه‌ر وه‌قت جویریل زاهیر مه‌بولات
 من نه‌علام بکه‌ر، سه‌رم بو فیدات
دیسان جویره‌ئیل به‌شیوه‌ی به‌شهر
ثاما، وه خزمه‌ت، سالاری مه‌حشهر
 خه‌دیجه‌زانا، مه‌علووم بی جه‌لاش
 چه زرهت جویره‌ئیل، ها، جه‌نه‌زه‌رگاش
 وه بانای زانووی چه‌پی ویش جه‌نو
 نیشانا چه زرهت، شای فریشته‌ی خو
 په‌رسا، مه‌وینی؟ چه زرهت وات: نه‌عم
 ها، وه فه‌وقه‌وه، مه‌وینووش وه چه‌م
 دیسان نیشانا، وه زانووی راستش
 په‌رسا، مه‌وینی، ویش و ئه‌ساسش

حەزرەت، فەرماوا: هێمای دیارەن
 ئەو نەجاگەیی ویش هەر بەرقەرارەن
 باز حەزرەتش بەرد، وە تۆی جامەیی ویش
 پەیی ئێد، تا خاستەر، مەعلووم بە بۆ لێش
 فەرقی موبارەک، پاکیی پیغەمەر
 جە تۆی گریبان، ویش ئاوەرد وە بەر
 خەدیجە عەرز کەرد، دیسان بەو سەرورەر
 ئەمجار، جویرەئیل، مەبۆت، ئەو نەزەر
 حەزرەت، فەرماوا، نەمەندن، هالاً
 دیارەن، کەمکەم، مەشو، وە بالاً
 خەدیجە، عەرز کەرد، دیسان هەم جە نو
 واتش: فیدات بام موژدە بۆ، وە تۆ
 ئانە، فریشتەن، بە تۆ دیارەن
 مامووری حەزرەت، پەرورەدگارەن
 یەقین، هەقق ئەوش واکوزار کەردەن
 تەعلیقەیی مەنسەب، پەیی تۆ ئاوەردەن
 خەدیجە کویرا، سافی بی عەمەل
 هانا، بەرد وە لای وەرەقە بن نەوفەل
 واتش: ئیبنی عەم دل وە ئەندیشەن
 جویرەئیل چۆنەن، نیشانەش، چیشەن
 وەرەقە دا، جواب، قەدوسەن قەدوس
 فریشتە دوورەن، جە سەدای ناقووس
 ساتی نەشناسان، خودا، بە دەلیل
 فایدەش، چیشەن زیکری جویرەئیل
 خەدیجە کویرا، وات: عەفاکەللاً
 ساحیب کارمەن، ئیبنی عەبدوئلاً
 ماچۆ، جویرەئیل، ئامان، وە لای من
 وشاران، تەمام، سەر تا پای من

یانی وەیحەرفەه، تۆ باوەر داری
 هەنی ئەو کازب، وە چەم مەداری
 وەرەقە وات: بەل، ئەر رۆحەلئەمین
 نازل، بۆ، وەیی جا، نە پرووی سەر زەمین
 خەیری، عەزیمی، روو مەدۆ، پەیی عام
 خوسوس، پەیی مەککە، مەدینە، هەم شام
 نامووسی ئەکبەر، پەیکی جاھانەن
 مابەین، جیتی خودا و ئەنبیاهانەن
 پەیی مووسا و عیسا، وەحی ئاوەردەن
 مۆبەت، هەرچەنی، ئەنبیا، کەردەن
 خەدیجە واتش: سیوای جویرەئیل
 مەرقوم هەن، جە پرووی تەورات و ئینجیل
 جەیی زەمانەدا، وە بی دەردیسەر
یەتیم، فەقیر، بۆ وە پیغەمەر
خودای زیلجەلال، ئەو غەنی کەرۆ
زەنی با فەخر و حیشمەت باوەرۆ
 وەرەقە وات بەلێ، حەقق دانا و نیکن
 وەسفی ئەو ژەنە، گشت سیفاتی تۆن
 خەدیجە پەرسا، مەر ئەو پیغەمەر
 سیفاتش چیشەن، پیم بەر خەبەر
وەرەقە وات: وەسفش بی حەد شمارەن
 بەرگوزیدە زات، پەرورەدگارەن
 بەلێ، وە روئیەت، نەک شەویای خەودا
 ئاشکار، مەشو، وە بانی ئاودا!
 سەنگی سەرد دايم، هەر سات، وە چەند تەرز
 مەکەرەن، سەلام، وە ئاوازی بەرز
 چون عیسا، مەردەیی سەد سەلە مەزار
 بە ئیعجاز، چەنیش، مەیا، وە گوفتار

ئەشجار، ئەشپاھ، جە مەھ تا ماھیی
 بە نبووەتیش، مەدان گەواھیی
 وەرەقە وات: ئەلئان، بشۆ وە یانە
 زوودتەر، محەمەد، پەي من بکیانە
 حەزرت، تەشریفش، لای وەرەقە بەرد
 واقیعاتی ویش، یەکیەک، بەیان کەرد
 وەرەقە، سێ نۆیەت، پەیا پەي جە نۆ
 وات: ئەي محەمەد موژدە بۆ، وە تۆ
 بە راستی من، جە رای سەرودیت
 گەواھی مەدون، بە پیغەمەریت!
 بە قدوومی تۆ، عیسا، بنی مریەم
 بەشارتیش دان، بەبی زیاد و کەم
 واتشان شەخسی، بەتخا، مەقامش
 جە ئاسمانان، ئەحمەدەن، نامش
 چونکە جە ئینجیل وەسفش عەبانەن
 ئانە پیغەمەر، ئاخەر زەمانەن!
یەقین جویرەئیل، جە سەدرەي مەنزڵ
تەشریفش وە لای تۆ بییەن نازل
وەرەقە ئاخیز کەرد، مدرا، وە پاوە
فەرقي موبارەک، حەزرت، بۆساوە
 واتش: نزدیکەن، وە چاری ناچار
 ماموور بی پەي جەنگ مەعرەکەي کوففار
 ئەي کاشکی جەودەم من جە حەیات مەبام
 دايم، جە حوزوور، خاک و پات، مەبام
 قەومی قورەیش، تۆ، بەرکەران جەي زەید
 سیوای زاتی حەقق، نەداری ئومید
 حەزرت، فەرماوا: یانی رویەتەن
 قەومان، بەر کەران، من جە ئەي وەتەن!

وەرەقە، وات: بەل، مەر بەتەناوت
 کەس نییەن چەنیت، نەبۆش، عەداوەت
 رەزاشان، نییەن، کەس، بە تەرغیبت
 مەکیشان زبان، گشت پەي تەکزیت
 غەرەز، جە بازی کەچبازی چەپگەرد
 بەعد، موودەتی، وەرەقە وەفات کەرد
 بەلام حەدیث، فەرموودەي حەزرت
 شەیتان بە وەرەقە نەبەردەن زەفرەت
 بەهەشتی باقی، ئەعلاجاش مەبۆ
 سەهەندی تووبا، تەکیەگاش مەبۆ
خەدیجە، نە خەیاڵ، نە فیکر و وەسواس
تەشریف بەرد وە لای کاهین عەداس
 بەحسی جویرەئیل، بەیان کەر پەریم
 نیشانش چیشەن، یەکیەک، واپە پیم
 عەداس سەوگەند وەرد بە زاتی ئەقدەس
 تا جە تۆ، مەتلەب نەیاوۆم بە دەس!
 جە رۆحەلئەمین، خاترت جەم کەر
 هەرچی بزائۆم مەدەرۆم خەبەر
 خەدیجە واتش: زینهار سەد زینهار
 حەرفم جە لای کەس، نەکەي ئاشکار
 وە ئاین ویش، عەداس، عەهدش بەس
 هەنی ئەي رازە، نەمواچم، بە کەس
خەدیجە واتش: بە ئیسمی ئەللا
ئەمشەو محەمەد، ئین عەبدوللا
 جویرەئیل، وە لای ئەو نازل بییەن
 مەتلەب، هەر ئیدەن، خیلافش نییەن
 عەداس، وات: جە سەر زاتی ئەو سەرودەر
 ئامای جویرەئیل، نامووسی ئەکبەر

ٺه گهر بهو مه نزل، نزوول كه رده بو
 مه بو، خه يري خاس، هم ٺاورده بو
 لاکين، جه شه يتان خاتر پهر خارم
 خه يالات خه يلي مه دؤ، ٺازارم
 نهک وه ٺاسانهش، سهري ساوا بو
 دووريا، ٺاسيبي، پهنهش ياوا بو
 ياخو، وه مه کري هوشش به رده بو
 سهوداي جنووني، حاسل كه رده بو
 ٺهي کيتابي من، پهر، جه به شارهت
 ببهر، پهر، ٺهو كه رهوش زيارهت
 تاكه سالم بو، جه سيحري ٺه فسوون
 جه مه کري شه يتان، جه سهوداي جنوون
 خه ديجه کيتاب عه داس خواهش زات
 به ردهش وه خزمهت، خواجهي کائينات
 بابشين وه لاي عه داسي پهر فام
 به بيان كه ين، پهر تيش حيكايهت ته مام
 چهنی خه ديجه هه زرهت ته شريف به رده
 ياناخي عه داس، وه نوور ٺاوا كه رده
 سه لام كه رده هه زرهت، سه لام ستانا
 دهه ساعهت، هه زرهت، وه لاي ویش وانا
 جامه ي موبارهک پهر شه ره فناکش
 لابه رده، جه مابه ين، كه تفه يني پاکش
 موهري نبوهت، هه زرهت دبي به چه م
 جه شادي سه به رده، وه چه رخي هه فته م
 فه وري چون مالا، وه رووي خاک دهس
 سوجه، به رده وات، قدهوس قدهوس
 وات: وه ٺلا که تو، ٺهو پيغه مهري
 ٺهو شه فاعهت خوي، يه ومه له حشهري

موژده ي، تو شان دان هه ردهو به ته عجيل
 موسا، جه ته ورات، عيسا جه ٺينجيل
 وات: ٺهي خه ديجه، موژده بو، وه تو
 ٺه ٺان محمه د، پيغه مه ر مه بو
 وات: يا محمه د وه ٺلا جه وه زه مان
 ته کليف که ر، مه رده م، جه کوفري نسيان
 کاشکي من جه وده م جه حه يات مه بيم
 دايم هه ر خاشاک، خاکی پات مه بيم
 چهنی ٺه سحابت، ته کبير بو انام
 وه رووي دوشمنت، شمشير يشانام
 وات: يا محمه د، سه رداري سه رته وق
 مه ٺمووريت، مه علووم بييهن وه مه خلوق
 هه زرهت، وات: هه لاي ليم مه علووم نييهن
 غه ير، جه ٺهو شه خسه، ٺامان و شييهن!
 عه داس وات: وه زود، وه ٺه مري خالق
 تو ماموره ني، وه سه ر خه لايق!
 به عزي، وه کازيب قه ولت، مه زانان
 به عزي، وه ساحر، نامت، مه وانان!
 مه بو، وه ناچار چه ي شاره بارکه ي
 جه قهومي شيرکهت، زالم، فيرار که ي
 هه زرهت، ٺهي هه رفه گران ٺاما ليش
 فه رما، ياني قهوم گومر اي به د ٺه نديش
 مه که ران، وه به ر، ٺيمه چي شاره
 جه ي مولک و ماوا، مه بيم ٺاواره
 عه داس وات، به ٺه يچ که س نه بو
 بغه ير، جه قوره يش، دوشمه ن، چهنی تو
 گشت چهنيت مه بان، به خونه خواره
 يه قين، مه که رات جه ي زه يد ٺاواره

حەقق مەدۆت نەسرەت، وە سەر خەلایق
ئینشاللا بئ شەك، تۆ مەببى فایق
جەودما، حەزرت، شای خەقى پەنا
سەردارى سەرخیل، جەرگەى ئەنبیا
چەنى خەدیجە عەزەم را كەردەن
تەشریف، وە مەنزل، موقەددەس بەردەن
پەى پەى جوبەرئیل، وە بئ نەهایەت
هەر ماما، بە وار، ماوەردش ئایەت
پەنھان، جە موشرك، قورەیشى عەرەب
ئایاتى شەریف، كەرد بە موخاتەب

فصل در بیان وحی و نزول جبرئیل

جوبەرئیل هەر رۆ، وەحى ماوەرد پەرىش
ئیزھارش مەكەرد، بە دۆستانى ویش
شەش سالى تەمام، جە مابەین و بەرد
نبووەت، جە لای كەس ئیزھار نەكەرد
سەحیحى موسلیم، هەم، جە بوخارا
عولەمای سییەر، پەى یادگار
شەرحى ئەحادیس، وەیتەور ئاوەردەن
رەزەتولئەحباب، نەقلشان كەردەن
سوتال كەرد حادیس، یافى بنى هیشام
واتش: یا رەسول سەد جار فیدات بام
بە عەشقى ئەو شای بینای بئ نیاز
وەحیی مەكتووبەن، یاخۆ، وە ئاواز
جوبەرئیل چیشەن، پەیم واچە كەمكەم
چۆنەن، بئ جیسەمەن، یاخۆ، موجه سەم!
حەزرت، فەرماوا: یا ئیبن هیشام
ئامای جوبەرئیل، عەلیھیسسەلام

گاھى، وینەى ویش، گاھى چون بەشەر
ماوەرۆ، كەلام، دەھندەى داوەر
دایم، چەنى من، وە ریزە رازان
چون یارى گییانى، ئاواتە وازان
وەحى، هەر نەوع نەوع، جەلای شای غەففار
بە فرقە فرقە، ماوەرۆ، بەو راز
دایم، جە سامش، تەنگ مەبۆ نەفەس
گاھ، سەد اش بەرزەن، چون نالەى جەرەس
هەرچی جوبەرئیل، ماوەرۆ بە وار
مەشۆ، نە حیفز، یەکیەك چون تۆمار
نەشۆ، حەرفش، هەرگیز، جە ویرم
دایم، هەر وەحین، نەقشى زەمیرم!
نەقلەن، جە حەزرت، ئومەلموئمنین
عایشە، سەدیق قیبلەى دنیا و دین
سای حۆزى تەلەت، ریزەى راز شەكەر
رازى بۆ لیش حەقق، جە بالایی سەر
فەرما، یەك رۆژ دیم، یەك سەرماى سەخت
بئ بە وەلەك ریز، وە سەد جوهد و جەخت
وەحیی، وە حەزرت ریسالەت یاوا
چەمیا، چوون چەمە، نەوتوولی ساوا
جە رووی پیشانش، ئەو شەمسى پەر نور
دەسەس، مەپیزنا، عەرەق چون کافوور
هەم ئیبن عەبباس، رازى بۆ حەقق لیش
كەردەن روایت، جەو شای خەیر ئەندیش
چون یەك رۆ حەزرت، شای ئەعلا سیفات
خەتمولمورسەلین، خواجەى کائینات
جە فەزای كەعبە، نیشتەبئ وە شاد
لوتفى خوداوەند، ماوەرۆش وە یاد

جه ناگاه عوسمان، بن مه‌عززون ياوا
 خاک و پای هه‌زرت، وه دیده ساوا
 هه‌زرت، چه‌نی‌ئو، ته‌وازوع که‌ردش
 ره‌سمی بوزورگی وه جا، ئاوهردش
 رووی موباره‌کش، وه ئاسمان که‌رد
 که‌مکه‌م، تا نیگاش، وه زه‌مین ئاوهرد
 نه‌زه‌ر، تا وه لای، راس‌تی ویش ئاوهرد
 به‌لام، جه عوسمان ئی‌حتراز مه‌که‌رد
 چون که‌سئ، عیلم و دهرس وهر که‌رؤ
 مه‌عنا و مه‌تنی‌ئو، نه دلّ باوهرؤ
 نه‌دارا، په‌ی په‌ی، نامی حه‌قق مه‌به‌رد
 وه چه‌م، چند هه‌زار، ئی‌شاره‌ت مه‌که‌رد
 سا به‌عد ساتئ، شای مینای بی‌گه‌رد
 دیسان، هه‌م نه‌زه‌ر، وه ئاسمان که‌رد
 چه‌و دما، وه لوتف، دیا وه لای‌ئو
 نه‌زه‌ر که‌رد به‌ره‌مز، سه‌رتاپای‌ئو
**عوسمان، عه‌رز که‌ردش، واتش: يا مه‌حمود
 من توم، وه‌یت‌ه‌وره، نه‌دی‌یه‌ن وه وجوود
 فه‌رماوا، عوسمان: حالی بیت جه کار
 وات: تانه چیش بیی، شای والا ته‌ببار
 فه‌رما: قاسید بی، جه قایی بالا
 حوکمش ئاوهرده‌ن، جه هه‌قق ته‌عالا
 عوسمان وات: چیش‌ه‌ن، بفه‌رما، کامه‌ن
 حوکمش، چه ته‌وره‌ن، جه کام نه‌قسامه‌ن
 عوسمان وات: ئو رؤ، من سو‌جده به‌ردم
 باوهر، به هه‌زرت، پی‌غمه‌ره‌ که‌ردم
 به وه‌حدانی‌یه‌ت، پادشای جه‌ببار
 نه‌تؤی ده‌روونم، ئیمان گرت قه‌رار**

ئهر سه‌د، جه هه‌زرت، ویم نه‌که‌رد غافل
 به‌لام، هه‌ر دوودش مه‌دا، نه‌تؤی دلّ
 دیسان، هه‌م به‌قول، عوله‌مای سییه‌ر
 جه نزوول وه‌حی، وه لای پی‌غمه‌ره
 جه‌سته‌ی موباره‌ک، ئهو شای شیرین خؤ
**جه‌ودما، سه‌نگین، مه‌ویا، وینه‌ی کؤ
 نه‌قله‌ن، جه هه‌زرت، ئه‌عالی مو‌عته‌به‌ر
 هه‌م یه‌که‌رؤ، هه‌زرت، پاکی پی‌غمه‌ره
 سووار بی نه‌ پشت ناقه، راه نه‌وهرد
 ته‌شرف، لای سه‌حرای ته‌هامه‌ به‌رد
 جه‌ودما، وه‌حی نازل بی وه لاش
 عه‌ره‌ق که‌رد، ته‌مام، جه سه‌رتاپاش
 ناقه، جانبازه، لیش شتویا، ره‌بت
 مدرا چؤک، مه‌دا، خه‌میا، که‌فت وه خه‌فت
 جه زؤر ئهو وه‌حی، پادشای بالا
 وینه‌ی که‌پووته‌ر، خاس خاس مه‌ناللا**

(إن الله يأمر بالعدل والاحسان و ایتاء ذا القربى وينهى عن الفحشاء والمنکر لعلمکم
 تذکرون)

که‌س نه‌واچؤ، یه ح‌یکایه‌ته‌ن
 جه موجته‌هیدان، یه ریوایه‌ته‌ن
 وه‌ختئ که‌ نازل مه‌بو جه دوور
 روخساری هه‌زرت، مه‌ویا وه کافوور
 مه‌واهییم، مه‌بو، جی‌سمی له‌تیش
 سه‌دا، هه‌ر وه‌فه‌وق، فه‌رقی شه‌ریفش
 ئیمامی عوسمان حه‌قق رازی بو لیش
 کیتابه‌ت مه‌که‌رد، یه‌ک رؤ نه‌جای ویش
 جی‌سم هیدایه‌ت، فه‌رقی خو‌ش مه‌زموون
 هه‌ر تاکه‌ نایه (لا یستوی القاعدون)

دایم حـهـزـهـت، پهـی رۆـج رـهـوانـش
رـانـش، مـهـنـیا، وهـزـیرـی رـانـش
ئهـوهـل، سـهـر بـی نـاـزـل بـی جـهـوـدهـم
دهـر لا زـینـوـورهـین، قـامـهـتـش بـی خـهـم
فـهـرما، مـن ئهـمـرۆز، وهـ ئایهـت قـهـسهـم
مـهـهـل بـی، رـانـم، بـبـۆ، وهـ قـهـلهـم!

فصل در بیان مبعوث شدن حضرت رسالت پناه و آنچه واقع شده و چگونگی

چون تایفه‌ی جن، ئه‌ولادی جان بین
گشت ئه‌هلی عیزه‌ت، جه ئاسمان بین
ئه‌وه‌ل گرد، کیشان چهنی ئاهی سهرد
جه ره‌جمی شه‌یتان، خو‌فشان، نه‌دل به‌رد
ته‌مامی، یه‌ک رۆ، زه‌رد و زایف بین
گرۆی که‌م نه‌سره‌ت، ئه‌هلی تایف بین
هه‌ریه‌ک ناقه‌یی، یام گو‌سفه‌ندی
مه‌که‌رده‌شان، زه‌بح بـی چۆن چهندی
نه‌راگه‌ی بتان، سه‌رفشان، مه‌که‌رد
دایم، مه‌نالان، چهنی داغ و ده‌رد
تا، ئه‌موالشان، گشت به‌رشیی جه ده‌س
نه‌قدی جسشان، بی به‌خار و خه‌س
واته‌ن، ستاران، هیچ نه‌بان که‌م
ئه‌موالی ئیمه، گشت شیی به‌عه‌ده‌م
جه‌ودما، گشت ته‌رک، عاده‌ت که‌رده‌شان
باده‌ی، ره‌زاله‌ت، می‌حنه‌ت، وه‌رده‌شان
ئیبلیس، خیتاب که‌رد، وه‌ زریه‌تی ویش
وات: ئه‌مری روودان، نه‌ز، چیشنه‌ن چیش
نوقته‌ی سه‌ر زه‌مین، په‌شـیـو مه‌وینوون
ره‌هبانان، عاجز، بتخانان، مه‌حزوون

ئه‌حبابان کیاست، گشت وه‌ هۆلناک
وه‌ هه‌زار مه‌عنا، هه‌ریه‌ک، مشتت خاک
تا، یه‌ک مشت خاک، سارای توهامه
وه‌شبو‌ته‌ر، خه‌یلخ، جه‌ بو‌ی شه‌مامه
ئاوه‌ردن، وه‌لاش، یه‌کایه‌ک بو‌که‌رد
مولاحه‌زه‌ی مولک، گروگرو که‌رد
بو‌که‌رده‌ش واتش: یه‌ومه‌لمه‌حشه‌ره‌ن
ئه‌ی بو‌، هه‌ر بو‌ی پاک، پای پیغه‌مه‌ره‌ن!
چیش که‌روون، هانا، هه‌ی داد، هه‌ی بـی داد
که‌ردم، گشت عه‌به‌س، ره‌نجم شیی وه‌ باد
ده‌ردم، بـی ده‌رمان، وه‌ی، وه‌ یانه‌م وه‌ی
نه‌مامی، شادیم، جه‌ نو، کریا، په‌ی
توخمی پاشیده‌م، جه‌ زه‌مین بریا
به‌رگی زه‌حمه‌تم، جه‌ لای حه‌قق دریا
مه‌عزول بيم، جه‌ ته‌خت، فه‌رمان فه‌رمای دیم
جه‌ ته‌وقی له‌عه‌نه‌ت، به‌دته‌ر، ئاما پیتم
ئه‌هلی کفر و شرک، گشت مه‌بان پامال
بتان گشت باتل، بتخانان به‌تال
مه‌مه‌ده‌ خاتمه‌م، پیغه‌مه‌رانه‌ن
سالاری سه‌رخیل، گشت سه‌روه‌رانه‌ن
مه‌بعووسی به‌ر هه‌قق جاش جه‌ ته‌مامه
شه‌فیعی موختار، یه‌ومه‌لقیامه
ته‌به‌عه‌ی ئه‌رمه‌ن، وه‌ ده‌وانی ده‌و
مه‌بو، گشت بشو، وه‌ ئیتاعه‌ی ئه‌و
با، به‌حسی شه‌یتان، بمانۆ جاری
هه‌م، به‌یان، مه‌بو، جه‌ که‌ناری

خه سرهوی لالتپوش، دارای لالتکه مهر
 بوزورگی لالبه خش، شای گهر دوون نهفسه
 یهک رۆ دیش، جه بان تهختی زهرنگار
 سهر تاقی، جام ریز، گشت ناما، بهوار
 بهو تهوره، زاناش دوس ویش بهشکهست
 دهرسات، جه غه رهز، لیتیو جهسرهت گهست
 دهر دم، رهمالان، ساحران ویش
 مونه جیمان گشت، تهلهب کهرد وه پیش
 نهی تاسیب چیشه، وه جامه ریز، یاوان
 تاقی کیسرا، تهمام، جهرگم شکاوان
 خه سره و فراوان، خه وفش نه دل بهرد
 رهنگش، بی بی بهرنگ زه عفه رانی زهر
 ناخیز کهرد، شیبی جه خه لوه تخانه
 قاپی پهست، جه خه لق، خویش و بیگانه
 یا نه و، په شیبوی، شیبی نه جامه ی خواب
 سهر نیا، وه بان، سه رنگای گولاب
 جه و دم خوداوه ند، پادشای شاهان
 هادی مه دده به خش، گرووی جهم جیهان
 یهک مه لهک کیاست، وه دهوانی دهو
 وه خه لوه تخانه ی، خابگای خه سره
 فریشته یاوا، وه پای بالینش
 لادا، جه روخسار، په رده ی موشکینش
 واتش: نهی کیسرا بۆ موسلمان بهر
 به خودای، واحید، شه هادته باوهر
 بهزه بیته به یق، تق، بهویت دا
 باخو، عهسایج، ماوهروون پیت دا

خه سره و سه رسام بی بی، خه یلی خه وفش کهرد
 له رزا، وینه ی دهنگ، شانای بادی سهر د،
 مه لهک ته شریف بهرد، مه لیک خجل مه ند
 خانه ی خه م، مایه ی، شادی بی و شه وقیش مه ند
 حیجاب و حه راس، حاجی بیانی ویش
 وه ته عه ب، ههر دوو، ته له ب کهرد وه پیش!
واتش: نهی شه خسه، سه رسامی سهنگی
 نه ژدهای نه بهرد، زیننده ی جهنگی
 په ی چیش قاپیتان، په ریش، واز کهرده ن
 وینه و شیر، به من همله، ناوهرده ن
واتشان: به شهر مانان، نهو به رده ن
 خارج، جه قاپی، گوزهر نه کهرده ن
 حیجابی، حوراس، هه م، ئینکار کهرده ن
 سه د ده فعه و تاج، شاه سه و گه ند وه رده ن
سه سالی نایه نده، وه دوانی دهو
مه لهک نازل بی بی، دیسان، وه خه سره!
 واتس: موسولمان، مه بی بی نه ی جی دا
 یاخو، عهسایج، ماوهروون پیت دا
خه سره وات: جاری، موهلهت دهر، موهلهت
 بادا، بوویاروون، لادی، به غه فلهت
 مه لیک خایب بی، مه لیکه ره نجه رۆ
 حیجاب و موراس، ته له ب، کهرد، وه دۆ
 خه یلی کدوورته، حاصل کهرد لی شان
 عه زابی سهختی، نمانا، پیشان!
دیسان، جهو سه عات، جه سالی سته م
ههر نهو فریشته، شیرینی ته عزم
 حازر بی بی جه لای سه ربوی، خه سره
 پرووی رۆشه ن، بکهرد، وه تاریکه شهو

واتش: ئەى كیسرا، بۆ موسولمان بەر
 بەو ھەدانییەت، ھەقق، ئیمان باوەر
خەسرەو بەدڵ وات، بەدڵ کافییەن
 سزام، جەى فیشتەر، بى ئەنسافییەن!
فریشتە، عەسا، شەكست، وەپیش دا
جەرگش، دا، وەدەم، مەودای نیش دا
 ئەمجارە بۆ وە سەیر تەماشاکەرە
نەقلش، جە خالید، ئیبى زوھرە
 ھەر وەختى، خەسرەو خاستەر جەدارا
 پا، منیا، بەدەر، پەى سەیری سارا
دوو شەخسى، پيشرەو ھەم سووار بییەن
 دايم، جە حوزوور، ئاشکرا بییەن
مەواتەن، خەسرەو، مەعلووم پادشاهی
تۆ بەندەى خودای، ئەما، نەك خودایى
 خەسرەو، ھەم بەسەر، ئیشارەت مەكەرد
 یەك رۆ، سووراییى، شای كینەكیش
 دیسان، ئەو دوو شەخس، بەقاعیدەى پیش
 واتش—ان، تۆ، ویت، بەندە بووانە
 ویت، بەخودای تامە، واحید، مەزانە
 خەسرەو، چون جارن، ئیشارەت مەكەرد
 چەو دەم، تەغییرى، فەرھەم ئاوەرد
ناگاہ، ئەو دوو شەخس سببەت كەردەن
شكایەت تەمام، بەحاجیب بەردەن
 حاجیب شیى وەبان، سەیری خەسرەو
 دیا، دیش، كە شاھ، ھا نەجامەى خەو
 سەدای پای حاجیب، خاسى خزمەتكار
 جە خاوى غەفلەت، خەسرەو بیى بیدار
شاھ واتش: حاجب، عەجەب نامەردى

پەى چیش، نەى خاوە، من بیدار كەردى
بەلتى، جەى خاوە، عەجەب خاوى دیم
ھەر كاتى، زانام، وەئاسمان، شیم!
 تا، مەلايكان، گشت، ھجووم كەردەن
 من، وەئاسمان، ھەفتەمىن بەردەن
 یاوام، بەجایى، فەرخندەى وەحدەت
 وە پایەى سەریر، پارەگای عیزەت
 شەخسى، جە مەقام، روو ئاوەرد جەسەر
 جە حوزوورى ھەقق، دە ھەندەى داوەر
 ھەقق فەرما، كلید، خەزانەى زەمىن
بەدەر، وەى شەخسە، دەبى قاروقین
 ناگاہ، تۆ ئامای، من كەردى بیدار
 نامى ئەو شەخس، ھەر پیغەمبەرەن
 ھەیبى مەحبوب، دانای، داوەردەن
 پا، بەحسى كیسرا، جارى بمانۆ
 تا، ئەو رۆ، نامەى ھەزەت مەمانۆ

فصل در بیان کسانی که بدولت السلام ایمان آورده شده و چگونه احوالات

بەقولى ناقل دۆعاى موستەجاب
 راوى ربوایەت، رەزەتولئەحباب
 ئەو ھەلین، كەسى، ئیمان ش ئاوەرد
 بەقەولى ھەزەت، بەدڵ باوەر كەرد
 ئەبووبەكر بى، سیدیقى ئەكبەر
 تەسدیق كەرد، بەقەول، خودا و پیغەمەر
 جە قەولى ھەزەت، لاندەا، یەك موو
 (رضى الله، تعالی عنه)
 وەسفش، جە قورئان، جەقق كەرد ئاشكار
 (ثانى اثنين، اذ هما فى الغار)

